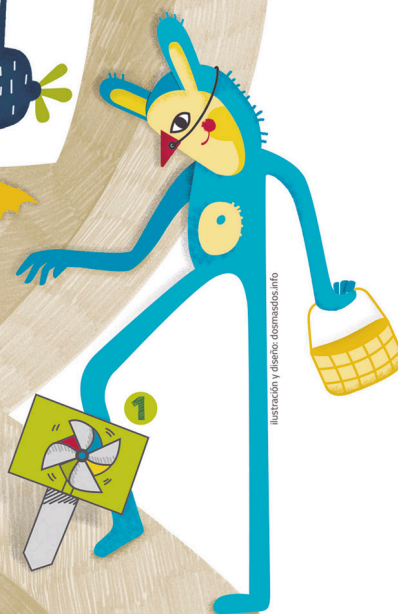

PAKIET EDUKACYJNY

PL

SZKOLY WŁĄCZAJĄCE

www.inclusiveschools.net

Wsparcie Komisji Europejskiej dla opracowania tej publikacji nie stanowi poparcia dla treści, które odzwierciedlają jedynie poglądy autorów, a Komisja nie ponosi odpowiedzialności za jakiegokolwiek wykorzystanie zawartych w niej informacji.

Table of Contents

Słownik pojęć używanych w projekcie	7
• Wprowadzenie do zestawu narzędzi Szkół Włączających	8
• Projekt Szkół Włączających: schemat blokowy Phase 1: Getting started	9
• Projekt Szkół Włączających	10
Etap 1.: Pierwsze kroki	11
• Wprowadzenie	11
• Lider projektu Szkół Włączających: opis roli	12
• Grupa wiodąca w Szkołach Włączających: zarys roli	14
• Krytyczny przyjaciel: zarys roli	16
• Wprowadzenie do Tygodnia Włączenia (Inkluzji)	16
• Komunikacja z interesariuszami szkolnymi	17
Kluczowe koncepcje, wartości i modele związane z włączaniem	19
• 1. Czym jest włączanie?	19
• 2. Wartości włączające	22
• 3. Szkoły włączające	24
4. Włączanie – bariery i zasoby	31
• Model medyczny / społeczny postrzegania niepełnosprawności	36
• Szkolne konsekwencje	36
• Warsztaty dla dorosłych w celu lepszego zrozumienia włączenia i zebrania opinii na temat obecnej sytuacji i priorytetów	37
• Ćwiczenia w klasie dla uczennic i uczniów	50
• Podsumowanie ćwiczenia – Etap 1: Pierwsze kroki	52
• Monitorowanie i ewaluacja Etapu 1	53
• Planowanie Etapu 2 Gdzie jesteśmy teraz? Dogłębne spojrzenie na priorytety	53
Etap 2: Gdzie jesteśmy teraz?	54
Dogłębne spojrzenie na obszary priorytetowe	54
• Wprowadzenie	54
• Bardziej dogłębne pytania	55
• Ile informacji i od kogo?	56
• Sposoby gromadzenia informacji: kwestionariusze, grupy dyskusyjne i ćwiczenia	56
• Raport podsumowujący	59
• Szablon podsumowania gromadzenia informacji	60
• Podsumowanie ćwiczenia – Etap 2: Gdzie jesteśmy teraz?	62
• Monitorowanie i ocenianie Etapu 2	63
Planowanie Etapu 3: Dokąd zmierzamy teraz? Jak tam się dostaniemy?	63
Etap 3: Dokąd zmierzamy najpierw? Jak tam się dostaniemy?	65
• Wprowadzenie	65
• Proces planowania mini-działań	66
• Szkoły Włączające: szablon planowania działań – PRZYKŁAD dla osób dorosłych	67
• Szkoły włączające: szablon planowania mini-działań – dorośli	68
• Szkoły włączające: szablon planu mini-działań – 9-11 latkowie	70
• Szkoły włączające: szablon planu mini-działań – 12-15 latkowie	71
• Podsumowanie ćwiczenia – Etap 3: Dokąd zmierzamy? Jak tam się dostaniemy?	74
• Monitorowanie i ocenianie Etapu 3	74
• Planowanie i komunikowanie w zakresie Etapu 4: Czas na rezultaty	75
Etap 4: Czas na rezultaty	76
• Wprowadzenie	76
• Monitorowanie postępów planu działania	76
• Wytyczne dotyczące Tygodnia Włączenia (Inkluzji)	78

• Szkoły Włączające: Szablon planowania działań w ramach Tygodnia Włączania (Inkluzji).....	82
• Podsumowanie ćwiczenia - Etap 4: Czas na rezultaty.....	84
• Monitorowanie i ocenianie Etapu 4.....	84
• Planowanie i komunikowanie w zakresie Etapu 5: Dokąd dotarliśmy? Gdzie teraz?.....	85
Etap 5: Dokąd dotarliśmy?	
Gdzie teraz?	87
• Etap 5: Dokąd dotarliśmy? Gdzie teraz?.....	87
• Ewaluacja projektu Szkół Włączających	88
• Szablon podsumowania	90
• Opracowanie wspólnej wizji dotyczącej włączenia.....	92
• Tworzenie wspólnej wizji: schemat blokowy ćwiczeń.....	93
• Monitorowanie i ocenianie Etapu 5.....	94
• Przygotowanie końcowego raportu podsumowującego.....	94
• Podsumowanie ćwiczenia - Etap 5: Gdzie dotarliśmy? Dokąd zmierzamy?	95
• Planowanie zrównoważonego rozwoju.....	96
Wprowadzenie do ćwiczeń w klasie	97
• 1. Struktura ćwiczeń w klasie	97
• 2. Styl ćwiczeń w klasie	99
• 3. Wsparcie uczniowskich działań.....	101
• Activity resource list.....	102
Zestaw 1: Różnorodność Przedział wiekowy: 9-11	103
• Ćwiczenie 1: Gorące krzesła.....	103
• Ćwiczenie 2: Losowe pary.....	104
• Ćwiczenie 3: To mój ziemniak!.....	105
• Ćwiczenie 4: Flagi.....	106
• Ćwiczenie 5: Trzy pytania.....	107
• Ćwiczenie 6: Świętujmy!.....	109
• Świętujmy! Plan ćwiczeń.....	110
Zestaw 2: Rozumienie włączenia Zakres wiekowy: 9-11	111
• Ćwiczenie 1: Wewnątrz, czy na zewnątrz?.....	111
• Ćwiczenie 2: Inny, ale równy.....	112
• Ćwiczenie 3: Wymuś krąg.....	113
• Ćwiczenie 4: Torba różnic.....	114
• Ćwiczenie 4: Torba różnic - arkusze z instrukcjami.....	116
• Ćwiczenie 5: Sprawiedliwie nie oznacza równo.....	118
• Ćwiczenie 6: Przekazywanie wiadomości	120
Zestaw 3: Wartości i działania sprzyjające włączeniu	
Przedział wiekowy: 9-11	122
• Ćwiczenie 1: Pantomima na temat wartości.....	122
• Ćwiczenie 2: Wartości dla włączania.....	123
• Ćwiczenie 3: Pierwszy dzień Marty - Ujęcie 1.....	125
• Ćwiczenie 4: Pierwszy dzień Marty - Ujęcie 2.....	126
• Ćwiczenie 5: Wartości naszej klasy.....	129
• Ćwiczenie 5: Wartości naszej klasy - karty wartości.....	132
• Ćwiczenie 6: W naszej klasie.....	134
Zestaw 4: Nasza szkoła i włączanie -	
Teraz i w tym roku Przedział wiekowy: 9-11	136
• Ćwiczenie 1: Nasza klasa	136
• Ćwiczenie 1: Nasza klasa - hamburger z informacją zwrotną!.....	138
• Ćwiczenie 2: Nasza szkoła.....	139
• Ćwiczenie 2: Nasza szkoła - Stwierdzenie.....	141
• Ćwiczenie 2: Nasza szkoła - Trzy rzeczy... arkusz roboczy.....	142
• Ćwiczenie 3: Ja!.....	143
• Activity 3: Me! - Postcard.....	144
Zestaw 5: Nasza szkoła i włączanie 2	
Przegląd i spojrzenie w przyszłość Przedział wiekowy: 9-11	145
• Ćwiczenie 1: Nasza klasa	145
• Ćwiczenie 1: Nasza klasa - Dwie gwiazdki i życzenie.....	147
• Ćwiczenie 2: Nasza szkoła.....	148

• Ćwiczenie 2: Nasza szkoła - Trzy rzeczy... arkusz roboczy.....	151
• Ćwiczenie 3: Ja!.....	152

Zestaw 1: Różnorodność

Zakres wiekowy: 12-15..... 154

• Ćwiczenie 1: Quiz z błyskawicznymi poglądami.....	154
• Ćwiczenie 2: Znajdź kogoś, kto.....	155
• Ćwiczenie 1: Arkusz ćwiczenia „Znajdź kogoś, kto...”.....	156
• Ćwiczenie 3: Nasz świat.....	156
• Ćwiczenie 4: Co jest dobrego w zróżnicowaniu?.....	159
• Ćwiczenie 5: Wyzwania różnorodności.....	160
• Ćwiczenie 6: Świątowanie różnorodności.....	165

Zestaw 2: Rozumienie włączenia

Zakres wiekowy: 12-15..... 167

• Ćwiczenie 1: Wewnątrz, czy na zewnątrz?.....	167
• Ćwiczenie 2: Utwórz krąg.....	168
• Ćwiczenie 3: Bycie włączonym (lub nie).....	169
• Ćwiczenie 4: Prawa człowieka i włączanie.....	173
• Ćwiczenie 4: Prawa człowieka i włączanie - dziesięć artykułów UNCRC.....	176
• Ćwiczenie 5: Edukacja i włączanie - torba różnic.....	178
• Ćwiczenie 6: Torba różnic - arkusze z instrukcjami.....	180
• Ćwiczenie 7: Wysyłanie wiadomości na temat inkluzji.....	184

Zestaw 3: Wartości i działania w zakresie włączenia Przedział wiekowy: 12-15..... 186

• Ćwiczenie 1: Pantomima na temat wartości.....	186
• Ćwiczenie 2: Wartości włączające w szkole.....	187
• Ćwiczenie 2: Wartości włączające w szkole.....	189
• Ćwiczenie 2 / 3: Wartości włączające w szkole - karty wartości.....	193
• Ćwiczenie 3: Działania i wartości sprzyjające włączeniu.....	194
• Ćwiczenie 4: Pierwszy dzień Khadeji - Ujęcie 1.....	198
• Ćwiczenie 5: Pierwszy dzień Khadeji - Ujęcie 2.....	201
• Ćwiczenie 6: Nasza klasa - wartości i działania.....	203

Zestaw 4: Nasza szkoła i włączanie 1 -

Teraz i w tym roku Wiek: 12-15..... 206

• Ćwiczenie 1: Nasza klasa.....	206
• Ćwiczenie 2: Nasza szkoła.....	208
• Ćwiczenie 2: Nasza szkoła - Stwierdzenie.....	210
• Ćwiczenie 2: Nasza szkoła - Trzy rzeczy... arkusz roboczy.....	211
• Ćwiczenie 3: Ja.....	212

Zestaw 5: Włączenie i nasza szkoła:

gdzie jesteśmy teraz? Zakres wiekowy: 12-15..... 214

• Ćwiczenie 1: Nasza klasa.....	214
• Ćwiczenie 2: Nasza szkoła.....	216
• Ćwiczenie 3: Ja.....	220

Słownik pojęć używanych w projekcie

Pojęcie	Znaczenie zestawu narzędzi
Dostęp	Możliwość uczęszczania do szkoły.
Różnorodność	Występujące w grupie ludzi odmienne cechy, różniące ich właściwości, atrybuty, charakterystyczne cechy osobowości.
Zaangażowanie	Sytuacja bycia zaangażowanym/ uczestniczenia, brania udziału w uczeniu się.
Sprawiedliwość	Sytuacja, w której uczniowie otrzymują to, czego potrzebują, aby mieć szansę na osiągnięcie takich samych wyników, jak ich rówieśnicy.
Wykluczenie	Usunięcie ze szkoły z powodów dyscyplinarnych lub Odmowa dostępu do wydarzenia/zajęć itp.
Włączanie lub edukacja włączająca	Edukacja, która opiera się na koncepcjach, modelach i procesach, które koncentrują się na równym dostępie i zaangażowaniu w uczenie się dla wszystkich dzieci, niezależnie od ich płci, zdolności, niepełnosprawności, rasy, religii, seksualności, statusu społeczno-ekonomicznego lub jakiegokolwiek innej różnicy.
Pedagogika włączająca	Strategie nauczania i uczenia się, które umożliwiają wszystkim uczącym się uczestniczenie w sprawiedliwy sposób w zajęciach w klasie.
Szkoły włączające	Szkoły, które zmierzają w kierunku włączania/edukacji włączającej i starają się wprowadzić w życie pedagogikę włączającą.
Integracja	Nauczanie dzieci, które potrzebują wsparcia, w ramach klasy, ale oddzielnie od ich rówieśników.
Rodzic	Każda osoba dorosła będąca w relacji odpowiedzialności za dziecko lub młodego człowieka.
Interesariusz szkolny	Każdy, kto interesuje się szkołą i jej funkcjonowaniem, tj. kadra, uczniowie, rodzice, członkowie rady zarządzającej szkołą i inne osoby pełniące funkcję w szkole.
Oddzielenie	Nauczanie dzieci, które potrzebują wsparcia w klasie, ale oddzielnie od ich rówieśników.
Wartość	Zasada i przekonania , coś, co dana osoba uważa za ważne.
Wizja	Zwięzłe, publiczne oświadczenie, które wyjaśnia cele szkoły w zakresie włączania i kierunek w jakim zmierza szkoła

Wprowadzenie do zestawu narzędzi Szkół Włączających

Zapraszamy do zapoznania się z zestawem narzędzi w ramach projektu Szkół Włączających. Znajdziesz tu szereg materiałów, które pomogą Ci pracować ze wszystkimi osobami zaangażowanymi w takie działania Twojej szkoły, aby stała się ona bardziej sprzyjająca włączeniu.

Ten zestaw narzędzi został zaprojektowany tak, aby poprowadzić Cię na początku drogi zmierzającej w kierunku włączania, w sposób adekwatny dla Twojej szkoły. : poprawiając wyniki osobiste i wyniki uczenia się wszystkich dzieci i młodych ludzi poprzez skoncentrowanie się na ich dostępie i uczestnictwie w edukacji charakteryzującej się wysoką jakością. Kluczowym punktem, o którym należy pamiętać jest fakt, że taki proces („podróż”) nie ma określonego punktu docelowego. Chodzi tu raczej o systematycznie wprowadzaną zmianę, która w swej istocie nieustannie koncentruje się na włączaniu większej liczby dzieci i młodzieży do nauki i życia w szkole: „szkoła włączająca to taka, która się rozwija”⁰.

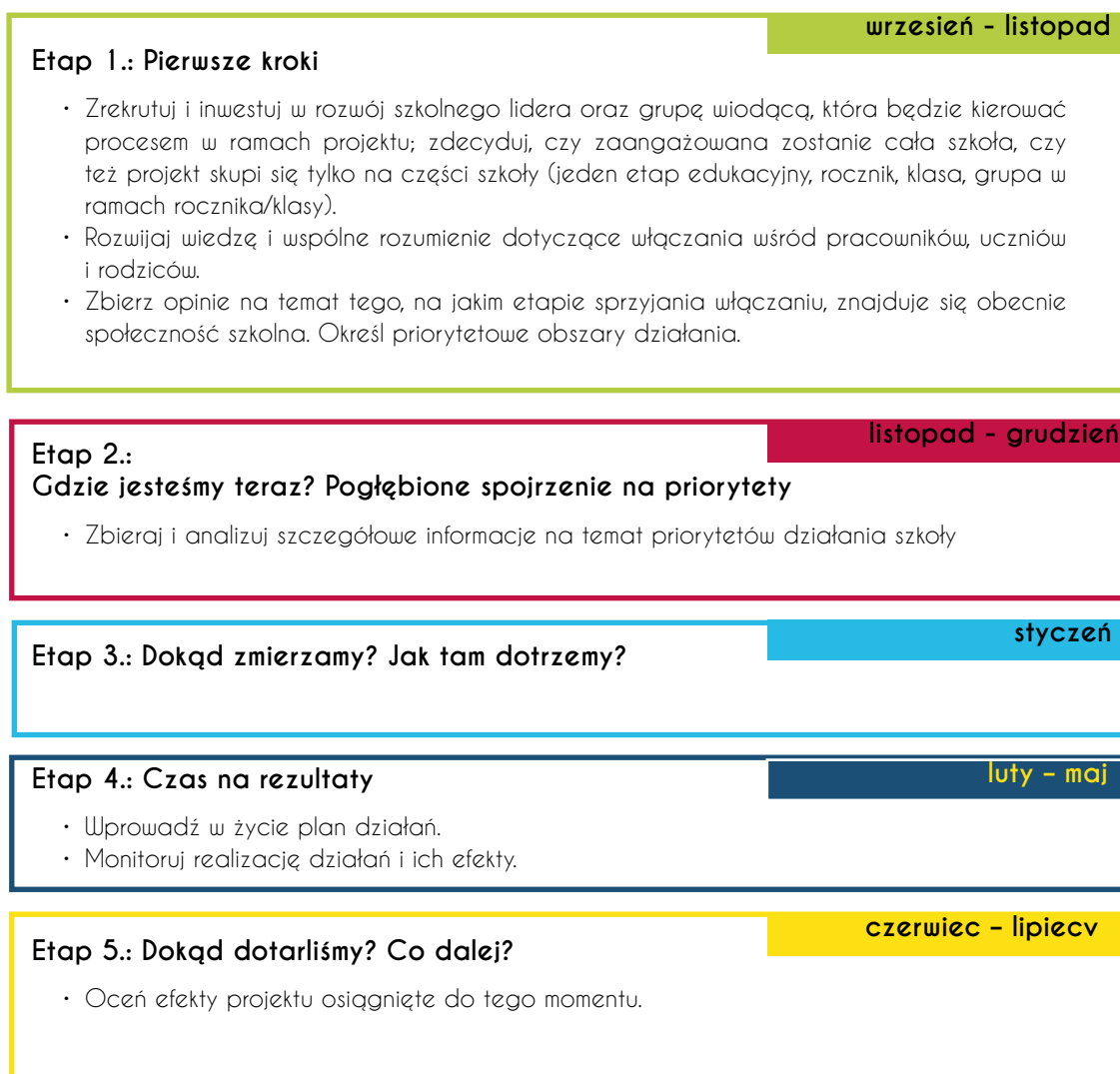
Ponieważ populacja i kultura każdej szkoły różnią się, punkt wyjścia i podróż będą inne w przypadku każdej z nich. Szkoły mogą rozpocząć od pilotowania projektu z częścią szkoły, na przykład z jakimś etapem lub rocznikiem/klasą. Inne szkoły mogą zdecydować się na zastosowanie podejścia obejmującego całą szkołę i zaangażowanie wszystkich osób. Im szerszy będzie zakres zaangażowania społeczności szkolnej, tym bardziej znacząca może być Twoja zmiana. Jeśli jednak możliwości w Twojej szkole ograniczają Cię do pracy z mniejszą grupą osób, to lepiej jest osiągnąć głębszą zmianę w tej małej grupie niż próbować „na siłę” pracować z dużą grupą/ całą społecznością.

Niezależnie od tego, z kim pracujesz, ważne jest, aby podkreślić, że nie ma „doraźnego rozwiązania” na drodze do włączenia - wymaga ono ciągłego zastanawiania się i zaangażowania - ale znacząca zmiana jest możliwa do osiągnięcia już w ciągu jednego roku szkolnego

Niniejszy zestaw narzędzi został opracowany, aby w trakcie roku szkolnego poprowadzić Cię przez pięć etapów przedstawionych poniżej.

⁰ Booth, T. and Ainscow, M. (2002) *Index for Inclusion: developing learning and participation in schools*. [Wskaźnik dla włączenia: rozwój uczenia się i partycypacji w szkołach]. Bristol: Centre for Studies on Inclusive Education [Centrum Nauk o Edukacji Włączającej].

Projekt Szkół Włączających: schemat blokowy Phase 1: Getting started

W zestawie narzędzi znajdziesz materiały wspierające Cię w myśleniu, planowaniu i realizacji działań w zakresie włączania, na każdym z etapów. Nie jesteś zobowiązany do wykorzystania wszystkich materiałów; zestaw narzędzi jest zasobem, z którego możesz czerpać zgodnie ze swoimi potrzebami. Wyróżnia się następujące etapy:

- Etap 1.: Pierwsze kroki (wrzesień - listopad)
- Etap 2.: Gdzie jesteśmy teraz? Poglębione spojrzenie na priorytety (listopad-grudzień)
- Etap 3.: Dokąd zmierzamy? Jak tam dotrzemy? (styczeń)
- Etap 4.: Czas na rezultaty (luty - maj)
- Etap 5.: Dokąd dotarliśmy? Co dalej? (czerwiec - lipiec)
- Życzymy Ci powodzenia w Twojej podróży.

Projekt Szkół Włączających

Prezentowany zestaw narzędzi stanowi część dwuletniego projektu Szkół Włączających prowadzonego przez British Council we współpracy z sześcioma innymi organizacjami z Belgii, Hiszpanii, Wielkiej Brytanii, Grecji i Polski.

Celem projektu jest zintegrowanie zasad edukacji włączającej w systemach zarządzania szkołami w Europie poprzez rozwój społeczności, złożonej z liderów szkolnych, nauczycieli i rodziców zajmujących się edukacją włączającą. Kluczowe działania w ramach tego projektu obejmują:

- Tworzenie praktycznych poradników (zestawów narzędzi edukacyjnych).
- Przygotowanie szkoleniowców/nauczycieli na poziomie lokalnym i międzynarodowym.
- Zapewnienie warsztatów w co najmniej 61 szkołach w Europie.
- Opracowywanie narzędzi do badań dotyczących włączania do społeczności szkolnej.
- Wspieranie szkół w opracowywaniu planów działania oraz strategii w zakresie włączania.
- Stworzenie Sieci Szkół Włączających i wyłonienie najlepszych praktyk dotyczących włączania.

Projekt wykorzystuje metody angażujące wszystkie osoby uczestniczące. Obejmuje:

- innowacyjną kampanię komunikacyjną i uświadamiającą, docierającą do społeczności szkolnych na terenie Europy,
- działania wspierające uruchamianie dialogu dotyczącego włączania w szkołach między społecznościami szkolnymi i decydentami.

Jakość projektu jest oceniana zewnątrznie i ma na celu zaangażowanie

- Społeczeństw szkolnych - liderów szkolnych, nauczycieli, profesorów, uczniów, doradców szkolnych, pedagogów, psychologów i rodziców;
- Decydentów i pracowników organów publicznych - instytucji UE, ministerstw i władz lokalnych;
- Instytucji i organizacji nastawionych na edukację, zarówno na poziomie lokalnym jak i europejskim.

Naszymi partnerami projektowymi są:

[Lifelong Learning Platform -LLL i Organising](#)

[Bureau of European School Students Unions- OBESSU w Brukseli, Scottish](#)

[Development Education Centre-ScotDec w Edynburgu,](#)

[Asamblea Cooperación por la Paz -ACPP w Saragossie,](#)

[Association Expedition inside Culture -EiC w Krakowie](#)

[Institute of Educational Policy - IEP w Atenach.](#)

Etap 1.: Pierwsze kroki

Wprowadzenie

Ogólnym celem Etapu 1. jest zapewnienie interesariuszom szkolnym ich gotowości do Etapu 2., kiedy zostaną poproszeni o pogłębione opinie dotyczące aspektów włączania.

Aby interesariusze byli gotowi do skutecznego przeanalizowania tej kwestii, w trakcie trwania Etapu 1. należy podjąć następujące kroki:

- Zidentyfikować i przeszkolić członka kadry szkolnej, aby kierował pracą nad rozwojem włączania w szkole.
- Rekrutować i rozwijać reprezentatywną grupę wiodącą, która będzie rozwijać i koordynować szkolną podróż.
- Zbudować wspólne rozumienie przez kadrę, uczniów i rodziców:
 - » zaangażowania szkoły w projekt Szkół Włączających
 - » kluczowych koncepcji, wartości i języka związanego z włączaniem.
- Zebrać wstępne opinie interesariuszy szkolnych na temat tego, na jakim etapie sprzyjania włączaniu, w ich opinii, znajduje się obecnie społeczność szkolna. Określić także jej najważniejsze priorytety działania.
- Dokonać ewaluacji Etapu 1.
- Zaplanować sposób zbierania informacji od interesariuszy szkolnych w trakcie trwania Etapu 2.

Realizacja działań tych etapów prawdopodobnie zajmie około dwóch-trzech miesięcy (wrzesień - listopad). Działania na tych etapach powinny być dostosowane do każdej szkoły i poprowadzone przez lidera szkolnego i grupę wiodącą z pomocą krytycznego przyjaciela.

Aby wesprzeć te działania, materiały w zestawie narzędzi dla tego etapu obejmują:

- rolę lidera szkolnego,
- rolę grupy wiodącej,
- rolę krytycznego przyjaciela,
- wprowadzenie do Tygodnia Włączenia,
- komunikację z interesariuszami szkolnymi,
- podsumowanie kluczowych pojęć, wartości i modeli związanych z włączaniem, które można wykorzystać w ramach warsztatów do zwiększenia rozumienia tych zagadnień przez dorosłych,
- warsztaty dla dorosłych w celu zwiększenia rozumienia zagadnienia włączania i zebrania opinii: sugerowane ramy,
- kwestionariusze dla dorosłych interesariuszy: identyfikowanie priorytetowych obszarów działania,
- zajęcia w klasie, aby zwiększyć wiedzę uczniów na temat włączania i zidentyfikować priorytetowe obszary działań,
- zestawianie i przekazywanie informacji o priorytetowych obszarach działań,
- podsumowanie działalności interesariuszy szkolnych: Etap 1.,
- monitorowanie i ocenianie Etapu 1.,
- planowanie Etapu 2.

Lider projektu Szkół Włączających: opis roli

Rola lidera szkolnego jest rolą kluczową dla powodzenia tego projektu. Osoba ta jest „czempionem” projektu – główną osobą motywującą innych, katalizatorem działań i informatorem. Lider jest „twarzą” projektu, zarówno w samej szkole, jak i na zewnątrz. Powinien być więc, w pełni zaangażowany w ten projekt i wytrwały. Powinien także, sam modelować postawy i zachowania włączające, a także wpływać na innych, aby to robili.

Lider szkolny powinien być powołany jako pierwszy, aby wziąć udział we wszystkich szkoleniach wstępnych i zorganizować rekrutację grupy wiodącej.

Lider szkolny, w szczególności powinien:

Stale

- Reprezentować szkołę na szkoleniach i spotkaniach networkingowych organizowanych w ramach projektu Szkół Włączających i przekazywać ważne ich fragmenty odpowiednim interesariuszom szkolnym.
- Śledzić rozwój kultury, polityki i praktyki w zakresie włączania w szkole z punktu widzenia obranej strategii, w tym procesu włączania w powiązaniu z ogólnym planem rozwoju szkoły.
- Ścisłe współpracować ze innymi liderami i osobami zarządzającymi szkołą, aby upewnić się, że włączenie stanie się częścią szkolnego planu rozwoju i pozostanie dla niej priorytetem.
- Ścisłe współpracować z krytycznym przyjacielem szkoły (patrz poniżej), aby opracować, monitorować i oceniać strategię i działania w zakresie włączania.
- Przewodzić pracy grupy wiodącej.
- Zapewniać utrzymanie tempa prac nad rozwojem włączania.
- Modelować postawy i zachowania włączające w relacjach z kadrami, uczniami, rodzicami i innymi interesariuszami szkolnymi.

Etap 1.: Pierwsze kroki

- Wziąć udział we wstępnym szkoleniu z zakresu projektu.
- Prowadzić rekrutację i pracę grupy wiodącej.
- Zdecydować strategicznie, czy projekt Szkół Włączających będzie projektem obejmującym całą szkołę, czy obejmie jedynie część szkoły.
- Współpracować z krytycznym przyjacielem, aby organizować (i być może prowadzić) działania, które rozwijają wiedzę grupy wiodącej na temat integracji i projektu Szkół Włączających.
- Upewniać się, że cele i ścieżka projektu – zarówno ogólne, jak i dla każdego konkretnego etapu – są jasne dla wszystkich i skutecznie komunikowane.
- Kierować organizacją i zapewnianiem warsztatów dla kadry, osób zarządzających szkołą i rodziców, aby zwiększyć rozumienie i rozwinąć wspólny język dotyczący włączania.
- Kierować organizacją i zapewnianiem ćwiczeń w klasie, dbając o organizację szkolenia dla zaangażowanej w projekt kadry.
- Dbać o zapewnienie jakości ćwiczeń organizowanych w klasie.
- Kierować monitorowaniem i oceną Etapu 1.
- Kierować planowaniem/ komunikowaniem się z interesariuszami szkolnymi w zakresie planowania Etapu 2.: Gdzie jesteśmy teraz?

Etap 2.: Gdzie jesteśmy teraz?

- Zadbać o rekrutację interesariuszy szkolnych i ich udział w gromadzeniu informacji.
- Przewodzić pracy grupy wiodącej w celu zorganizowania diagnozy, porównania i analizy danych.
- Przewodzić pracy grupy wiodącej, aby dzielić się wynikami procesów gromadzenia informacji.
- Kontynuować dbałość o jakość ćwiczeń w klasie.
- Kierować monitorowaniem i oceną Etapu 2.
- Kierować planowaniem / komunikacją z interesariuszami szkolnymi w zakresie planowania Etapu 3.: Dokąd zmierzamy? Jak tam dotrzemy?

Etap 3.: Dokąd zmierzamy? Jak tam dotrzemy?

- Przewodniczyć pracy grupy wiodącej w zakresie planowania działań.
- Współpracować z grupą wiodącą, aby upewnić się, że projekt planu działania jest szeroko rozpowszechniany i modyfikowany zgodnie z sugestiami interesariuszy szkolnych.
- Współpracować z grupą wiodącą, aby upewnić się, że interesariusze szkolni znają plan działań.
- Kierować monitorowaniem i ocenianiem Etapu 3.
- Kierować planowaniem / komunikacją z interesariuszami szkolnymi w zakresie planowania Etapu 4.: Czas na rezultaty.

Etap 4.: Czas na rezultaty

- Przewodnić grupie wiodącej w realizacji i monitorowaniu działań Etapu 3: utrzymanie tempa, gromadzenie dowodów, informowanie na bieżąco interesariuszy grupy.
- Kierować organizacją i realizacją Tygodnia Włączenia w szkole.
- Kierować monitorowaniem i ewaluacją Etapu 4.
- Kierować planowaniem/ komunikacją z interesariuszami szkolnymi w zakresie planowania Etapu 5.: Dokąd dotarliśmy? Co dalej?

Etap 5.: Dokąd dotarliśmy? Co dalej?

- Przewodniczyć grupie wiodącej w procesie ewaluacji: ponowne kontaktowanie się z interesariuszami w celu uzyskania ich opinii; zestawianie i analizowanie wyników; wykorzystanie tych wyników do ustalenia kolejnych priorytetów.
- Prowadzić najbardziej zaangażowaną grupę w opracowywaniu projektu długoterminowej wizji włączania w szkole oraz w komunikowaniu i omawianiu jej z interesariuszami szkolnymi.
- Kierować zrównoważonym rozwojem, upewniając się, że włączanie pozostanie kluczową częścią programu szkolnego po zakończeniu formalnego okresu projektu..

Grupa wiodąca w Szkołach Włączających: zarys roli

Grupa wiodąca to reprezentatywna grupa interesariuszy szkolnych – zwłaszcza kadra, uczniowie i rodzice – którzy pracują razem, aby kształtować, planować, organizować, monitorować i oceniać rozwój kultury, polityki i praktyki w zakresie włączania. Jest to grupa, która współpracuje i wspiera lidera szkolnego, aby było możliwe zrealizowanie projektu.

Liczebność grupy powinna umożliwiać takie zarządzanie nią by umożliwić sensowną dyskusję, powinna być jednak dostatecznie duża, aby uwzględnić różne doświadczenia i punkty widzenia. Przydatne może być też włączenie osób, które niezbyt aktywnie wspierają program włączania – wyrażenie i wysłuchanie ich obaw może być użyteczne dla grupy wiodącej, dla wdrażania projektu szkole.

Projekt szeroko definiuje włączania. Definicja wykracza poza trudności w uczeniu się, niepełnosprawność lub „specjalne potrzeby edukacyjne” (więcej na temat tej definicji można przeczytać w sekcji „Kluczowe myślenie o włączeniu”). A zatem grupa wiodąca powinna obejmować kadre, uczniów i rodziców posiadających doświadczenie, wiedzę i zainteresowanie barierami związanymi z dostępem do i/lub zaangażowania w uczenie się. Bariery te mogą, na przykład, dotyczyć obszarów (jednego lub kilku):

- sposobu, w jaki uczniowie zdobywają wiedzę,
- sposobu, w jaki uczniowie się porozumiewają lub wchodzą w interakcje,
- czynników sensorycznych lub fizycznych,
- czynników związanych ze zdrowiem emocjonalnym i psychicznym,
- okoliczności socjoekonomicznych,
- okoliczności rodzinnych,
- przekonań kulturowych lub oczekiwań,
- języka ojczystego,
- płci,
- seksualności.

wszystkie osoby zaangażowane w życie szkolne. Głosy rodziców i uczniów są kluczowe, a krytyczny przyjaciel (patrz poniżej) jest również cennym wsparciem. Jeśli grupie wiodącej trudno jest się spotkać w czasie, gdy można zaangażować uczniów, należy utworzyć reprezentatywną grupę uczniów, która może spotykać się w innym czasie, by rozmawiać o programie i wyrazić swoje poglądy.

Konkretna rola grupy wiodącej dla każdego etapu została szczegółowo opisana poniżej:

W trakcie trwania całego projektu powinni stale:

- Współpracować i wspierać lidera szkolnego, aby planować, komunikować i realizować projekt Szkół Włączających.
- Zapewniać utrzymanie tempa prac nad rozwijaniem procesu włączania.
- Modelować postawy i zachowania włączające we wszystkich relacjach z kadra, uczniami, rodzicami i innymi interesariuszami szkolnymi.

Etap 1.: Pierwsze kroki

Po dokonaniu rekrutacji, grupa spotyka się w miarę potrzeb, aby:

- Zaznajomić się z celami i zarysem projektu i wypracować wspólne rozumienie i język związany z włączaniem.
- Opracować sposoby informowania o projekcie innych interesariuszy szkoły.
- Zorganizować realizację (i ewentualnie wziąć udział w prowadzeniu, w zależności od zestawu umiejętności grupy) warsztatów dla personelu i rodziców, aby: zwiększyć rozumienie i rozwinąć wspólny język wokół włączania; przedstawić swoje opinie na temat stopnia, w jakim społeczność szkoły sprzyja włączaniu; .
- Przeanalizować wstępne prognozy i określić najważniejsze priorytety na przyszłość.
- Zorganizować realizację ćwiczeń w klasie.
- Wspierać zapewnienie jakości realizacji zajęć w klasie.
- Przeprowadzić ewaluację Etapu 1.
- Zaplanować / poinformować interesariuszy szkolnych o działaniach planowanych na Etapie 2. Gdzie jesteśmy teraz?

Etap 2.: Gdzie jesteśmy teraz?

- Zrekrutować interesariuszy szkolnych do wzięcia udziału w gromadzeniu informacji (w diagnozie).
- Zorganizować procesy gromadzenia informacji, porównania i analizy danych.
- Poinformować interesariuszy szkolnych o wynikach diagnozy .
- Kontynuować zapewnianie jakości zajęć w klasie.
- Przeprowadzić ewaluację Etapu 2.
- Zaplanować/poinformować interesariuszy szkolnych o działaniach planowanych na Etapie 3. Dokąd zmierzamy? Jak tam dotrzemy?

Etap 3.: Dokąd zmierzamy? Jak tam dotrzemy?

- Opracować projekt planu działania i poinformować o nim interesariuszy szkolnych.
- Dokonać modyfikacji w projekcie planu działania uwzględniając uwagi interesariuszy szkolnych i powiadomić o ostatecznym planie działania.
- Dokonać ewaluacji Etapu 3.
- Zaplanować/poinformować interesariuszy szkolnych o planach odnośnie Etapu 4. Czas na rezultaty.

Etap 4.: Czas na rezultaty

- Wdrażać i monitorować działania : utrzymać tempo, zbierać dowody, na bieżąco informować interesariuszy szkolnych.
- Zorganizować i przeprowadzić realizację Tygodnia Włączenia w szkole.
- Dokonać ewaluacji Etapu 4.
- Zaplanować/poinformować interesariuszy szkolnych o planach odnośnie Etapu 5. Dokąd dotarliśmy? Co dalej?

Etap 5.: Dokąd dotarliśmy? Co dalej?

- Zorganizować proces ewaluacji: ponownie skontaktować się z interesariuszami, aby pozyskać ich opinie; dokonać zestawienia i analizy wyników; użyć tych wyników, aby określić kolejne priorytety.
- Opracować projekt długoterminowej wizji włączania w szkole; komunikować i zbierać opinie na temat tej wizji od interesariuszy szkolnych.
- Zaplanować zrównoważony rozwój, upewniając się, że włączanie pozostanie kluczową częścią programu szkolnego po zakończeniu formalnego okresu projektu.

Krytyczny przyjaciel: zarys roli

Krytyczny przyjaciel to ktoś, kto współpracuje z osobą lub grupą i wspiera ich w osiągnięciu celu/ celów, do których ta osoba czy grupa zmierza. Najczęściej jest to ktoś spoza organizacji, która pragnie osiągnąć te cele. W projekcie Szkół Włączających krytycznym przyjacielem może być ktoś z zespołu trenerów zaangażowanych w projekt. Osoby z innych szkół lub pracownicy lokalnych władz edukacyjnych mogą również być dobrymi krytycznymi przyjaciółmi; rozumieją oni Twój kontekst i cele, ale są zdystansowani do Twojej organizacji.

Jak sugeruje wyraz „przyjaciel”, jego rolą jest zachęcanie i pomaganie poprzez wnoszenie swoich umiejętności do wykorzystania przez grupę, aby zmaksymalizować sukces projektu. Robią to jednak przez „krytyczną” soczewkę, czyli „okiem osoby z zewnątrz”. Ta soczewka oznacza, że mogą:

- zadawać pytania sondujące, z różnych punktów widzenia,
- upewniać się, że potencjalnie problematyczne kwestie są poruszane i omawiane,
- dostarczać uczciwych informacji zwrotnych,
- udzielać bezstronnych wskazówek,
- być „głosem z zewnątrz” dla interesariuszy szkolnych, kiedy jest on potrzebny.

Aby ta rola przyczyniała się do osiągnięcia sukcesu w projekcie Szkół Włączających, krytyczny przyjaciel musi cieszyć się zaufaniem lidera szkoły i grupy wiodącej.

Aby budować zaufanie, na wstępnym etapie projektu, krytyczny przyjaciel będzie:

- Poznawać się z liderem szkolnym poprzez: proces szkolenia ; pomoc przy rekrutacji grupy wiodącej; pomoc w prowadzeniu wstępnych działań z grupą wiodącą.
- Poznawać się z grupą wiodącą poprzez pomoc grupie: eksplorowanie celów i ścieżki projektu; rozwijanie wspólnego rozumienia i języka związanego z włączaniem.

Rola krytycznego przyjaciela powinna być elastyczna w zależności od potrzeb szkoły, lidera szkoły i grupy wiodącej. Ogólnie, będzie polegać na udzielaniu pomocy, wspieraniu, zachęcaniu, doradzaniu, zadawaniu pytań, przekazywaniu użytecznych informacji zwrotnych oraz umożliwianiu szczerzej i otwartej dyskusji w czasie trwania całego projektu.

Wprowadzenie do Tygodnia Włączenia (Inkluzji)

Tydzień Włączenia stanowi ważną część projektu Szkół Włączających i odbędzie się w każdej szkole uczestniczącej w projekcie podczas Etapu 4. Czas na rezultaty (luty - maj).

Ogólnymi celami tygodnia jest kontynuacja:

- poszerzania wiedzy interesariuszy szkolnych na temat włączania,
- podnoszenia statusu włączania w pracy szkoły.

Podczas Tygodnia Włączenia każda szkoła opracuje i przeprowadzi swoje własne działania, w zależności od swoich priorytetów i obszarów zainteresowania.

Szczegółowe wytyczne na temat Tygodnia Włączenia stanowią w zestawie narzędzi część materiałów dla Etapu 4.

Na tym etapie, najważniejsze zadania odnoszące się do Tygodnia Włączenia to:

- Podjąć decyzje co do terminu TW tak szybko, jak to będzie możliwe i wpisanie go do kalendarza szkolnego.
- Zadbać, aby interesariusze szkolni dowiedzieli się o wydarzeniu z wyprzedzeniem: jakie są jego główne cele i kiedy się odbędzie. Kiedy nadejdzie moment planowania wydarzenia, ludzie nie powinni być zaskoczeni!

Komunikacja z interesariuszami szkolnymi

Komunikacja będzie stanowić klucz do sukcesu projektu dotyczącego Szkół Włączających.

Oto kilka sugestii do przemyślenia, kiedy będziesz planować swoje komunikaty przeznaczone dla interesariuszy szkolnych:

Kto?

Twoimi kluczowymi interesariuszami szkolnymi będzie kadra, członkowie rady zarządzającej szkołą, uczniowie i rodzice i większość komunikowania się odbywać się będzie z nimi. Jednak możliwe, że zajdzie potrzeba komunikowania się z osobami z zewnątrz szkoły, z lokalnymi organizacjami czy mediami.

Co, kiedy i gdzie?

Główne powody komunikacji z interesariuszami to:

- upewnienie się, że wiedzą czego dotyczy ten projekt, znają jego cele oraz są informowani na bieżąco o jego postępach;
- zaproszenie ich do zaangażowania się w projekt;
- upewnienie się, że posiadają klarowne informacje na temat tego, w jaki sposób można się zaangażować.

Powody komunikacji zostały poniżej podzielone na kluczowe obszary komunikacji, uporządkowane etapowo.

Etap 1.: Pierwsze kroki

- Zaplanowanie projektu, jego celów i zarysu na dany rok.
- Warsztaty / spotkania / ćwiczenia w klasie: informacje i zaproszenia.
- Wstępne kwestionariusze dla dorosłych interesariuszy, którzy nie uczestniczą w warsztatach: informacje i zaproszenia do uzupełnienia.
- Informacje zwrotne na temat opinii zebranych dzięki warsztatom/kwestionariuszom oraz dotyczące głównych priorytetów.
- Na Etapie 2. informacje i zaproszenia mają stanowić część procesu gromadzenia informacji

Etap 2.: Gdzie jesteśmy teraz? Pogłębione spojrzenie na priorytety

- Logistyka dla gromadzenia informacji; kolejne kwestionariusze, jeśli są stosowane.
- Wyniki diagnozy oraz następne kroki: wprowadzenie do planowania mini działań.

Etap 3.: Dokąd zmierzamy? Jak tam dotrzemy?

- Informacje na temat procesu i oczekiwań dotyczących planowania mini działań.
- Zaproszenie do przeglądu projektu planu działania i zgłaszania uwag.
- Dostęp do ostatecznego planu działania.

Etap 4.: Czas na rezultaty

- Informacje na temat zaplanowanych działań, w tym Tygodnia Włączania.
- Podsumowanie monitorowania realizacji działań w ramach Etapu 4.
- Informacje i zaproszenia do wzięcia udziału w Etapie 5.

Etap 5.: Dokąd dotarliśmy? Co dalej?

- Logistyka dla gromadzenia informacji o ocenach; kwestionariusze, jeśli są stosowane.
- Zaproszenie do poddania refleksji projektu wizji oraz kolejnych kroków.
- Podsumowanie ustaleń z ewaluacji; ostateczna wizja; zarys kolejnych kroków.

Jak i gdzie?

Najskuteczniejsze będzie zastosowanie różnych metod komunikacji z interesariuszami szkolnymi. Pewne sugestie zostały przedstawione w tabeli poniżej. Wiele z tych sugestii powinno umożliwić Ci dołączenie informacji o komunikacji w Projekcie Włączenia do już istniejących mechanizmów dotyczących komunikacji. Pomaga to w usprawnieniu komunikacji i zarządzania pracą.

Metoda komunikacji	Sugestie
Odbyte wcześniej spotkania bezpośrednie	- Spotkania kadry / briefingi - Spotkania osób zarządzających szkołą - Wieczory rodzicielskie / sesje informacyjne / poranki z kawą - Wydarzenia dotyczące ewentualnie istniejących zespołów rodziców i nauczycieli - Spotkania uczniów / czas spędzony w domu / grupie klasowej; Zajęcia z umiejętności życiowych (lub podobnych)
Biuletyny /mechanizmy raportowania	Wykorzystaj istniejące biuletyny i / lub mechanizmy raportowania dla personelu / rodziców / organów zarządzających szkołą / uczniów.
Strona internetowa	Stwórz stronę projektu Szkół Włączających, aby publikować aktualności i artykuły, w razie potrzeby, z linkami do mediów społecznościowych.
Media społecznościowe	Jeśli szkoła ma konto lub wiele kont w mediach społecznościowych, publikuj tam aktualizacje i artykuły. Jeśli nie, rozważ założenie jednego lub więcej (z własnym hasztagiem na Twitterze) dla projektu Szkół Włączających (jeśli uznasz to za dobry sposób komunikowania się w przypadku Twojej szkoły).
Serwer szkolny	Korzystaj z serwera dla umożliwienia, w miarę potrzeb, dostępu do materiałów dotyczących projektu.
E-mail	Używaj e-maila, aby powiadomić interesariuszy szkolnych o kluczowych wydarzeniach (pisz krótkie i przyjazne e-maile, informacyjne, a także ograniczaj je do niezbędnego minimum, aby być pewnym, że zostaną odczytane).
Tablice informacyjne	Zorganizuj specjalną tablicę informacyjną o Szkołach Włączających dla: - rodziców/gości, blisko wejścia do szkoły - uczniów/pracowników/rady zarządzającej szkołą, w strefie wspólnej, w szkole - pracowników/osób zarządzających szkołą/w pokoju nauczycielskim

Ile?

Kluczem jest upewnienie się, że:

- przekazujesz wystarczającą ilość informacji, aby Twoi interesariusze szkolni wiedzieli, co się dzieje i czuli się zaangażowani,
- utrzymujesz tempo projektu, i
- nie przeciążasz ludzi zbyt dużą ilością informacji..

Jesteś ekspertem od spraw Twojej szkoły i znasz swoich pracowników, uczniów, rodziców i osoby zarządzające szkołą. To Ty - poprzez dyskusję z grupą wiodącą i, w razie potrzeby, z krytycznym przyjacielem będziesz musiał(a) wykorzystać swoją ocenę, co do tego, ile i jaka forma komunikacji jest wymagana w określonych momentach realizacji projektu.

Kluczowe koncepcje, wartości i modele związane z włączaniem

W tym rozdziale podsumujemy niektóre kluczowe pomysły i myślenie związane z włączaniem w szkołach. Mają one być punktem wyjścia dla Twojego myślenia; nie jest to dogłębne studium! Skorzystaj z rozdziału na temat zasobów, aby móc śledzić obszary, które są dla Ciebie szczególnie interesujące.

Rozdział został podzielony na cztery obszary:

- I Czym jest włączanie?
- Wartości włączające.
- Szkoły włączające: kultura, polityka i praktyka.
- Bariery i zasoby dla włączania.

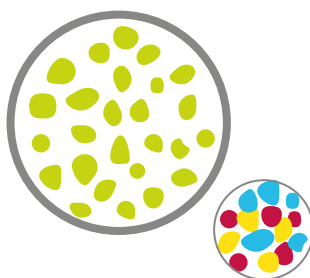
1. Czym jest włączanie?

Dobre pytanie! Włączanie jest koncepcją, której zdefiniowanie nastrocza trudności i nie ma jakiegś jednej, uzgodnionej definicji między praktykami, czyli tymi, którzy zajmują się włączaniem „w realu” lub tymi, którzy badają włączanie w sposób naukowy. Łatwiej zdefiniować to, czym włączenie nie jest, aniżeli czym ono jest:

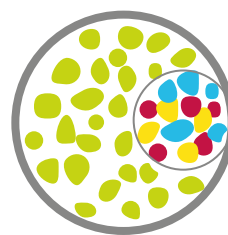
Włączenie nie jest żadnym z poniższych:

Wyłączenie

Segregacja

Integracja

Źródło: www.thinkinclusive.us

WYKLUCZENIE: niektóre dzieci i młodzież nie mają dostępu do wysokiej jakości edukacji.

SEGREGACJA: niektóre dzieci i młodzież są kształcone oddzielnie od innych, na przykład w różnych klasach, choć w tej samej szkole lub poprzez ciągłe „umieszczanie” czy „podział uczniów na grupy” podczas procesu uczenia się i nauczania.

INTEGRACJA: dzieci i młodzież są pozornie zaangażowane we wspólne uczenie się, ale tak naprawdę nadal kształcą się osobno. Przykładem tego, w brytyjskim systemie edukacji byłaby sytuacja, gdy dziecko chodzi do tej samej klasy, co inne dzieci, ale otrzymuje indywidualne wsparcie od osoby dorosłej i nie wchodzi w interakcje z pozostałymi dziećmi. Włączenie, dla porównania, mogłoby być opisane jako „z”, a nie tylko „w”.

Oto trzy przykłady definicji włączenia - lub edukacji włączającej, o której również mowa, a które określają niektóre z jej głównych idei, wyróżnionych pogrubioną czcionką:

„Edukacja włączająca to koncepcja maksymalizacji akceptacji i uczestnictwa, a także rozwoju psychospołecznego i osobistych osiągnięć dzieci oraz zminimalizowania dyskryminacji”.¹

„Edukacja włączająca opisuje proces, w którym szkoła próbuje odpowiedzieć na potrzeby wszystkich uczniów jako indywidualnych osób, ponownie rozważając i restrukturyzując swoją organizację i zapewnianie programów nauczania oraz rozdzielając zasoby w celu zwiększenia równości szans. Dzięki temu procesowi szkoła buduje swoją zdolność do przyjmowania z lokalnej społeczności wszystkich uczniów, którzy chcą chodzić do niej, a tym samym zmniejsza potrzebę wykluczania uczniów.”²

„Edukacja włączająca dotyczy dążenia do sprawiedliwości, sprawiedliwości społecznej, uczestnictwa i uświadomienia bycia obywatelem. Zajmuje się usuwaniem barier w zakresie dyskryminacji i ucisku, a także dobrym samopoczuciem wszystkich uczniów, włączając w to osoby z niepełnosprawnościami.

Opiera się na pozytywnym spojrzeniu na różnicę, w której różnorodność uczniów jest postrzegana jako zasób. Priorytet nadaje się dążeniu do zmian, z mocnym naciskiem na znaczenie uczenia się życia ze sobą i uznania naszego wspólnego człowieczeństwa.”³

Chociaż każde z tych określeń różni się sposobem zdefiniowania włączenia lub edukacji włączającej, to jednak wszystkie opierają się na dwóch wspólnych zasadach.

=====

¹ Hummel, Englebrecht i Werning w P. Engelbrecht i L. Green, [Eds] (2018), *Responding to the challenges of inclusive education in southern Africa* [Odpowiadając na wyzwania dla edukacji włączającej w południowej Afryce]. Pretoria: Van Schaik.

² Sebba, J. i Sachdev, D. (1997) w N. Frederickson, N i T. Cline (2002) *Special educational needs inclusion and diversity* [Specjalne potrzeby edukacyjne; włączanie i różnorodność]. Buckingham: Open University Press. s. 66.

³ <https://www.nationalcollege.org.uk/transfer/open/adsbm-phase-3-module-1-enabling-learning/adsbm-p3m1s5/adsbm-p3m1s5t2.html> dostęp 28.04.19

a. Odnoszą się do włączenia jako „poszukiwania”, „dążenia”, „rozwoju” lub „procesu”:

b. Włączenie skupia się na wszystkich uczniach, a nie tylko na jednym. Historycznie, włączenie było postrzegane jako temat z zakresu edukacji dzieci z niepełnosprawnością sensoryczną i / lub fizyczną lub tych, które są określone jako posiadające inne „specjalne potrzeby edukacyjne”. Dziś włączenie jest zakorzenione w znacznie szerszym zakresie różnic, które obejmują wszystkie osoby w szkolnej społeczności – nie wykluczając dorosłych. Różnice te obejmują::

- sposoby zdobywania wiedzy,
- sposoby komunikacji lub interakcji,
- czynniki sensoryczne lub fizyczne
- czynniki związane ze zdrowiem emocjonalnym i psychicznym,
- okoliczności socjoekonomiczne,
- okoliczności rodzinne,
- przekonania kulturowe lub oczekiwania,
- język ojczysty,
- płeć,
- seksualność.

Ponieważ ludzie i potrzeby w poszczególnych szkołach są różne, to również cele i priorytety szkoły dotyczące włączenia będą inne. Poniższa lista, zaczerpnięta z różnych doświadczeń szkolnych, daje wyobrażenie o zakresie celów, które mogą stanowić część szkolnej podróży do włączania:

Włączanie w edukacji obejmuje:

- Wprowadzanie wartości włączających do działania.
- Postrzeganie każdego życia i każdej śmierci jako jednakowej wartości.
- Wspieranie wszystkich, aby mieli poczucie przynależności.
- Zwiększenie udziału w działaniach edukacyjnych i dydaktycznych, relacjach i społecznościach lokalnych szkół.
- Ulepszanie szkół dla kadry i rodziców/opiekunów, a także dla dzieci.
- Ograniczanie wykluczenia, dyskryminacji, barier dla uczenia się i uczestnictwa.
- Uczenie się na podstawie ograniczenia barier dla niektórych dzieci, aby dzieci miały możliwość uzyskania szerszych korzyści.

Mając na uwadze tę dyskusję, w ćwiczeniach w klasie uwzględniliśmy szereg działań dotyczących wartości i zachowań włączających, które można również dostosować do wykorzystania z dorosłymi w Twojej szkole.

Działania te koncentrują się na pytaniu: „Jak powinniśmy żyć i uczyć się razem?”⁸ Jest to pytanie, które zostało pojawiło się na całym świecie w szkołach, które chcą rozpocząć swoją podróż w zakresie włączania. Z czasem, na drodze dyskusji z interesariuszami szkolnymi, powstała pełna lista wartości sprzyjających włączaniu

„Równość, prawa, uczestnictwo, społeczność, szacunek dla różnorodności, zrównoważony rozwój, brak przemocy, zaufanie, współczucie, uczciwość, odwaga, radość, miłość, nadzieja/ optymizm, piękno i mądrość”.⁹

Są one punktem wyjścia do myślenia, a nie jakąś nakazową listą do przestrzegania.

Twoja szkoła będzie miała własne pomysły odnośnie wartości i być może już rozpoczęła tę dyskusję. Najważniejsze w podróży każdej szkoły jest to, że wartości identyfikowane jako ważne stają się czymś więcej, niż tylko słowami na stronie internetowej, w prospekcie szkolnym lub w dokumencie projektowym. Należy je wspólnie zbadać, aby wypracować wspólne ich rozumienie:

- co każda wartość faktycznie oznacza dla ludzi w tej szkole?
- jak te wartości odnoszą się do zachowania i działań: co oznacza ta wartość, którą ludzie będą się kierować i wypowiadać? W jaki sposób będą ze sobą?

Dzięki temu badaniu wartości sprzyjające włączaniu oraz powiązane z nimi zachowania i działania:

- zostają wyjaśnione,
- są zrozumiałe dla wszystkich zaangażowanych osób,
- osiągają poziom własności i odpowiedzialności niezbędny do „trzymania się ich”, gdy są zagrożone niepewnościami i zmianami.

Są zatem krytycznym punktem wyjścia dla każdej szkoły. Jeśli nie przeczytałeś(aś) jeszcze rozdziałów „Co to jest włączanie?” i „Wartości włączające” sugerujemy, abyś to zrobił(a) przed przeczyta-

8 Zaadaptowane z tamże s. 26

9 tamże, s. 26

3. Szkoły włączające

Do tej pory zdążyłeś już zacząć myśleć o tym, czym jest włączanie i jak wartości sprzyjające włączaniu o nim informują. W tej części zajmiemy się tymi obszarami nieco głębiej, przyglądając się trzem połączonym obszarom lub wymiarom szkoły włączającej: kulturze, polityce i praktyce. Każdy z tych obszarów ulegnie zmianie w wyniku rozpoczęcia przez szkołę swojej drogi do włączania.

W rezultacie będą one podstawą pytań, które zadasz na temat szkoły na Etapie 2. projektu.

3.1 Kultura

Booth i Ainscow (2002, 2011, 2016) ukazują te wymiary w modelu, ¹⁰który umiejscawia kulturę w roli podbudowującej:

ABC kultury i włączania

- ... Przenikające podejście do włączania w szkole.
- ... Stopień, w jakim zachowania w szkole wspierają lub osłabiają rozwój polityki i praktyki w zakresie włączania.
- ... Wola i zaangażowanie w

Kultura jest często opisywana jako „sposób, w jaki robimy różne rzeczy tutaj”, i być może jest również przydatne, aby myśleć o tym jako: „Dlaczego robimy różne rzeczy tak, jak my to robimy tutaj”. Ten drugi opis pokazuje wrodzony związek między kulturą a wartościami, które mają największy wpływ na nasze postawy, zachowania i zaangażowanie. Związek ten pokazuje, dlaczego tak ważne jest, aby szkoły przeprowadziły badania na temat swoich wartości na początku swojej drogi w kierunku włączania. Wartości stanowią punkt wyjścia do zmiany kultury, co jest znaczące, ponieważ może stanowić największą przeszkodę dla włączania w szkole albo jej najcenniejszy zasób.

Kultura stanowi zatem podstawę rozwoju polityki i praktyki sprzyjającej włączaniu.

Przyjrzyjmy się kolejno każdej z nich.

3.2 Polityka

Polityka jest często opisywana jako „część związana z dostępem” w odniesieniu do włączania, która:

- umożliwia dzieciom i młodzieży dostęp do szkół i klas, niezależnie od ich różnorodnych cech,
- upoważnia i motywuje personel do wprowadzania w życie włączenia.

Bariery w dostępie są różne dla różnych krajów, regionów, szkół i osób; na całym świecie obejmują one:

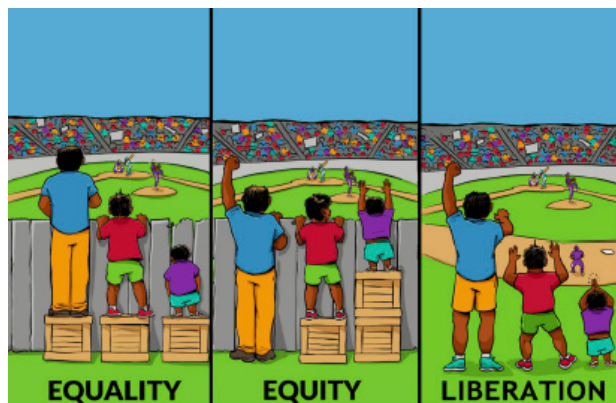
- fizyczny dostęp,
- konkretne potrzeby zdrowotne i medyczne,
- program nauczania w ofercie,
- przemieszczenie z powodu konfliktu lub z innej przyczyny,
- opór kulturowy wobec edukacji,

.....

10 tamże s. 19

- strach przed byciem zmarginalizowanym,
- dystans,
- koszt / zasoby.

Włączająca polityka szkolna oferuje uczniom sprawiedliwe szanse na otrzymanie edukacji wysokiej jakości.

(Źródło: Interaction Institute for Social Change | Artysta: Angus Maguire).

Sprawiedliwa szansa różni się od równości szans. W historyjce obrazkowej obrazek widoczny po lewej stronie pokazuje równość szans: oferowanie każdej osobie takiej samej pomocy w osiągnięciu tego samego rezultatu. Brzmi to uczciwie, ale kiedy się temu przyjrzy, nie zapewnia tego, czego ludzie naprawdę potrzebują. Obrazek w środku pokazuje sprawiedliwe szanse: upewnienie się, że każda osoba otrzymuje to, czego potrzebuje, aby osiągnąć ten sam rezultat. Warunki wyjściowe są różne dla każdej osoby, ale wynik jest sprawiedliwy.

Myślenie o sprawiedliwości zamiast o równości może być ważną zmianą dla osób w szkołach, które należy podjąć w ramach ich podróży w zakresie włączania. Ostatni obrazek w historyjce obrazkowej pokazuje cel polityki w zakresie edukacji włączającej: to, że powinny usunąć jak najwięcej barier dla uczenia się wszystkich uczniów.

Ponieważ uczniowie zmieniają się i zmieniają okoliczności, usuwanie barier w uczeniu się jest czynnością ciągłą i może również wymagać zmiany myślenia, co zostanie omówione w Części 4., poniżej.

Przejsie do sprawiedliwych polityk włączających może być wspierane przez szereg globalnych deklaracji, celów i traktatów. Do tej pory szczególnie ważne były:

CONVENCIÓN SOBRE LOS DERECHOS DEL NIÑO

Versión adaptada para jóvenes

unidos por la infancia

unicef

Konwencja Narodów Zjednoczonych o prawach dziecka, utworzona w 1989 r. Jest to najczęściej ratyfikowany międzynarodowy traktat o prawach człowieka; Stany Zjednoczone są jedynym krajem na świecie, które go nie ratyfikowały. Łącznie obejmuje 45 artykułów; Oto pięć z nich, które mają szczególne znaczenie dla włączania:

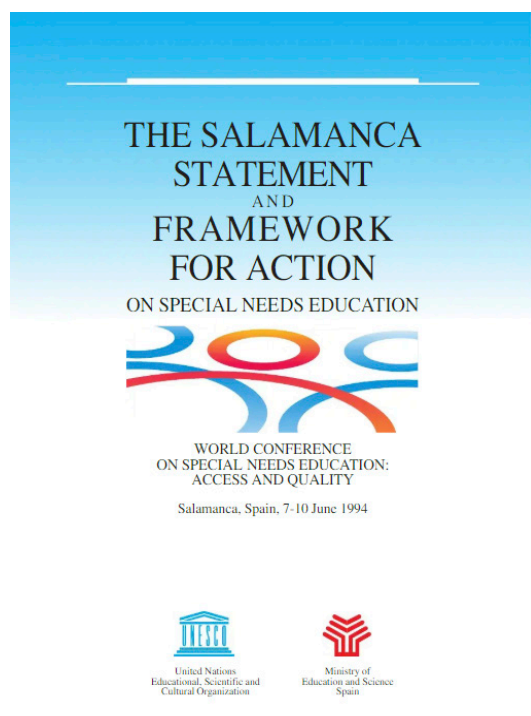
Artykuł 28 (prawo do edukacji): Każde dziecko ma prawo do edukacji. Edukacja podstawowa musi być bezpłatna, a każde dziecko musi mieć dostęp do różnych form edukacji średniej. Dyscyplina w szkołach musi szanować godność dzieci i ich prawa. Bogatsze kraje muszą pomóc krajom biedniejszym w osiągnięciu tego celu.

Artykuł 29 (cele edukacji): Edukacja musi w pełni rozwinąć osobowość, talenty i zdolności każdego dziecka. Musi zachęcać dziecko do poszanowania praw człowieka, a także do szacunku dla rodziców, dla siebie samych oraz innych kultur i środowiska.

Artykuł 30: (dzieci z mniejszości lub grup tubylczych): Każde dziecko ma prawo do nauki i używania języka, zwyczajów i religii swojej rodziny, bez względu na to, czy są one wspólne dla większości ludzi w kraju, w którym mieszkają.

Artykuł 23 (dzieci niepełnosprawne): Dziecko niepełnosprawne ma prawo do pełnego i przyzwoitego życia z godnością i w miarę możliwości, niezależnością oraz do odgrywania aktywnej roli w życiu społeczności. Rządy muszą zrobić wszystko, co w ich mocy, aby okazywać wsparcie dzieciom z niepełnosprawnościami i ich rodzinom.

Artykuł 22 (dzieci uchodźców): Jeśli dziecko szuka schronienia lub ma status uchodźcy, rządy muszą zapewnić mu odpowiednią ochronę i pomoc, aby mogły one korzystać ze wszystkich praw wynikających z Konwencji. Rządy muszą udzielić pomocy dzieciom uchodźcom rozdzielonym od rodziców, aby mogły się z nimi ponownie połączyć.

Oświadczenie z Salamanki zostało wydane w 1994 r. Zostało podpisane przez 92 kraje i 25 organizacji

międzynarodowych. W oświadczeniu stwierdzono, że szkoły powinny przyjąć w swoje mury wszystkie dzieci, niezależnie od ich fizycznych, intelektualnych, społecznych, emocjonalnych, językowych lub innych warunków.

Oświadczenie to stanowiło krok w kierunku systemów szkolnych, które zachęcały do włączania wszystkich dzieci do szkół powszechnych, a nie do „systemu dwutorowego”, w którym większość dzieci uważanych za posiadające „specjalną potrzebę edukacyjną” albo nie była w ogóle kształcona lub uczęszczała do szkół specjalnych.

Jest jeszcze długa droga do osiągnięcia zapisów oświadczenia z Salamanki, a debata na temat tego, czy włączanie wszystkich dzieci do zwykłych szkół jest realistyczna, czy nawet pożądana, trwa, ale wskazuje ona na kluczową zmianę w globalnym myśleniu na temat włączania.

Cel 4: „Zapewnienie edukacji włączającej i sprawiedliwej jakości oraz promowanie uczenia się przez całe życie dla wszystkich” jest jednym z siedemnastu Celów zrównoważonego rozwoju (SDG). SDG są uniwersalnym piętnastoletnim programem kierowanym przez ONZ (2015–2030) mającym na celu położenie kresu ubóstwu, przeciwdziałanie zmianom klimatu i walkę z nierównościami.

W ramach celu 4. jest określony cel włączania: „Do 2030 r. wyeliminować nierówności płci w edukacji i zapewnić równy dostęp do wszystkich poziomów edukacji i szkolenia zawodowego osobom słabszym, w tym osobom niepełnosprawnym, ludności tubylczej i dzieciom znajdującym się w trudnej sytuacji”

Deklaracja z Incheon z 2015 r. nosi nazwę miejsca, w którym odbyło się Światowe Forum Edukacyjne zorganizowane w 2015 roku, w którym wzięli udział delegaci ze 160 krajów. Deklaracja stanowi:

„Włączenie i sprawiedliwość w edukacji i poprzez nią jest podstawą transformacyjnego programu edukacyjnego, dlatego zobowiązujemy się do zajęcia się wszystkimi formami wykluczenia i marginalizacji, dysproporcjami i nierównościami w zakresie dostępu, uczestnictwa i efektów uczenia się.

Żaden cel edukacyjny nie powinien być uznany za osiągnięty, o ile nie zostanie osiągnięty przez wszystkich”.

Te globalne cele związane z włączaniem są ważne, ponieważ pomagają motywować państwa do stanowienia prawa i planowania polityki w zakresie włączania na poziomie krajowym i mogą okazać się przydatne jako punkt wyjścia do dyskusji na poziomie szkoły. Najlepiej wykorzystywać je jako informacje do opracowania własnego „oddolnego” podejścia do polityki, a nie jako lista dyrektyw, w rodzaju „musimy”.

Pomimo globalnych celów, polityk krajowych i najlepszych intencji szkół, w wielu krajach polityka dostępu włączającego może być w konflikcie z innymi czynnikami, które priorytetyzują osiągnięcia akademickie. Ponadto, mogą być przyczyną napięć, gdy szkoły starają się zrównoważyć, w klasie lub szkole, potrzeby jednego dziecka z innymi. Dlatego osoby opracowujące polityki dotyczące włączania w szkołach muszą posiadać¹¹:

- **Silne wartości sprzyjające włączaniu:** Pozwalają one decydentom znaleźć drogę w sytuacjach spowodowanych sprzecznymi politykami i silnymi emocjami, jakie mogą one wywołać.
- **Jasność widzenia i umiejętność komunikowania się:** Im wyraźniejszy kierunek, tym większe prawdopodobieństwo, że inni dadzą się przekonać i poprą go.
- **Wysoki poziom zaufania, wspierające relacje z nauczycielami, uczniami i ich rodzinami:** Zmiana związana z dążeniem do włączania wymaga od ludzi myślenia i robienia rzeczy w inny sposób. Kadra musi mieć pewność, że otrzyma wsparcie w zakresie eksperymentowania z różnymi praktykami włączającymi w klasie. Uczniowie i rodziny muszą mieć pewność, że są rozumiani i że relacja między szkołą a domem jest relacją partnerską.
- **Zobowiązanie do „robienia tego co się mówi”:** Modelowanie zmian w polityce jest potężnym sposobem na wzmocnienie pozycji i zachęcenie innych do zrobienia dokładnie tego samego. Z drugiej strony nierobienie tego, co w Twojej opinii wszyscy powinni robić, jest istotnym czynnikiem demotywującym dla innych.
- **Nieustępliwość i wytrwałość:** Wydaje się, że rozwój w zakresie włączania wymaga więcej nieustępliwości i wytrwałości niż inne elementy w ramach doskonalenia szkoły, dlatego jest to szczególnie ważna cecha, którą decydenci powinni posiadać.

3.3 Praktyka

Praktyka jest często opisywana jako „część angażująca” włączania: zapewniająca, że kiedy uczniowie wejdą do szkoły, otrzymają wysokiej jakości edukację odpowiednią dla ich życia.

Podobnie jak w przypadku polityki, istnieje szereg barier utrudniających zaangażowanie poprzez praktykę włączającą, w tym:

- ograniczone strategie pedagogiczne,
- umiejętności i pewność nauczycieli,
- zasoby, które nie odpowiadają życiu uczniów,
- sztywny program nauczania,
- ograniczoną sieć wsparcia dla uczniów,
- ograniczony nacisk na zindywidualizowane uczenie się, które podkreśla indywidualne osiągnięcia.

Kiedy nauczyciele są upoważnieni do pracy włączającej, pokonując niektóre z tych barier, stają się siłą napędową w szkole włączającej. Oczekują i przyjmują różnorodność w klasie i planują nauczanie takimi sposobami, które zapewnią, że wszystkie dzieci będą mogły uczestniczyć i uczyć się skutecznie. Chociaż są w stanie zrobić to do pewnego stopnia bez wsparcia kultury i polityk w zakresie włączania obejmujących całą szkołę, to ich praktyka będzie silniejsza, gdy elementy te zostaną wprowadzone jednocześnie.

Praktyka nauczycieli pracujących w sposób włączający jest często nazywana pedagogiką włączającą. Pedagogika włączająca:

The practice of teachers working inclusively is often called inclusive pedagogy. Inclusive pedagogy:

- Pracuje od samego początku nad tym, że różnica jest zwykłą częścią życia; dlatego też nie oznacza ona uczniów jako „innych”, ani nie umiejscawia z góry ich umiejętności.
- Bierze odpowiedzialność i ma na celu zapewnienie wszystkim uczniom bogatych możliwości uczenia się, zamiast myśleć o tym, co sprawdza się w przypadku większości uczniów, i tylko o czymś dodatkowym lub innym dla niektórych. Dlatego koncentruje się na poprawie wyników nauczania dla wszystkich uczniów.

¹¹ Zaadaptowano z McLeskey, J i Waldron, N (2015)

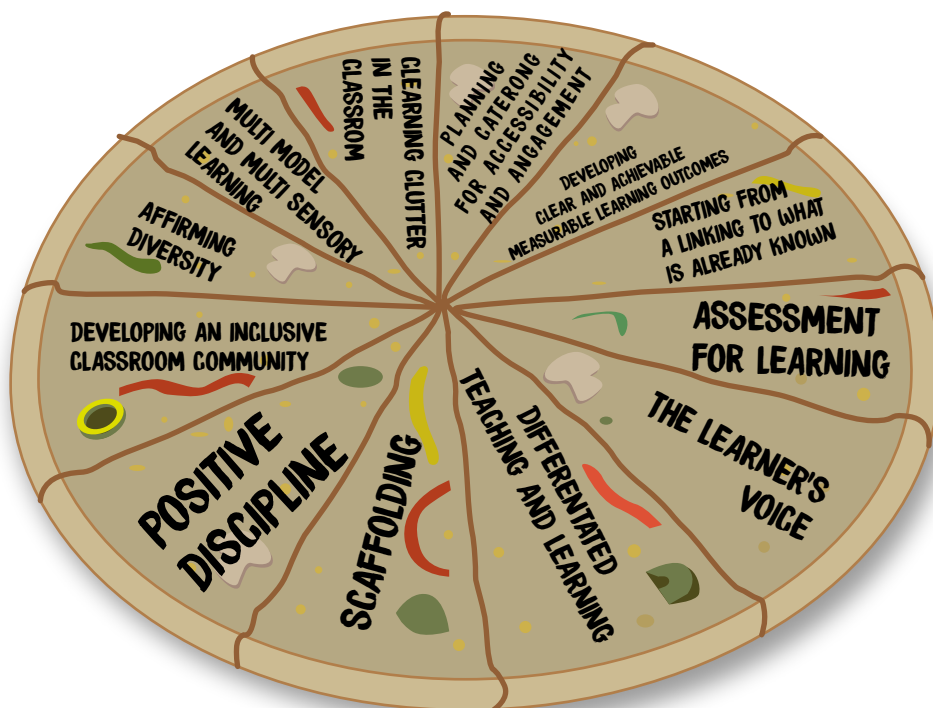
- Bierze pod uwagę pochodzenie uczniów - na przykład ich wierzenia, kulturę, języki i zwyczaje i wykorzystuje je jako zasoby w klasie.
- Koncentruje się na tym, jak uczniowie osiągają wyniki poprzez bycie częścią społeczności - dzięki więziom, zaufaniu i poczuciu przynależności, które pojawiają się, gdy uczniowie w klasie poznają się i doceniają.

Powszechną ideą pedagogiki włączającej jest to, że wymaga ona od nauczycieli wielu specjalistycznych umiejętności. Przeprowadzony w ostatnim czasie kompleksowy przegląd badań nad podejściami pedagogicznymi w zakresie uczniów doświadczających barier w nauce pokazuje, że jest to przekonanie błędne:

„Podejścia pedagogiczne, które okazały się skuteczne, są dostępne dla wszystkich praktyków. Opierają się na tradycyjnych umiejętnościach nauczania i nie wymagają intensywnego szkolenia ani głębokiej wiedzy na temat indywidualnych cech upośledzenia. Kluczem do ich sukcesu są oczekiwania praktyków względem samych siebie, swoich kolegów oraz dzieci i młodzieży, z którymi pracują. Oczekiwania te należy zacząć od uznania, że skuteczna pedagogika opiera się na umiejętnościach, które już mają do dyspozycji.”¹²

Pedagogika włączająca koncentruje się zatem na „tym, jak poszerzyć to, co zwykle jest dostępne w klasie, w celu zmniejszenia potrzeby klasyfikowania niektórych uczniów jako innych”.¹³ Oznacza to, że nauczyciele, którzy pracują w sposób włączający, posiadają szereg strategii powiązanych z wysokiej jakości nauką i nauczaniem dla wszystkich dzieci. Działając zgodnie z zasadami pedagogiki włączającej, przy planowaniu zajęć wykorzystują oni te strategie, aby upewnić się, że włączają wszystkich.

Strategie te mogą obejmować:

Źródło: Teaching for All [Nauczanie dla wszystkich]: Inclusive Teaching and Learning for South Africa [Włączające nauczanie i uczenie się dla Afryki Południowej], Rozdział 4: Inclusive Teaching and Learning [Włączające nauczanie i uczenie się] (British Council, University of South Africa i MIET Africa)

¹² Rix, J. i Sheehy, K. (2014), Nothing special: the everyday pedagogy of teaching [Nic specjalnego: codzienna pedagogika nauczania], w L. Florian [red.] (2014), The Sage Handbook of Special Education, Londyn: Sage.

¹³ Florian L. and Black-Hawkins K. (2011) Exploring inclusive pedagogy [Eksplorowanie pedagogiki włączającej], British Educational Research Journal 37: 5. s. 14

Chociaż zakres tego zestawu narzędzi nie pozwala na dogłębne spojrzenie na te strategie, chcieliśmy uwzględnić je jako drogowskazy, które możesz chcieć monitorować w ramach planu działania Twojej szkoły. Warto w tym miejscu powiedzieć, jeśli naprawdę chcesz je eksplorować, że powyższa grafika jest przedstawiona jako pizza z jakiegoś powodu: kawałek lub dwa jednocześnie sprawdzą się lepiej niż „odgryzanie” z każdego kawałka więcej za jednym razem, niż jesteś w stanie.

Aby umożliwić nauczycielom przejście do pedagogiki bardziej włączającej, trzy czynniki wydają się być ważne:

„Rozwijanie skutecznej praktyki włączającej polega nie tylko na poszerzaniu wiedzy nauczycieli, to także zachęcanie ich do robienia rzeczy w inny sposób i zachęcanie ich do ponownego rozważenia swoich postaw i przekonań: innymi słowy, powinno to polegać na „posiadaniu wiedzy”, „działaniu” i „wierzeniu”¹⁴.

Tabela poniżej pokazuje te czynniki i potrzeby nauczycieli w odniesieniu do nich. Potrzeby te zostały zidentyfikowane poprzez badanie postrzegania przez nauczycieli

edukacji włączającej w Anglii.¹⁵

Czynniki	 1. Posiadanie wiedzy	 2. Działanie	 3. Wierzenie
Potrzeby nauczycieli	• Dzieci • Strategie nauczania • Jak uczą się dzieci? • Czego dzieci powinny się nauczyć? • Organizacja i zarządzanie klasą • Różnice pomiędzy dziećmi i wynikające z tego potrzeby • Ocena dla uczenia się • Gdzie szukać pomocy • Polityka i prawo	• Przekształcanie wiedzy w działanie: zaufanie do wypróbowania różnych strategii • Wyjście poza praktykę refleksyjną: rozwój zawodowy, który wspiera działanie (nie tylko posiadanie wiedzy) • Wykorzystywanie dowodów w celu udoskonalenia praktyki • Nauka pracy zarówno z kolegami jak i z dziećmi • Stawianie się specjalistą „aktywistą”: czynnikiem zmian.	• Wszystkie dzieci mogą się uczyć i warto je edukować • Mam zdolność pływania na życie dzieci • Ta praca jest moją odpowiedzialnością, a nie tylko zadaniem dla specjalistów

Te badania nad opiniami nauczycieli na temat włączenia i ich roli w pracy włączającej wykazały, że:

- Chociaż wiedza na temat pedagogiki włączającej jest ważna, sama w sobie nie wystarczy, aby nauczyciele zmienili swoją praktykę: jakiś element albo „działania”, albo „wierzenia” musi również wchodzić w grę.
- Jeśli w grę wchodzi jednocześnie dwa z trzech czynników, następuje zmiana.

Na przykład, jeśli nauczyciel pozna nową strategię włączającą i uzyska wsparcie w celu jej wypróbowania w klasie, nastąpi zmiana. Lub jeśli nauczyciel wierzy, że pomysł, który ma, wpłynie na włączenie i zastosuje go w praktyce, doprowadzi to także do zmiany.

Ważne będzie zatem uwzględnienie tych czynników w każdym rozwoju zawodowym, który podejmujesz z nauczycielami. Zawsze jest coś, co nauczyciel może zrobić, aby jego klasa cechowała się większym stopniem włączenia; przekazanie uczniom odpowiedniej wiedzy na temat włączenia wraz z pozwoleniem, motywacją i wsparciem dla eksperymentowania z włączającą praktyką w klasie, a także pewność, że mogą coś zmienić, może przynieść trwałe zmiany.

¹⁴ Zaadaptowane z Rouse, M (2008), *Developing Inclusive Practice: Rola dla Nauczycieli i Edukacji Nauczycielskiej? W Education in the North* [Edukacja na północy], 46 <https://www.abdn.ac.uk/eitrn/journal/46/> dostęp 30.04.19

¹⁵ tamże.

Aby zakończyć ten rozdział, chcemy wspomnieć o trzech końcowych kwestiach dotyczących kultury, polityki i praktyki:

- Dostęp poprzez politykę i zaangażowanie poprzez praktykę są współzależne. Możesz mieć jak najbardziej włączającą politykę w zakresie dostępu, ale nic to nie da, jeśli Twój uczeń nie otrzymuje odpowiedniej dla nich edukacji, która ich angażuje. Możesz mieć najbardziej angażujący program nauczania, nauczycieli, którzy są zaangażowani w sprawę włączenia i są wykwalifikowanymi praktykami sprzyjającymi włączeniu, ale twoje wysiłki nie będą miały pożądanego wpływu, jeśli twoje zasady dotyczące dostępu nie będą charakteryzowały się ideą włączenia.
- Kultura, polityka i praktyka są kluczowymi elementami w szkołach i klasach włączających i dlatego powinny stanowić podstawę oceny włączenia w Twojej szkole. Poprowadzimy Cię przez ten proces w Twojej szkole za pomocą zestawu narzędzi.
- Zmiana kultury, polityki i praktyki nie musi być kosztowna. Znaczącą zmianę można osiągnąć, współpracując z interesariuszami szkolnymi w celu zbadania przekonań i postaw kształtujących kulturę szkoły. Zmiana tej kultury oraz zachęcanie ludzi do kreatywnego myślenia o polityce i praktyce sprzyjającej włączeniu - zaczynając od tego, co mogą zrobić - może prowadzić do pozytywnych zmian przy niskich kosztach.

4. Włączanie – bariery i zasoby

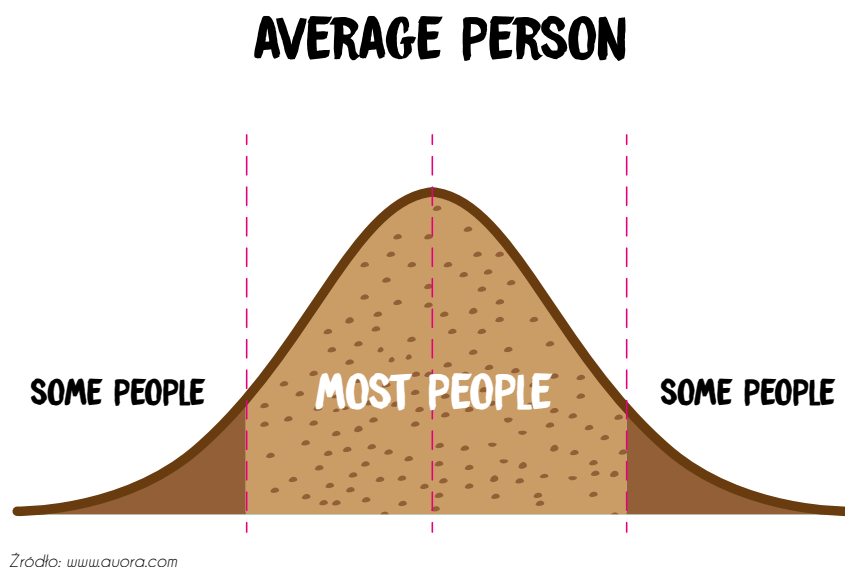
W Rozdziale 3 na temat Szkół Włączających, stwierdziliśmy, że jedną z największych przeszkód dla włączenia może być kultura szkoły, choć jednocześnie może ona także być największym motorem pozytywnych zmian. W tym rozdziale omówimy pokrótce dwa zagadnienia, które mogą mieć znaczący wpływ na kulturę szkoły a co za tym idzie na kierunek zmian w szkole. Są to:

- pojęcie „normalnego”
- dwa modele postrzegania niepełnosprawności.

W tym rozdziale znajdziesz też propozycje kwestionariuszy, które mogą Ci pomóc w badaniu powyższych obszarów w twojej szkole (zobacz sugestie w sekcji „Dalsze zasoby”).

4.1 Koncepcja „normalnego”

Często szkoły korzystają ze szczególnej idei „normy” do organizowania procesu uczenia uczniów w oparciu o „krzywą dzwonową”, pokazaną poniżej.

Krzywa dzwonowa pojawiła się w XVIII wieku jako narzędzie matematyczne, stosowane w astronomii. Najczęściej występujące wartości znajdują się pośrodku krzywej a rzadziej występujące wartości na jej końcach. W XIX wieku socjologowie zaczęli stosować krzywą dzwonową do pojęć nie matematycznych,

co doprowadziło do powstania idei „przeciętnej” lub „normalnej” osoby umiejscowionej pośrodku krzywej (jak pokazano w wersji ukazanej powyżej).

„Normalne” i „przeciętne” cechy ludzkie zostały utożsamione z tym, co w danym okresie było pożądane lub właściwe (cechy pośrodku krzywej dzwonowej). Cechy niepożądane i /lub uznane za nieodpowiednie, to te znajdujące na jej krawędziach.

W ten sposób krzywa dzwonowa stała się akceptowanym sposobem „sortowania” ludzi na kategorie, krzywa dzwonowa „pomaga” też przypisywać określonym cechom ludzkim wartości liczbowe. Np.: w szkołach zwykle mówimy o: inteligencji średniej, powyżej średniej lub poniżej średniej; wysokiej, średniej lub niskiej zdolności; lub normalnym i nienormalnym zachowaniu. Te idee są tak mocno osadzone w społecznej rzeczywistości, że w zasadzie rzadko je kwestionujemy. W szczególności, w środowiskach edukacyjnych panuje przekonanie, pomimo toczącej się obecnie debaty na temat natury inteligencji, że inteligencja jest czymś, z czym się rodziś i że jest z góry ustalona.

Takie myślenie oparte o podział zaznaczony na krzywej dzwonowej, bez krytycznego podejścia do koncepcji inteligencji ogólnej, sprawia, że szkoły¹⁶:

- grupują uczniów wg wąsko rozumianej koncepcji inteligencji,
- organizują nauczanie i uczenie się dla uczniów pośrodku krzywej dzwonowej i większość działań kierują do uczniów ocenianych jako: „przeciętny” lub „normalny”,
- ograniczają oczekiwania uczniów, dokonując wstępnego osądu, co uczniowie mogą osiągnąć, patrząc na ich „miejsce” na krzywej dzwonowej (myślenie „deterministyczne”),
- wzmacniają nieświadome uprzedzenia na temat możliwości uczniów,
- potrzeby uczniów nie mieszczących się w środkowym przedziale spostrzegane są jako problem, wyzwanie. Nazywane są „specjalnymi potrzebami”, które wymagają „dodatkowych” działań. Takie podejście stereotypizuje poszczególne typy lub grupy uczniów.

Praktyki te i stojąca za nimi koncepcja krzywej dzwonowej stanowią barierę dla włączenia, ponieważ dzielą uczniów na „większość” i „niektórych”, co zachęca do marginalizacji i stygmatyzacji.

Można je jednak zakwestionować za pomocą alternatywnych poglądów i dowodów. Najważniejsze punkty zostały podsumowane poniżej.

Czy „normalne” jest pożądane? I czy ono w ogóle istnieje?

Naukowiec Martha Nussbaum zwraca uwagę na związek między „normalnym” a pożądanym wynikającym z socjologicznego zastosowania krzywej dzwonowej:

„Bo oczywiście to, co typowe, może, ale nie musi, być bardzo dobre. Bolące plecy, chore oczy i zły osąd są bardzo typowe... [podczas gdy] znaczny postęp w ludzkich sprawach pochodzi od ludzi, którzy są nietypowi... Więc dlaczego, w większości społeczeństwie, pojęcie normalności jako czegoś zwyczajowego pełni funkcję normatywną, skazującą tego innego na traktowanie w sposób stygmatyzujący?”¹⁷

Nussbaum sugeruje również, że „normalność” jest konstrukcją - niczym więcej niż kreacją lub interpretacją pewnej idei. Ponadto podkreśla, że różni ludzie w różnych miejscach i różnych czasach konstruują różne idee odnośnie tego, co nazywamy „normalnym”.

Kiedy zaczynasz myśleć o „normalności” jako o konstrukcji, a nie o czymś ustalonym, to nagle pojawiają się interesujące pytania dotyczące relacji społecznych, na przykład:

- Kto posiada władzę i podejmuje decyzje dotyczące zasobów?
- Kto tworzy reguły?
- Kto jest włączony poprzez przepisy, a kogo obejmuje ryzyko, że może zostać wykluczony?
- Jakie są oczekiwania różnych grup ludzi?
- Jeśli zmienimy obowiązujący konstrukt normy, kto może zyskać lub stracić władzę?

¹⁶ Florian, L. i Walton, E. (2018) *Inclusive pedagogy within the southern African context* [Pedagogika włączająca w kontekście południowoafrykańskim] w P. Engelbrecht i L. Green (red.) *Responding to the challenges of inclusive education in southern Africa* [Odpowiadanie na wyzwania edukacji włączającej w południowej Afryce]. Pretoria: Van Schaik Publishers.

¹⁷ Nussbaum, M. C. (2004), *Hiding from Humanity: Disgust, Shame and the Law* [Ukrywanie się przed człowieczeństwem: Wstręt, wstyd i prawo] Princeton: Princeton University Press. s. 218.

To, co wiemy o uczeniu się, zmienia się i podważa postrzeganie inteligencji i umiejętności jako ustalonych raz na zawsze.

Obecnie, neurobiologia zaczyna dostarczać dowodów, które pokazują, jak uczenie się zmienia fizyczną strukturę mózgu. Tradycyjnie zakładaliśmy, że to fizyczna struktura mózgu decyduje o tym, jak się uczymy, a nie na odwrót. Jednak badania w zakresie neurobiologii pokazują, że związek między rozwojem mózgu a uczeniem się jest wzajemny.¹⁸ Rozwój mózgu wpływa na zachowanie i uczenie się, a jednocześnie uczenie się wpływa na rozwój mózgu i zdrowie mózgu. Takie transformacyjne poglądy na uczenie się, zakładające, że zarówno inteligencja jak i umiejętności podlegają zmianom są bardziej przydatne w szkole.

To, co wiemy o uczeniu się, zmienia nasze rozumienie skutecznej pedagogiki.

Na uczenie się mają wpływ czynniki społeczne, poznawcze, biologiczne i kulturowe.¹⁹ Rozumiemy teraz lepiej, że pedagogika musi brać pod uwagę powyższe czynniki, które są różne dla każdego dziecka. Wiemy zatem, że odejście od „uniwersalnego” podejścia do nauczania i uczenia się przy użyciu kombinacji różnych strategii pedagogicznych (indywidualizacja procesu uczenia) jest bardziej skuteczne.

Różnorodność jest nieunikniona, a myślenie w ten sposób zmienia to, jak postrzegamy grupy dzieci.

Różnice między dziećmi i środowisko, w którym się uczą, nieustannie wchodzą ze sobą w interakcję. Temu czego się uczą, dzieci nadają więc różne znaczenia, w związku z czym często będą potrzebować innego wsparcia. Idea klasy jako jednorodnej masy dzieci uczących się w ten sam sposób w tym samym czasie powinna więc zostać zastąpiona ideą, w której „wspólnota klasowa jest nieuchronnie różnorodna, składa się z osób różniących się od siebie na wiele różnych sposobów w związku z czym może wymagać różnych form wsparcia w następujących po sobie momentach kariery szkolnej”.²⁰

W wyniku tego, co odkrywamy, być może nadszedł czas, aby szkoły zaczęły myśleć o różnorodności jako o „nowej normie”.²² Osiągnięcie tej zmiany w poglądach pomogłoby ujawnić i zakwestionować nieświadome uprzedzenia oraz otworzyć drzwi dla polityki włączenia i włączających praktyk pedagogicznych, które koncentrują się na zapewnieniu sprawiedliwego dostępu i umożliwieniu zaangażowania dla wszystkich uczniów.

=====

¹⁸ Nussbaum, M. C. (2004), *Hiding from Humanity: Disgust, Shame and the Law* [Ukrywając się przed człowieczeństwem: Wstyd, wstyd]

¹⁹ tamże

²⁰ Green, L. i Moodley, T. *Thinking differently about educational support* [Myśląc inaczej o wsparciu edukacyjnym]. W Englebrecht, P i Green, L [red.] (2018), *Responding to the challenges of inclusive education in southern Africa* [Odpowiadając na wyzwania dla edukacji włączającej w południowej Afryce]. Pretoria: Van Schaik.

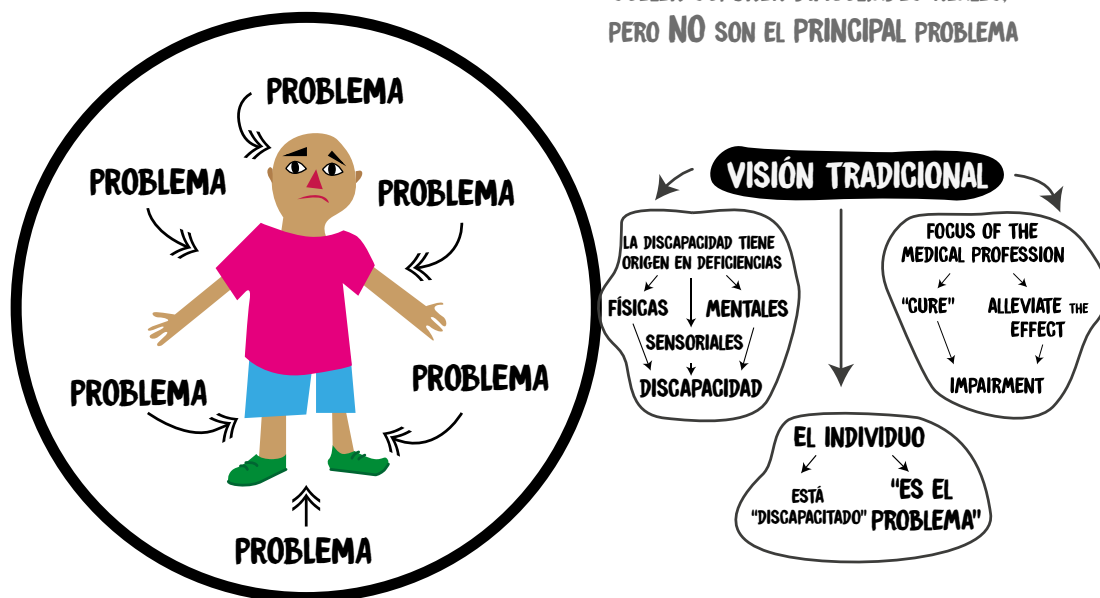
4.2 Dwa modele niepełnosprawności. Bariery dla uczenia się.

W tym miejscu przedstawiamy dwa modele: medyczny model niepełnosprawności i społeczny model niepełnosprawności. Każdy z nich jest inną „soczewką”, przez którą możemy patrzeć na różnorodność, nie tylko na niepełnosprawność.

EL MODELO MÉDICO DE LA DISCAPACIDAD

EL INDIVIDUO

**LAS DEFICIENCIAS Y LAS ENFERMEDADES CRÓNICAS
SUELEN SUPONER DIFICULTADES REALES,
PERO NO SON EL PRINCIPAL PROBLEMA**

ŹRÓDŁO: <http://ddsa.org.uk/taxi/medical-model.html>

Alex i jego nauczycielka przyrody (1)

Alex jest 13-letnim uczniem, który cierpi na częściową utratę słuchu. Najłatwiej mu się uczy gdy siedzi z przodu klasy, w środku, aby wyraźnie widzieć nauczycielkę, gdy mówi - jest całkiem dobry w czytaniu z ruchu warg. Ma także kilku przyjaciół, którzy szczególnie pomagają mu podczas zajęć, upewniając się, że rozumie wszystko, co się dzieje.

Przeglądając się jego ocenom z tego półrocza, jego wychowawczynie zauważa, że chociaż dobrze sobie radzi w prawie wszystkich przedmiotach, wydaje się, że ma problemy z przyrodą, mimo że dobrze spisał się w poprzednim roku mając lekcję z innym nauczycielem.

Rozmawia o tym z Alexem. Alex mówi jej, że nowa nauczycielka przyrody ma ścisły rozkład tego, gdzie kto siedzi, co oznacza, że Alex siedzi z boku klasy dosyć z tyłu. Nie widzi dobrze nauczycielki. Przyjaciele, którzy najbardziej mu pomagają, nie siedzą w pobliżu. Dlatego nie nadąża za nauką i przestał się starać. Uważa nauczycielkę za dość przerażającą i nie wydaje mu się, żeby mógł z nią porozmawiać o tym, co się dzieje, a nauczycielka po prostu myśli, że Alex niezbyt dobrze się uczy z przyrody. Jest to szczególnie niepokojące, ponieważ Alex wyraźnie interesuje się przyrodą - uczęszcza do Klubu Naukowego ze swoim starym nauczycielem i jest właśnie w trakcie projektowania robota, o którym mówi wykazując się dużą wiedzą i w entuzjastyczny sposób. Wychowawczyni Alexa próbuje porozmawiać z jego nauczycielką przyrody w pokoju nauczycielskim przy kawie. Próbuje wyjaśnić sytuację, ale nauczycielka przyrody mówi, że jeśli słuch Alexa jest problemem, to szpital powinien dać mu aparat słuchowy, aby mógł uczyć się jak wszyscy inni, bez względu na to, gdzie siedzi. Lub powinien „pójść do szkoły dla głuchych dzieci”, aby mógł nawiązywać znajomości z innymi dziećmi takimi jak on i być nauczonym przez specjalistów w zakresie problemów ze słuchem. Mówi, że Alex i tak nigdy nie osiągnie dobrych wyników w na uce, jeśli nie ma dobrego słuchu. Plan miejsc jest taki, aby upewnić się, że klasa zachowuje się dobrze, a ona nie chce tego zmieniać - Alex i jego przyjaciele robiliby za dużo hałasu. To nie jest jej problem.

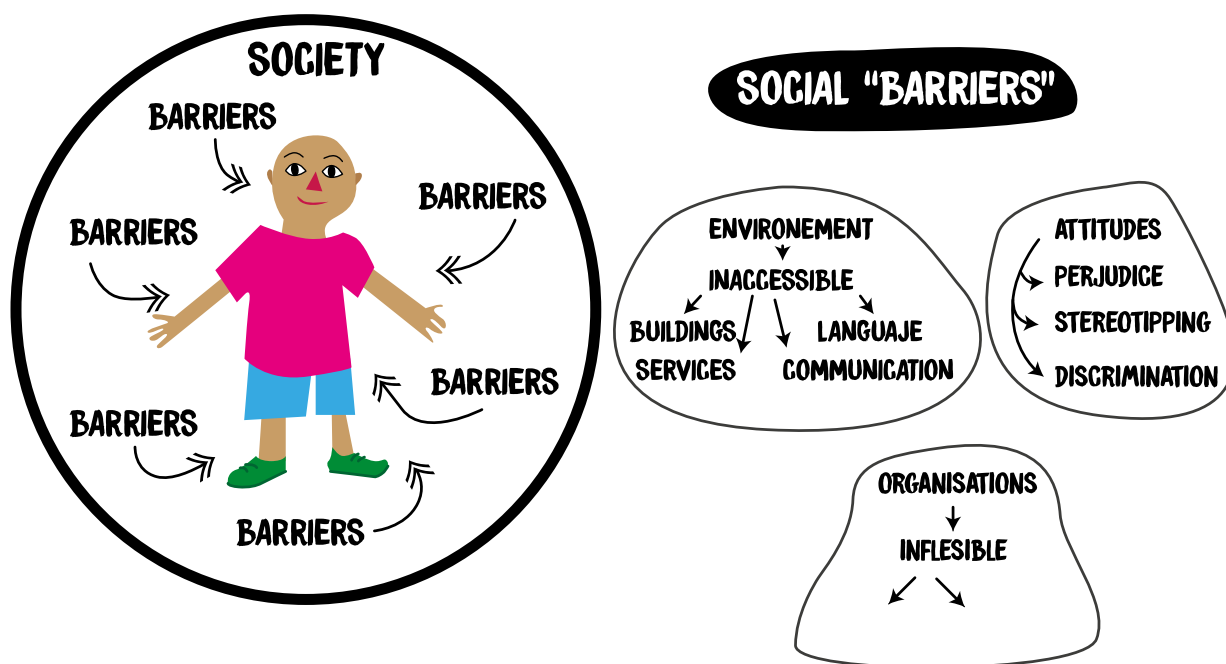
Mamy nadzieję, że to nie wydarzyłoby się w Twojej szkole! Jest to jednak pomocna ilustracja myślenia według modelu medycznego, co w szkole oznacza:

- Postrzeganie różnorodności jako przeszkody lub problemu, który wymaga „naprawienia”, tak aby osoba mogła „dopasować się” do wszystkich innych. To osoba jest problemem.
- Postrzeganie niepełnosprawności jako obszaru pracy kogoś innego, zazwyczaj lekarza specjalisty. Za konieczną uważa się interwencję medyczną lub terapeutyczną.
- Przekazanie większej władzy nad osobą z niepełnosprawnością w ręce specjalistów. W przypadku niektórych dzieci taka władza nadana specjalistom może mieć duży wpływ na decyzje dotyczące miejsca, gdzie się uczą.
- Etykietowanie i stereotypizowanie osób np.: z niepełnosprawnością.
- Z góry założone oczekiwania dotyczące poziomów umiejętności uczniów.
- Wzmocnienie naszych nieświadomych uprzedzeń w stosunku do jednostek lub grup uczniów.

Oczywiście, postępowanie zgodnie z założeniami modelu medycznego nie będzie wspierać włączenia; w rzeczywistości często prowadzi ono będzie do wykluczenia z nauki lub nauki segregacyjnej. Istnieje jednak inny model, który jest bardziej pomocny i jego przyjęcie może przekształcić kulturę szkolną donna bardziej sprzyjająca praktykom włączającym.

4.2.1 Model medyczny

THE SOCIAL MODEL OF DISABILITY

ŹRÓDŁO: <http://ddsg.org.uk/taxi/social-model.html>

Poniższe studium przypadku również opiera się na historii Alexa, ale wyobraźmy sobie, że ma on innego nauczyciela przyrody.

Alex i jego nauczyciel przyrody (2)

Przeglądając się ocenom Aleksa z tego półrocza, jego wychowawczyni zauważa, że dobrze sobie radzi we przedmiotach, ale najlepsze wyniki osiąga z przyrody. Rozmawia o tym z Alexem.

Alex mówi, że uwielbia lekcje przyrody. Na początku roku jego nauczycielka rozmawiała z nim i jego dwoma najlepszymi przyjaciółmi, którzy pomagają mu w lekcjach. Zapytała Alexa, jak mógłby się najlepiej uczyć w laboratorium przyrodniczym i co mogłaby zrobić, żeby tak się stało. Uzgodnili, że:

- Alex usiądzie z przodu klasy.
- Jego dwaj przyjaciele mogli usiąść po jego obu stronach – rozumiejąc, że skupią się na nauce i będą unikać rozmów na inne tematy, aby Alex mógł być pewien, że rozumie, co się dzieje.
- Nauczycielka z wyprzedzeniem przekaże Alexowi kluczowe słownictwo, aby miał większą szansę na zrozumienie wszelkich nowych słów, których może potrzebować do czytania z ruchu warg.

- Nauczycielka upewni się, że podczas rozmowy jest zwrócona twarzą do klasy, kiedy mówi, aby Alex mógł z łatwością czytać z ruchu warg i unikać mówienia podczas pisania na tablicy.
- Nauczycielka skontaktuje się z Wydziałem ds. Włączenia, aby upewnić się, że jest na bieżąco z wszelkimi nowymi strategiami pomagającymi uczniom cierpiącym na częściowy ubytek słuchu w klasie.
- Alex będzie pytać o wszystko, czego nie był pewien w dniu zajęć.

W rezultacie Alex czuje się bardzo pewnie na zajęciach z przyrody i wie, co robić, jeśli napotka jakiegokolwiek trudności. Uważa, że nauczycielka jest naprawdę przyjazna i ufa jej. Mówi, że zawsze chętnie odpowiada na pytania, a także wykazuje zainteresowanie tym, co robi w Klubie Przyrodniczym. Zapytała także Alexa, czy pomyślałby o rozmowie z klasą o tym, jakie są jego wrażenia dźwiękowe, ponieważ wkrótce będą uczyć się o tym w ramach bloku poświęconego fizyce. Powiedział, że jeśli jego przyjaciele mogą mu pomóc, to chętnie to zrobi.

Dzięki temu studium przypadku możemy zobaczyć jakie założenia leżą u podstaw modelu społecznego i co oznacza on, w kontekście szkolnym:

- Bariery w nauce są postrzegane jako stawiane przez społeczeństwo. Osoba z niepełnosprawnością nie jest problemem, problemem jest bariera.
- Obowiązkiem społeczeństwa - tj. społeczności szkolnej - jest wypracowanie sposobów usunięcia barier w nauce, tak aby zapewnić uczniowi jak najbardziej sprawiedliwy dostęp do programu nauczania.
- Władza nie leży w rękach specjalisty - jest dzielona, a problemy są rozwiązywane wspólnie. Zarówno nauczyciel, jak i uczeń działają jako „katalizatory zmian”; biorą odpowiedzialność za naukę Alexa i znajdują rozwiązania potencjalnych problemów.
- Nauczyciel kwestionuje wszelkie z góry przyjęte idee lub nieświadome uprzedzenia, jakie może mieć na temat umiejętności uczniów; zamiast tego upewnia się, że daje uczniowi to, co jest potrzebne, aby dać mu sprawiedliwą szansę na osiągnięcie takich samych efektów uczenia się, jak wszystkim innym.
- Różnorodność jest ceniona i wykorzystywana jako zasób. Diversity is valued and used as a resource.

Na początku podręcznika opisaliśmy szkołę włączającą jako „szkołę, która się rozwija”.

Zmiana postaw i zachowań - a zatem i kultury - z myślenia „medycznego na model społeczny może mieć moc transformacyjną, jak pokazano w poniższej tabeli:

Model medyczny / społeczny postrzegania niepełnosprawności. Szkolne konsekwencje.

Model medyczny	Model społeczny
Uczeń jest „wybrakowany” (niezgodny z normą)	Uczeń jest szanowany i ceniony.
Diagnoza w obszarze deficytów	Diagnoza zasobów i potrzeb (autodiagnoza + perspektywa zewnętrzna)
Przyporządkowanie do określonej kategorii dysfunkcji (labeling)	Identyfikacja barier i generowanie rozwiązań
Dysfunkcja w centrum uwagi	Projektowanie programów w oparciu o całościowe wyniki badań
Ocenianie, monitorowanie, narzucone programy terapeutyczne	Dostępność zasobów do wykorzystania w różnych obszarach potrzeb
Segregacja i „alternatywne usługi”	Wsparcie dla rodziców i profesjonalistów
Koncentracja na „specjalnych potrzebach” / „odmawianie” „zwykłych” potrzeb	Pielęgnowanie relacji
Powrót do grupy jeśli wystarczająco się dostosuje albo wykluczenie (szkoła specjalna, ośrodek)	Różnorodność jako zasób, uczeń z niepełnosprawnością jest częścią grupy
Spółeczność pozostaje bez zmian	Spółeczność się rozwija

Źródło: <https://ukdhn.org/what-is-ukdhn/the-social-model/>

21 Booth, T. i Ainscow, M, op.cit. s.

Zarówno model społeczny, jak i kwestionowanie koncepcji „normalności” zachęcają całą społeczność szkolną do spojrzenia na rzeczywistość szkolną z innej perspektywy. Ta perspektywa zachęca ich do refleksji nad ich własnymi postawami i zachowaniami ich rolę w tworzeniu barier lub wspieraniu włączenia. Dzięki takiej refleksji może się rozpocząć zmiana najpierw świadomości poszczególnych osób a potem kultury szkoły.

Warsztaty dla dorosłych w celu lepszego zrozumienia włączenia i zebrania opinii na temat obecnej sytuacji i priorytetów

W tym rozdziale przedstawiamy sugestie dotyczące zajęć warsztatowych dla dorosłych interesariuszy. Zajęcia w klasie dla uczniów są zawarte w zestawie narzędzi jako osobny rozdział i nie zostaną tutaj omówione.

Po co, dla kogo i kiedy potrzebujemy prowadzić warsztaty?

Na drugim etapie projektu potrzebne będzie zaufanie, współpraca i zaangażowania różnych interesariuszy szkolnych, tak, żeby jak najdokładniej zebrać szczegółowe informacje o Twojej szkole. Dlatego w trakcie trwania Etapu 1 ważne jest, aby dorośli interesariusze szkolni:

- byli świadomi założeń projektu: jego celów, etapów, długości trwania i oczekiwań dotyczących zaangażowania.
- rozwijali wspólne zrozumienie inkluzji i język związany z włączeniem.
- przekazywali wstępne informacje zwrotne na temat ich opinii na temat stopnia w jakim szkoła jest obecnie włączająca i jej priorytetów na przyszłość.

Kluczowi dorośli interesariusze to pracownicy szkoły i mamy tu na myśli całą kadre, a nie tylko nauczycieli, również członków rad zarządzających szkołą i rodziców. Osoby te mają kluczowe znaczenie dla powodzenia projektu i powinni być zaangażowani w warsztaty na pierwszym etapie.

Chociaż realistyczne może być zaplanowanie udziału całej kadry i członków rady zarządzającej szkołą w warsztatach, raczej nie będzie tak w przypadku rodziców. W związku z tym należy rozważyć, czy są konkretni rodzice, których chciałbyś/chciałabyś zaangażować, i odpowiednio ująć ich w planach.

Co musimy uwzględnić w warsztatach?

Korzystanie z materiałów z zestawu narzędzi etapu pierwszego jest dobrą wskazówką, którą należy uwzględnić. Poniższa tabela podsumowuje, co mogą obejmować przykładowe warsztaty.

Oczywiście możesz dodawać własne rozdziały lub zmieniać kolejność. Celowo nie uwzględniliśmy szczegółowych harmonogramów w poniższej tabeli, ponieważ to Ty znasz swoją szkołę, a zatem wiesz które części będą wymagały więcej czasu.

Tabela pokazuje, co można uwzględnić w sesji całoniennej. Można ją podzielić na różne części w zależności od potrzeb i możliwości w Twojej szkole i zrealizować ją w krótszych sesjach..

Zakres tematyczny	Przykładowe aktywności
Ćwiczenia wprowadzające.	Powitanie i wprowadzenie do tematyki. Dlaczego tu jesteśmy? Krótki przegląd projektu Szkół Włączających i celów dnia Kontrakt grupowy określający w jaki sposób będziemy współpracować w sposób włączający Ćwiczenie na przełamanie lodów
Czym jest włączenie?	Czym nie jest? Wykluczenie, segregacja, integracja Definiowanie włączenia Włączenie jako proces lub podróż, a nie wydarzenie
Wartości i zachowania włączające	Jakie wartości sprzyjają inkluzji? Omawianie i definiowanie wartości włączających w szkole Powiązanie wartości z zachowaniami: co oznaczają ważne dla nas wartości, jak będzie je widać w naszej szkole (co będziemy robić, mówić)? W jaki sposób będziemy je wdrażać razem?
Szkoły włączające - funkcjonowanie	W jaki sposób włączanie działa w szkole? Trzy wymiary: • Kultura i jej podstawowa rola. • Polityka: sprawiedliwy dostęp; umocowanie prawne; rola we wzmacnianiu praktyki. • Praktyka: zapewnianie sprawiedliwości poprzez pedagogikę włączającą; posiadanie wiedzy, działanie, wierz zgodne z postawą i deklarowanymi wartościami. Współzależność kultury, polityki i praktyki, ich znaczenie we wdrażaniu włączania. Kwestia kosztów.
Bariery dla i wsparcie dla włączenia	Pojęcie „normy”: tradycyjne myślenie i to, co wiemy teraz: uwzględnienie roli nieświadomych uprzedzeń i dysproporcji władzy Medyczny i społeczny model niepełnosprawności. Rola kultury, polityki i praktyki szkolnej.
Projekt Szkół Włączających i nasza szkoła	Konkretne cele dla szkoły Szczegółowe przybliżenie etapów projektu Zaangażowania w projekt poszczególnych grup związanych ze szkołą (personel, członkowie rad zarządzających szkołą, rodzice, uczniowie) na początku i w trakcie realizacji działań projektowych Logistyka projektu: ustalenie zadań, terminów i opis zadań dotyczący: • lidera szkolnego i grupy wiodącej • wizji pracy w klasie (scenariusze zajęć z podręcznika) • Tydzień Włączenia. • rekrutacja do grupy wiodącej
Gdzie jesteśmy teraz? Wstępne wyznaczenie priorytetów	Refleksja na temat tego gdzie teraz jest szkoła – na ile można określić ją jako włączającą? Jakie wyłaniają się priorytety do dalszej pracy?
Pytania końcowe	Pytania i dyskusja. Podsumowanie.

Jak powinniśmy prowadzić warsztaty?

Warsztaty powinny być prowadzone w sposób, który modeluje włączenie. W związku z tym warto zadbać o:

- sprzyjające, włączające środowisko, odpowiadające na różne możliwe potrzeby uczestników, stwarzające warunki do różnych rodzajów pracy.
- Jasny przekaz, odwołanie się do wyników badań pedagogicznych.
- Stosowanie metody wspierające różne sposoby uczenia się - np. tekst, obrazy, film, audio - stymulujące różne zmysły.
- Proponowanie działań angażujących uczestników, stwarzających im okazję do działania.
- Umożliwienie grupie pracy w grupach różnej wielkości, a także pracę indywidualną. Stopniowe wprowadzanie nowych pojęć, nawiązywać do wiedzy i doświadczeń uczestników.
- Zorganizowanie dyskusji w taki sposób, żeby każda z osób miała przestrzeń do wypowiedzi, możliwość wybrzmienia różnych perspektyw.
- Zapewnienie przestrzeni dla różnorodnych perspektyw i punktów widzenia. Wykorzystanie przykładów podważających stereotypy, stwarzanie okazji do postrzegania różnorodności jako zasobu szkoły a nie przeszkody.

Warsztaty mogą być prowadzone w małych lub dużych grupach, w zależności od tego, jakie masz możliwości. Zalecana ilość osób - co najmniej 12.

Jeśli grupa jest duża, rozsądnym pomysłem jest prowadzenie przez dwóch głównych moderatorów, aby mogli podzielić między siebie prowadzenie warsztatu i utrzymywać dobry poziom energii w sali.

Jeśli w warsztatach biorą udział osoby, których doświadczenie można wykorzystać podczas warsztatu, rozważ skorzystanie z takiej opcji. Jeśli to zrobisz, pamiętaj, aby dać im jasne wskazówki odnośnie tego, czego potrzebujesz od nich i w jakiej skali czasowej.

Przykładowe kwestionariusze do badań dorosłych interesariuszy: identyfikacja priorytetowych obszarów działania

Ten rozdział zawiera dwa przykładowe kwestionariusze, które można wykorzystać z dorosłymi interesariuszami w trakcie pierwszego etapu. Zostały one tak zaprojektowane, aby umożliwić Ci zebranie wstępnych opinii dorosłych na temat włączenia w szkole i pomóc Ci w zidentyfikowaniu maksymalnie trzech priorytetowych obszarów do pracy w pozostałej części tego roku szkolnego.

Pierwszy kwestionariusz jest przeznaczony dla personelu szkolnego i członków rady zarządzającej szkołą. Kwestionariusz ten dotyczy trzech wymiarów: kultury, polityki i praktyki, które zostały opisane wcześniej. Uzyskane wskaźniki mogą również stanowić podstawę monitorowania i oceny drogi szkoły w zakresie włączenia w nadchodzących latach.

Drugi kwestionariusz przeznaczony jest dla rodziców.

Obydwa kwestionariusze zawierają prośbę o wskazanie trzech rzeczy, które szkoła robi dobrze w odniesieniu do włączenia i trzech obszarów wymagających poprawy.

Wprowadź zmiany i uzupełnij kwestionariusze tak, aby były dostosowane do Twojej szkoły.

Opinie uczniów proponujemy zebrać w trakcie zajęć.

Szkoły włączające: kwestionariusz dla personelu (Etap 1 wstępne poglądy i priorytety)

Wprowadzenie

Dziękujemy za znalezienie czasu na wypełnienie tego kwestionariusza. Powinno to zająć nie więcej niż piętnaście minut i jest istotną częścią wstępnego myślenia o naszej szkole i włączeniu.

Kwestionariusz obejmuje trzy obszary szkół włączających: kulturę, politykę i praktykę. Pod każdym obszarem znajduje się lista stwierdzeń. W przypadku każdego stwierdzenia poinformuj nas, zaznaczając pole po prawej stronie, czy:

- Zdecydowanie się nie zgadzasz
- Nie zgadzasz się
- Nie masz zdania
- Zgadzasz się
- Zdecydowanie się zgadzasz

Na końcu kwestionariusza znajdują się dwa pytania dodatkowe. Pytanie o priorytety jest szczególnie istotne, ponieważ będzie ono miało wpływ na kolejne kroki, które podejmujemy jako szkoła.

Kwestionariusz zaczyna się na następnej stronie

Prosimy o zadawanie pytań, jeśli pojawią się podczas jego wypełniania. Dziękujemy jeszcze raz za poświęcony czas.

Wymiar	Wskaźnik	Zdecydowanie się nie zgadzam	Niezgadzam się	Niemam zdania	Zgadzasz się	Zdecydowanie się zgadzam
Kultura	W naszej szkole:					
	1. Każdy, kto jest częścią szkoły lub ją odwiedza, czuje, że jest mile widziany					
	2. Wszyscy członkowie szkolnej wspólnoty traktują się nawzajem z szacunkiem i godnością					
	3. Ważne jest zdrowie i samopoczucie wszystkich osób					
	4. Istnieje jasna wizja zakładająca zaangażowanie w edukację wszystkich dzieci					
	5. Cała kadra bierze odpowiedzialność za edukację i postępy wszystkich dzieci					
	6. Istnieją wysokie oczekiwania w odniesieniu do wszystkich dzieci odnoszące się do ich obecności, nauki i relacji z innymi					
	7. Kadra uważa, że jest w stanie wpłynąć na rozwój wszystkich dzieci					
	8. Personel i rodzice współpracują na zasadzie partnerstwa w celu wspierania rozwoju dzieci i eliminowania barier dla dostępu i zaangażowania					
	9. Personel i członkowie rady zarządzającej szkołą współpracują w celu wspierania rozwoju dzieci i eliminowania barier w dostępie do uczenia się zaangażowania w życie szkoły.					
	10. Personel skutecznie współpracuje w celu wspierania rozwoju dzieci i eliminowania barier w dostępie i zaangażowaniu					
	11. Personel i dzieci mają dobre relacje, które wspierają uczenie się					

Wymiar	Wskaźnik	Zdecydowanie i zgodzam	Niezgodzam się	Nie mam zdania	Zgodzam się	Zdecydowanie i niezgodzam
Kultura	12 Wszyscy rozumiemy, że każdy z nas jest inny. Nie postrzegamy jednych jako „normalnych” a innych jako „nie-normalnych”.					
	13. Wszyscy rozumieją, że ponieważ ludzie są różni, mogą potrzebować innego wsparcia w różnych momentach, aby można było mówić o sprawiedliwości w szkole					
	14 Różnorodność jest postrzegana raczej jako zasób niż przeszkoda, dlatego każdy uważany jest za wartościową osobę.					
	15 Cenione są różne rodzaje osiągnięć, nie tylko osiągnięcia akademickie/naukowe.					
	16 Bariery w dostępie do nauki są postrzegane jako problem do rozwiązania; osoby w szkole nie są postrzegane jako „problem”					
	17 Oczywiście jest, że nie ma miejsca na dyskryminację ani znęcania nad słabszymi					
	18 Reakcje na zachowania konfliktowe, dyskryminacyjne i dotyczące znęcania się nad słabszymi pociągają ludzi do odpowiedzialności za swoje działania, przy jednoczesnym zachowaniu wartości szacunku i godności					
Polityka	Polityka naszej szkoły oznacza....					
	19. Wszystkie dzieci mieszkające w ramach lokalnej społeczności mogą uczęszczać do szkoły					
	20. Tam, gdzie istnieją bariery utrudniające uczęszczanie do szkoły lub negatywnie wpływające na zaangażowanie, są one eliminowane					
	21. Teren szkoły - budynki, place zabaw, ogrody itp. - są zorganizowane tak, aby każdy - w tym odwiedzający - mógł uzyskać do nich dostęp i uczestniczyć w życiu szkoły					
	22. Program szkolny jest zaprojektowany w taki sposób, aby wszystkie dzieci miały możliwość uczenia się					
	23. Program szkolny ma na celu rozwój szerokiego zakresu umiejętności, talentów i umiejętności, które przygotowują uczniów do życia po szkole					
	24. Zachęca się, ocenia, uznaje i docenia różne formy osiągnięć (nie tylko akademickich)					
	25. Oczekuje się, że zajęcia edukacyjne i dydaktyczne są zaprojektowane tak, aby wszyscy uczniowie mogli w nich w pełni uczestniczyć					
	26. Ciągły rozwój zawodowy pozwala personelowi szkoły pozytywnie reagować na różnorodność					
	27. Dobór uczniów do klas i grup zapewnia wszystkim dzieciom równy dostęp do nauki i osiągania wyników; nie marginalizuje niektórych uczniów					

Wymiar	Wskaźnik	Zdecydowanie i zgodzam	Niezgodzam się	Niemam zdania	Zgodzam się	Zdecydowanie i niezgodzam
POLICY	28. W szkole istnieje szereg skutecznych form wsparcia (kadra i zasoby) dla dzieci, w obszarach: zapewnienia: zdrowia psychicznego i emocjonalnego; prawidłowej komunikacji i interakcji; zdobywania wiedzy; potrzeb sensorycznych i fizycznych; potrzeb społecznych					
	29. Istnieje szeroki zakres skutecznej pomocy zewnętrznej dla dzieci o większych potrzebach					
	30. Wsparcie dla dzieci - zarówno wewnętrzne, zewnętrzne, jak i jedno i drugie - jest skutecznie planowane i koordynowane					
	31. Wsparcie dla dzieci jest zorganizowane w sposób zachęcający do włączenia (zamiast segregacji lub integracji); nie stygmatyzuje ani nie marginalizuje uczniów, którzy je otrzymują					
	32. Istnieją jasne systemy kierowania i wymiany informacji, dzięki którym potrzeby dzieci są skutecznie identyfikowane, a odpowiednie strategie są szeroko rozpowszechniane					
	33. Istnieją wyraźne granice odpowiedzialności za rozwój i postęp wszystkich dzieci					
	34. Finansowanie wsparcia dla dzieci jest przejrzyste					
	35. Oczekiwania dotyczące zachowania uczniów są wyraźnie powiązane z uczeniem się					
	36. Istnieją jasne oczekiwania i systemy rozwijania i utrzymywania relacji i zachowań opartych na wzajemnym szacunku i godności					
	37. Zachowania dyskryminacyjne i dotyczące znęcania się nad słabszymi są zawsze zauważane, nigdy nie są ignorowane					
	38. Kiedy relacje się psują lub pojawiają się konflikty, istnieją jasne procedury, które pociągają ludzi do odpowiedzialności, przy zachowaniu wzajemnego szacunku					
	39. Szkoła dysponuje szeregiem strategii wykorzystywanych do wspierania uczniów przed ich wykluczeniem;					
	40. Strategie wspierające właściwe zachowania uczniów są sprawiedliwie stosowane w populacji uczniów					
	41. Istnieje jasna i skuteczna procedura wprowadzająca dla każdego, kto jest nowy w szkole					
	42. Wszystkie systemy dotyczące zarządzaniem zasobami ludzkimi w szkole (zatrudnienie, awans, dyscyplina, skargi) są przejrzyste i stosowane rzetelnie					
	43. Plany rozwoju szkoły są opracowywane przy udziale szkolnych interesariuszy					

Wymiar	Wskaźnik	Zdecydowanie i zgodzam	Niezgodzam się	Niemam zdania	Zgodzam się	Zdecydowanie i niezgodzam
Praktyka	W naszej szkole:					
	44. Kadra ma solidną wiedzę na temat tego, czego dzieci muszą się uczyć oraz kiedy i jak się uczyć					
	45. Personel zna i ćwiczy skuteczne strategie organizacji i zarządzania klasą					
	46. Personel zna i jest pewny, że stosuje pozytywne strategie wychowawcze					
	47. Personel zna strategie zarządzania konfliktami i stosuje je w sposób pociągający ludzi do odpowiedzialności przy zachowaniu wzajemnego szacunku					
	48. Klasy są prowadzone jako społeczności włączające, w których wkład każdego jest ceniony, a błędy i podejmowanie ryzyka są mile widziane jako możliwości dotyczące uczenia się					
	49. Personel ma wystarczającą wiedzę i rozumie zróżnicowanie potrzeb dzieci. Korzysta z tej wiedzy aby zaplanować bogate możliwości uczenia się dla wszystkich (uwaga: chodzi o rozwinięcie codziennej praktyki, a nie o bycie ekspertem)					
	50. Personel ma wystarczającą wiedzę i znajomość szeregu włączających strategii pedagogicznych					
	51. Ciągły rozwój zawodowy wspiera stosowanie włączających strategii pedagogicznych w klasie.					
	52. Pracownicy szkoły eksperymentują poszukując nowych praktyk sprzyjających włączeniu.					
	53. Pracownicy są pewni, że w klasie wykorzystają szereg włączających strategii pedagogicznych					
	54. Personel stosuje zróżnicowane strategie nauczania uczenia się i oceniania, aby wszystkie dzieci mogły uczestniczyć w zajęciach w, zamiast opracowywać różne zajęcia dla części dzieci.					
	55. Personel wie, do kogo zwrócić się o wsparcie, jeśli jest ono potrzebne przy planowaniu lekcji dla dzieci o różnych potrzebach					
	56. Pracownicy znają i rozumieją zasady i przepisy, które wspierają praktykę w zakresie włączania w ich szkole					
	57. Personel korzysta z dostępnego wsparcia i zasobów, aby dzieci były nauczane razem, a nie były segregowane lub były nauczane oddzielnie, podczas gdy przebywają w tej samej klasie					
	58. Pracownicy są w stanie realizować program nauczania w elastyczny sposób, który zapewni wszystkim dzieciom dostęp do treści					

Wymiar	Wskaźnik	Zdecydowanie i zgodzam	Niezgodzam się	Niemam zdania	Zgodzam się	Zdecydowanie i niezgodzam
PRACTICE	59. Dzieci są aktywnie i w pełni zaangażowane w naukę					
	60. Dzieci mają regularnie zapewnioną możliwość uczenia się od siebie					
	61. W razie potrzeby dostępne są alternatywne ścieżki programowe, aby zapewnić dzieciom stały dostęp do nauki i uczestniczenie w niej					
	62. Personel rozumie i umie stosować strategie oceniania, które zachęcają, uznają i doceniają szeroki zakres osiągnięć, np. krytyczne myślenie, komunikacja, współpraca, kreatywność i wyobraźnia itp..					
	63. Strategie oceniania są stosowane w celu zachęcania, uznawania i doceniania indywidualnych osiągnięć dzieci					
	64. Personel wykorzystuje różne strategie oceniania w celu planowania włączających, różnorodnych lekcji					
	65. Personel ma możliwość współpracy i uczenia się od siebie nawzajem - planowania, rozwijania zasobów, nauczania, obserwacji, coachingu, mentoringu - oraz wspólnej ewaluacji uczenia się					
	66. Zasoby dydaktyczne są powiązane z istniejącą wiedzą dzieci i mają znaczenie dla ich życia					

Trzy rzeczy, które robimy dobrze w odniesieniu do włączenia to:

1.

2.

3.

Trzy najważniejsze priorytety w zakresie włączenia, nad którymi musimy popracować, to:

1.

2.

3.

Szkoły włączające: kwestionariusz dla rodziców (Etap 1 wstępne poglądy i priorytety)

Wprowadzenie

Dziękujemy za znalezienie czasu na wypełnienie tego kwestionariusza. Powinno to zająć nie więcej niż piętnaście minut i jest istotną częścią wstępnego myślenia o naszej szkole i włączeniu.

Kwestionariusz obejmuje trzy aspekty szkół włączających: kulturę, politykę i praktykę. Pod każdym aspektem znajduje się lista stwierdzeń. W przypadku każdego stwierdzenia poinformuj nas, zaznaczając pole po prawej stronie, czy:

- Zdecydowanie się nie zgadzasz
- Nie zgadzasz się
- Nie masz zdania
- Zgadzasz się
- Zdecydowanie się zgadzasz

Na końcu kwestionariusza znajdują się dwa pytania dodatkowe. Pytanie o priorytety jest szczególnie istotne, ponieważ będzie ono wpływać na kolejne kroki, które podejmujemy jako szkoła.

Kwestionariusz zaczyna się na następnej stronie

Prosimy o zadawanie pytań, jeśli jakieś się pojawią podczas jego wypełniania.

Po wypełnieniu kwestionariusza prosimy o jego zwrot do [wstawić nazwisko członka kadry] w terminie do [wstawić datę].

Dziękujemy jeszcze raz za poświęcony czas.

Pytanie	Zdecydowanie się nie zgadzam	Nie zgadzam się	Nie mam zdania	Zgadzasz się	Zdecydowanie się zgadzam
1. Czuję się mile widziany w szkole					
2. Dzieci czują się mile widziane w szkole					
3. Kiedy dzieci były nowe w szkole, szkolna procedura pomaga im poznać sposób, w jaki szkoła działa co ułatwia im zaangażowanie					
4. Kiedy moje dziecko było nowe w szkole, szkoła pomogła mi poznać sposób, w jaki działa i poczuć zaangażowanie					
5. Budynki, tereny i obiekty szkolne są czyste i przyjemne					
6. Każdy, kto korzysta ze szkoły ma dostęp i może w pełni korzystać z budynków i terenów szkolnych					
7. Moja rodzina jest traktowana z szacunkiem przez pracowników szkoły i dzieci, kiedy odwiedzamy szkołę					
8. Kadra szkolna i rodzice mają dobre relacje					
9. Szkoła ceni moją rodzinę w ten sam sposób w jaki ceni pozostałe rodziny					
10. Szkoła jest oddana nauczaniu swoich uczniów					
11. Wszystkie dzieci z lokalnych terenów mogą uczęszczać do szkoły					
12. Zdrowie i dobre samopoczucie każdego dziecka uczęszczającego do szkoły jest ważne dla szkoły					
13. Szkoła ma równie wysokie oczekiwania wobec wszystkich swoich dzieci					
14. Szkoła ceni i szanuje wszystkie dzieci w równym stopniu, bez względu na płeć, rasę, zdolności, niepełnosprawność, zdrowie, religię, sytuację finansową i inne różnice					
15. Dzieci i kadra szkolna mają dobre relacje					

Pytanie	Zdecydowanie i zgadzam	Niezgadzam się	Niemam zdania	Zgadzam się	Zdecydowanie i zgadzam
16. Różne osiągnięcia wszystkich dzieci są cenione w ten sam sposób, a nie tylko ich osiągnięcia akademickie					
17. Personel szkoły współpracuje ze mną z szacunkiem, aby wspierać moje dziecko, niezależnie od tego, czy ma to związek z jego obecnością, uczestnictwem, zachowaniem czy osiągnięciami					
18. Lubię pracowników szkoły i uważam, że łatwo jest do nich dotrzeć w razie potrzeby					
19. Wiem, z kim się spotkać w szkole, jeśli muszę o coś zapytać lub o czymś porozmawiać					
20. Personel szkolny jest zainteresowany tym co mówię o moim dziecku					
21. Jeśli dziecko ma problem, to ten problem jest postrzegany jako problem, a nie dziecko					
22. Dzieciom łatwo przychodzi rozmowa z personelem szkolnym, jeśli mają jakiś problem					
23. Dzieci mają poczucie, że są w szkole wysłuchane					
24. Moje dziecko zwykle wyczekuje na pójście do szkoły					
25. Dzieci mają jasność do co tego czego oczekuje się od ich zachowania w szkole					
26. Mam jasność do co tego czego oczekuje się od zachowania mojego dziecka w szkole					
27. Dzieci są zwykle uprzejme dla siebie					
28. Dzieci, które różnią się od siebie, dobrze się dogadują					
29. Moje dziecko ma dobrych kolegów i koleżanki w szkole					
30. Dzieci czują się w szkole bezpieczne					
31. W szkole nie ma miejsca na dyskryminację ani znęcanie się nad słabszymi; jeśli tak się stanie, zawsze jest skuteczna reakcja					
32. Gdybym dowiedział się, że znęcano się nad moim dzieckiem lub było dyskryminowane, szkoła pomogłaby nam rozwiązać ten problem					
33. Jeśli dzieci robią coś złego, są traktowane uczciwie - są pociągane do odpowiedzialności za swoje działania, ale nadal są traktowane z szacunkiem					
34. Jeśli dzieci zrobią coś złego, to nie są wysyłane automatycznie do domu					
35. Szkoła pomaga dzieciom uczyć się, w jaki sposób dobrze dogadywać się z innymi i jak rozwiązywać problemy i konflikty w sposób pozbawiony przemocy					
36. Szkoła dba o to, aby moje dziecko otrzymało to, czego potrzebuje, aby osiągnąć takie same wyniki, jak inne dzieci					
37. Dzieci są w pełni zaangażowane w naukę i sprawia ona im przyjemność					
38. Dzieci regularnie uczą się od siebie nawzajem oraz z innymi dziećmi w swojej klasie					
39. Dzieci mogą uczyć się na różne sposoby: samodzielnie lub z innymi dziećmi w klasie					
40. Dzieci wiedzą, co mogą zrobić, jeśli czują, że utknęły w nauce					
41. Moje dziecko uczy się wielu rzeczy w szkole					
42. Nauczyciele dostosowują naukę do potrzeb dzieci i wykorzystują to, co dzieci wiedzą z życia pozaszkolnego					
43. Dzieci są sprawiedliwie wychwalane; nauczyciele nie mają ulubieńców.					

Pytanie	Zdecydowanie i zgadzam	Niezgadzam się	Niemam zdania	Zgadzam się	Zdecydowanie i zgadzam
44. Dzieci uczą się w grupach, które wspierają ich naukę i nie sprawiają, że czują się „inne” od reszty					
45. Jeśli dziecko potrzebuje wsparcia, szkoła może to zapewnić – albo poprzez własny personel lub za pośrednictwem innych organizacji					
46. Jeśli dziecko potrzebuje wsparcia, rodzice biorą udział w rozmowach, aby je zaplanować i wspólnie zdecydować o jego zakresie					
47. Jeśli dziecko otrzymuje wsparcie, nie czuje się wyróżnione ani „inne” od reszty					
48. Jeśli dziecko otrzymuje wsparcie, jego postępy są ściśle monitorowane, a rodzice są informowani na bieżąco					
49. Dzieci mają szansę wziąć udział w zajęciach odbywających się poza lekcjami – przed lub po szkole lub w porze obiadowej					
50. Jestem przyjaźnie nastawiony wobec innych rodziców					
51. Brałem udział w zajęciach w szkole, aby pomóc w stworzeniu jeszcze lepszego miejsca dla mojego dziecka					

Trzy rzeczy, które szkoła robi dobrze, a które sprawiają, że wszyscy czują się włączeni to:

1.

2.

3.

Trzy rzeczy, które szkoła może zrobić, aby ludzie będą czuli się bardziej włączeni to:

1.

2.

3.

Ćwiczenia w klasie dla uczennic i uczniów

Praca z uczennicami i uczniami na Etapie 1 powinna być adekwatna do pracy z dorosłymi. W związku z tym należy:

- wypracować wspólne zrozumienie i wspólny język dotyczący edukacji włączającej
- przedstawić diagnozę obecnej sytuacji w szkole i proponowanych celów do działania.

Aby umożliwić ten proces, opracowaliśmy kompleksowy zakres działań, możliwy do wykorzystania w klasie.

Proponujemy dwa scenariusze: jeden przeznaczony dla dzieci w wieku 9–11 lat, drugi dla dzieci w wieku 12–15 lat. Warto najpierw zapoznać się każdym scenariuszem. Jeśli pracujesz z dojrzałą grupą 11-latków, można im zaproponować scenariusz dla starszych uczniów. Analogicznie, możesz stwierdzić, że w przypadku grupy starszej warto skorzystać z zajęć dla młodszych uczniów. Tak naprawdę obydwa scenariusze różnią się poziomem zadawanych pytań. Możesz również podejść do scenariuszy w sposób autorski, pamiętając jednak, by przewidywane efekty uczenia się pozostawić w niezmienionej formie.

Proponujemy sześć zestawów ćwiczeń dla każdego obszaru tematycznego. Tematy są następujące:

- Rozumienie różnorodności
- Rozumienie edukacji włączającej
- Wartości i działania w zakresie edukacji włączającej
- Nasza szkoła w procesie włączania. Krok 1: Diagnoza i działania w chwili obecnej
- Nasza szkoła w procesie włączania. Krok 2: Ewaluacja i spojrzenie w przyszłość

Zestawy 1–4 są przeznaczone są do realizacji na Etapie 1, a zestaw ostatni do ewaluacji i planowaniu jego trwałości na Etapie 5. Możesz jednak dowolnie zmieniać kolejność zestawów, aby dopasować je do swoich aktualnych potrzeb. Jedną z sugestii jest ukończenie zestawu 4 jako ćwiczenia wzorcowego. Jeśli zdecydujesz się to zrobić, zalecamy wprowadzenie terminów używanych w zestawie ćwiczeń najpierw dla uczniów, aby upewnić się, że je rozumieją.

To od Was jako szkoły zależy, czy w tym działaniu wezmą udział wszyscy uczniowie, czy tylko niektórzy. Chociaż opowiadamy się za włączeniem wszystkich uczniów, ponieważ jest to najbar- dziej sprawiedliwy i włączający sposób, rozumiemy, że okoliczności szkolne mogą ograniczać ich zaangażowanie w ćwiczenia w klasie.

Od Ciebie zależy także sposób realizacji ćwiczeń, w zależności od możliwości Twoich i szkoły.

Jeśli zdecydujesz się realizować zadania w różnych obszarach tematycznych, dobrym pomysłem byłoby zaangażowanie nauczycieli w uzgodnienie, co najlepiej (jakie ćwiczenia) zrealizować w ramach danego obszaru tematycznego.

Ponadto, chociaż każdy zestaw ćwiczeń ma na celu skumulowane gromadzenie wiedzy, każde ćwiczenie w każdym zestawie może być również dostarczane jako „samodzielne” ćwiczenie. Zatem dobrze jest, jeśli nie chcesz przepracować wszystkich ćwiczeń, zdecydować się wybrać tylko te, które są najbardziej odpowiednie i potrzebne w Twojej sytuacji.

Nauczyciele zaangażowani w realizację działań mogliby skorzystać ze szkolenia, aby

- zapoznać się z zestawami ćwiczeń
- wypróbować niektóre działania
- zaplanować wykorzystanie ich w klasie.

Nauczyciele powinni przynajmniej zapoznać się z dokumentem Wprowadzenie do ćwiczeń w klasie przed wykonaniem któregośkolwiek ćwiczenia.

Patrz:

[Zestaw ćwiczeń dla dzieci w wieku 9–11 lat \(strona 121 i następne\)](#)

[Zestaw ćwiczeń dla dzieci w wieku 12–15 lat \(strona 189 i następne\)](#)

Zestawianie i przekazywanie informacji o priorytetowych obszarach działania

Po tym, jak interesariusze szkolni wypełnią kwestionariusz lub ukończą ćwiczenie, które umożliwi im zidentyfikowanie i zarejestrowanie ich priorytetowych obszarów działania, grupa wiodąca będzie musiała:

- zestawić wyniki
- przeanalizować je, aby określić najczęstsze obszary priorytetowe
- zdecydować, które obszary priorytetowe są realistyczne, a które najpilniejsze, aby przejść do dalszej części projektu w tym roku szkolnym (aby sprawić, że będzie to wykonalne, najlepiej wskazać nie więcej niż trzy obszary priorytetowe)
- przekazać te priorytety interesariuszom szkolnym jako zadania do realizacji w roku szkolnym
- przekazać innym interesariuszom szkolnym inne priorytety jako obszary, które zostaną zbadane w następnym roku/latach.

Wybrane obszary priorytetowe będą obszarem zainteresowania Etapu 2, podczas którego interesariusze szkolni zostaną poproszeni o szczegółowe poglądy na ich temat.

Wskazówki dotyczące analizy danych na temat obszaru(ów) priorytetowych i decydowania o nim/nich

Najistotniejszą częścią kwestionariusza dla dorosłych interesariuszy w tym momencie jest rozdział końcowy zatytułowany „trzy rzeczy”. Otrzymasz również te informacje od grup uczniów. Oto kilka wskazówek, jak pomyśleć o analizowaniu danych. Jeśli masz szczęście, że masz w szkole kogoś odpowiedzialnego za zbieranie i analizę danych, pamiętaj, że ta osoba może Ci pomóc. Poniższe wskazówki zakładają, że jednak nie masz tego zasobu w swojej szkole.

- Sugerujemy, aby najpierw oddzielić opinie dorosłych i uczniów od siebie i przeanalizować je oddzielnie.
- Pracuj w trzech małych grupach, z których każda analizuje dane jednej grupy:
 - Kwestionariusze dla nauczycieli
 - Kwestionariusze dla rodziców
 - Informacje zwrotne od uczniów z Ćwiczeń w klasie Zestaw 4
- Po pierwsze, przeanalizuj punkty dotyczące „trzech rzeczy, które szkoła robi dobrze”. Zrób zestawienie, tj. zrób wykaz każdego wskazanego punktu i umieść obok niego kreskę. Jeśli punkt się powtarza, narysuj obok niego kolejną kreskę. Dodaj te kreski na końcu i zsumuj każdy punkt. To daje jasny obraz obszarów, które pojawiają się najczęściej. Zrób to na dużym flipcharcie lub brystolu, aby można było go udostępnić większej grupie.
- A teraz zrób to samo dla „trzech rzeczy, które szkoła mogłaby poprawić”. Ten proces da Ci jasny obraz tego, co Twoja grupa interesariuszy uważa za priorytetowe obszary działania.
- Po zakończeniu zbierzcie się jako cała grupa. Porównajcie swoje zestawienia, w szczególności zastanówcie się, które obszary najczęściej się pojawiały. Odtąd musicie jako grupa zdecydować, który jeden, dwa lub trzy priorytetowe obszary uważasz za najważniejsze /ważne, aby przejść do Etapu 2, gdzie zostaną bardziej szczegółowo zbadane. Liczba i zakres wybranych obszarów priorytetowych zależą będzie od konkretnej szkoły/..

Na przykład, możesz zdecydować o wybraniu jednego obszaru priorytetowego i skupić się wyłącznie na nim w jednym roku w wybranej grupie uczniów w Twojej szkole. Możesz też zdecydować się wybrać dwa obszary priorytetowe i skupić się na całej szkole.

Rób to, co jest wykonalne i co wiesz, że będziesz w stanie dobrze zrobić: na tym etapie mniej może znaczyć więcej!

Co zrobić z resztą danych?

Po podjęciu decyzji o obszarze(ach) priorytetowych:

- Wróć do kwestionariuszy dla nauczycieli i rodziców i wybierz najbardziej odpowiednie powiązane wskaźniki.
- Wykonaj kolaż i przeanalizuj dane z tych wskaźników, wybierając w konkretnych obszarach, również takie, które nie uzyskały punktów.
- Użyj tych obszarów, aby dostosować swoje pytania do zbierania szczegółowych danych o Twoim obszarze priorytetowym(ych) na Etapie 2.

W ramach informacji zwrotnych od uczniów otrzymasz zestaw zdjęć. Chroń je; są wzorcami, w oparciu, o które można oceniać postępy podczas Etapu 5.

Podsumowanie ćwiczenia - Etap 1: Pierwsze kroki

Szkolny lider projektu	• Powinien wziąć udział we wstępnym szkoleniu z zakresu projektu. • Prowadzi rekrutację i pracę zespołu projektowego • Współpracuje z krytycznym przyjacielem (trenerem/ką w projekcie), aby organizować (i być może prowadzić) działania, które mają na celu poszerzanie wiedzy zespołu projektowego na temat włączenia i projektu Szkół Włączających. • Upewnić się, że cele i ścieżka projektu - zarówno ogólne, jak i dla każdego konkretnego etapu - są jasne i skutecznie komunikowane • Kierować organizacją i zapewnieniem wsparcia dla nauczycieli i rodziców, aby zwiększyć zrozumienie i rozwinąć wspólny język dotyczący włączania. • Przewodniczyć w organizowaniu ćwiczeń w klasie, mając zapewnienie, że odbędzie się szkolenie dla zespołu projektowego. • Przewodniczyć w organizowaniu ćwiczeń w klasie • Przewodniczyć monitorowaniu i ocenie Etapu 1. • Przewodniczyć planowaniu/ komunikowaniu się z interesariuszami szkolnymi w zakresie planowania Etapu 2: Gdzie jesteśmy teraz?
Nauczyciele – szkolny zespół projektowy	Po dokonaniu rekrutacji, grupa spotyka się w miarę potrzeb, aby: • Zaznajomić się z celami i zarysem projektu i wypracować wspólne zasady pracy • Opracować sposoby informowania o projekcie innych interesariuszy szkolnych. • Zorganizować realizację (i ewentualnie wziąć udział w prowadzeniu, w zależności od zestawu umiejętności grupy) warsztatów dla nauczycieli i rodziców, aby: zwiększyć zrozumienie i rozwinąć wspólny język wokół włączenia; przedstawić diagnozę na temat stopnia włączenia szkoły; określić priorytety na przyszłość. • Przeanalizować początkowe poglądy i określić najważniejsze wspólnypriorytet(y) na przyszłość. • Zorganizować realizację ćwiczeń w klasie. • W stosownych przypadkach, wziąć udział w zapewnieniu jakości realizacji zajęć w klasie. • Ocenić Etap 1. • Zaplanować/ poinformować interesariuszy szkolnych o planowaniu odnośnie Etapu 2. Gdzie jesteśmy teraz?
Krytyczny przyjaciel – trener/ka w projekcie	Buduje zaufanie poprzez: • Poznanie lidera szkolnego poprzez: szkolenie; pomoc w rekrutacji szkolnej grupy projektowej; pomoc w prowadzeniu wstępnych działań z grupą projektową. • Poznanie grupy projektowej poprzez pomoc grupie: poznanie celów i ścieżki projektu; rozwijając wspólne rozumienie włączenia i języka o włączeniu. • Pomaganie, wspieranie, zachęcanie, doradzanie, pytanie, udzielanie wysokiej jakości informacji zwrotnych oraz umożliwianie uczciwej i otwartej dyskusji podczas całego projektu - zgodnie z potrzebami konkretnej szkoły, lidera i szkolnej grupy projektowej
Kadra kierownicza szkoły	• Otrzymuje informacje o celach i zarysie projektu • Przedstawici ele szkolnej grupy projektowej zostali zidentyfikowani i uczestniczą w spotkaniach • Bierze udział w warsztatach, aby wypracować wspólne zrozumienie i język o włączeniu oraz wypełniają kwestionariusz, aby zebrać opinie na temat obecnego poziomu włączenia i priorytetów. • Niektórzy pracownicy przeszkoleni w zakresie prowadzenia zajęć w klasie; dostarczają Zestawy 1 - 4.
Uczniowie	• Powinni otrzymać informacje o celach i zarysie projektu. • Przedstawici ele szkolnej grupy projektowej zostali zidentyfikowani i uczestniczą w spotkaniach • Biorą udział w ćwiczeniach w klasie Zestawy 1-4 • Przekazują grupie projektowej informacje zwrotne w zakresie informacji dotyczących punktu odniesienia na temat obszarów priorytetowych..
Rodzice/ pozostali interesariusze szkolni	• Otrzymują informacje o celach i zarysie projektu • Przedstawici ele szkolnej grupy projektowej zostali zidentyfikowani i uczestniczą w spotkaniach • Są zaproszeni do udziału w warsztatach w celu wypracowania wspólnego zrozumienia i języka na temat włączenia oraz wypełnienia kwestionariusza w celu zebrania opinii na temat obecnego poziomu włączenia i priorytetów. • Są zaproszeni do wypełnienia kwestionariusza (jak wyżej), jeśli nie mogą wziąć udziału w warsztatach..

Monitorowanie i ewaluacja Etapu 1

Pod koniec każdego etapu projektu ważne jest, aby monitorować i oceniać jego postępy, by wyciągnięte wnioski zastosować na kolejnym etapie.

W poniższej tabeli sugerujemy pytania, które można zadać, oraz sposoby ewaluacji Etapu 1. Są to wskazówki, które można dodawać / poprawiać w zależności od potrzeb Twojej szkoły.

Monitorowanie czy ewaluacja?	Pytania	Metody
Monitorowanie:	Jakie były nasze wyniki (mieralne wskaźniki, które się wydarzyły podczas Etapu 1)? Czy ukończyliśmy je?	Wykorzystaj dokument „Podsumowanie działań”, aby monitorować postępy.
Ewaluacja	Co zrobiliśmy dobrze w trakcie tego etapu? W jakim stopniu interesariusze szkolni mają wspólne rozumienie włączenia i opracowują wspólny język? Jakie czynniki przyczyniły się do postępów na tym etapie? Jakie czynniki hamowały postępy? Co możemy zrobić inaczej następnym razem? Co z tego czego nauczyliśmy się możemy wnieść do następnego etapu?	Dyskusja w szkolnym zespole projektowym Ocena warsztatów przez uczestników Ocena ćwiczeń w klasie przez uczniów

Po dokonaniu ewaluacji Etapu 1 dobrym pomysłem jest przekazanie głównych wniosków interesariuszom szkolnym. Sugerujemy, aby zrobić to w połączeniu z przekazaniem zarysu planowania dla Etapu 2: Gdzie jesteśmy teraz? Dogłębne spojrzenie na priorytety

Planowanie Etapu 2 Gdzie jesteśmy teraz? Dogłębne spojrzenie na priorytety

Pod koniec Etapu 1 szkolny zespół projektowy musi wspólnie zaplanować Etap 2, aby reszta szkoły mogła się do niego przygotować. W tym przygotowaniu uczestniczą członkowie szkolnego zespołu projektowego:

- Zapoznanie się z materiałami dla Etapu 2.
- Planowanie wykorzystania tych materiałów do zbierania informacji od interesariuszy szkolnych.
- Przekazywanie interesariuszom szkolnym celów i zarysu planu dla Etapu 2; sugerujemy, aby te informacje stanowiły część tego samego komunikatu, który zawiera najważniejsze informacje w zakresie ewaluacji Etapu 1..

Etap 2: Gdzie jesteśmy teraz?

Dogłębne spojrzenie na obszary priorytetowe

Wprowadzenie

Poprzez warsztaty i zajęcia w klasie na Etapie 1, Twój interesariusze szkolni podzielą się swoimi wstępnymi opiniami na temat włączenia w szkole i ich priorytetów działania. Szkolny zespół projektowy określi wspólne priorytety i podejmie decyzję o jednym, dwóch lub trzech najważniejszych priorytetach, nad którymi należy popracować przez resztę tego roku szkolnego.

Etap 2 będzie polegać na zadawaniu pytań interesariuszom szkolnym o ich pogłębione poglądy na temat priorytetowego obszaru(ów). To pogłębienie rozumienia jest ważne, bo dzięki temu kształtowanie planu działania projektu na Etapie 3 będzie czytelniejsze i bardziej precyzyjne.

Celem tego rozdziału jest pomoc w zebraniu tych pogłębionych poglądów. Pomoże Ci to przemyśleć i zaplanować pięć kroków:

- Zdecyduj, jakie i ile informacji należy zebrać.
- Zdecyduj, w jaki sposób chcesz zbierać informacje i od kogo.
- Zorganizuj i uruchom proces gromadzenia informacji.
- Zestawiaj i analizuj informacje; określ najczęstsze tematy i wszelkie szczególnie interesujące punkty dla każdego obszaru priorytetowego.
- Przygotuj krótki raport dla interesariuszy szkolnych, podsumowujący tematy i interesujące punkty, w celu poinformowania o planowaniu działań.
- Przekaz krótki raport podsumowującego i kolejne kroki: planowanie działań.

Osiągnięcie tych kroków prawdopodobnie zajmie dwa miesiące (listopad - grudzień, chociaż krok 6 powyżej może również mieć miejsce na początku stycznia). Szczegółowe planowanie dostosowane do każdej szkoły zostanie wprowadzone wewnętrznie, prowadzone przez lidera szkolnego i szkolny zespół projektowy wspierany przez trenera/trenerkę w projekcie.

Aby wesprzeć Cię za pomocą tych kroków, materiały dla tego etapu zestawu narzędzi obejmują:

- Bardziej dogłębne pytania
- Ile informacji i od kogo?
- Metody gromadzenia informacji: kwestionariusze, grupy dyskusyjne i ćwiczenia
- Szablon podsumowania gromadzenia informacji
- Raport podsumowujący
- Podsumowanie aktywności interesariuszy: Etap 2
- Planowanie Etapu 3
- Następne kroki z interesariuszami szkolnymi: wybieganie w przyszłość i planowanie działań
- Monitorowanie i ewaluacja Etapu 2

Bardziej dogłębne pytania

Na tym etapie masz wybór, jak bardzo chcesz mieć pogłębione pytania. W tym miejscu damy Ci dwie opcje zadawania pytań. Oczywiście możesz swobodnie wybierać własne opcje, jeśli żadne z poniższych nie odpowiada twoim potrzebom.

Opcja	Szczegóły
A	Możesz użyć ogólnego zestawu pytań, takich jak te, które przedstawiśmy poniżej. Chociaż mogą one nie dać Ci tyle precyzyjnych informacji, co Opcja B, dostarczą ich wystarczająco tyle, by przejść dalej do Etapu planowania działań
B	Jeśli chcesz dostosować do potrzeb swoje dalsze pytania, możesz samodzielnie opracować listę związaną z priorytetowym(i) obszarem/obszarami. Utwórz te pytania na podstawie analizy wskaźników najbardziej odpowiednich dla obszaru(ów) obszarów priorytetowych, którą ukończyłeś(aś) na Etapie 1. Te pytania zapewnią Ci pogłębienie tematu, trzeba będzie jednak poświęcić więcej czasu na przygotowania.

Pytania do zastosowania z Opcją A

Poniższe pytania będą musiały zostać zadane dla każdego obszaru priorytetowego, który zgodziłeś się zbadać bardziej szczegółowo. Celem jest uzyskanie ogólnego obrazu szkoły jako całości, a nie skupienie się na konkretnym obszarze (przedmiot, etap itp.).

- Jeśli 0 jest najgorsze, jakie może być, a 10 absolutnie najlepsze, jak [obszar priorytetowy] / wygląda / brzmi / teraz w porównaniu z tym, gdy rozpoczynaliśmy ten projekt?
- Stosując identyczną skalę, jak myślisz, jakiej liczbie odpowiada teraz szkoła dla tego priorytetowego obszaru? Co sprawia, że podajesz tę liczbę, a nie wyższą lub niższą?
- Stosując identyczną skalę, jak myślisz, gdzie byłoby realistycznie, aby szkoła dotarła do końca maja? Jak wygląda / brzmi / ta liczba?
- Jakie mogą być niektóre bariery w osiągnięciu tej liczby? Jak można je pokonać?
- Jak myślisz, co szkoła już dobrze robi w tym priorytetowym obszarze?
- Jak możemy oprzeć się na tym, co szkoła robi już dobrze?
- Co według Ciebie szkoła może robić lepiej w tym priorytetowym obszarze?
- Jakie działania może podjąć szkoła, aby osiągnąć lepsze wyniki w tym priorytetowym obszarze?

Pytanie dodatkowe na temat Tygodnia

Edukacji Włączającej (Tygodnia Inkluzji).

Pamiętasz, że na Etapie 1 wprowadziliśmy Cię w Tydzień Edukacji Włączającej (Tydzień Inkluzji). Tydzień Edukacji Włączającej (Tydzień Inkluzyjności) będzie musiał mieć temat obejmujący całą szkołę. Etap 2 jest dobrym punktem na rozpoczęcie procesu decyzyjnego dotyczącego tego tematu. Sugerujemy zatem - niezależnie od tego, którą opcję zadawania pytań wybierzesz - dodanie i dodatkowe pytanie podczas działań związanych z gromadzeniem informacji na Etapie 2:

- Jak myślisz, co byłoby dobrym tematem na Tydzień Edukacji Włączającej (Tydzień Inkluzji)?

Może być tak, że jeden z Twoich priorytetowych obszarów byłby dobrym tematem, więc możesz dać swoim interesariuszom szkolnym wybór spośród nich lub możesz dać im swobodny wybór. Najlepiej zadać to pytanie na końcu, by wszyscy zainteresowani mogli się nad tym zastanowić.

Ile informacji i od kogo?

Gdy już zdecydujesz się na bardziej szczegółowe pytania, następnym krokiem jest ustalenie, ile informacji chcesz zebrać, a tym samym, od kogo chcesz je zebrać.

Twoje informacje muszą pochodzić od wszystkich interesariuszy szkolnych, tj. uczniów, nauczycieli, kadry kierowniczej, rodziców i innych grup, które zostały uwzględnione na Etapie 1. Jednak zaangażowanie wszystkich interesariuszy na Etapie 1 może nie być konieczne lub realne.

Kluczowe, które pytania powinny być w tym miejscu zadane, to:

- Jak szeroki jest Twój projekt? Czy obejmuje całą szkołę czy jej część? Od kogo w taki razie potrzebujemy zgromadzić szczegółowe informacje podczas Etapu 2?
- Ile szczegółowych informacji może realnie zestawić i przeanalizować szkolny zespół projektowy w czasie jaki mamy? (Nie chodzi o to, aby zostać grupą naukowców akademickich! Celem tutaj jest przygotowanie przez zespół projektowy krótkiego raportu podsumowującego dla interesariuszy szkolnych, który poinformuje o planowaniu działań.)
- Ile bardziej szczegółowych informacji musimy zebrać, aby dać nam reprezentatywny obraz obszarów priorytetowych, którym zaufają interesariusze szkolni?

Bez względu na to, jak wielu interesariuszy zdecydujesz się zaangażować, ważne jest, aby reprezentowali oni szkołę jako całość lub część szkoły, z którą pracujesz w ramach tego projektu, pod względem demograficznym. Na przykład nie ma sensu prosić uczniów osiągających najwyższe wyniki w nauce, aby reprezentowali wszystkich uczniów lub np. jeden zespół przedmiotowy do reprezentowania nauczycieli.

Zaangażowanie reprezentatywnej grupy rodziców może być trudniejsze, dlatego może być konieczne zastanowienie się nad sposobami ich zaangażowania. Dobrym pomysłem jest oparcie się na tym, co wcześniej działa w twojej szkole w obszarze współpracy z rodzicami.

Sposoby gromadzenia informacji: kwestionariusze, grupy dyskusyjne i ćwiczenia

Kiedy już zdecydujesz się na szczegółowe pytania i jakich interesariuszy szkolnych zamierzasz zaangażować na Etapie 2, musisz zdecydować, w jaki sposób zamierzasz zadawać pytania. W tym rozdziale omawiamy trzy opcje: kwestionariusze, grupy dyskusyjne i ćwiczenia. Możesz zdecydować się na użycie jednej z tych metod, dwóch, wszystkich trzech lub oczywiście opracowanie własnej metody gromadzenia informacji.

1. Kwestionariusze

Kwestionariusze mogą być skutecznym sposobem gromadzenia informacji - o ile uda się przekonać ludzi do ich wypełnienia!

Jeśli Twoja szkoła ma dostęp do Internetu, zaprojektowanie ankiety online dla dorosłych przy użyciu określonego narzędzia - dostępnych jest wiele bezpłatnych wersji - może być dobrym sposobem na zbieranie informacji. Jako, że dane są przechowywane online w specjalnie zaprojektowanym programie, można je szybko i łatwo przekształcić w wykresy lub tabelę, zmniejszając nakład pracy.

Jeśli pracujesz z papierowymi kwestionariuszami, kluczem jest przydzielenie czasu interesariuszom na wypełnienie ich. Dobrze jest wykorzystać czas np. na spotkaniu z rodzicami.

Niezależnie od tego, czy korzystasz z kwestionariuszy online, czy papierowych, ważne jest, aby dołączyć wytyczne dotyczące czasu, jaki może zająć wypełnienie kwestionariusza oraz terminu jego wypełnienia. Ponadto dzięki papierowym kwestionariuszom bardzo ważne jest, aby zwrócić uwagę, komu należy je zwrócić. Na koniec pamiętaj, aby powiedzieć „dziękuję” - brzmi to jak oczywistość, ale

czasem o tym się zapomina.

Po zwróceniu wypełnionych kwestionariuszy należy wyodrębnić informacje, które umożliwiają szkolnemu zespołowi projektowemu zidentyfikowanie wspólnych tematów i interesujących punktów w odniesieniu do każdego obszaru priorytetowego; możesz skorzystać z Szablonu podsumowania gromadzenia informacji, który znajduje się w dalszej części tego dokumentu...

2. Grupy dyskusyjne

Grupy dyskusyjne - lub, jeśli wolisz, wywiady grupowe - są dobrym sposobem na zebranie różnych szczegółowych danych. Interakcja w grupie pozwala ludziom zastanowić się i rozwinąć myślenie poprzez pytania; grupy fokusowe często prowadzą zatem do głębszego poznania tematu przez grupę, a także dają okazję do podzielenia się swoimi poglądami.

Grupy dyskusyjne nie są trudne do prowadzenia. Istnieją jednak kluczowe elementy, które należy czynić poprawnie, które zostały podsumowane w poniższej tabeli:

Oś czasu	Element	Co wziąć pod uwagę
Przed grupą dyskusyjną	Lider grupy dyskusyjnej	Grupy dyskusyjne potrzebują lidera, który może ułatwiać dyskusję poprzez: • neutralne zadawanie pytań, • bycie autentycznie ciekawym • unikanie „wiodących” dyskusji lub dołączanie do nich • szybkie zdobywanie zaufania uczestników, aby mogli się otworzyć • organizowanie wszelkich zasobów potrzebnych do sesji. To nie jest specjalistyczna rola. Grupy dyskusyjne mogą być prowadzone przez każdego w szkole, który ma powyższe umiejętności i jest gotowy poświęcić swój czas - w tym uczniów.
	Liczby	Zbyt mało osób może oznaczać, że nie możesz uzyskać pożądanej rozmowy; zbyt wielu, że niektórzy ludzie nie będą czuli się swobodnie. Wydaje się, że dobrze sprawdza się około sześciu osób, ale jeśli masz pewną grupę, mogą poradzić sobie z nieco większą liczbą.
	Identyfikowanie uczestników w	Możesz zdecydować się mieć: • reprezentatywną grupę (nauczycieli, uczniów, rodziców, kadry kierowniczej) • bardziej ukierunkowaną grupą na podstawie tego, kto jest najlepiej przygotowany do rozmowy o Twoich priorytetowych obszarach • mieszankę tych dwóch osób, w której celujesz w połowę grupy i poprosisz ją o zasugerowanie jednej osoby, z którą czują się komfortowo i chcieliby przyprowadzić. Ważne jest posiadanie grupy osób, które są „dobrymi reporterami”. To ludzie, którzy nie powiedzą po prostu, że wszystko jest „w porządku”; mają pewien poziom werbalnej pewności siebie w wyrażaniu swoich opinii. Uwaga: pamiętaj, że to nie oznacza, że to mają być np. tzw. najlepsi uczniowie).
	Długość	Pomiędzy 45 (szczególnie dla uczniów) a 60 minut dobrze się sprawdza dla tego rodzaju grupy dyskusyjnej. Jeśli grupa starszych uczniów lub dorosłych jest szczególnie zaangażowana, grupa może trwać 90 minut, ale byłby to raczej wyjątek niż reguła. Konieczne może być wybiórcze podejście do pytań w celu dopasowania ich w ciągu 45-60 minut.

Oś czasu	Element	Co wziąć pod uwagę
Przed grupą dyskusyjną	Miejsce	Musisz zidentyfikować spokojną przestrzeń, w której nikt nie będzie Ci przeszkadzać i gdzie uczestnicy poczuć się komfortowo. Jeśli chodzi o miejsca siedzące, możesz siedzieć przy stole lub, jeśli chcesz czuć się bardzo otwarty, w kręgu bez stołu. Jeśli łączysz dyskusję z ćwiczeniami (patrz poniżej), łatwiej będzie, jeśli będzie dostęp do stołów i krzeseł.
	Pytania, ćwiczenia lub obydwa?	Pytania muszą być otwarte, aby dać uczestnikom przestrzeń do myślenia i pełnego wyrażenia swoich poglądów. W szczególności w przypadku uczniów może się okazać, że połączenie zadawania pytań poprzez dyskusję i ćwiczenia działa lepiej niż sama dyskusja. Niektóre wskazówki znajdują się w rozdziale z ćwiczeniami poniżej. Przygotuj swoje pytania / ćwiczenia i wcześniej zdecyduj o ich kolejności. Jeśli wykonujesz ćwiczenia, przed rozpoczęciem upewnij się, że masz wszystkie zasoby, aby całkowicie skupić się na rozmowie
	Rejestrowanie	Przydatne może być nagrywanie grupy dyskusyjnej niż robienie notatek w jej trakcie. Nagrywanie daje możliwość powrotu do tego, co powiedziano, aby wyodrębnić tematy, a nawet przydatne cytaty. Wiele smartfonów ma wystarczająco dobry mikrofon i wbudowany dyktafon, aby to zrobić, lub możesz użyć dyktafonu. Najważniejsza wskazówka: umieszczenie urządzenia nagrywającego na notebooku zamiast na stole może zapewnić lepszą jakość dźwięku.
	Przekazywanie jasnych informacji uczestnikom.	Uczestnicy grupy dyskusyjnej muszą wiedzieć: • do czego służy grupa dyskusyjna • że ich wkład jest dobrowolny - mogą odmówić, a nawet jeśli się zgodzą, mogą zmienić zdanie i opuścić grupę już po uruchomieniu jej działania • czy dyskusja zostanie nagrana, a jeśli tak, to co stanie się z tym nagraniem później • jak anonimowy będzie ich wkład • jak długo to zajmie • gdzie to będzie i kto będzie ją prowadził. Informacje te oznaczają, że mogą wyrazić świadomą zgodę, co jest ważne w przypadku, gdy coś nieoczekiwanego wydarzy się podczas grupy dyskusyjnej.
Podczas grupy dyskusyjnej	Zanim rozpocznie się dyskusję	Upewnij się, że wszyscy rozumieją: • cel grupy dyskusyjnej • jasne informacje powyżej, aby mogły wyrazić świadomą zgodę • wszelkie podstawowe zasady, których chcesz użyć podczas sesji Jeśli nagrywasz, szybko sprawdź dźwięk u wszystkich, aby upewnić się, że głosy wszystkich będą nagrane. Upewnij się, że wszelkie materiały potrzebne podczas sesji są łatwo dostępne.

Oś czasu	Element	Co wziąć pod uwagę
Podczas grupy dyskusyjnej	W trakcie dyskusji	Pamiętaj, aby zachować większość swoich pytań otwartymi, ale możesz wyjaśnić coś uczestnikowi lub wysonduj, jeśli powie coś szczególnie interesującego. Upewnij się, że głos wszystkich jest usłyszany i doceniony (możesz chcieć, aby była to podstawowa zasada). Uważaj na swoje tempo – musisz zachować tempo, które oznacza, że odpowiadasz na pytania, ale pozwala na dobry poziom dyskusji i czas na wykonanie ćwiczeń, jeśli z nich korzystasz. Pamiętaj, aby podziękować uczestnikom na koniec sesji.
Po grupie dyskusyjnej	Sporządzenie podsumowania	Pamiętaj, że nie chodzi o analizę informacji w akademickim stylu! Wystarczy podsumowanie dyskusji grup dyskusyjnych pod nagłówkiem każdego zadanego głównego pytania. Odsłuchanie nagrania, jeśli je masz, będzie tutaj pomocne; jeśli nie, ważne będzie szybkie spisanie myśli z notatek, zanim je zapomnisz. Po przygotowaniu podsumowania możesz zidentyfikować wspólne tematy i interesujące punkty, aby przekazać informacje zwrotne grupie wiodącej. Pomoże Ci w tym szablon Podsumowania gromadzenia informacji, znajdujący się w dalszej części tego dokumentu.

3. Ćwiczenia

Ćwiczenia z wbudowanymi informacjami zwrotnymi od uczestników mogą być również skutecznym i interaktywnym sposobem zbierania informacji. Na przykład uczestnicy mogliby:

- omawiać pytania dotyczące obszarów priorytetowych i przekazywać informacje zwrotne w sposób, który można zebrać – np. flipchart lub brystol, karteczki samoprzylepne, obrazki z adnotacjami.
- brać udział w interaktywnych działaniach, w których występuje osoba prowadząca notatki czytelne dla wszystkich

W Zestawie 5 Ćwiczeń w klasie zamieściliśmy przykłady tego rodzaju ćwiczeń, które mogą być zastosowane z uczniami. Ćwiczenia te można w łatwy sposób dostosować do wykorzystania przez dorosłych interesariuszy, jeśli chciałbyś/chciałabyś je wykorzystać lub oczywiście możesz je rozwijać samodzielnie.

Po zakończeniu tych ćwiczeń, moderator powinien napisać podsumowanie ustaleń dla szkolnego zespołu projektowego pod nagłówkiem dla każdego wyodrębnionego obszaru priorytetowego. To podsumowanie musi zawierać wspólne tematy, które się pojawiły, oraz wszelkie szczególnie interesujące punkty.

Raport podsumowujący

Po zebraniu informacji:

- Moderatorzy kwestionariuszy, grupy dyskusyjne i uczestnicy ćwiczeń wypełniają szablon (patrz poniżej) w celu podsumowania wspólnych tematów i interesujących punktów, które oddają szkolnemu zespołowi projektowemu.
- Szkolny zestaw projektowy zestawia ten materiał i wykorzystuje go do przygotowania krótkiego raportu podsumowującego dla każdego obszaru priorytetowego do udostępnienia interesariuszom szkolnym. Ten raport będzie informował o planowaniu działań na Etapie 3.

Pamiętaj, że nie chodzi o osiągnięcie akademickiego poziomu analizy! Szkolny zespół projektowy musi jedynie wyodrębnić informacje z uporządkowanych źródeł, aby przygotować raport podsumowujący. Jeśli masz kogoś, kto potrafi znakomicie analizować i podsumowywać dane – poproś go o współpracę. Sam raport podsumowujący może zostać sporządzony w dowolnym formacie, który jest najbardziej odpowiedni dla twojej szkoły, na przykład w formie pisemnej, prezentacji elektronicznej, zdjęć z komentarzami, krótkiego filmu lub mieszanki wszystkich tych formatów. Najważniejsze jest to, aby treść była przejrzysta i dostępna, ponieważ jest to raport podsumowujący, który Twoi interesariusze wykorzystają do poinformowania o planowaniu swoich działań na Etapie 3.

Szablon podsumowania gromadzenia informacji

Ten szablon ma służyć jako przykład i może być dowolnie dostosowywany do potrzeb Twojej szkoły.

Obszar(y) priorytetowe: Zwróć uwagę na obszary priorytetowe, które omówiłeś(aś) podczas dyskusji:

- 1.
- 2.
- 3.

Informacje zebrane od: Proszę podać szczegóły dotyczące tego, od kogo zebrano informacje i w jaki sposób (grupa dyskusyjna, kwestionariusz, ćwiczenie).

Podsumowanie wypełnione przez:

Data:

Podsumowane zaobserwowanych tematów wspólnych: Obszar priorytetowy 1

Gdzie jesteśmy teraz? (1-10 szacunkowa średnia z odpowiedzi):

Gdzie realnie można dotrzeć do końca maja (szacunkowa średnia z odpowiedzi w zakresie 1-10):

Jak wygląda / brzmi / ta liczba?

Co robimy dobrze?

Co możemy zrobić, aby opierać się na tym, co robimy dobrze?

W czym powinniśmy się poprawić:

Jakie działania moglibyśmy podjąć, aby pomóc?

Interesujące kwestie:

Podsumowane zaobserwowanych tematów wspólnych: Obszar priorytetowy 2

Gdzie jesteśmy teraz? (1-10 szacunkowa średnia z odpowiedzi):

Gdzie realnie można dotrzeć do końca maja (szacunkowa średnia z odpowiedzi w zakresie 1-10):

Jak wygląda / brzmi / ta liczba?

Co robimy dobrze?

Co możemy zrobić, aby opierać się na tym, co robimy dobrze?

W czym powinniśmy się poprawić:

Jakie działania moglibyśmy podjąć, aby pomóc?

Interesujące kwestie:

Podsumowane zaobserwowanych tematów wspólnych: Obszar priorytetowy 3

Gdzie jesteśmy teraz? (1-10 szacunkowa średnia z odpowiedzi):

Gdzie można realnie dotrzeć do końca maja (szacunkowa średnia z odpowiedzi w zakresie 1-10):

Jak wygląda / brzmi / ta liczba?

Co robimy dobrze?

Co możemy zrobić, aby opierać się na tym, co robimy dobrze?

W czym powinniśmy się poprawić:

Jakie działania moglibyśmy podjąć, aby pomóc?

Interesujące kwestie:

Podsumowanie ćwiczenia - Etap 2: Gdzie jesteśmy teraz?

Lider szkolny	• Ma zapewnić, że interesariusze szkolni zostaną zrekrutowani i wezmą udział w gromadzeniu informacji. • Ma poprowadzić szkolny zespół projektowy do organizacji procesów gromadzenia, zestawiania i analizowania informacji. • Ma przewodniczyć pracy szkolnego zespołu projektowego w celu podzielenia się wynikami procesów gromadzenia informacji. • Ma kontynuować przewodniczenie w zakresie zapewnienia jakości przeprowadzanych ćwiczeń w klasie. • Przewodniczyć i monitorować i ocenić Etap 2. • Przewodniczyć planowaniu/ komunikowaniu się z interesariuszami szkolnymi w zakresie planowania Etapu 3: Dokąd zmierzamy? Jak tam dotrzemy?
Nauczyciele – szkolny zespół projektowy	• Ma zrekrutować interesariuszy szkolnych do wzięcia udziału w gromadzeniu informacji. • Ma zorganizować procesy gromadzenia informacji, porównania i analizy. • Ma poinformować interesariuszy szkolnych o wynikach procesów gromadzenia informacji. • W razie potrzeby kontynuować zapewnianie jakości zajęć w klasie. • Ocenić Etap 2. • Zaplanować/ poinformować interesariuszy szkolnych o planowaniu odnośnie Etapu 3. Dokąd zmierzamy? Jak tam dotrzemy?
Krytyczny przyjaciel – trener/ka w projekcie	• Ma wspierać lidera szkolnego i szkolny zespół projektowy w procesie gromadzenia informacji • Ma wspierać procesy komunikacyjne.
Kadra kierownicza szkoły	• W razie potrzeby powinna wziąć udział w pogłębionych procesach gromadzenia informacji • Ma otrzymać informacje na temat Etapu 3: Dokąd zmierzamy najpierw? Jak tam się dostaniemy?
Uczniowie	• W razie potrzeby powinni wziąć udział w pogłębionych procesach gromadzenia informacji • Ma otrzymać informacje na temat Etapu 3: Dokąd zmierzamy najpierw? Jak tam się dostaniemy?
Uczniowie Rodzice/ pozostali interesariusze szkolni	• W razie potrzeby powinni wziąć udział w pogłębionych procesach gromadzenia informacji • Ma otrzymać informacje na temat Etapu 3: Dokąd zmierzamy najpierw? Jak tam się dostaniemy?

Monitorowanie i ocenianie Etapu 2

Pod koniec każdego etapu projektu ważne jest, aby monitorować i oceniać Twoje postępy, aby wyciągnięte wnioski zastosować na kolejnym etapie.

W poniższej tabeli sugerujemy kilka pytań i sposoby oceny Etapu 3. Są to wskazówki, które można dodawać / poprawiać w zależności od Twojej szkoły.

Monitorowanie czy ewaluacja?	Pytania	Metody
Monitorowanie:	Jakie były nasze wyniki (mieralne wskaźniki, które musiały się wydarzyć podczas Etapu 1)? Czy ukończyliśmy je?	Wykorzystaj dokument „Podsumowanie działań”, aby monitorować postępy.
Ewaluacja	Co zrobiliśmy dobrze w trakcie tego etapu? W jakim stopniu udało nam się zaangażować tylu interesariuszy szkolnych, ilu potrzebowaliśmy, w przedstawienie ich pogłębionych opinii? Jak skuteczne były metody zbierania pogłębionych opinii? Jakie czynniki przyczyniły się do postępów na tym etapie? Jakich czynników hamowały postępy? Co możemy zrobić inaczej następnym razem? Co z tego czego nauczyliśmy się możemy wnieść do następnego etapu?	Dyskusja w szkolnym zespole projektowym Ewaluacja informacji zwrotnych przez interesariuszy szkolnych na temat planu działania

Po dokonaniu ewaluacji Etapu 2 dobrym pomysłem jest przekazanie przynajmniej głównych wniosków interesariuszom szkolnym. Sugerujemy, aby zrobić to w połączeniu z przekazaniem raportu podsumowującego i zarysu planowania Etapu 3. Dokąd zmierzamy najpierw? Jak tam się dostaniemy? Omawiamy kolejne kroki w Kolejnych krokach z interesariuszami szkolnymi pod koniec tego dokumentu.

Planowanie Etapu 3: Dokąd zmierzamy teraz? Jak tam się dostaniemy?

Gdy raport podsumowujący jest gotowy do rozpowszechnienia, szkolny zespół projektowy powinien zaplanować Etap 3.

Podczas Etapu 3 grupy interesariuszy szkolnych spotkają się i wykorzystają raport podsumowujący, aby pomóc im zdecydować o planie mini-działania, który poprowadzi szkołę do przodu w jednym (lub więcej, jeśli ma to dla nich sens) obszarze priorytetowym.

Szkolny zespół projektowy zestawia te plany działania, aby stały się one planem działania obejmującym cały projekt.

To, ile grup zaangażowanych jest w tworzenie planów mini działań, a zatem, jak szeroki jest plan działania w ramach projektu, będzie zależeć od tego, czy szkoła będzie wdrażać projekt w całej szkole, czy jedynie w części szkoły.

W tym momencie grupa podstawowa musi zapoznać się z materiałami dla Etapu 3, aby dobrze je zrozumieć i przekazać interesariuszom szkolnym cele, i dalszy plan działań.

Następne kroki z interesariuszami szkolnymi: wybieganie w przyszłość i planowanie działań

Pod koniec Etapu 2 lub na samym początku Etapu 3 zainteresowanym stronom szkolnym należy przekazać następujące informacje:

- raport podsumowujący o priorytetowych obszarach szkoły oraz wyjaśnienie jego roli w informowaniu o planowaniu działań na Etapie 3
- wszelkie istotne wnioski z ewaluacji Etapu 2
- zarys planu dla Etapu 3 oraz oczekiwania dotyczące ich zaangażowania
- przypomnienie o Tygodniu Edukacji Włączającej (Tygodniu Inkluzyjności).

Sensownym jest wykonanie wszystkie tych czynności jednocześnie.

Możesz skorzystać z kroków pokazanych we wstępie do Etapu 3, aby przekazać interesariuszom szkolnym informacje o tym, o co zostaną poproszeni podczas Etapu 3 i podać im czas na wykonanie tego. Zasadniczo ich rolą będzie przeglądanie w grupach raportu i planowanie pracy w co najmniej jednym z obszarów priorytetowych.

Etap 3: Dokąd zmierzamy najpierw? Jak tam się dostaniemy?

Wprowadzenie

Do tej pory zebrałeś pogłębione opinie na temat swojego najważniejszego(ych) obszarów od interesariuszy szkolnych i podzieliłeś się nimi. Celem tego etapu jest przekształcenie tych opinii w plan działania do wdrożenia na Etapie 4: Czas na rezultaty. Zaangażowanie jak największej liczby osób w ten proces będzie ważne, aby wszyscy interesariusze szkolni mieli poczucie, że są współodpowiedzialni za plan działań.

Aby zapewnić szerokie zaangażowanie, należy zastosować następujące kroki jako wskazówki:

- Rozpowszechnij:
 - raport podsumowujący Etap 2 obejmujący informacje o każdym obszarze priorytetowym
 - informacje o planowaniu mini-działań
 - przykład szablonu planowania działań (jeśli konieczne)
 - przykładowy niewypełniony szablon planowania działań (wersja papierowa lub elektroniczna).
- Opracuj plany mini działań w fazach / obszarach tematycznych, które dotyczą jednego (lub więcej, jeśli grupy sobie tego życzą) obszarów priorytetowych.
- Zbierz mini-plany działania - w razie potrzeby dopracuj kilka pomysłów - aby stworzyć ogólny plan działania projektu.
- Podziel się projektem planu działania z interesariuszami szkolnymi w celu uzyskania komentarzy.
- Dokonaj ostatecznych zmian w planie działania po komentarzach i udostępnij ostateczną wersję.
- Oceń Etap 3.
- Rozpocznij planowanie i rozmowy na temat Etapu 4.

Osiągnięcie tych etapów prawdopodobnie zajmie miesiąc (styczeń). Szczegółowe planowanie dostosowane do każdej szkoły będzie prowadzone przez lidera szkolnego i szkolny zespół projektowy, z pomocą trenera/rki w projekcie. Ważne jest, aby ten etap był dobrze zaplanowany w harmonogramie.

Aby wesprzeć te 5 etapów, materiały dla tego etapu zestawu narzędzi obejmują:

- Proces planowania mini-działań: informacje dla grup planistycznych
- Szablon planowania działań PRZYKŁAD
- Szablon planowania działań
- Udoskonalenie i udostępnienie planu działania dla całej szkoły
- Podsumowanie aktywności interesariuszy: Etap 3:
- Ewaluacja Etapu 3
- Planowanie i komunikowanie w zakresie Etapu 4: Czas na rezultaty

Proces planowania mini-działań

W tym przypadku mniejsze grupy interesariuszy szkolnych współpracują w celu opracowania planu mini działań, który stanie się częścią ogólnego planu projektu.

Liczba i rodzaj planów mini działań zależy od okoliczności każdej szkoły i od tego, czy projekt Szkół Włączających będzie wdrażany w całej szkole, czy jedynie w jej części. Grupy planujące mogłyby na przykład opierać się na etapach edukacyjnych, zespołach przedmiotowych, podobnych programach nauczania, grupach uczniów, stowarzyszeniu rodziców i nauczycieli itp. Uczniowie będą mieli możliwość zaplanowania działań za pośrednictwem Zestawu 1 zajęć w klasie. Aktywność na Etapie 4 nie ogranicza się zatem do działań kierowanych przez dorosłych; istnieje szeroka szansa na kształcenie rówieśnicze prowadzone przez uczniów.

Poniższy diagram poprowadzi każdą grupę przygotowującą plan mini-działania przez proces planowania. Zespoły będą również potrzebować szablonów, dlatego po diagramie sekwencji działań znajdują się trzy szablony: jeden dla dorosłych (plus kompletny przykład, jeśli jest to pomocne); raz dla dzieci w wieku 9-11 lat i jeden dla dzieci w wieku 12-15 lat.

Zapoznaj się z dokumentem podsumowującym każdy obszar priory-

Generuj pomysły dotyczące tego, co możesz zrobić jako grupa, aby pracować nad tym priorytetowym obszarem - na swoim etapie / w swoim wydziale / klasie / stowarzyszeniu itp.

Sprawdź czy te pomysły mogą być rozwinięte w działania, które są:

- Konkretny?
- Mierzalny?
- Osiągalny- do końca maja?
- Realistyczny? Stosowny?
- Ograniczony czasowo?

Wybierz swoje najlepsze pomysły i napisz plan działania, korzystając z

Wyślij Twoje szablony do grupy

Nie zapominaj – są to plany mini działań, które będą stanowić część planu działania dla całej szkoły. Więc:

- Utrzymuj ich osiągalność.
- Skoncentruj się na czymś, co Twoim zdaniem będzie miało decydujący wpływ na włączenie w Twojej szkole.
- Poszukaj sposobów powiązania swojego planu z innymi planami, na przykład: planem rozwoju klasy lub zespołu; planami rozwoju umiejętności uczniów; twoim własnym rozwojem zawodowym.
- Aby Ci to ułatwić, sugerujemy, aby planowanie działań stało się „procesem na żywo”, tj., gdy masz pomysł, jedna osoba robi notatki na szablonie planu działania w miarę postępu dyskusji i podejmowania decyzji.

Szkoły Włączające: szablon planowania działań - PRZYKŁAD dla osób dorosłych

Poniżej znajduje się przykład części planu mini-działania w szkole, w której jednym ze zidentyfikowanych priorytetów jest współpraca. Ukazuje to, na przykładzie projektu w zakresie poezji w języku angielskim, związek między kulturą, polityką i praktyką oraz sposób, w jaki wszystkie trzy wymiary mogą być przetwarzane jednocześnie w ramach jednego projektu.

Obszar/y dla działania	Personel współpracuje w celu rozwinięcia wspólnych zasobów. Dzieci są aktywne i w pełni zaangażowane w naukę.	Dzieci mają regularnie możliwość uczenia się od siebie. Personel i rodzice współpracują w celu wspierania rozwoju dzieci	Program szkolny ma na celu rozwój szerokiego zakresu umiejętności, talentów i umiejętności ci.
Szczegóły we działaniu	Zespół języka angielskiego opracowuje wspólne zasoby do pracy nad poezją dla Roczniaka/ Klasy 7 skupiając się na pedagogice multimodalnej i multisensorycznej.	Roczniak / klasa 7 pracuje w małych grupach, aby napisać wiersze w języku angielskim na temat włączenia / wykluczenia, na podstawie ich wspólnych doświadczeń. Personel i rodzice pracują razem, aby zorganizować imprezę roku / klasy 7, w której wykonywane są wybrane wiersze, a także potrawy z różnych kultur reprezentowanych przez rodziny i nauczycieli.	Nauczyciele aktorstwa współpracują z poetami z Roku 7, aby zwiększyć swoje umiejętności wykonawcze i poziom zaufania w wystąpieniach publicznych.
Kultura, polityka czy praktyka ?	Praktyka	Kultura	Polityka
Obowiązek i (lider i inni)	Lider zespołu języka angielskiego i cały zespół języka angielskiego (pozostali).	Zespół języka angielskiego o. Stowarzyszenie rodziców i nauczycieli (lider); rodzice uczniów roku / klasy 7 rodziców i nauczycieli języka angielskiego o. Wkład specjalisty z działu aktorskiego dot. umiejętności i w zakresie pewności siebie i występowania.	Liderzy zespołów języka angielskiego i artystycznego mają współpracować.
Oś czasu	Ukończone do końca maja 2020 r.	Wiersze ukończone do początku maja 2020 r. Wydarzenie będzie częścią Tygodnia Włączenia w połowie maja 2020	Próby przez pierwsze dwa tygodnie maja przed wydarzeniem.
Wymagane zasoby	Czas spotkania Inne zasoby do potwierdzenia przez zespół języka angielskiego w trakcie planowania.	Żadnych dodatkowych zasobów. Sala szkolna Ułatwia pracę personelowi, jeśli wydarzenie odbywa się wieczorem. Dostęp do szkolnej kuchni.	Przestrzeń i czas na próby.

Kryteria powodzenia (wyniki pracy i rezultaty)	Wspólne zasoby zostały ukończone i wykorzystane przez 100% angielskiego personelu. 80% uczniów doświadcza wysokiego poziomu zaangażowania (z obserwacji nauczycieli i opinii uczniów). Ocena pokazuje, że oczekiwane efekty uczenia się uczniów są spełniane.	Wiersze ukończone przez wszystkich zaangażowanych uczniów z oku/Klasy 7. Wydarzenie ma miejsce. W przypadku 80% uczniów zwiększa się ich zrozumienie empatii wraz z doświadczeniami innych (opinie uczniów). Rodzice czują się zaangażowani w to wydarzenie i są doceniani, oraz czują, że ich dziecko jest cenione przez szkołę (opinie rodziców). Personel czuje się doceniony (opinie personelu). Relacje są wzmocnione (informacje zwrotne od uczniów, rodziców i personelu)	Oceny pokazują, że występy poezji są bardziej umiejętnie i pewne niż programy poezji w porównaniu z poprzednim Rokiem / Klasą 7. 100% uczniów uczy się umiejętności wystąpień publicznych (opinie studentów). 100% zaangażowanego personelu uczy się od siebie umiejętności (opinie personelu).
--	--	---	--

Szkoły włączające: szablon planowania mini-działań - dorośli

Obszar/y dla działania				
Szczegółowe działanie				

Kultura, polityka czy praktyka?				
Obowiązkowi (lider i inni)				
Oś czasu				
Wymagane zasoby				
Kryteria powodzenia (wynik pracy i rezultaty: mieszani na ilościowych i jakościowych)				

ISzkoły włączające: szablon planu mini-działań - 9-11 latkowie

Nazwa naszego ćwiczenia to:

Nasze ćwiczenie potrwa _____. (Wpisz liczbę minut lub godzin w
pozostawionym miejscu)

Kto jest zaangażowany w ćwiczenie (kto je prowadzi, kto w nim uczestniczy?)

Nasze ćwiczenie odbędzie się w:

To, co dzieje się w naszym ćwiczeniu, to:

To, co potrzebujemy do naszego ćwiczenia to:

Będziemy wiedzieć, że nasze ćwiczenie zakończyło się sukcesem, jeśli:

Szkoły włączające: szablon planu mini-działań - 12-15 latkowie

Nazwa ćwiczenie:

Długość ćwiczenia:

Kto jest zaangażowany w ćwiczenie (kto je prowadzi, kto w nim uczestniczy?)

Nasze ćwiczenie odbędzie się w:

Co stanie się w trakcie naszego ćwiczenia:

Zasoby wymagane dla ćwiczenia:

Będziemy wiedzieć, że nasze ćwiczenie zakończyło się sukcesem, jeśli:

Udoskonalenie projektu planu działania i udostępnienie ostatecznej wersji

Po opracowaniu planów mini-działań grupa wiodąca zbiera się, aby zebrać je i stworzyć plan całego projektu.

W tym momencie grupa wiodąca dokonuje przeglądu planów mini-działań:

- Sprawdź zasięg obszarów priorytetowych: czy brakuje jakichś obszarów? W jakim stopniu luki wpływają na cały projekt? Co w rezultacie należy zrobić?
- Upewnij się, że plany mini-działania spełniają warunki SMART: konkretne, wymierne, osiągalne, realistyczne/istotne i ograniczone czasowo. W tym momencie może być konieczna dyskusja z przedstawicielami grup planistycznych w celu dopracowania pomysłów.

Grupa wiodąca może również chcieć opracować i dodać własne plany mini-działań.

Gdy grupa wiodąca będzie zadowolona z planów mini-działań, następnie zestawia je w celu utworzenia jednego projektu planu działania dotyczącego całego projektu. Szablon tego planu działania można znaleźć na następnej stronie. Jest bardzo podobny do szablonu mini planu działania, ale z dodatkiem kolumny do monitorowania postępów. Tutaj możesz użyć tego samego systemu, z którego korzysta Twoja szkoła w innych planach śledzenia postępów, na przykład oceny RAG (wg kolorów światła drogowych).

Dobrym pomysłem jest dać zainteresowanym stronom szkolnym ostatnią sposobność, aby w tym miejscu zobaczyć plan działania i przedstawić wszelkie ostateczne - istotne, a nie drobne lub stylistyczne uwagi. Ponieważ byli w pełni zaangażowani w planowanie, nie będziesz musiał dawać interesariuszom dłuższego okresu na wypowiedzenie się.

Po zgłoszeniu uwag, grupa wiodąca doprecyzuje plan działania w razie potrzeby i opracuje ostateczną wersję. Tę wersję można następnie udostępnić wszystkim zainteresowanym stronom, w zależności od tego, który sposób jest najbardziej odpowiedni dla Twojej szkoły.

Szkoły włączające: Szablon planowania działań

Obszar /y dla działań ia

Szczegółowe działania e

Kultura, polityka czy praktyka?

Obowiązki (lider i inni)

Oś czasu

Wymagane zasoby

Kryteria powodzenia (wyniki pracy i rezultaty : mieszani na ilościowych i jakościowych)

Monitorowanie postępów

Podsumowanie ćwiczenia - Etap 3: Dokąd zmierzamy? Jak tam się dostaniemy?

Lider szkolny	- Przewodniczy pracy grupy wiodącej zakresie planowania działania. - Współpracuje z grupą wiodącą, aby upewnić się, że projekt planu działania jest szeroko rozpowszechniany i jest zmieniany w wyniku otrzymania wszelkich uwag od interesariuszy szkolnych. - Współpracuje z grupą wiodącą, aby upewnić się, że interesariusze szkolni są powiadomieni o planie działania. - Przewodniczy monitorowaniu i ocenianiu Etapu 3. - Przewodniczy planowaniu / komunikacji z interesariuszami szkolnymi na temat planowania Etapu 4: Czas na rezultaty.
Grupa wiodąca	- Opracowują projekt planu działania i informują o nim interesariuszy szkolnych. - Dokonują zmian w projekcie planu działania w odpowiedzi na uwagi interesariuszy szkolnych powiadomionych o ostatecznym planie działania. - Oceniają Etap 3. - Planują/informują interesariuszy szkolnych o planowaniu odnośnie Etapu 4: Czas na rezultaty.
Krytyczny przyjaciel	- Wspiera lidera szkolnego i grupę wiodącą w procesie planowania działań. - Daje wsparcie w procesach komunikacji i informacji zwrotnej.
Kadra / członkowie rady zarządzającej szkołą	- Są zaangażowani w tworzenie planów mini działań. - Mają sposobność poczynienia uwag na temat projektu planu działań. - Otrzymują zarys informacji na temat Etapu 4: Czas na rezultaty.
Uczniowie	- Są zaangażowani w tworzenie planów mini działań. - Mają sposobność wnoszenia uwag do projektu planu działań. - Otrzymują zarys informacji na temat Etapu 4: Czas na rezultaty.
Rodzice/ pozostali interesariusze szkolni	- Są zaangażowani w tworzenie planów mini działań. - Mają sposobność wnoszenia uwag na temat projektu planu działań. - Otrzymują zarys informacji na temat Etapu 4: Czas na rezultaty.

Monitorowanie i ocenianie Etapu 3

Pod koniec każdego etapu projektu ważne jest, aby monitorować i oceniać Twoje postępy, aby wyciągnięte wnioski zastosować na kolejnym etapie.

W poniższej tabeli sugerujemy niektóre pytania do zadania i metody ewaluacji Etapu 3. Są to wskazówki, które można dodawać / poprawiać w zależności od szkoły.

Monitorowanie czy ewaluacja?	Pytania	Metody
Monitorowanie:	Jakie były nasze wyniki (namacalne, mierzalne rzeczy, które musiały się wydarzyć na Etapie 3)? Czy ukończyliśmy je?	Wykorzystaj dokument „Podsumowanie działań”, aby monitorować postępy.
Ewaluacja	Co zrobiliśmy dobrze w trakcie tego etapu? W jakim stopniu interesariusze szkolni byli zaangażowani w tworzenie planu działania? W jakim stopniu interesariusze szkolni wydawali się wspierać planu działania? Jakie czynniki przyczyniły się do postępów na tym etapie? Jakie czynniki hamowały postępy? Co możemy zrobić inaczej następnym razem? Co z tego czego nauczyliśmy się możemy wnieść do następnego etapu?	Core group discussion Evaluation of feedback by school stakeholders about the action plan

Po dokonaniu ewaluacji Etapu 3 dobrym pomysłem jest przekazanie przynajmniej głównych wniosków interesariuszom szkolnym. Sugerujemy, aby zrobić to w połączeniu z przekazaniem zarysu planowania dla Etapu 4: Czas na rezultaty.

Planowanie i komunikowanie w zakresie Etapu 4: Czas na rezultaty

Po uzgodnieniu planu działania grupa wiodąca musi zwrócić uwagę na Etap 4, czyli okres realizacji.

W tym okresie odbędą się dwa główne działania:

- Plan działania szkoły zostanie wdrożony.
- Tydzień włączenia zostanie zaplanowany i zrealizowany.

Grupa podstawowa będzie musiała:

- Monitorować realizację planu działania.
- Koordynować planowanie i realizację Tygodnia Włączenia.

Na tym etapie sugerujemy, aby grupa wiodąca zapoznała się z materiałami dla Etapu 4 przed spotkaniem, aby zaplanować swoje zadania dla Etapu 4.

Etap 4: Czas na rezultaty

Wprowadzenie

Są dwa główne cele tego następnego etapu projektu:

- Realizacja planu działania i monitorowanie jego postępów.
- Zaplanowanie i zrealizowanie Tygodnia Włączenia - tygodnia działań związanych z włączeniem w całej szkole.

Kroki, które należy wykonać, aby osiągnąć te cele, to:

- Zaplanuj monitorowanie realizacji planu działania i przeprowadź wstępną dyskusję na temat Tygodnia Włączenia.
- Zaplanuj Tydzień Włączenia.
- Monitoruj plan działania przez cały okres realizacji.
- Zrealizuj Tydzień Włączenia.
- Oceń Etap 4.
- Zaplanuj ewaluację, wizję i następne kroki dla Etapu 5.

Sugerujemy, aby Etap 4 trwał cztery miesiące od lutego do maja. Pozostawi Ci to czas w czerwcu i lipcu na ewaluację projektu. Szczegółowe planowanie dostosowane do każdej szkoły będzie prowadzone przez lidera szkolnego i grupę wiodącą, z pomocą krytycznego przyjaciela.

Tydzień Włączenia może odbyć się w dowolnym momencie w tym okresie w miejscu, które najlepiej pasuje do Twojej szkoły.

Aby wesprzeć te etapy, materiały dla tego etapu zestawu narzędzi obejmują:

- Monitorowanie postępu planu działania;
- Wytyczne dotyczące Tygodnia Włączenia;
- Szablon planowania działań Tygodnia Włączenia;
- Podsumowanie aktywności interesariuszy na Etapie 4;
- Ewaluacja Etapu 4 i planowanie Etapu 5.

Monitorowanie postępów planu działania

Podczas Etapu 4 ważne jest, aby udokumentować realizację planu działania. Dzięki temu możesz:

- Sprawdzić, czy plan działania jest realizowany.
- Śledzić bieżący postęp i wpływ każdego obszaru planu działania.
- Utrzymywać wysoki profil projektu i utrzymuj jego tempo.
- Zbierać dowody, które można wykorzystać do oceny ogólnego wpływu projektu na Etapie 5.

W tym miejscu sugerujemy kilka sposobów śledzenia planu realizacji (dodaj własne). Im bardziej kreatywne są twoje metody monitorowania, tym większe prawdopodobieństwo, że ludzie się przyłączą.

Metody te mogą być stosowane przez różnych interesariuszy szkolnych, w tym przez uczniów. Uwzględnienie szeregu interesariuszy zwiększy w całej szkole powodzenie planu działania, a także utrzyma nakład pracy dla grupy wiodącej na wykonalnym poziomie.

Metoda	Sugestie
Fotografie lub film	Rób zdjęcia lub kręć filmy – za odpowiednią zgodą – z ćwiczeń, lekcji, wydarzeń, fizycznych zmian na stronie szkoły itp. Opatrz przypisami zdjęcia, aby pokazać zmiany zachodzące w odniesieniu do planu działania.
Obserwacje:	Obserwuj pojedynczych uczniów lub grupy uczniów; monitoruj i odnotowuj zmiany w ich dostępie do i zaangażowaniu w naukę i życie szkolne. Upewnij się, że postępujesz zgodnie z procedurami obowiązującymi w szkole, dotyczącymi pozwoleń, zanim zaczniesz obserwować uczniów. Upewnij się, że obserwacje są „lekkie w dotyku”; nie mogą mieć cechy intensywnych sesji monitorujących i muszą szanować prawa uczniów do prywatności. Dobrą praktyką jest również rozmawianie z uczniami o tym, co zostało zaobserwowane i uzyskanie ich opinii na ten temat. Podobnie jak w przypadku studiów przypadku (poniżej), wszelkie informacje o uczniach, które udostępniasz na podstawie obserwacji, powinny być zanonimizowane. Współpracuj z personelem dydaktycznym, aby przygotować obserwacje rówieśnicze i sesje przeglądowe dla tych, którzy uczą się i wypróbują nowe strategie pedagogiczne. Procesy te powinny być dobrowolne, wspierające i niezwiązane z żadnymi formalnymi obserwacjami lekcji lub zarządzaniem wynikami. Zwróć uwagę na wszelkie obserwacje dotyczące zmian w relacjach między rodzicami, personelem, uczniami, członkami rady zarządzającej szkołą; wprowadź system pisemnych komentarzy ze skrzynkami pocztowymi, aby ludzie mogli wnieść szeroki wkład.
Studia przypadku	Używaj tekstu, obrazów z adnotacjami, komiksów lub filmów z „gadającymi głowami”, aby tworzyć studia przypadków dotyczące poszczególnych uczniów, strategii pedagogicznych, wydarzenia, zmiany w relacjach itp. Spróbuj znaleźć uzgodniony zestaw nagłówków w studiach przypadków, aby upewnić się istnieje ciągłość między nimi, na przykład: • Informacje podstawowe • Cel tematu, wydarzenia, tematu lub czynności objętych studium przypadku. • Podsumowanie głównych działań: co się stało? • Jaki był wpływ? • Wnioski Trzymaj się imion w studiach przypadków dla uczniów i upewnij się, że te imiona zostały zmienione, aby były anonimowe. Jeśli przedmiotem studiów przypadków są dorośli, poproś o ich opinie na temat tego, czy chcieliby, aby studium przypadku było anonimowe, czy też nie mają nic przeciwko temu, że zawiera ono ich prawdziwe imię.
Blogi lub wideoblogi	Poproś interesariuszy szkolnych o utworzenie bloga lub wideobloga o zmianach, które zauważają w planie działania, lub wniesienie wkładu do bloga lub wideobloga odnoszącego się do całej szkoły.
Albumy do wklejania	Poproś interesariuszy szkolnych, aby wnieśli wkład do albumu z wycinkami, który śledzi działania i zmienia się w czasie, dodając tekst, zdjęcia, obrazy itp.

Pamiętaj – może być konieczne uzyskanie zgody rodziców, uczniów i pracowników, jeśli są oni zaangażowani w kręcenie filmów, wnoszenie wkładu do blogów, są na zdjęciach lub pojawiają się na stronie internetowej.

Wytyczne dotyczące Tygodnia Włączenia (Inkluzji)

Wprowadzenie

Na Etapie 1 wprowadziliśmy koncepcję Tygodnia Włączenia, który odbędzie się w każdej szkole podczas Etapu 4. W tym czasie każda szkoła zorganizuje i poprowadzi zajęcia w ciągu jednego tygodnia, które koncentrują się na temacie włączenia. Ogólnymi celami tygodnia jest kontynuowanie:

- poszerzenia wiedzy interesariuszy szkolnych na temat włączenia,
- podnieść status włączenia w obrębie szkoły.

Każda szkoła zdecyduje, gdzie umieścić Tydzień Włączenia w swoim kalendarzu szkolnym między lutym a majem i opracuje dostosowane do potrzeb działania w zależności od ich priorytetów i obszarów zainteresowań. Chodzi o to, aby być tak kreatywnym i ambitnym, jak tylko jest to możliwe w zakresie Twoich pomysłów, aby dać szkole coś wysokiej jakości, z czego wszyscy będą się uczyć, o czym będą pamiętać, i co doda im energii w związku z włączeniem.

W tym rozdziale udzielimy wskazówek dotyczących planowania i realizowania Tygodnia Włączenia w szkole oraz pomysłów na możliwe ćwiczenia.

Planowanie Tygodnia Włączenia

Logicznym jest, aby grupa wiodąca była odpowiedzialna za planowanie i organizację Tygodnia Włączenia. Możesz chcieć wybrać dodatkowych interesariuszy posiadających określone umiejętności lub zainteresowania do grupy wiodącej specjalnie na potrzeby planowania Tygodnia Włączenia.

Możesz także rozważyć oddzielne planowanie dotyczące uczniów lub grupę działającą, która jest satelitą grupy wiodącej i powierzyć jednemu lub dwóm członkom grupy wiodącej odpowiedzialnością za współpracę z grupą uczniów i upewnienie się, że ich wkład zostanie uwzględniony w szerszej grupie wiodącej. Utworzenie tej grupy zapewniłoby silny głos uczniów podczas planowania i realizacji

Tygodnia Włączenia i mogłoby potencjalnie wnieść w niego wiele energii.

Po opracowaniu struktury planowania istnieje wiele aspektów tygodnia, które należy omówić, aby odniosła ona sukces. Zostały one przedstawione w poniższej tabeli wraz z kilkoma powiązаныmi pytaniami, aby rozpocząć myślenie.

Aspekt	Pytania i sugestie
Czas	Kiedy jest dobry moment na organizowanie Tygodnia Włączenia w kalendarzu Twojej szkoły? Oto niektóre kwestie do przemyślenia: • Upewnienie się, że jest wystarczająco dużo czasu na planowanie i organizację. • Wybór tygodnia, który nie koliduje z innymi ważnymi wydarzeniami, na przykład egzaminami, szkolną wycieczką z noclegami. • Szukanie możliwości połączenia Tygodnia Włączenia z istniejącymi wydarzeniami - na przykład datą koncertu pod koniec semestru, w którym mogą wziąć udział rodzice - które mogą stać się częścią tego tygodnia.

Aspekt	Pytania i sugestie
Cel tygodnia	Jaki będzie temat Twojego tygodnia? Wybór tematu będzie wynikał z przemyślenia celu / celów Tygodnia Włączenia. Ten temat jest zewnętrznym aspektem twojego celu / celów. Na przykład, używając powyższej listy jako punktu wyjścia, oto kilka pomysłów na tematy: • Jesteśmy różni - świętujmy! • Kalejdoskop przyjaciół (tytuł Szkół Włączających w USA) • Świadomość dotycząca niepełnosprawności / LGBT / płci / kultury / komunikacji / zdrowia emocjonalnego i psychicznego / itp. • Nauka dla wszystkich • Budowanie naszej społeczności • Osiągnięcie dla wszystkich • Znając nasze prawa • Nie dla wykluczenia, tak dla włączenia. • Postępowanie zgodne z naszymi wartościami Prawdopodobnie twój temat i cele będą powiązane z jednym z twoich priorytetowych obszarów, ponieważ możesz chcieć świętować i rozszerzyć swoją pracę do tej pory, ale nie jest to stały wymóg. Najważniejszą rzeczą jest robienie tego, co jest najbardziej odpowiednie i możliwe do osiągnięcia dla Twojej szkoły, i rozbudzi entuzjazm i wyobraźnię ludzi.
Tematy do poruszenia	Jakie tematy musisz uwzględnić w Tygodniu Włączenia, aby pomóc Ci osiągnąć Wasze cele? Każdy z powyższych tematów można podzielić na kilka różnych tematów, na przykład: • Różnorodność: różne różnice (widoczne i niewidoczne), podobieństwa (co czyni nas ludźmi). • Wykluczenie: rodzaje wykluczenia, przyczyny np. dyskryminacja, uprzedzenia, stereotypy i wpływy, np. stygmatyzacja i marginalizacja. • Społeczność: jak żyjemy i uczymy się razem. • Wartości: dowolny z zakresów wartości, które omawiałeś(aś) na Etapie 1, które mogą obejmować wartości takie jak empatia, szacunek, spokój, życzliwość, współpraca, miłość itp. • Prawa człowieka: dzieci i młodzieży, przesiedleńców, osób niepełnosprawnych.
Budżet	Jakim budżetem dysponujesz na Tydzień Włączenia? Znajomość tego pomoże ci określić, jakie działania planujesz i jak je realizujesz.
Ćwiczenia	Jakie działania najlepiej przyniosą realizację Twoich tematów przy jednoczesnym zmieszczeniu się w Twoim budżecie? To mogłyby być: • w całej szkole - na przykład podczas pierwszego tygodnia Przeciwdziałania znęcaniu się nad słabszymi w 2018 r. jednym z działań był „dzień nieparzystych skarpet” był dla uczniów okazją do okazania solidarności i dyskusji na temat różnic, • w roku lub na danym etapie, na przykład poprzez zgromadzenia, • poprzez odwiedzających szkołę, którzy mogą dzielić się doświadczeniem na dany temat, np. organizacje trzeciego sektora, teatr w przedsiębiorstwach edukacyjnych, • na zajęciach z wykorzystaniem różnych przedmiotów w celu przedstawienia aspektów twojego tematu, • zajęcia prowadzone przez uczniów na placu zabaw w przerwie lub w porze obiadu, • poprzez rozszerzone warsztaty, prowadzone przez pracowników lub odwiedzających nauczycieli, wykorzystując plastykę, aktorstwo, muzykę, film, modę, potrawy, opowiadania, kreatywne pisanie, sport, naukę, projektowanie itp., aby eksplorować ten temat i opracować produkt, który można udostępnić pozostałym, • zajęcia dla rodziców i nauczycieli organizowane po godzinach lekcyjnych.

Aspekt	Pytania i sugestie
Struktury i personel	Jak najlepiej zrealizować te działania? Być może najskuteczniejszym sposobem na to jest przyjrzenie się innej strukturze uczenia się i personelu w szkole przez cały tydzień lub przez jakąś część tygodnia. Możesz zdecydować: • zawiesić normalny rozkład zajęć na tydzień i zamiast tego zorganizować szereg różnych działań obejmujących Twoje tematy, • utrzymywać zwykły harmonogram i realizować za jego pośrednictwem działania związane z tematem, zorganizować połączenie powyższych. Zawieszenie zwykłego harmonogramu daje większą elastyczność w wypróbowaniu szczegółowych, praktycznych mini-projektów, które nie byłyby możliwe do w trakcie zwykłych lekcji. Wymaga innego rodzaju planowania i sposobu pracy od personelu i z personelem. Jeśli jednak zostaną one wprowadzone na pokład wystarczająco wcześnie, aby mieć czas na właściwe planowanie, wielu będzie energetyzowanych i entuzjastycznych w odniesieniu do wypróbowania nowych sposobów pracy. Może to również dać im szansę na współpracę bardziej niż zwykle i pracować w bardziej nieformalny sposób z uczniami, w ten sposób wzmacniając relacje. Elementy te mogą dobrze pasować do jednego z priorytetowych obszarów szkoły w zakresie projektu i Twojego celu / tematu na Tydzień Włączenia. Ponadto zawieszenie harmonogramu pozwoli planistom programów nauczania na zapewnienie, że te działania obejmą cały obszar programu nauczania. Niezwykle cenne może być także zaangażowanie innych dorosłych i uczniów spoza szkoły. Na przykład: • Jeśli masz odpowiednie zasoby, współpraca z organizacjami prowadzącymi specjalistyczne warsztaty dla dzieci i młodzieży, które mogą planować i realizować we współpracy z personelem szkoły, mogą wnieść nową energię i umiejętności zarówno dla personelu, jak i uczniów. • Jeśli masz rodziców i członków rady zarządzającej szkołą o określonej specjalizacji, możesz zastanowić się, nad tym w jaki sposób mogą współpracować z personelem w celu realizacji działań. • Praca ze szkołą partnerską, w której dzieci są w różnym wieku lub są niepełnosprawne, którymi Twoja szkoła obecnie się nie zajmuje, może również być bardzo pomyslna i tworzyć długoterminowe, wzajemnie korzystne relacje między szkołami. • Możliwe jest również zabranie uczniów ze szkoły, aby uczyć się poza klasą w miejscach, które są związane z Twoim tematem. Jeśli zdecydujesz się na przynajmniej część tygodnia, która obejmuje zawieszenie zwykłego harmonogramu i prawdopodobnie dotyczy osób i miejsc poza szkołą, będziesz musiał zdecydować, w jaki sposób działania związane z tematem są planowane i obsadzone personelem. Na przykład, czy Ty: • Zaplanujesz zajęcia i poprosisz uczniów, aby zapisali się do tych, które ich najbardziej interesują, mieszając grupy roczne i klasy? • Zaplanujesz szereg zajęć i harmonogramów zajęć uczniów, którzy będą uczęszczać na każde z nich w ciągu tygodnia - a więc będą realizować każde ćwiczenia po kolei? • Planujesz ich połączenie? Musisz także zdecydować, jak długo potrwa każde ćwiczenie: zwykła długość lekcji? Pół dnia? Cały dzień lub dłużej, aby studenci mieli możliwość pracy nad szczegółowym projektem?
Angażowanie rodziców	Biorąc pod uwagę, że jest to Tydzień Włączenia, ważne jest zaangażowanie rodziców - i innych interesariuszy ważnych dla Twojej szkoły. Czy mógłbyś/mogłabyś: • Poprosić rodziców posiadających odpowiednie umiejętności, aby współpracowali z pracownikami w celu prowadzenia warsztatów? • Zaprosić rodziców na zgromadzenie lub na wydarzenie po szkole, aby zobaczyć, czym się zajmują ich dzieci? • Zorganizować specjalnego wydarzenia dla rodziców w tygodniu? • Poprosić rodziców, aby zorganizowali jakieś wydarzenie we współpracy z personelem szkoły? • Poprosić rodziców, aby uczestniczyli w wycieczce jako dodatkowa osoba dorosła-wolontariusz?

Aspekt	Pytania i sugestie
Dostępność	Musisz upewnić się, że wszelkie ćwiczenia i wydarzenia podczas Tygodnia Włączenia są dostępne dla wszystkich. Dlatego może być konieczne rozważenie na przykład: • Tworzenie informacji w różnych językach, w tym w alfabecie Braille'a. • Zapewnienie obecności tłumaczy języka migowego. • Upewnienie się, że miejsca są fizycznie dostępne dla wszystkich. • Organizowanie wydarzeń z udziałem rodziców / innych interesariuszy w czasie, gdy mogą uczestniczyć. • Zapewnienie, aby wydarzenia były przyjazne i dostępne dla osób z różnych kultur. • Zapewnienie, że jeśli są jakieś koszty związane z działaniami, nie stają się one barierą.
Źródła	Jakie zasoby będą nam potrzebne, aby Tydzień Włączenia się wydarzył. Możliwe, że będziesz musieć rozpatrzyć: • Wynajem specjalistycznego sprzętu, którego nie masz w szkole. • Rezerwowanie miejsc, organizacji, specjalistów itd. • Poproszenie rodziców, aby zgłosili się na ochotnika lub zorganizowali wydarzenia. • Organizowanie zbiórki pieniędzy w szkole, aby pomóc w pokryciu kosztów. • Poszukiwanie sponsorów z lokalnych firm, aby wesprzeć tydzień finansowo lub w naturze.
Ocena ryzyka	Upewnij się, że postępujesz zgodnie z regulaminami szkoły dotyczącymi oceny bezpieczeństwa w przypadku wszelkich działań lub wydarzeń, które są poza zwykłą codzienną działalnością szkoły.
Reklama	W jaki sposób zadbasz, że ludzie, których powinni uczestniczyć w wydarzeniach, będą wiedzieć, kiedy się one odbywają? Wróć do Etapu 1 i zapoznaj się z kilkoma pomysłami z jakimi się tam spotkałeś(aś) na temat komunikacji z interesariuszami. Możesz także chcieć komunikować się z prasą w Twojej okolicy na temat tego, co robicie podczas Tygodnia Włączenia.
Rejestrowanie	Jak zarejestrujesz wydarzenia podczas Tygodnia Włączenia? Podobnie jak w przypadku monitorowania planu działania, dowody zebrane w ciągu tygodnia mogą zostać wykorzystane w ewaluacji całego projektu. Wcześniej podczas Etapu 4 zaproponowaliśmy kilka sposobów gromadzenia dowodów w celu monitorowania Twojego planu działania; byłyby one również bardzo przydatne na Tydzień Włączenia..
Planowanie działań	Będziesz musiał sporządzić plan działania na Tydzień Włączenia, aby upewnić się, że wszyscy mają jasność co do działań i obowiązków. Poniżej znajduje się przykładowy szablon, z którego możesz skorzystać.
Ewaluacja	W jaki sposób dokonasz ewaluacji Tygodnia Włączenia? Ewaluacja planu działania i ogólne pytanie o jego sukces stanowią część oceny grupy wiodącej na Etapie 4. Możesz jednak pójść dalej i dodać inne sposoby ewaluacji Tygodnia Włączenia z szerszą grupą interesariuszy.

Szkoły Włączające: Szablon planowania działań w ramach Tygodnia Włączania (Inkluzji)

Temat:

Daty dotyczące Tygodnia Włączania:

Cel/e:

Obszar dla działania				
Szczegóły w działaniu				
Obowiązki (lider i inni)				

Oś czasu				
Wymagane zasoby / budżet				
Reklama i komunikacja				
Kryteria powodzenia (wyniki pracy i rezultaty)				

Podsumowanie ćwiczenia - Etap 4: Czas na rezultaty

Lider szkolny	- Przewodniczy grupie wiodącej w realizacji i monitorowaniu planu działania Etapu 3: utrzymanie tempa, gromadzenie dowodów, informowanie na bieżąco interesariuszy grupy. - Poprowadzi zorganizowanie i realizację Tygodnia Włączenia w szkole. - Przewodniczy monitorowaniu i ewaluacji Etapu 4. - Przewodniczy planowaniu/ komunikowaniu się z interesariuszami szkolnymi w zakresie planowania Etapu 5: Dokąd dotarliśmy? Gdzie teraz?
Grupa wiodąca	- Dokonuje wdrożenia i monitoruje plan działania: utrzymać tempo, zbierać dowody, informować interesariuszy szkolnych na bieżąco. - Zorganizuje i poprowadzi wdrożenie Tygodnia Włączenia w szkole. - Ocenia Etap 4. - Planuje/ poinformuje interesariuszy szkolnych o Etapie 5. Dokąd dotarliśmy? Gdzie teraz?
Krytyczny przyjaciel	- Wspiera lidera szkolnego i grupę wiodącą w monitorowaniu planu działania. - Wspiera lidera szkolnego i grupę wiodącą w planowaniu i realizacji Tygodnia Włączenia - Wspiera w procesach komunikacji i informacji zwrotnej
Kadra / członkowie rady zarządzającej szkołą	- W razie potrzeby biorą udział w procesach monitorowania - Pomagają zaplanować i zrealizować Tydzień Włączenia
Uczniowie	- W razie potrzeby biorą udział w procesach monitorowania - Pomagają zaplanować i zrealizować Tydzień Włączenia
Rodzice/ pozostali interesariusze szkolni	- W razie potrzeby biorą udział w procesach monitorowania - Pomagają zaplanować i zrealizować Tydzień Włączenia

Monitorowanie i ocenianie Etapu 4

Pod koniec każdego etapu projektu ważne jest, aby monitorować i oceniać postępy, aby wyciągnięte wnioski zastosować na kolejnym etapie.

W poniższej tabeli sugerujemy kilka pytań i sposoby oceny Etapu 3. Są to wskazówki, które można dodawać / poprawiać w zależności od Twojej szkoły.

Monitorowanie czy ewaluacja?	Pytania	Metody
Monitorowanie:	Jakie były nasze wyniki (namacalne, mierzalne rzeczy, które musiały się wydarzyć na Etapie 4)? Czy ukończyliśmy je?	Skorzystaj z dokumentu „Podsumowanie działania”, planu działania projektu i planu działania Tygodnia Włączenia w celu monitorowania postępów.
Ewaluacja	Co zrobiliśmy dobrze w trakcie tego etapu? W jakim stopniu plan działania projektu został zrealizowany? W jakim stopniu plan działania Tygodnia Włączenia został zrealizowany? Jak udany był tydzień? Jakie czynniki przyczyniły się do postępów na tym etapie? Jakie czynniki hamowały postępy? Co możemy zrobić inaczej następnym razem? Co z tego czego nauczyliśmy się możemy wnieść do następnego etapu?	Dyskusja w grupie wiodącej. Zbadaj zgromadzone dowody w celach monitorowania.

Po dokonaniu ewaluacji Etapu 4 dobrym pomysłem jest przekazanie przynajmniej głównych wniosków interesariuszom szkolnym. Sugerujemy, aby zrobić to w połączeniu z przekazaniem zarysu planowania dla Etapu 5: Dokąd dotarliśmy? Gdzie teraz?

Planowanie i komunikowanie w zakresie Etapu 5: Dokąd dotarliśmy? Gdzie teraz?

Po zakończeniu tego przedłużonego okresu działań w zakresie realizacji, ostatni etap projektu kończy rok dwoma celami;

- Oceń dotychczasową drogę szkoły w kierunku włączenia.
- Patrz w przyszłość: stwórz długoterminową wizję włączenia w Twojej szkole i zdecyduj o kolejnych krokach.

Podczas Etapu 5 grupa wiodąca będzie musiała:

- Zaplanować i zrealizować działania ewaluacyjne z udziałem interesariuszy szkolnych.
- Opracować projekt wizji włączenia w szkole i pewne sugerowane kolejne kroki, a następnie podzielić się tym z interesariuszami.
- Przygotować raport końcowy dla interesariuszy, który podsumuje dotychczasową podróż i kolejne kroki szkoły..

W tym momencie sugerujemy, aby grupa wiodąca zapoznała się z materiałami do Etapu 5 przed spotkaniem, aby zaplanować swoje zadania dla Etapu 5..

Etap 5: Dokąd dotarliśmy? Gdzie teraz?

Wprowadzenie

Po zakończeniu tego przedłużonego okresu działań w zakresie realizacji, ostatni etap projektu kończy rok dwoma celami;

- Oceń dotychczasową drogę szkoły w kierunku włączenia.
- Patrz w przyszłość: stwórz długoterminową wizję włączenia w Twojej szkole i zdecyduj o kolejnych krokach.

Podczas Etapu 5 grupa wiodąca będzie musiała:

- Zaplanować i zrealizować działania ewaluacyjne z udziałem interesariuszy szkolnych.
- Opracować projekt wizji włączenia w szkole i pewne sugerowane kolejne kroki, a następnie podzielić się tym z interesariuszami.
- Przygotować raport końcowy dla interesariuszy, który podsumuje dotychczasową podróż i kolejne kroki szkoły.

W tym momencie sugerujemy, aby grupa wiodąca zapoznała się z materiałami do Etapu 5 przed spotkaniem, aby zaplanować swoje zadania dla Etapu 5.

Etap 5: Dokąd dotarliśmy? Gdzie teraz?

Wprowadzenie

Ten rozdział dotyczy ostatniej fazy całorocznego projektu Szkół Włączających. Do tej pory Twoja szkoła będzie zaangażowana w wiele działań. Czas cofnąć się o krok i zastanowić, dokąd musisz się udać, jak sprawy się potoczyły i co musi się wydarzyć patrząc w przyszłość.

W tym celu, Etap 5 ma dwa główne cele:

- Ocenić dotychczasową drogę szkoły do włączenia.
- Patrzeć w przyszłość: stwórz długoterminową wizję włączenia w Twojej szkole i zdecyduj o kolejnych krokach.

Aby osiągnąć te cele, należy podjąć szereg kroków:

- Omówić i ocenić metodologię ewaluacji, wizji i kolejnych kroków oraz zorganizować gromadzenie informacji poprzez działania ewaluacyjne.
- Koordynować ewaluację, wizję i działania w następnym etapie.
- Zestawiać i analizować informacje z powyższych działań.
- Opracować projekt długoterminowej wizji włączenia do szkoły; skonsultować projekt z interesariuszami szkolnymi i opracować ostateczną wersję.
- Przygotować krótki raport na temat roku dla interesariuszy szkolnych, podsumowujący wyniki ewaluacji, wizję i niektóre sugerowane dalsze kroki.

Kroki te będą miały miejsce przez sześć tygodni w czerwcu i lipcu, przed końcem roku szkolnego. Szczegółowe planowanie dostosowane do każdej szkoły będzie prowadzone przez lidera szkolnego i grupę wiodącą, z pomocą krytycznego przyjaciela.

Aby przeprowadzić Cię przez ten Etap, materiały do tego zestawu narzędzi obejmują:

- Ewaluację projektu Szkół Włączających.
- Ewaluację i kolejne kroki: szablon podsumowania gromadzenia informacji.
- Opracowanie wspólnej wizji włączenia.
- Ewaluacja Etapu 5.
- Przygotowanie końcowego raportu podsumowującego.
- Podsumowanie aktywności interesariuszy: Etap 5.
- Planowanie zrównoważonego rozwoju.

Ewaluacja projektu Szkół Włączających

Wiele elementów z Twojego planowania i nauki z Etapu 1 i Etapu 2 projektu, w których zadawałeś pytania na różne sposoby różnym interesariuszom szkolnym, będzie miało zastosowanie na tym etapie.

Głównym celem tej etapu jest ponowny przegląd obszarów priorytetowych, aby dowiedzieć się, co się zmieniło i co umożliwiło lub utrudniło zmianę. Etap ewaluacji jest również dobrą okazją do zapoznania się z opiniami ludzi na temat ich wizji włączenia do szkoły i dalszych kroków w kierunku obranym przez szkołę. Zachęcanie interesariuszy do patrzenia w przyszłość to dobry sposób na utrzymanie tempa włączenia i zapewnienie, że droga szkoły do włączenia zostanie utrzymana po zakończeniu projektu Szkoły Włączającej.

W tym rozdziale pomożemy Ci przemyśleć metodologię ewaluacji, badając, co, kto i jak możesz poprosić o ocenę postępów w Twojej szkole.

1. O co pytać: zadawanie pytań w celu ewaluacji i następnych kroków

Jeśli chodzi o pytania, sugerujemy rozważenie czterech obszarów:

- Zmiany w odniesieniu do obszarów priorytetowych.
- Ewaluacja, dlaczego coś się zmieniło (lub nie zmieniło).
- Wizja na przyszłość.
- Następne kroki.

W przypadku uczniów obszary te zostaną omówione w Zestawie 6 ćwiczeń klasowych. Poniżej znajdują się przykładowe pytania, które możesz wykorzystać w przypadku dorosłych interesariuszy. Możesz je zaadaptować lub dodać, aby dostosować je do Twojej szkoły.

Pierwsze pytanie dotyczy w szczególności twoich priorytetowych obszarów:

Jeśli 0 jest najgorsze, jakie może być, a 10 absolutnie najlepsze, jak [obszar priorytetowy] / wygląda / brzmi/ wzbudza uczucia teraz w porównaniu z tym, gdy rozpoczynaliśmy ten projekt?

Poniższe cztery pytania można zadać ogólnie lub w odniesieniu do każdego obszaru priorytetowego:

- Co zrobiliśmy dobrze?
- Jakie czynniki nam pomogły?
- Jakie były wyzwania? W jaki sposób je pokonaliśmy?
- Co moglibyśmy zrobić inaczej, gdybyśmy mieli ponownie wykonać projekt?

Cztery końcowe pytania są bardziej ogólne:

- Jaka jest najważniejsza część nauki, którą wynosisz z projektu?
- Co jest najlepsze w tym projekcie?
- Jaka jest twoja długoterminowa wizja włączenia w tej szkole? W co chcesz, aby szkoła wierzyła, co ceniła i na co liczyła w kwestii włączenia?
- Jak myślisz, jakie są kolejne kroki szkoły w drodze do włączenia?

Ważne jest zadanie tych ostatnich czterech pytań wszystkim Twoim interesariuszom szkolnym. Dają one pomocny wgląd w indywidualne uczenie się i doświadczenia oraz będą wykorzystane w przyszłych planach dla szkoły. Ważne jest również, aby zaangażować wszystkich w opracowywanie wizji, aby czuli się jej właścicielami.

2. Ile informacji i od kogo?

Należy w tym miejscu wziąć pod uwagę te same kwestie, co podczas Etapu 2:

- Jak szeroki jest Twój projekt? Czy obejmuje całą szkołę czy jej część? Od kogo potrzebujemy zatem zbierać informacje dotyczące ewaluacji podczas Etapu 5?
- Ile informacji ewaluacyjnych może realistycznie zestawzić i przeanalizować grupa wiodąca w czasie, którym dysponujemy? (Celem jest, aby grupa wiodąca opracowała krótki raport dla szkolnych interesariuszy, który podsumowuje wyniki ewaluacji i przedstawia wizję oraz dalsze kroki.)

- Ile informacji ewaluacyjnych musimy zebrać, aby dać nam reprezentatywny obraz priorytetowych obszarów, którym zaufają interesariusze szkolni?that summarises the evaluation findings and provides the vision and next steps.)

Możesz zdecydować o powrocie do tego samego zestawu interesariuszy szkolnych, których zaangażowałeś(aś) na Etapie 2, w celu zadać bardziej szczegółowe pytania lub poszerzenia puli. Niezależnie od wybranej opcji pamiętaj, że ważne jest, aby Twoi respondenci byli reprezentatywni dla szkoły demograficznie. Podobnie jak w przypadku Etapu 2, być może będzie trzeba być kreatywnym w kwestii sposobów angażowania rodziców w Twoją ewaluację.

Jest mało prawdopodobne, aby wszyscy interesariusze byli zaangażowani w udzielanie szczegółowych informacji zwrotnych. Ważne jest jednak, aby każdy miał szansę wyrazić swoją opinię na temat długoterminowej wizji szkoły. Niektóre wskazówki, jak to zrobić, można znaleźć w dalszej części tego dokumentu.

3. Sposoby gromadzenia informacji: kwestionariusze, grupy dyskusyjne i ćwiczenia

Aby zachować ciągłość i łatwość, możesz zachować tę samą metodologię dla Etapu 5, jaką stosowałeś w przypadku Etapu 2, ale nie jest to wymaganie, jeśli chcesz coś zmienić.

W Etapie 2 podaliśmy pewne wskazówki dotyczące konfigurowania i realizacji kwestionariuszy, grup dyskusyjnych i działań. Dobrze byłoby ponownie zapoznać się z tymi wytycznymi teraz przed podjęciem decyzji o metodologii dla Etapu 5. Tutaj dodajemy kilka szczegółów dotyczących Etapu 5 dla każdej metody.

Kwestionariusze

Jeśli zdecydujesz się na wykorzystanie kwestionariuszy, mógłbyś/mogłabyś:

- Skorzystaj z sugerowanych pytań przedstawionych powyżej w Rozdziale 1. „O co zapytać...?”
- Użyj wybranych odpowiednich wskaźników z kwestionariuszy Etapu 1: personel / członek zarządu szkoły lub rodzic.
- Użyj kombinacji sugerowanych pytań i wskaźników.
- Dodaj swoje własne pytania.

Pamiętaj, aby uwzględnić końcowe cztery pytania z Rozdziału 1 powyżej.

Grupy dyskusyjne (focusowe)

Biorąc pod uwagę, że 45-60 minut (może nieco dłużej z dorosłymi) to optymalny czas dla grup dyskusyjnych, może być konieczne skoncentrowanie się na jednym obszarze priorytetowym w każdej grupie dyskusyjnej lub po prostu zadawanie ogólnych pytań z Rozdziału 1 powyżej.

Ćwiczenia

W Zestawie 6 ćwiczeń klasowych zamieszczamy przykłady działań ewaluacyjnych, które mogą być stosowane w przypadku uczniów. Jeśli chciałbyś/chciałabyś je wykorzystać, ćwiczenia te można w łatwy sposób dostosować do dorosłych interesariuszy, lub samodzielnie zmodyfikować. Pamiętaj, że możesz również uwzględnić działania w grupach dyskusyjnych, jeśli to lepiej sprawdza się dla uczestników.

Na Etapie 2 w zestawie narzędzi umieściliśmy również szablon do podsumowania informacji, którego mogą użyć osoby prowadzące grupy dyskusyjne, przeprowadzające działania ewaluacyjne lub zestawiające kwestionariusze. Może on ułatwić grupie wiodącej przygotowanie końcowego raportu podsumowującego projekt.

Ewaluacja i następne kroki: gromadzenie informacji

Szablon podsumowania

Ten szablon jest przykładem i może być swobodnie poddawany adaptacji do potrzeb Twojej szkoły.

Obszar(y) priorytetowe: Zwróć uwagę na obszary priorytetowe, które omówiłeś(aś) w dyskusji:

- 1.
- 2.
- 3.

Informacje zebrane od: Podaj szczegóły, od kogo i jak (grupa dyskusyjna, kwestionariusz, ćwiczenie).zebrano informacje..

Podsumowanie wypełnione przez::

Data:

Podsumowane tematów wspólnych: Obszary priorytetowe

Jeśli 0 jest najgorszym wynikiem jaki można, a 10 absolutnie najlepszym, to jakie uczucia wzbudza teraz obszar priorytetowy 1 w porównaniu z tym, gdy rozpoczynaliśmy ten projekt?

Jeśli 0 jest najgorszym wynikiem , jaki można osiągnąć, a 10 absolutnie najlepszym, to jakie uczucia wzbudza teraz obszar priorytetowy 2 w porównaniu z tym, gdy rozpoczynaliśmy ten projekt?

Jeśli 0 jest najgorszym wynikiem jaki można osiągnąć, a 10 absolutnie najlepszym, to jakie [uczucia wzbudza teraz obszar priorytetowy 3 w porównaniu z tym, gdy rozpoczynaliśmy ten projekt?

Podsumowanie tematów wspólnych: pytania dla ogólnej ewaluacji

Co zrobiliśmy dobrze?

Jakie czynniki nam pomogły?

Jakie były wyzwania? W jaki sposób je pokonaliśmy?

Co moglibyśmy zrobić inaczej, gdybyśmy mieli ponownie wykonać projekt?

Jaka jest najważniejsza część nauki, którą wynosisz z projektu?

Co jest najlepsze w tym projekcie?

Jaka jest twoja długoterminowa wizja włączenia w tej szkole? W co chcesz, aby szkoła wierzyła, co ceniła i na co liczyła w kwestii włączenia?

Jak myślisz, jakie są kolejne kroki szkoły w drodze do włączenia?

Opracowanie wspólnej wizji dotyczącej włączenia

„Aby przeprowadzić pozytywne działanie, musimy
wypracować pozytywną wizję.”
Dalai Lama

W ciągu ostatniego roku szkolnego rozpoczęłeś(aś) swoją szkolną drogę w kierunku włączenia. Jesteś teraz w miejscu, w którym ludzie są zaznajomieni i czują się bardziej swobodnie: z pewnym słownictwem związanym z włączeniem; wartościami włączającymi; oraz niektórymi krokami, które szkoła może podjąć, aby stać się bardziej włączającą. Jednym z celów Etapu 5 jest, aby Twoja szkoła wykorzystwała tę wiedzę i zaczęła patrzeć w przyszłość w odniesieniu do włączenia.

Co?

Przydatnym sposobem, aby zacząć patrzeć w przyszłość w dłuższej perspektywie, jest wypracowanie wspólnej wizji włączenia w szkole: zwięzłej, będącej publicznym oświadczeniem, które wyjaśnia cele szkoły związane z włączeniem i kierunek, w którym szkoła podąża.

Dlaczego?

Wspólna wizja może być potężnym narzędziem, ponieważ daje ludziom wspólny cel do osiągnięcia, wspólny zamiar. Jest także przydatna, ponieważ zapewnia „haczyk” do zawieszania różnych aspektów „pozytywnego działania”, które mają miejsce w szkole podczas podróży w kierunku włączenia.

Jeśli dobrze zrozumiesz ten proces - „jak” opisany poniżej - opracowanie wizji w zakresie włączenia może naprawdę odzwierciedlać przekonania i wartości, które Twój interesariusze szkolni chcą rozwijać i być ich częścią.

Kto i jak?

W tym rozdziale przedstawiamy kilka sugestii na temat tego, jak możesz zająć się opracowaniem wspólnej wizji włączenia w Twojej szkole na Etapie 5.

Rozpoczynamy ostrzeżeniem. Dla niektórych osób słowo „wizja” może wywoływać skojarzenia z losowym zestawem słów, które przywołał ktoś inny, a które następnie są narzucane całej szkole. Ten rodzaj myślenia sprawi, że ludzie się „wyłączą” i spojrzą na wizję jako coś nieistotnego dla nich, co zostanie przypięte na ścianie lub przedstawione na stronie internetowej.

Z oczywistych powodów musisz unikać powyższej sytuacji. Dlatego, jak już stwierdziliśmy, ważne jest, aby dać wszystkim swoim interesariuszom - nie tylko tym, który-ch będziesz zaangażować w działania ewaluacyjne - szansę na wniesienie wkładu w szkolną wizję włączenia.

Poniżej znajduje się schemat blokowy, w którym możesz prześledzić kroki w tworzeniu wizji włączenia w Twojej szkole. Schemat blokowy angażuje interesariuszy dwukrotnie, tak aby umożliwić dialog na temat wizji. Taki proces zwiększa y stopień utożsamiania się ludzi z wizją.

Samo korzystanie z reprezentatywnej grupy nie wystarczy, aby zapewnić wspólną wizję, ważne jest aby wszyscy interesariusze mieli szansę wnieść swój wkład .

Tworzenie wspólnej wizji: schemat blokowy ćwiczeń

W trakcie Etapu 5 daj wszystkim Twoim interesariuszom możliwość odpowiedzi na pytanie: Jaka jest twoja długoterminowa wizja włączenia w tej szkole? Poniższe pytania mogą być przydatne do wyjaśnienia lub sondowania:
W co chcesz, aby szkoła wierzyła, co ceniła i na jaki efekt liczyła w kwestii włączenia? Sposób organizacji tego procesu będzie zależeć od Twojej szkoły. W tym momencie przydatne może być przypomnienie sobie o sposobach komunikowania się z interesariuszami szkolnymi (patrz Etap 1: Komunikacja z interesariuszami szkolnymi). Aby upewnić się, że otrzymujesz informacje od wszystkich pracowników, dobrym pomysłem byłoby skorzystanie z części spotkania pracowników w celu zebrania opinii lub przeprowadzenia ćwiczenia ukierunkowanego

↓

Grupa wiodąca zestawia i analizuje dane wejściowe od intere-

↓

Grupa wiodąca opracowuje projekt wizji z wykorzystaniem in-

↓

Projekt wizji udostępniony do komentarza zainteresowanym

↓

Grupa wiodąca spotyka się, aby zmienić wizję, wykorzystując

↓

Ostateczna wersja wizji przekazana jest wszystkim interesa-

↓

Wizja upubliczniona na stronie internetowej / tablicach itp.

Monitorowanie i ocenianie Etapu 5

Pod koniec każdego etapu projektu ważne jest, aby monitorować i oceniać swoje postępy i aby wyciągnięte wnioski zastosować na kolejnym etapie.

W poniższej tabeli sugerujemy kilka pytań i kilka sposobów ewaluacji Etapu 5. Są to wskazówki, które można wykorzystać / poprawiać w zależności od Twojej szkoły.

Monitorowanie czy ewaluacja?	Pytania	Metody
Monitorowanie:	Jakie były nasze wyniki (namacalne, mierzalne rzeczy, które musiały się wydarzyć podczas Etapu 1)? Czy ukończyliśmy je?	Wykorzystaj dokument „Podsumowanie działań”, aby monitorować postępy..
Ewaluacja	Co zrobiliśmy dobrze w trakcie tego etapu? W jakim stopniu interesariusze zaangażowali się w proces gromadzenia informacji dotyczących ewaluacji? W jakim stopniu interesariusze zaangażowali się w proces tworzenia wizji dotyczącej włączenia w szkołę. Jakie czynniki przyczyniły się do postępów na tym etapie? Jakimi czynnikami hamowały postępy? Co możemy zrobić inaczej następnym razem? Jaką naukę możemy zabrać na przyszłość?	Dyskusja w grupie wiodącej Analiza informacji ewaluacyjnych od interesariuszy Analiza wkładu interesariuszy wokół opracowania wizji

Przygotowanie końcowego raportu podsumowującego

Po zebraniu:

- informacji ewaluacyjnych - zarówno od interesariuszy, jak i z ewaluacji grupy wiodącej na Etapie 5
- informacji zwrotnych na temat projektu wizji
- sugestii odnośnie kolejnych kroków

jestes gotowy, aby rozpocząć przygotowywanie końcowego raportu podsumowującego.

Nie jest to dokument długi lub akademicki; prawdopodobnie najlepiej jest wyobrazić sobie go jako podsumowujące świętowanie tego, co twoja szkoła osiągnęła w ciągu roku.

Twoja grupa wiodąca będzie musiała wykonać następujące kroki, aby przygotować raport:

- Zbierać informacje dotyczące ewaluacji i kolejnych kroków z kwestionariuszy, grup dyskusyjnych i ćwiczeń, korzystając z szablonów podsumowania informacji dotyczących ewaluacji i kolejnych kroków.
- Przeanalizować powyższe informacje, wybierając wspólne tematy.
- Sfinalizować wizję szkoły dotyczącą włączenia i wprowadzić ją do raportu podsumowującego.

Najważniejsze jest, aby raport był przejrzysty, dostępny i angażujący ludzi do działania.

Podobnie jak w podsumowaniu, które sporządziłeś(aś) na Etapie 2, ten raport końcowy może być w dowolnym formacie najbardziej odpowiedni dla twojej szkoły: pisemny, elektroniczna prezentacja, zdjęcia z komentarzami, krótki film lub mieszanka wszystkich tych formatów.

Sugerujemy, aby raport zawierał krótkie fragmenty obejmujące następujące sekcje (oczywiście możesz swobodnie dodawać sekcje, zmieniać nagłówki itp.):

- Krótkie wprowadzenie - możesz tutaj dołączyć podziękowania i uznanie
- Punkt wyjścia dla Twojej szkoły w odniesieniu do projektu Szkół Włączających

- Podsumowanie kroków w podróży
- Przykłady działań Twojej szkoły w tym roku (najważniejsze elementy planu działania, Tydzień Włączenia)
- Wpływ działań Twojej szkoły
- Wyciąganie wniosków z projektu (podsumowanie ewaluacji procesu przeprowadzonej przez grupę wiodącą na każdym etapie)
- Patrząc w przyszłość: wizja szkoły dotycząca włączenia i sugerowane dalsze kroki

Wspólne przygotowanie raportu pomoże członkom grupy wiodącej utrzymać obciążenie pracą na możliwym do wykonania poziomie.

Jeśli tworzysz pisemny raport lub prezentację elektroniczną, pamiętaj o dołączeniu elementów wizualnych. Przy wykorzystaniu formy filmu o ile to możliwe pamiętaj o dźwięku. Zachowaj prostotę języka, tak jak jest on postrzegany zarówno przez uczniów, jak i dorosłych.

Po przygotowaniu, raport należy szeroko udostępnić interesariuszom szkolnym.

Podsumowanie ćwiczenia - Etap 5: Gdzie dotarliśmy? Dokąd zmierzamy?

Lider szkolny	• Przewodniczyć grupie wiodącej w procesie ewaluacji: wracanie do interesariuszy w celu uzyskania ich poglądów; zestawianie i analizowanie wyników; używanie tych wyników do ustalenia kolejnych priorytetów. • Prowadzić grupę wiodącą w opracowywaniu projektu długoterminowej wizji włączenia w szkole oraz w komunikowaniu i omawianiu tej wizji z interesariuszami szkolnymi. • Przewodniczyć zrównoważonemu rozwojowi, upewniając się, że włączenie pozostanie kluczową częścią programu szkolnego po zakończeniu formalnego okresu projektu.
Grupa wiodąca	• Zorganizować proces oceny: wrócić do interesariuszy, aby uzyskać ich opinie; dokonywać zestawienia i analizy wyników; użyć tych wyników, aby określić następne priorytety. • Opracować projekt długoterminowej wizji włączenia do szkoły; komunikować i zbierać opinie na temat tej wizji od interesariuszy szkolnych. • Zaplanować zrównoważony rozwój, upewniając się, że włączenie pozostanie kluczową częścią programu szkolnego po zakończeniu formalnego okresu projektu.
Krytyczny przyjaciel	• Wspierać lidera szkolnego i grupę wiodącą poprzez ewaluację, wizję i działania na kolejnym etapie • Wspierać grupę wiodącą w opracowaniu końcowego raportu podsumowującego • Wspierać lidera szkolnego i grupę wiodącą w planowaniu zrównoważonego rozwoju
Kadra / członkowie rady zarządczej szkoły	• Brać udział w ewaluacji, wizji i ćwiczeniach na kolejnym etapie • Otrzymać raport podsumowujący
Uczniowie	• Brać udział w ewaluacji, wizji i ćwiczeniach na kolejnym etapie • Otrzymać raport podsumowujący
Rodzice/ pozostali interesariusze szkolni	• Brać udział w ewaluacji, wizji i ćwiczeniach na kolejnym etapie • Otrzymać raport podsumowujący

Planowanie zrównoważonego rozwoju

Ostateczna rola grupy wiodącej w tym roku szkolnym polega na zastanowieniu się, jak:

- Utrzymać i rozwijać w przyszłości profil włączenia w całej szkole.
- Utrzymać koncentrację i tempo na drodze szkoły w kierunku włączenia.
- Osadzić włączenie w istniejących strukturach planowania rozwoju szkoły, teraz, gdy projekt jako odrębny podmiot dobiegł końca.

Sugerujemy zorganizowanie spotkania, na którym będą jedynie dwa punkty w porządku obrad, tak aby dać czas na wygenerowanie wielu pomysłów i kilka zaleceń dla wyższego kierownictwa szkoły.

To spotkanie może być również świetną okazją do podziękowania Twojej grupie wiodącej za ich ciężką pracę w ciągu roku, w taki sposób w jaki to się sprawdza w przypadku Twojej szkoły.

Wprowadzenie do ćwiczeń w klasie

Zapraszamy na ćwiczenia w klasie. To wprowadzenie zostało zaprojektowane w celu:

- zapoznania się ze strukturą i stylem ćwiczeń
- przekazania informacji o przygotowaniach do realizacji ćwiczeń.

Proszę przeczytać każdą sekcję przed przeprowadzeniem ćwiczeń.

1. Struktura ćwiczeń w klasie

Istnieją dwa rodzaje ćwiczeń w klasie: jeden przeznaczony dla uczniów w wieku 9- 11 lat, a drugi dla uczniów w wieku 12-15 lat. Proszę zapoznać się z obydwooma.

Jeśli pracujesz z dojrzałą grupą 11-latków, będą oni mieli dostęp do zajęć dla starszych uczniów. Jeśli spojrzysz na zajęcia dla dzieci w wieku 12-15 lat i zdecydujesz, że Twój uczeń potrzebuje czegoś mniej złożonego, możesz skorzystać z zajęć dla młodszych uczniów.

Zauważysz, że jeśli przyglądniesz się obu aspektom, niektóre działania nakładają się, ponieważ są one odpowiednie dla obu grup wiekowych. Jednak poziom zadawania pytań został opracowany tak, aby był bardziej szczegółowy dla zestawu ćwiczeń dla młodzieży w wieku 12-15 lat - i oczywiście w razie potrzeby może być jeszcze głębszy poprzez dostosowanie pytań dla uczniów, do zrobienia czego zachęcamy.

Ćwiczenia obejmują pięć obszarów tematycznych:

- 1. Rozumienie różnorodności
- 2. Rozumienie włączenia
- 3. Wartości i działania w zakresie włączenia
- 4. Nasza szkoła i włączenie 1: Teraz i w tym roku
- 5. Nasza szkoła i włączenie 2: Przegląd i spojrzenie w przyszłość

W obszarach tematycznych 1, 2 i 3 jest zwykle sześć ćwiczeń na dany temat (temat 2 dla uczniów w wieku 12-15 lat ma siedem ćwiczeń). W obszarach tematycznych 4 i 5 są trzy ćwiczenia na dany temat.

Poniższe tabele przedstawiają zestawy i działania dla każdego komponentu oraz fazę projektu, z którą każdy zestaw jest powiązany. Należy pamiętać, że kolejność zestawów ćwiczeń jest elastyczna. Jeśli chcesz na przykład zacząć od Zestawu 4 jako ćwiczenia porównawczego, śmiało. Zalecamy, jeśli zaczniesz od Zestawu 4, zacznij od wprowadzenia terminów używanych w zestawie ćwiczeń z uczniami, aby upewnić się, że je rozumieją.

Tabela z zestawami ćwiczeń Grupa wiekowa 9-11

Tytuł zestawu ćwiczeń	Lista ćwiczeń	Połączone z...
Rozumienie różnorodności	1. Zabawa w gorące krzesła 2. Losowe pary 3. To mój ziemniak 4. Flagi 5. Trzy pytania 6. Świętujmy!	Etap 1
Rozumienie włączenia	1. Wewnątrz, czy na zewnątrz? 2. Inny, ale równy 3. Wymuś krąg 4. Torba różnic 5. Sprawiedliwy nie oznacza równy 6. Wydobywanie wiadomości	Etap 1
Wartości i działania w zakresie włączenia	1. Pantomima na temat wartości 2. Wartości dla włączenia 3. Pierwszy dzień Marty: Ujęcie 1 4. Pierwszy dzień Marty: Ujęcie 2 5. Wartości naszej klasy (pomieszczenia) 6. W naszej klasie...	Etap 1
Nasza szkoła i włączenie 1: Teraz i w tym roku	1. Nasza klasa (pomieszczenie) 2. Nasza szkoła 3. Ja!	Etap 1
Nasza szkoła i włączenie 2: Przegląd i spojrzenie w przyszłość	1. Nasza klasa (pomieszczenie) 2. Nasza szkoła 3. Ja!	Etap 5

Tabela z zestawami ćwiczeń grupa wiekowa 12-15 lat

Tytuł zestawu ćwiczeń	Lista ćwiczeń	Połączonych...
Rozumienie różnorodności	1. Quiz z błyskawicznymi poglądami 2. Znajdź kogoś, kto... 3. Nasz świat 4. Co jest dobrego w zróżnicowaniu? 5. Wyzwania różnorodności 6. Świętowanie różnorodności	Etap 1
Rozumienie włączenia	1. Wewnątrz, czy na zewnątrz? 2. Wymuś krąg 3. Bycie włączonym (lub nie) 4. Prawa człowieka i włączanie 5. Edukacja i włączanie - torba różnic 6. Sprawiedliwy nie oznacza równy 7. Wydobywanie wiadomości	Etap 1
Wartości i działania w zakresie włączenia	1. Pantomima na temat wartości 2. Wartości włączające w szkole 3. Działania i wartości sprzyjające włączeniu 4. Pierwszy dzień Khadeji: Ujęcie 1 5. Pierwszy dzień Khadeji - ujęcie 2 6. Nasza klasa - wartości i działania	Etap 1
Nasza szkoła i włączenie 1: Teraz i w tym roku	1. Nasza klasa 2. Nasza szkoła 3. Ja	Etap 1
Nasza szkoła i włączenie 2: Przegląd i spojrzenie w przyszłość	1. Nasza klasa 2. Nasza szkoła 3. Ja	Etap 5

Zauważysz, że pomiędzy zestawami 4 i 5 jest przerwa. W tym czasie uczniowie będą zaangażowani w realizację szkolnego planu działania, a także będą mogli wziąć udział w grupach planujących działania na Tydzień Włączenia.

W tym czasie sugerujemy, aby wspólnie z uczniami zaprojektować projekt w ramach szkolnego planu działania, który śledzi zmiany w zakresie włączenia - na poziomie szkoły, klasy i / lub poszczególnych poziomów. Projekty o tym charakterze:

- są nieocenione dla utrzymania wysokiego poziomu włączenia w szkole
- działają jako czynniki motywujące do zmiany
- utrzymują tempo zmian
- mogą włączyć się do gromadzenia dowodów w celu monitorowania i ewaluacji projektu.

Na przykład uczniowie mogą opracować:

- Notatnik, w którym prowadzona jest ewidencja poprzez fotografie, obrazy i tekst
- Zwykły dziennik, blog lub wideoblog
- Oś czasu, która odnotowuje kluczowe wydarzenia i uczenie się
- Podkast, w którym różne osoby są przesłuchiwanie na temat tego, co się dzieje
- Seria krótkich filmików, na przykład gadające głowy, które pokazują zmiany w szkole.

2. Styl ćwiczeń w klasie

Nadrzędnym przesłaniem, które chcemy przekazać na temat tych ćwiczeń, jest elastyczność.

W tym miejscu opisujemy, w jaki sposób zostały zaprojektowane i dajemy kilka opcji ich dostosowania, aby były dostosowane do Twoich uczniów.

Zajęcia w klasie zostały zaprojektowane tak, aby były „bez technologii”, tj. aby nie potrzebowały żadnej technologii w klasie. Istnieje jedno ćwiczenie (Zestaw 1, Ćwiczenie 3, wiek 12–15 lat), które oferuje wybór „bez technologii”, „niskiej technologii” lub „technologii”. Wszystkie działania można opracować w taki sposób, aby korzystały z technologii w dowolny sposób, wykorzystując filmy, audio, obrazy, przykłady tekstów itp. Dostosuj je do swojego kontekstu, swoich uczniów, tego, co masz do dyspozycji i tego, co jest wygodne w użyciu w klasie.

Zajęcia pomogą ci budować włączające społeczności klasowe w Twojej szkole, w których uczniowie lepiej się poznają, rozumieją, ufają i wspierają. Są one praktyczne, interaktywne i często mają wbudowany element wyboru (który można dowolnie rozwijać). Zostały one opracowane przy użyciu zestawu włączających zasad pedagogicznych, w tym:

- Zaczynając od tego, co już wiadomo i łącząc się z tym
- Ustawione jak rusztowanie i zróżnicowane nauczanie i uczenie się
- Tworzenie miejsca na głos uczniów
- Opracowywanie jasnych i osiągalnych, mierzalnych efektów uczenia się
- Świędowanie różnorodności

Tam, gdzie to możliwe, stosowane są metody multimodalne i wielozmysłowe. Możesz zwiększyć wykorzystanie tych metod w zależności od potrzeb uczniów i tego, co masz do dyspozycji w klasie (patrz akapit pierwszy powyżej - tutaj technologia może być bardzo pomocna).

Ćwiczenia mogą być realizowane jedno po drugim lub jako samodzielne ćwiczenia.

Chociaż zostały one zaprojektowane z myślą o przeplecie od Ćwiczenia 1 do 6 (lub 7), aby móc korzystać z wiedzy zbudowanej łącznie, nie ma obowiązku dostarczania ich wszystkich. Możesz wybrać te, które najlepiej pasują do Twojego kontekstu i Twoich uczniów; możesz włączyć zajęcia do istniejących programów nauczania; lub możesz dodać ćwiczenia. Listę początkową zasobów dla ćwiczeń można znaleźć na końcu tego dokumentu.

Obszar, w którym realizujesz ćwiczenia jest również elastyczny. Na przykład możesz realizować je:

- rozwijając umiejętności życiowe lub rozwój osobisty
- realizując różne obszary tematyczne,
- w czasie dla wychowawcy
- lub jako połączenie ich wszystkich.

Jeśli zdecydujesz się realizować zadania w różnych obszarach tematycznych, dobrym pomysłem byłoby spotkanie się ze współpracownikami i wykonanie ćwiczenia mapowania w celu ustalenia, które działania najlepiej zrealizować w ramach danego obszaru tematycznego.

Oszacowany jest czas ćwiczeń. Znasz swoich uczniów i będziesz wiedzieć najlepiej, jak długo zajmie im ukończenie zadań. Możesz także podzielić wiele zajęć na różne części i zrealizować je w krótkich odcinkach, jeśli lepiej sprawdzi się to w przypadku Twoich uczniów.

Timings are estimated. You know your students and you will know best how long something will take them to complete. You can also split many of the activities into different parts and deliver them in short chunks if that would work better for your students.

Ważne są grupy. Zastosowaliśmy mieszankę:

- Indywidualnej refleksji
- Dyskusji w parach
- Zadania dla małych grup (po trzech lub czterech uczniów)
- Zadania dla większych grup (po pięciu czy sześciu uczniów)
- Dyskusji w całej klasie

Jeśli chcesz zmienić liczbę uczestników w grupach dla danego ćwiczenia, ponieważ bardziej odpowiadałoby to Twoim uczniom, śmiało.

Aby promować rozwój włączającej społeczności w klasie, uczniowie będą musieli współpracować ze wszystkimi innymi w swojej klasie, aby lepiej ich poznać i zrozumieć.

Kiedy tworzysz grupy dla ćwiczeń, pamiętaj, aby ciągle mieszać uczniów w różne kombinacje z mieszanymi zdolnościami.

Możesz to zrobić losowo, zaprojektować je lub użyć kombinacji losowych i zaprojektowanych grup. W zajęciach dla dzieci w wieku 12–15 lat niektóre grupy zostaną utworzone przez uczniów wybierających określone ćwiczenie.

Pomocne może być również ustrukturyzowanie pracy w grupie poprzez przydzielenie różnym uczniom różnych zadań, na przykład: opiekun czasu; rejestrator; moderator; prezydent itp. Możesz dowiedzieć się więcej o tworzeniu grup tutaj:

<https://teachingcenter.wustl.edu/resources/active-learning/group-work-in-class/using-roles-in-group-work/>

Istnieje również wiele zasobów internetowych, które przedstawiają rolę uczniów, jeśli chcesz wypróbować ten sposób pracy.

3. Wsparcie uczniowskich działań

Twoja rola jako osoby dorosłej w tych działaniach różni się nieco od tradycyjnej roli nauczyciela. Masz ułatwić uczniom naukę: organizować, zdobywać zasoby, zarządzać, zadawać pytania, wyjaśniać, podsumowywać, trenować, zachęcać, wspierać i rzucać wyzwania. Znacząca część roli moderatora zależeć będzie od tego na ile możesz słuchać i reagować, z prawdziwą ciekawością i pewnym stopniem elastyczności, na to, co mówią uczniowie, aby pomóc im w samodzielnym konstruowaniu nauki.

Aby wsparcie uczniowskich działań było jak najbardziej skuteczne, musisz:

- Zapoznać się z i przyswoić ćwiczenia przed przygotowaniem wsparcia. Pomyśleć z wyprzedzeniem o problemach, które mogą wyniknąć z tych działań, oraz o tym, jak na nie zareagujesz.
- Zorganizować przestrzeń i zasoby, aby przeprowadzić ćwiczenia z wyprzedzeniem.
- W razie potrzeby dostosować ćwiczenia w celu zapewnienia dostępności, aby umożliwić uczniom równy w nich udział (dalsze szczegóły znajdują się poniżej).

Pokazać zaangażowanie w polepszaniu ćwiczeń, pokazać na własnym przykładzie, że wykonanie ćwiczeń jest możliwe i jest w zakresie możliwości uczniów. Ćwiczenia adaptacyjne. Jesteś ekspertem/ekspertką od swoich uczniów i ważne jest, abyś odpowiednio dostosował(a) ćwiczenia, tak aby wszyscy sprawiedliwie mogli brać w nich udział i wynosić z nich naukę.

Oto kilka ogólnych punktów na temat dostosowywania ćwiczeń:

- Porozmawiaj z uczniami, którzy skorzystaliby przed sesją z z wcześniejszego przygotowania umożliwiającego im udział.
- Tam, gdzie działania uwzględniają hałas jako bodziec wzmacniający, znajdź sposoby na tworzenie wizualnych wskazówek, jeśli dla niektórych uczniów.
- hałas będzie zbyt duży.
- Jeśli zajęcia obejmują ruch, upewnij się, że dla wszystkich uczniów jest do tego wystarczająco dużo miejsca i czasu, a jeśli to konieczne, połącz uczniów w pary.
- Jeśli wiesz, że masz uczniów, którzy mogą uważać zajęcia za trudne emocjonalnie lub społecznie, istnieje kilka sposobów adaptowania ćwiczeń wyszczególnionych w poniższym rozdziale.
- Wykorzystaj mocne strony uczniów podczas pracy grupowej, aby mogli uczyć się od siebie nawzajem; na przykład poproś uczniów, którzy są dobrzy w pisanii, aby zapisywali; uczniów, którzy są pewni w ćwiczeniach opartych na aktorstwie, aby wspierali innych, którzy są mniej pewni.

Zapewnienie uczniom bezpieczeństwa emocjonalnego

Na koniec, ale co ważne, upewnij się, że pomagasz w sposób, który zapewni uczniom bezpieczeństwo emocjonalne. Niektóre ćwiczenia - szczególnie te dla starszych grup wiekowych - wymagają pewnego poziomu dyskusji (głównie między parami), który może wywołać problemy emocjonalne u niektórych uczniów. Ważne jest, abyś jako moderator był świadomy istniejących w szkole struktur wspierających uczniów emocjonalnie i korzystał z nich w razie potrzeby. Ponadto istnieje kilka rzeczy, które możesz zrobić jako moderator, aby zapewnić uczniom bezpieczeństwo emocjonalne, na przykład:

- Otwartość na ucznia w kwestii emocji - zaakceptowanie, że emocje istnieją i naturalne jest, że czasami się z nimi zmagamy (szczególnie w nastoletnich latach, kiedy mózg przechodzi proces „wymiany instalacji”).
- Spraw, aby „przekazywanie” było zwykłą, akceptowaną odpowiedzią na pytania w sytuacjach całej grupy - na przykład w kręgach.
- Wyjaśnienie, że uczniowie muszą jedynie dzielić się tym, z czym czują się swobodnie - w ćwiczeniach nie chodzi o dzielenie się ich najgłębszymi sekretami.
- W razie potrzeby (tj., jeśli nie spowoduje to dodatkowego niepokoju), rozmawiaj z uczniami indywidualnie przed sesjami, aby byli przygotowani na to, co się wydarzy.
- Zachęcanie do atmosfery, w której można rozmawiać o emocjach, ale także zapewniającej „pudełko zmartwień”, w którym uczniowie mogą prywatnie publikować swoje obawy i wiedzieć, że otrzymają wsparcie od personelu.

Activity resource list

Istnieje szeroka gama praktycznych, interaktywnych zasobów internetowych do wykorzystania związanych z włączaniem i ewaluacją. Poniżej znajdują się niektóre, które były pomocne w tworzeniu tych ćwiczeń w klasie..

Artworks Creative Communications: Creative Evaluation Toolkit

<http://www.artworkscreative.org.uk/wp-content/uploads/2015/11/Creative-Evaluation-Toolkit.pdf>

Australian Government: Harmony Week

<https://www.harmony.gov.au/get-involved/schools/lesson-plans/>

Council of Europe: All Different, All Equal

<https://rm.coe.int/1680700aac>

Council of Europe: Compasito - Manual on Human Rights for Children

http://www.eycb.coe.int/compasito/chapter_3/1.html#19

Council of Europe: Compass - Manual for Human Rights Education with Young People

<https://www.coe.int/en/web/compass/home>

Kidscape: Being me: isn't it time someone heard your story?

https://www.kidscape.org.uk/media/1011/being_me_-_chapters_1-5.pdf

Kidscape: Celebrating difference and promoting friendship

https://www.kidscape.org.uk/media/1021/classroom_activities_celebrating_difference_ks1-ks3.pdf

London Borough of Brent: Living in a Diverse World

<https://www.brent.gov.uk/media/387128/Living%20in%20a%20diverse%20world.pdf>

UK Equality and Human Rights Commission: Secondary Education Resources

<https://www.equalityhumanrights.com/en/secondary-education-resources/lesson-plan-ideas/lesson-8-what-are-human-rights>

Unicef: UN Convention on the Rights of the Child

<https://www.unicef.org.uk/what-we-do/un-convention-child-rights/>

UNICEF: Teaching for Children's Rights: Rights, wants and needs

https://www.e-activist.com/ea-campaign/action.retrievefile.do?ea_fileid=14113

Welsh Government: Understanding and preventing bullying: A lesson plan for Key Stage 2

<https://www.torfaen.gov.uk/en/Related-Documents/AntiBullying/Understanding-and-preventing-bullying-Lesson-Plan-Key-Stage-2.pdf>

We hope you enjoy facilitating the classroom activities with your students.

Zestaw 1: Różnorodność Przedział wiekowy: 9-11

Ćwiczenie 1. Gorące krzesła

Czas

10 minut

Przegląd

Ćwiczenie na rozgrzewkę, które ma na celu rozruszanie dzieci i wprowadzenie koncepcji podobieństwa i różnic.

Cel/e

Aby dzieci mogły doświadczyć wspólnej pracy w grupie w interaktywny sposób

Praktyczne zademonstrowanie koncepcji różnicy i podobieństwa

Organizacja grupy

Cała klasa

Źródła/materiały/komentarz

Miejsce na pracę w kręgu

Instrukcje

To ćwiczenie zostało zaadaptowane z Compasito: Manual on Human Rights for Children http://www.eycb.co.e.int/compasito/chapter_3/1.html#19

Ustaw krzesła w zamkniętym kręgu. Powinno być o jedno krzesło mniej niż liczba osób biorących udział w ćwiczeniu.

Przejdź do środka okręgu i wyjaśnij, że zamierzasz podać swoje imię i wypowiedzieć się na swój temat, np. „Jestem X i jestem leworęczny”, „Jestem X i mam kota” lub „Jestem X i nie lubię jeść ___”.

Kiedy składasz swoje oświadczenie, wszyscy, dla których to oświadczenie jest również prawdziwe, muszą zmienić krzesło.

Przesiadają się gdziekolwiek w kręgu, ale nie na krzesłobok nich. To byłoby zbyt proste!

Spróbuj zająć dla siebie krzesło. Dziecko pozostawione bez krzesła przesuwa się na środek kręgu i składa oświadczenie o sobie, a wszyscy, dla których jest to prawdziwe, przemieszczają się. Kontynuuj, aż większość dzieci będzie miała okazję przedstawić się w ten sposób.

Pytania

Co zauważyłeś(aś) – czy wszyscy poruszyli się w tym samym czasie?

Jeśli tak, to jak myślisz, dlaczego tak się stało? (Tutaj szukasz słów związanych ze słowem podobny).

Jeśli nie, to jak myślisz, dlaczego tak się stało? (Tutaj szukasz słów związanych ze słowem inny).

- Co to ćwiczenie mówi o nas jako istotach ludzkich?

Zakończ, podsumowując, że jako ludzie mamy podobieństwa, ale mamy też wiele różnic.

Ćwiczenie 2: Losowe pary

Czas

10 minut

Przegląd

Krótkie ćwiczenie, które umożliwia dzieciom w zespole klasowym rozmawianie z różnymi osobami w ich klasie i dowiedzenie się czegoś na temat każdego z nich

Cel/e

Dla uczniów, aby:

- odkrywali dalsze różnice i podobieństwa między sobą
- rozpoznawali i wyjaśniali znaczenie słowa „różnorodny”

Organizacja grupy

Cała klasa

Źródła/materiały/komentarz

Miejsce do chodzenia wokół sali.

Jeśli chcesz, możesz mieć jakiś dzwonek lub gwizdek - lub możesz klaskać w dłonie

Instrukcje

Poproś dzieci, żeby rozproszyły się po sali i znalazły sobie w niej miejsce. Kiedy wydasz dźwięk za pomocą dzwonka, gwizdka lub klaśnięcia, muszą chodzić po pokoju, dopóki nie usłyszą go ponownie.

Następnie muszą połączyć się w parę z osobą stojącą najbliżej nich.

Kiedy wydasz dźwięk, sprawdź, czy dzieci są w parze z osobą stojącą najbliżej nich.

Jeśli masz nieparzystą liczbę dzieci, poproś jedno dziecko o utworzenie trójki z dwójką innych dzieci.

Kiedy są w parze, poproś dzieci, aby dowiedziały się od siebie o jednym sposobie w jaki są podobne i jednym w jaki się różnią.

Powtórz ćwiczenie jeszcze raz, ale tym razem poproś dzieci, aby znalazły dwa podobieństwa i dwie różnice. Następnie powtórz ostatni raz, prosząc je o znalezienie trzech podobieństw i różnic z każdej kategorii.

Pytania

- **Co zauważyłeś podczas wykonywania tej czynności?**
- **Czy coś Cię zaskoczyło?**
- **Co czułeś (aś) rozmawiając z wieloma różnymi osobami na swój temat?**
- **Czy łatwiej było znaleźć podobieństwa niż różnice, czy odwrotnie, czy tak samo?**

Można znaleźć podobieństwa i różnice między wszystkimi. Nasze różnice oznaczają, że wszyscy jesteśmy wyjątkowi i to sprawia, że świat jest zróżnicowanym miejscem.

- **Jak myślisz co znaczy „różnorodny”?**

Ćwiczenie 3: To mój ziemniak!

Czas: 20 minut

Przegląd

Działanie w małej grupie, które zachęca dzieci do mówienia o różnicach, a następnie wprowadza ideę wspólnych podobieństw i potrzeb

Cel/e

Dla dzieci, aby:

- zilustrowały cechy różnorodności, tworząc historię życia
- uznały, że chociaż jest wiele różnic między nami, mamy również podstawowe podobieństwa

Organizacja grupy

Małe grupy składające się z trojga dzieci

Źródła/materiały/komentarz

- Jeden ziemniak (lub inne warzywo lub kawałek owocu) dla każdej grupy składającej się z trzech osób. Uczniowie je jak najbardziej podobnymi do siebie pod względem wielkości, kształtu, koloru itp.
- Torba

Instrukcje

To ćwiczenie zostało zaadaptowane z Kidscape: Świątowanie różnic i promowanie przyjaźni https://www.kidscape.org.uk/media/1021/classroom_activities_celebrating_difference_ks1-ks3.pdf

Zorganizuj uczniów w grupy po trzy osoby. Daj każdej grupie po jednym ziemniaku. Poproś każdą grupę, aby dokładnie zbadała swojego ziemniaka i zauważyła jego cechy, takie jak guzy, znaki, plamy itp.

Następnie poproś każdą grupę, aby nadała swojemu ziemniakowi nazwę i wymyśliła dla niego historię życia, jakby to była osoba, np. ile ma lat, ile ma braci i sióstr, co robi dla zabawy, jakie potrawy lubi i nie lubi, jaki jest jego ulubiony kolor itp. Mogą być tak kreatywni, jak im się podoba w tworzeniu ich historii. Poproś każdą grupę, aby przekazała jedną interesującą informację na temat życia ich ziemniaka.

Zbierz wszystkie ziemniaki do torby i wymieszaj je. Połóż je na środku pokoju i zapytaj każdą grupę, czy potrafią zidentyfikować swojego ziemniaka. To powinno stanowić dość trudne wyzwanie.

Pytania

- *Czy trudno było zidentyfikować Waszego ziemniaka? Jeśli tak, to dlaczego?*
- *Co nam to mówi o ziemniakach? (Chodzi o to, że chociaż się różnią, wszystkie są ziemniakami i dlatego mają podstawowe podobieństwa)*
- *Czy to czego dowiedzieliśmy się o ziemniakach ma także zastosowanie do ludzi? Widzieliśmy już, że jesteśmy wyjątkowi i to sprawia, że świat jest zróżnicowany, ale czy mamy też pewne wspólne podstawowe podobieństwa? Jeśli tak, to czym mogą one być?*
- *Czy podobni ludzie mają różnice? Czy różniący się ludzie mają podobieństwa?*

Ćwiczenie 4: Flagi

Czas

45 minut

Przegląd

Ćwiczenie w grupie, w której dzieci tworzą flagę wskazującą ich różnice i co najmniej jedno wspólne podobieństwo

Cel/e

Dla uczniów, aby:

- wykazać cechy, które czynią ich takimi, jakimi są, oraz podobieństwa, które ich łączą
- powiązać różnorodność w swojej klasie z szerszą społecznością i światem

Organizacja grupy

Grupy po pięcioro-sześcioro dzieci

Źródła/materiały/komentarz

- kartka w formacie A4 flipchart lub brystol
- kolorowe długopisy lub kredki
- klej
- zdjęcia flag, jeśli pomogłoby to pokazać etapy działania Twojej grupy

Instrukcje

Zorganizuj uczniów w grupy po pięcioro lub sześcioro uczestników.

Zadanie grupy polega na utworzeniu flagi na dużym arkuszu papieru do flipcharta lub na brystolu, która ukazuje unikalne cechy każdej osoby w grupie, a także podobieństwa łączące grupę. W

tym momencie może być konieczne wyszczególnienie słów „unikalnych” i „cech”, aby sprawdzić ich zrozumienie i podać uczniom kilka przykładów (hobby, rzeczy, które lubimy, rzeczy, których nie lubimy, cechy charakteru itp.).

Jeśli chcesz bardziej rozbić to ćwiczenie, możesz poprosić grupy o omówienie:

1. Podobieństw, które ich łączą, a następnie wybranie i zanotowanie tych, które są dla nich najważniejsze, aby były ukazane na ich fladze.
2. Miejsca na swojej fladze, na których pokażą swoje podobieństwa w sposób wskazujący, że cała grupa jest połączona.
3. Sposobu w jaki każdy z nich pokaże swoje unikalne cechy. (Najprostszym sposobem na to jest użycie kawałka kartki w formacie A4 dla każdej osoby do zaprojektowania własnego odcinka flagi, który można następnie nakleić na duży kawałek papieru).

Następnie, grupy tworzą swoją flagę - przypominaj im, aby byli jak najbardziej kreatywni. Mogą używać symboli, obrazów i / lub słów.

Gdy flagi będą gotowe, udostępni je w jeden z następujących sposobów:

- Spacer po galerii: przyklej flagi na ścianie i spaceruj z uczniami po klasie, aby je obejrzeć.
- Spacer wokół stołów: grupy zostawiają flagi na stole i poruszają się, aby zobaczyć flagi innych.
- Wysłannik: członek jednej grupy odwiedza drugą grupę z ich flagą i przedstawia ją; prezentacja trwa dopóki wszystkie grupy nie zobaczą wszystkich flag - za każdym razem zmieniaj wysłannika
- Przekazywanie: przekazuj każdą flagę z grupy do grupy w celu ich obejrzenia i skomentowania.
- Prezentacje: każda grupa przedstawia swoją flagę całej klasie.

Pytania

Jeśli zostawiasz grupy, aby samodzielnie przyjrzały się flagom, przygotuj pytania, które dzieci będą omawiać w trakcie przyglądania się.

- *Co zauważyłeś (aś) odnośnie zakresu unikalnych cech w klasie? Co ci to mówi o różnorodności klasy? Na jakie sposoby jesteśmy różni? (Umiejętności, cechy, sposób komunikowania się, sposób uczenia się, nasze pochodzenie, nasze zdolności, sposób działania naszego ciała - niepełnosprawność, zdrowie, nasza osobowość itp.)*
- *Czy zgadujesz, do kogo należał któryś z unikatowych obszarów na flagach? Co pomogło Ci to zrobić?*
- *Co zauważyłeś na temat podobieństw łączących różne części flagi? Czy grupy łączyły te same podobieństwa? Jakże były niektóre z nich?*
- *Co to ćwiczenie mówi nam o naszej klasie?*
- *Co może nam powiedzieć o różnorodności i - cała nasza szkoła?*
- *nasza lokalna społeczność?*
- *nasz kraj?*
- *świat?*

Główne punkty w tym miejscu to:

- *aby każdy zrozumiał, że świat jest pełen różnorodności i że jest to normalna część życia*
- *oprócz różnorodności ludzie na całym świecie również mają podobieństwa i poprzez ten podobieństwa są powiązani.*

Ustaw flagi tak, aby były widoczne w klasie na koniec sesji.

Ćwiczenie 5: Trzy pytania

Czas

60 minut (możesz również podzielić to ćwiczenie na trzy osobne części po 20 minut każda)

Przegląd

Trzy pytania z trzema różnymi działaniami grupowymi w celu zbadania pozytywnych aspektów różnorodności i wyzwań, jakie może ona przynieść

Cel/e

Dla dzieci do zbadania i wyjaśnienia pozytywów i niektórych wyzwań, jakie różnorodność wnosi do ich życia

Organizacja grupy

Grupy po pięć-cztery dzieci

Źródła/materiały/komentarz

Pytanie 1 - Flipchart lub brystol, długopisy

Pytanie 2 - scenariusz dla każdej grupy, karteczki samoprzylepne

Pytanie 3 - przestrzeń

Instrukcje

Zorganizuj uczniów w grupy po pięcioro lub sześcioro. Powiedz im, że będą mieli do omówienia trzy pytania.

Pytanie 1: Co jest dobrego w byciu zróżnicowanym?

Daj każdej grupie kartkę brystolu lub papieru do flipcharta i poproś, aby narysowali wykres radarowy, który pokazuje tyle rzeczy, ile mogą wymyślić, na temat tego, co dobrego wynika z bycia innym.

Mogą używać zdjęć lub tekstu. Na początek możesz podać im kilka przykładów z własnego życia lub poprosić o kilka przykładów, na przykład, że jest to bardziej interesujące, oznacza to, że uczysz się różnych języków, próbujesz różnych potraw itp.

Uzyskaj informacje zwrotne, wypełniając listę dla całej grupy, uzyskując po kolei pomysł z każdej grupy, który można wyeksponować w klasie. Poproś dziecko, które czuje się pewnie jako piszący, aby zapisywało. Zadawaj pytania dzieciom, aby wyjaśniły swoje odpowiedzi, pytaj, czy inni się zgadzają i wywołaj dyskusję, w miarę omawiania informacji zwrotnych.

Wniosek: jest wiele przydatnych, interesujących, zabawnych (itp.) rzeczy na temat bycia zróżnicowanym.

Pytanie 2: Czy zawsze jest łatwo być innym? Scenariusz

Marta właśnie przeniosła się do innego kraju. To jest jej pierwszy dzień w jej nowej szkole. Potrafi jedynie powiedzieć kilka słów w języku swojego nowego kraju.

Gdybyś był(a) Martą, jak byś się czuł(a)? Zanim grupa zacznie omawiać scenariusz, uzyskaj od nich kilka pomysłów na wyzwania, przed którymi według nich Marta może stanąć w szkole tego dnia. Daj każdej grupie kopię powyższego scenariusza i stos karteczek samoprzylepnych. Poproś, aby zapisali wszystkie uczucia, które odczuwaliby, gdyby byli Martą. Powinni napisać jedno uczucie na każdej karteczce samoprzylepnej.

Kiedy grupy skończą, poproś jedną osobę z każdej grupy, aby przykleiła karteczki swojej grupy do tablicy. Jeśli zobaczą karteczkę z tym samym uczuciem, powinni je ułożyć razem. Gdy karteczki znajdą się na tablicy, przypomnij uczniom, jakie uczucia zasugerowali, wskazując, które z nich są najczęstsze.

Podsumowanie Nie zawsze jest łatwo być innym. Jeśli chcesz rzucić wyzwanie klasie i rozwinąć dyskusję, możesz zapytać uczniów, jakie inne sytuacje mogą stanowić wyzwanie z powodu różnicy, lub porozmawiać o ich własnych doświadczeniach.

Pytanie 3: Jak by to było, gdybyśmy wszyscy byli tacy sami i nie było różnorodności?

Daj to pytanie każdej grupie. Ich zadaniem będzie stworzenie pantomimy tego, jak by to było, gdybyśmy wszyscy byli tacy sami. Zanim zaczniesz, zbierz kilka słów od klasy, aby opisać, jak by to wyglądało według nich i napisz je na tablicy, aby dać im coś nad czym będą mogli popracować. Gdy to zrobisz, upewnij się, że rozumieją, co rozumiesz przez pantomimę. Modeluj lub poproś niektóre dzieci, aby modelowały jakiś przykład. Możesz pomyśleć o: wyglądaniu tak samo; przenoszeniu tego samego; jedzeniu w ten sam sposób itp. Kiedy pantomimy będą gotowe, poproś każdą grupę o przedstawienie swoich pantomim reszcie klasy. Zadaj reszcie klasy parę pytań.

- *Jak myślisz co pokazała pantomima?*
- *Jak się czuleś(aś) oglądając pantomimę*

Pytania

- Co sądzisz o różnorodności, po skończeniu tych wszystkich ćwiczeń?
- *Czy pozytywne aspekty różnorodności sprawiają, że warto pracować nad wyzwaniami? Wyjaśnij, dlaczego tak lub dlaczego nie.*

Jeśli chcesz, możesz zadać to ostatnie pytanie jako kwestię „zgadzam się nie zgadzam”, gdzie jeden koniec sali oznacza „zgadzam się”, a drugi „nie zgadzam się”. Zgadzam się–nie zgadzam się

Dzieci przenoszą się do miejsca, które ukazuje ich myślenie w kontinuum: jeśli się zgadzają, idą na koniec „zgadzam się”; jeśli się nie zgadzają, idą na koniec „nie zgadzam się”; jeśli są niezdecydowani lub mają mieszane uczucia, ustawiają się wzdłuż linii w punkcie, który najlepiej opisuje ich uczucia.

Następnie poproś dzieci, aby opowiedziały o powodach, dla których umieściły się w danym punkcie. Po dyskusji, która pozwala na różne opinie, możesz zapytać, czy którekolwiek z dzieci – słysząc opinie innych – chce przenieść się w inne miejsce. Zbierz informacje zwrotne od kilku dzieci, które się poruszyły.

Ćwiczenie 6: Świętujmy!

Czas

60 minut

Przegląd

Ćwiczenie grupowe, które wniesie pomysły na Tydzień Włączenia w dalszej części roku

Cel/e

Dla dzieci do wspólnej pracy nad stworzeniem planu świętowania różnorodności w szkole.

Organizacja grupy

Grupy po pięcioro-sześcioro dzieci

Źródła

Papier i długopisy

Świętujmy! Plan ćwiczeń

Instrukcje

Przypomnij dzieciom o wszystkich pozytywnych rzeczach związanych z różnorodnością, o których powiedziały w Ćwiczeniu 5..

Ponieważ przynosi ona tak wiele pozytywnych rzeczy i jest wszędzie, różnorodność jest warta świętowania. Dzisiaj planują grupowo sposób w jaki świętować będą różnorodności w szkole. Wyjaśnij, że pod koniec roku szkoła będzie miała tydzień z wieloma różnymi zajęciami (Tydzień Włączenia) a plany, które dziś robią, zostaną przedstawione osobom, które będą organizować ten tydzień.

Zanim umieścisz dzieci w grupach, zacznij od zebrania pomysłów dzieci na temat różnych sposobów świętowania: imprezy, jedzenie, taniec, muzyka itp. Zapytaj klasę, jak mogą połączyć te sposoby świętowania z tym, czego nauczyli się do tej pory o różnorodności.

Na przykład, czego dowiedzieli się o różnorodnych potrawach; jak to może stać się świętowaniem w szkole? To da im kilka pomysłów na rozpoczęcie dyskusji grupowych.

Grupy mogą opracować plan dla własnej grupy wiekowej, młodszych dzieci lub kogokolwiek w szkole, w tym rodziców i personelu szkoły.

Następnie, zorganizuj dzieci w grupy po pięcioro lub sześcioro.

Podziel zadanie na mini zadania:

1. Wymyśl jak najwięcej pomysłów na sposoby świętowania różnorodności w szkole. Jedna osoba musi to zanotować.
2. Wybierz swój ulubiony pomysł – jeśli nie możecie się zdecydować, może być konieczne głosowanie w tej sprawie
3. Korzystając z nagłówek Planu działania, bardziej szczegółowo omów swoje działanie i z grubsza je zaplanuj.
4. Po zapoznaniu się z planem działań wypełnij Plan działań. Po zakończeniu planów poproś każdą grupę, aby podzieliła się z klasą swoimi wynikami. Poproś ich, aby pozytywnie skomentowali każdy plan i pomysł o wszelkich sposobach ich ulepszenia.

Świętujmy! Plan ćwiczeń

Nazwa naszego ćwiczenia to:

Nasze ćwiczenie potrwa _____. (Wpisz liczbę minut lub godzin w
pozostawionym miejscu)

Ćwiczenie ma na celu:

Nasze ćwiczenie odbędzie się w:

To, co dzieje się w naszym ćwiczeniu, to:

To, co potrzebujemy do naszego ćwiczenia to:

Zestaw 2: Rozumienie włączenia Zakres wiekowy: 9-11

Ćwiczenie 1: Wewnątrz, czy na zewnątrz?

Czas:

10 minut

Przegląd

Ćwiczenie początkowe mające na celu wprowadzenie pojęć i słownictwa dotyczącego wykluczenia i włączenia

Cel/e

Aby dzieci zrozumiały, co oznacza włączenie i wykluczenie

Organizacja grupy

Cała grupa

Źródła

Pięć zestawów małych karteczek - każdy zestaw w innym kolorze (możesz również użyć naklejek, jeśli je masz)

Jeden kawałek białej kartki papieru (lub biała nalepka)

Instrukcje

To ćwiczenie zostało zaadaptowane z Wszyscy różni, Wszyscy równi (Rada Europy):

<https://rm.coe.int/1680700aac>

Zanim rozdasz małe kawałki papieru, musisz zdecydować, komu podasz biały kawałek. Ta osoba musi być kimś, kto jest dość odporny i może otwarcie mówić o swoich uczuciach.

Powiedz klasie, że dasz każdemu z nich małą karteczkę. Nie mogą tego nikomu pokazać - to jest tajemnica. Następnie rozdaj kartki. Każde dziecko oprócz tego, które wybrałeś, będzie miało kolorową kartkę papieru; rozdając papier, daj temu dziecku białą kartkę.

Powiedz klasie, że ich zadaniem jest znalezienie - tak szybko i cicho, jak to możliwe - reszty dzieci z tego samego koloru papieru, co oni. Kiedy odnajdą swoją grupę, powinni ustawić się w kolejności wg wzrostu i stanąć w kręgu. (To ostatnie zdanie ma po prostu dać im szybkie zadanie - możesz je zmienić, jeśli chcesz).

Dziecko z białą kartką będzie pozostawione bez grupy.

Pytania

- **Rozejrzyj się po sali. Co zauważasz?**

- **Zapytajmy [dziecko z białą kartką papieru] o to, co się stało.**

Jakie to było uczucie nie móc znaleźć grupy? Co myślałeś(aś)? /czułeś(aś)?

- **A co z resztą z Was - jakie to było uczucie znaleźć swoją grupę?**

Wprowadź - lub wywołaj - słowo „włączony” jako bycie lub czucie się częścią czegoś, a słowo „wykluczony” jako nie posiadający zgody na bycie/czucie się częścią czegoś.

Ćwiczenie 2: Inny, ale równy

Czas: 15 minut

Przegląd: Aktywność w całej grupie i dyskusja na temat różnic i równości

Cel/e

Dla uczniów, aby:

- doświadczyli bycia częścią różnych grup z różnymi kolegami z klasy,
- pamiętali, że różnice często nie są widoczne lub przewidywalne
- wiedzieli, że chociaż wszyscy jesteśmy różni, wszyscy jesteśmy równi i wszyscy mamy prawo do bycia włączonym.

Organizacja grupy: Sześć grup po pięcioro lub sześcioro dzieci.

Zasoby: Przestrzeń - sala lekcyjna

Instrukcja

To ćwiczenie zostało zaadaptowane z Rządu walijskiego: Zrozumienie i przeciwdziałanie znęcaniu się nad słabszymi: Plan lekcji dla Kluczowego Etapu 2 <https://www.torfaen.gov.uk/en/Related-Documents/AntiBullying/Understanding-and-preventing-bullying-Lesson-Plan-Key-Stage-2.pdf>

Poproś uczniów, aby znaleźli dla siebie miejsce w sali. Wyjaśnij, że każdemu nadasz cechę, a ich zadaniem jest odnalezienie wszystkich osoby w sali, z którymi mają wspólną tę cechę. Daj im prosty przykład, na początek, aby ich rozruszać, na przykład:

Znajdź wszystkich, którzy mają taki sam rozmiar buta jak Ty.

Oto kilka pomysłów na cechy - możesz również dodać własne, dostosowane do Twojej klasy na podstawie tego, co wiesz o swoich dzieciach:

- Urodził się w tym samym miesiącu co Ty.
- Jest mniej więcej tego samego wzrostu co Ty.
- Dostaje się do szkoły w ten sam sposób, co Ty (na piechotę, na rowerze, autobusem, samochodem, itp.).
- Ma tyle samo rodzeństwa, co Ty.
- Ma to samo ulubione zwierzę, program telewizyjny, kolor, sport, autora, potrawy itp. co Ty.
- Mówi tyłoma samymi językami, co Ty.

Daj im kilka chwil na omówienie, co mają ze sobą wspólnego, gdy odnajdą osoby ze tymi samymi cechami. Wykonaj tyle rund, na ile pozwala na to zaangażowanie klasy!

Pytania

- *Czy te same osoby zawsze były w tych samych grupach?*
- *Czy grupy były zawsze tej samej wielkości?*
- *Kiedy mógłbyś/abyś odgadnąć / przewidzieć, po prostu patrząc na kogoś, w której będzie grupie? Kiedy nie byłeś/aś w stanie zgadnąć/przewidzieć?*

Powyższe pytanie przypomina, że istnieje wiele powodów/przyczyn zróżnicowania, których nie możemy zobaczyć ani przewidzieć.

- *Czy bycie w jednej grupie zamiast w innej oznaczało, że byłeś lepszy niż ktokolwiek inny? Lub gorszy(a) od wszystkich?*

Podkreśl, że nasze cechy nie czynią nas lepszymi ani gorszymi od innych, a jedynie innymi. Wszyscy jesteśmy różni i wszyscy równi.

- *Czy to jest w porządku, aby wykluczać ludzi tylko dlatego, że są inni?*

Tutaj możesz podkreślić, że każdy ma prawo do bycia włączonym do szkoły i do swojej społeczności. Jeśli chcesz porozmawiać o Konwencji ONZ o prawach dziecka, i podać więcej szczegółów, zapoznaj się z artykułami 28, 29, 30, 22 i 23 <https://www.unicef.org/uk/what-we-do/un-convention-child-rights/>

Pytania, które łączą się z ostatnim ćwiczeniem i następnym:

- **Co byś czuł/czuła, gdybyś był/a sam/a, ponieważ nie mogłeś/aś znaleźć nikogo o takich samych cechach jak Ty?**
- **Co czułaś/eś, gdy byłeś/aś w dużej grupie?**

Te dwa ostatnie pytania pozwolą na dokładne przeanalizowanie tego, że chociaż rozumiemy, że bycie innym jest po prostu inne - nie lepsze ani gorsze - to nadal możemy czuć się wykluczeni, kiedy jesteśmy sami, a silniejsi, gdy jesteśmy włączeni do dużej grupy.

- **Czy są chwile, kiedy chcesz być sam/a, a nie częścią dużej grupy?**

Tak długo, jak dzieci decydują się na bycie samemu, jest to częścią bycia człowiekiem. Trudne uczucia pojawiają się wtedy, gdy nie chcemy być sami - chcemy być częścią czegoś, do czego zabrania się nam dostępu.

Ćwiczenie 3: Wymuś krąg

Czas

20-25 minut

Przegląd

Ćwiczenie w całej grupie w celu zilustrowania i zbadania włączenia i wykluczenia w pełniejszy sposób niż Ćwiczenie 1.

Cel/e

Dla uczniów, aby

- odkryli i wyjaśnili doświadczenia oraz powody włączenia i powody wykluczenia.

Organizacja grupy

Cała grupa

Zasoby

Przestrzeń - sala lekcyjna, dobrze się sprawdza wyjście na zewnątrz

Instrukcja

To ćwiczenie zostało zaadaptowane z Wszyscy różni, Wszyscy równi (Rada Europy):

<https://rm.coe.int/1680700aac>

Poproś dzieci, aby stanęły w kręgu. Wyjaśnij, że wszyscy, oprócz jednej osoby, połączą się ramionami i staną mocno razem, jak okrągła „ściana”. Jedno dziecko będzie poza kręgiem i będzie usiłowało dostać się do środka. Ważne jest, aby podkreślić, że w tym ćwiczeniu nie chodzi o użycie siły, chodzi o przemyślenie swojej taktyki. Jednak, aby zapewnić wszystkim bezpieczeństwo,

będziesz potrzebować pewnych jasnych zasad, np.:

1. Jeśli, w trakcie, gdy jesteś częścią „ściany” czujesz, że osobie z zewnątrz udaje się wejść do środka, wpuść ją. Nie możesz narażać nikogo na niebezpieczeństwo zranienia.

2. Jeśli jesteś osobą próbującą wejść, Twoje próby nie mogą narażać nikogo na niebezpieczeństwo zranienia. Pamiętaj, że chodzi o korzystanie z głowy/myślenia!

Poproś ochotnika, aby był pierwszą osobą poza kręgiem i starał się wejść do środka. Jeśli po około dwóch minutach nie uda mu się wejść, przerwij ćwiczenie, wprowadź go do środka „ściany” i poproś innego ochotnika. Powtórz ćwiczenie cztery lub pięć razy (lub więcej, jeśli wszystko idzie dobrze), aby co najmniej kilka osób spróbowało dostać się do kręgu.

Pytania

- Jakich strategii używały osoby, próbując przedostać się przez „ścianę”?
- Jakich strategii używały osoby w „ścianie”, próbując powstrzymać innych przed przedostaniem się przez nią?
- Jak się czułeś/aś, kiedy próbowałeś/aś się przedostać?
- Jak się czułeś/aś, kiedy byłeś/aś w ścianie, a inne osoby próbowały się przedostać?
- Kiedy przeszedłeś/przeszłaś przez „ścianę”, jak się wtedy czułeś/ aś?
- Jak ta gra łączy się z prawdziwym życiem?
- Jak się czujesz, gdy widzisz grupę lub zajęcie, w którym chcesz uczestniczyć i z którego jesteś wykluczony/a?
- Czy kiedykolwiek byłeś/aś członkiem grupy, która kogoś wyklucza? Co wtedy czułeś/aś?
- Dlaczego wykluczamy ludzi? Wróćmy do tego w Zestawie 3, więc nie musisz przeznaczać teraz dużo czasu na to pytanie.
- Gdzie jeszcze w życiu widzisz przykłady wykluczenia - w twojej szkole / społeczności (np. znęcanie się nad słabszymi) / kraju / na świecie (np. konflikt i wysiedlenie)?

Ćwiczenie 4: Torba różnic

Czas

20 minut (30, jeśli zadasz opcjonalnie pytania)

Przegląd

Ćwiczenie w małej grupie, po którym następuje dyskusja całej klasy, która dotyczy/ odnosi się do włączenia i wykluczenia do/od różnorodności

Cel/e

Dla uczniów, aby:

- Doświadczyli sytuacji, w której klasa jest różnorodna i odniesienie różnorodności do włączenia i wykluczenia.

Organizacja grupy

Sześć grup po pięć lub sześć osób.

Zasoby

Torba dla każdej grupy, która zawiera:

- zestaw instrukcji, inny dla każdej grupy (patrz Arkusz instrukcji) nożyczki
- niebieskiej kartki papieru (lub innego koloru)
- żółtej kartki papieru (lub innego koloru)
- klej w sztyfcie
- pisak

Instrukcja

To ćwiczenie zostało zaadaptowane z Stephanie Shaw, Student

Activities to Promote Diversity, Inclusion and Empathy [Ćwiczenia dla uczniów w celu promowania różnorodności, włączenia i empatii]; <https://www.gettingsmart.com/2016/10/student-activities-to-promote-diversity-inclusion-and-empathy/>

Połącz uczniów w sześć grup. Wyjaśnij, że każda grupa ma do wykonania krótkie zadanie z wykorzystaniem materiałów i wskazówek z torby. Celem zadania jest sprawdzenie, która grupa najszybciej je zakończy, która grupa będzie pierwsza..

Sprawdź, czy wszyscy uważają, że jest to sprawiedliwe. Powiedz klasie, że kluczem do sukcesu jest uważne przeczytanie instrukcji zawartych w ich torbie i przestrzeganie ich, ponieważ nie będziesz mogła im pomóc. Upewnij się, czy wszyscy zgadzają się wykonać zadanie.

Daj każdej grupie torbę i powiedz, że nie wolno jej otwierać, dopóki nie rozpoczniesz ćwiczenia. Daj sygnał do startu wtedy, gdy już wszystkie grupy będą miały swoją torbę. Prawdopodobnie usłyszysz wiele komentarzy „To niesprawiedliwe!”, ale przypomnij, że na początku zgodzili się, że to jest sprawiedliwe. Żartuj - przykro Ci, że nie mówię po angielsku/polsku/grecku/hiszpańsku/francusku, ale nie Twoja wina!

Po kilku minutach, gdy pierwsza grupa zakończy zadanie, zrób wielkie show, poproś pozostałe zespoły, aby zakończyły zadanie, pochwal je. Porozmawiaj o tym, jak są dobrzy w wygrywaniu zawodów i tak szybkim finiszowaniu. Chwal każdego z nich. W końcu ktoś z innej grupy odezwie się i powie, że z powodu instrukcji, nie wszyscy mieli taką samą szansę na ukończenie zadania tak szybko.

Pytania

- Co się wydarzyło dla Ciebie podczas ćwiczenia? (powiedz klasie, że każda grupa otrzymała taką samą instrukcję, ale musiała zakończyć ćwiczenie w inny sposób).

- Jakie emocje/co czułeś/aś Ty i grupa podczas wykonywania zadania?

O czym myślałeś(aś)? Jak się czułeś(aś)?

- Kto czuł się w pełni włączony do zadania? Dlaczego?

- Kto nie czuł się w pełni włączony? Dlaczego ?

Podsumuj tę część mówiąc, że czasami nasze różnice sprawiają, że czujemy się wykluczeni - nie tylko z grupy przyjaciół, ale także w szkole. Możesz to odnieść do niektórych wyzwań, które zaproponowała klasa w związku z różnorodnością w Zestawie 1. Ważne jest, aby przypomnieć uczniom, że chociaż właśnie wykonane przez nich ćwiczenie wiązało się z dość oczywistymi różnicami, miało ono jedynie zilustrować, że różnice istnieją. W prawdziwym życiu różnice między ludźmi są często znacznie mniej widoczne.

Poniżej znajdują się opcjonalne pytania:

- A więc, czy było to sprawiedliwe zadanie? Dlaczego tak lub dlaczego nie?

Porozmawiaj tutaj o zadaniu, które jest uczciwe - wszyscy mieli te same materiały i instrukcje, co wydaje się sprawiedliwe.

- Czy to naprawdę było uczciwe? Gdybyś poprosił/a rybę i małpę, żeby wspięły się na drzewo, aby pokazać, jakie są szybkie, czy to byłoby sprawiedliwe?

Dlaczego tak / dlaczego nie? Jakie różne talenty mają w porównaniu ze sobą?

- Czy śmiałybyś/abyś się z ryby, że nie potrafi wejść na drzewo?

- Czy nie śmiejemy się czasem z ludzi, którzy nie potrafią zrobić tego, co my robimy łatwo? - którzy mają inne talenty niż my? Jak myślisz, co oni wtedy czują? Czy to jest w porządku? Co możesz zrobić zamiast tego/innego?

Jeśli Twoja grupa jest naprawdę zaangażowana w tę dyskusję, oto kilka dalszych pytań:

- Jakie zadanie byłoby uczciwe dla ryby, aby pokazała, jak jest szybka? Dlaczego tak / dlaczego nie?

- Pomyśl o zadaniu, które właśnie wykonałeś/-aś. Celem było wykonanie krótkiego zadania szybko. Jakie zadanie mogło być bardziej sprawiedliwe dla Twojej grupy? A może potrzebowałeś/aś zupełnie innego zadania?

Chodzi tutaj o to, że ponieważ jesteśmy zróżnicowani, często potrzebujemy różnych sposobów uczestniczenia i uczenia się*.

Mamy różne talenty, więc porównywanie się z innymi w niczym nie pomaga. Te różne możliwości zapewniają, że możemy zostać uwzględnieni i mieć sprawiedliwą (równą) szansę na nauczenie się tego, czego uczą się wszyscy inni. Różne talenty sprawiają, że edukacja staje się włączająca i naprawdę sprawiedliwa. (Pomysł ten omówiono w Ćwiczeniu 6.)

* Uwaga: nie mówimy tu o stylach uczenia się, których badania nie mają podstaw naukowych.

The following are optional questions:

- So was it a fair task? Why, or why not?

Talk here about the task looking fair – everyone had the same materials and instructions, which seems fair.

- But was it really fair? If you asked a fish and a monkey to climb a tree to show how fast they were, would that be fair? Why / why not? What different talents do they have to each other?

- Would you laugh at the fish for not being able to climb the tree?

- But do we laugh sometimes at people who can't do what we can easily – who have different talents to us? How do you think this makes them feel? Is it fair? What can you do instead?

If your group are really engaged in the discussion, here are some further questions:

- What would be a fair task for the fish to do to show how fast it is? Why / why not?

- Think about the task you just did. The object was to complete a short task quickly. Could the task have been made fairer for your group? How? Or would you have needed a different task altogether?

The point here is that, because we are diverse, we often need different ways of taking part in, and showing, our learning*. We also have different talents, so comparing ourselves to others is unhelpful. These options make sure that we can be included and have an equitable chance to learn what everyone else is learning. These options make education inclusive and truly fair. (This idea is covered interactively in Activity 6.)

*** Please note here we are not talking about learning styles, which research shows do not have an evidence base.**

Ćwiczenie 4: Torba różnic - arkusze z instrukcjami

Instrukcje muszą być pocięte na osobne paski. Do każdej torby włóż inny zestaw instrukcji. Uwaga: dla Grupy 2 istnieje pięć różnych wersji językowych (hiszpańska, polska, francuska, grecka, angielska): wybierz język, którym Twój uczeń nie posługuje się dobrze!

Grupa 1:

Wszyscy członkowie Twojego zespołu muszą w pełni uczestniczyć w ćwiczeniu i postępować zgodnie z podaną instrukcją:

Instrukcja:

1. Weź niebieską kartkę i zegnij ją w połowie.
2. Weź żółtą kartkę i wytnij z niej kółko.
3. Przyklej to kółko na niebieskiej kartce
4. W kółku długopisem napisz "Kochamy szkołę".
5. Każde z Was niech napisze swoje imię na odwrocie niebieskiej kartki.

Grupa 2:

Wszyscy członkowie Twojego zespołu muszą w pełni uczestniczyć w ćwiczeniu i postępować zgodnie z podaną instrukcją

- Instrukcja:
1. Tomar la pieza azul de papel y doblar por la mitad.
 2. Tomar el papel apaisado y cortar un círculo fuera de él
 3. Pegue este círculo en el papel azul.
 4. Utilice el apaisado para escribir en marrón "Yo amo la escuela." Dentro del círculo.
 5. Poner su nombres en la parte posterior de la tarjeta.

Grupa 2:

Wszyscy członkowie Twojego zespołu muszą w pełni uczestniczyć w ćwiczeniu i postępować zgodnie z podaną instrukcją:

Instrukcja:

Grupa 2:

Wszyscy członkowie Twojego zespołu muszą w pełni uczestniczyć w ćwiczeniu i postępować zgodnie z podaną instrukcją:

Instrukcja:

Grupa 2:

Wszyscy członkowie Twojego zespołu muszą w pełni uczestniczyć w ćwiczeniu i postępować zgodnie z podaną instrukcją

Instrukcje:

1. Weź niebieską kartkę i zegnij ją w połowie.
2. Weź żółtą kartkę i wytnij z niej kółko.
3. Przyklej to kółko na niebieskiej kartce
4. W kółku j długopisem napisz "Kochamy szkołę".
5. Każdy z Was niech napisze swoje imię na odwrocie niebieskiej kartki.

Grupa 3:

Przeczytaj instrukcję. Następnie Twoja drużyna musi postępować zgodnie ze wskazówkami. Każda osoba w grupie musi mieć zamknięte oczy - bez oszukiwania!

Instrukcja:

1. Weź niebieską kartkę i zegnij ją w połowie.
2. Weź żółtą kartkę i wytnij z niej kółko.
3. Przyklej to koło na niebieskiej kartce
4. W kółku długopisem napisz "Kochamy szkołę". 5. Każde z Was niech napisze swoje imię na odwrocie niebieskiej kartki.

Grupa 4:

Wszyscy członkowie Twojego zespołu muszą postępować zgodnie z instrukcją, a każda osoba ma jedną dłoń za plecami.

Instrukcja:

1. Weź niebieską kartkę i zegnij ją w połowie.
2. Weź żółtą kartkę i wytnij z niej kółko.
3. Przyklej to koło na niebieskiej kartce
4. W kółku długopisem napisz "Kochamy szkołę". 5. Każde z Was niech napisze swoje imię na odwrocie niebieskiej kartki.

Grupa 5:

Tylko dwie osoby w zespole mogą udzielać instrukcji jednej osobie, a ta osoba musi mieć przez cały czas zamknięte oczy.

Instrukcja:

1. Weź niebieską kartkę i zegnij ją w połowie.
2. Weź żółtą kartkę i wytnij z niej kółko.
3. Przyklej to koło na niebieskiej kartce
4. W kółku długopisem napisz "Kochamy szkołę". 5. Każde z Was niech napisze swoje imię na odwrocie niebieskiej kartki.

Grupa 6:

Nikt nie może rozmawiać - wykonaj wskazówki w całkowitej ciszy.

Instrukcja:

1. Weź niebieską kartkę i zegnij ją w połowie.
2. Weź żółtą kartkę i wytnij z niej kółko.
3. Przyklej to koło na niebieskiej kartce
4. W kółku długopisem napisz "Kochamy szkołę".
5. Każde z Was niech napisze swoje imię na odwrocie niebieskiej kartki.

Ćwiczenie 5: Sprawiedliwie nie oznacza równo

Czas: 10 minut

Przegląd: Pokazanie, że fair nie oznacza równo.

Cel/e

Dla uczniów, aby:

- zrozumieli, że każdy z nich potrzebuje różnych rzeczy, aby mieć równą szansę na naukę.

Organizacja grupy: Cała klasa

Zasoby

„Usprawiedliwienia z powodu choroby” – pocięte tak, że masz jedno dla każdego dziecko (zobacz arkusz z usprawiedliwieniami z tytułem choroby)

Sześć plastrów.

Instrukcja

To ćwiczenie zostało zaadaptowane z Mrs Lefave Band-Aid Lesson:

Sprawiedliwy nie oznacza Równy:

<https://www.teacherspayteachers.com/Product/FREE-Band-Aid-Lesson-Fair-Is-Not-Equal-814855> Daj każdemu dziecku „usprawiedliwienie z powodu choroby”.

Powiedz im, że będą mieli minutę na odegranie swojej „choroby” Po minucie poproś osobę z każdym rodzajem „choroby” – skaleczone ramię, ból gardła, infekcja ucha, skręcona kostka, ból brzucha, swędząca wysypka, aby wyszła na przód.

Trzymaj w górze plastry i powiedz klasie, że wyleczysz każdą „chorobę” przy jego pomocy. Dla każdego dziecka zademonstruj, w jaki sposób przykleisz plaster do jego problemu

- oczywiście plaster będzie działał na skaleczone ramię, ale klasa uzna to za zabawne lub dziwne, gdy spróbujesz wyleczyć nim inne problemy Nie musisz przyklejać plastra naprawdę - na wypadek, gdyby ktoś miał alergię na plastry - wystarczy pantomima/ przedstawienie.

Pytania:

- **Na jaką „chorobę” działa plaster? Dlaczego?**
 - **Na jaką „chorobę” on nie działa? Dlaczego? Czego potrzebują inne osoby, aby poczuły się lepiej?**
 - **Czego do tej pory nauczyliśmy się o sobie? (Jeśli potrzebują odpowiedzi: - Czy wszyscy jesteśmy tacy sami, czy jesteśmy całkiem inni?)**
 - **A więc, czy wszyscy uczycie się tego samego? Czy wszyscy z Was potrzebują takiej samej pomocy podczas nauki? Możesz rozwinąć to pytanie, prosząc dzieci o rozmowę na temat tego, co dla nich jest łatwiejsze i trudniejsze - i w czym potrzebują więcej pomocy podczas nauki.**
- Na koniec powiedz, że w klasie sprawiedliwe oznacza udzielanie im innej/różnej pomocy, aby mogli uczyć się tak samo jak wszyscy inni.**

Ćwiczenie 6: Przekazywanie wiadomości

Czas

90 minut lub więcej, jeśli to konieczne - do tego ćwiczenia możesz wracać przez dłuższy czas

Przegląd:

Dwa powiązane ze sobą ćwiczenia mające na celu konsolidację procesu uczenia się/ utrwalenie wiedzy uczniów na temat włączenia i wykluczenia

Cel/e

Dla uczniów, aby:

- zastanowili się nad tym, czego nauczyli się na temat włączenia.
- stworzyli produkt, który wyraża najważniejszą dla nich część procesu uczenia się.

Organizacja grupy

Cała klasa, a następnie wybór par lub małych grup

Zasoby

Różne - zależą od wyboru ćwiczeń przez dzieci i tego, co masz dostępne

Instrukcja

Zacznij od poproszenia dzieci, aby same zastanowiły się nad t pytaniem:

- Czego nauczyłyście o włączeniu i wykluczeniu dzięki ćwiczeniom, które wykonaliśmy?

Możesz poświęcić kilka minut na podsumowanie ćwiczeń, które wykonaliście, aby dzieci je sobie przypomniały.

Po kilku minutach zastanowienia poproś, aby w parach dzieci podzieliły się swoimi przemyśleniami.. Na rozmowę mają 3 - 4 minuty, Po tym czasie połącz dwie pary w czwórkę i w tej grupie dzieci dzielą się swoimi przemyśleniami. . Następnie poproś „czwórki” aby zdecydowały, co jest najważniejszą rzeczą, której nauczyły się na temat włączenia i wykluczenia. Odpowiedź grupy zapisują na papierze.

Na forum każda grupa, omawia swoje najważniejsze doświadczenie.

Zapisz je wszystkie na tablicy, aby każdy mógł je zobaczyć.

Prawdopodobnie będziesz mieć listę zawierającą takie rzeczy jak:

- Poczucie bycia wykluczonym jest niepokojące / frustrujące / denerwujące itp.
- Bycie włączonym sprawia, że jesteś szczęśliwy(a) / czujesz się komfortowo / zrelaksowany(a) itp.
- Wszyscy jesteśmy różni i wszyscy jesteśmy równi.
- Nie zawsze możesz zauważyć, jak ludzie się różnią
- Wszyscy potrzebujemy różnych rzeczy/talentów, które pomogą nam w nauce.
- Musimy włączać wszystkich, nawet jeśli różnią się od nas.

Te elementy/wnioski będą informacją dla innych osób w szkole.

W następnej części ćwiczenia dzieci muszą dokonać wyboru. Ich zadaniem polega na stworzeniu produktu/narzędzia, dzięki któremu przekażą te wiadomości innym osobom w szkole. Mogą wybrać jeden z następujących sposobów (zmień tę listę w zależności od własnych okoliczności):

- Plakat
- Scenka (historia ze słowami, wywiad, pantomima)
- Wiersz
- Słowa piosenki lub cała piosenka
- Prezentacja (z lub bez komputera, w zależności od zasobów)
- Artykuł do szkolnego biuletynu

- Komiks

- Kolaż

Kryteria sukcesu dla produktu są następujące:

1. Muszą współpracować z co najmniej jedną inną osobą oraz w grupach nie większych niż ____ (zdecyduj, z której liczby jesteś zadowolony).
2. Przesłanie płynące z uczenia się musi zostać przekazane w jasny sposób.
3. Produkt musi być wysokiej jakości, ponieważ zostanie pokazany innym osobom w szkole.

Kartki z nazwą „produktu” połóż w różnych miejscach sali lekcyjnej i poproś dzieci, aby podeszły do tej kartki, na której jest „produkt”, który chcą stworzyć.

Poproś, aby uczniowie utworzyli pary lub grupy lub, jeśli to konieczne, dołącz ich do tych grup..

Gdy są już w grupach, dzieci podejmują decyzję - korzystając z listy na tablicy - jakie wiadomości chcą przekazać poprzez swój produkt.

Mogą wtedy zacząć pracować nad swoim produktem. W zależności od tego, ile czasu możesz na to poświęcić, zakres i czas pracy możesz ograniczyć lub rozszerzyć, wracając do zadania o różnych porach na 30-minutowe fragmenty.

Gdy produkty będą gotowe, znajdź sposób i miejsce, aby je udostępnić.

Może to być sala lekcyjna, korytarz szkolny, wśród uczniów z tego samego rocznika, rodzicom itp.. Każda grupa będzie musiała przygotować krótkie wprowadzenie do swojego produktu, zanim go przedstawi.

Zestaw 3: Wartości i działania sprzyjające włączeniu Przedział wiekowy: 9-11

Ćwiczenie 1: Pantomima na temat wartości

Czas: 15 minut

Przegląd

Rozgrzewka wprowadzająca pojęcie wartości poprzez pantomimę.

Cel/e

Dla uczniów, aby:

– rozpoznali i wyjaśnili, czym jest wartość.

Organizacja grupy

Cała klasa

Zasoby

To ćwiczenie można wykonać siedząc / stojąc, przy biurkach / w kręgu, wewnątrz / na zewnątrz.

Instrukcja

Połącz uczniów w pary. Powiedz, że dostaną. Zadaniem pary jest opracowanie krótkiej pantomimy pokazującej/przedstawiającej to słowo. Na wykonanie zadania mają minutę.

Wybierz słowo z listy poniżej. Powtórz ćwiczenie wybierając inne słowo. Podczas wykonywania zadania poproś kilka par o pokazanie pantomim klasie. Zauważysz, że słowa na liście to przeciwieństwa.

Dobrze byłoby podać parom słowa z lewej i prawej listy:

Ćwiczenie 2 dotyczy myślenia o wartościach dotyczących włączenia.

W tym momencie pomocne będzie ukazanie uczniom wartości, które nie są włączające.

Miłość	Nienawiść
Odwaga	Strach
Szacunek	Brak szacunku
Równość	Władza
Pokój	Przemoc
Dobroć	Okrucieństwo
Radość	Smutek
Dzielenie się	Samolubność
Ciekawość	Ignorancja
Wyrozumiały	Nieżyczliwy

Pytania/punkty do nauczania się

- Czego przykładami są te słowa? Szybkie pytanie: jeśli opisujesz [wstaw imię] jako zawsze miłego, troskliwego i hojnego, czego przykładem są te słowa?

Tutaj poprowadź klasę do rozpoznania słów jako cech lub zasad, które ludzie uważają za ważne, i według których decydują się przeżyć swoje życie; nazywamy je wartościami. Mogłbyś/mogła-bys także zapytać o znanych ludzi lub osoby, o których się dowiedzieli, aby podać więcej przykładów wartości różnych ludzi.

about, to draw out more examples of different people's values.

Ćwiczenie 2: Wartości dla włączania

Czas

Część 1: 15 minut

Część 2: 30 minut

Przegląd

Dwuczęściowe ćwiczenie, które obejmuje dyskusję (w całej klasie lub w grupach) i ćwiczenie praktyczne.

Cel/e

uczniów- identyfikować i wyrazić swoje własne wartości,

- rozpoznali związek między wartościami a zachowaniem,

- zilustrowali i wyjaśnili wartości osoby włączającej.

Organizacja grupy

Dyskusja w całej grupie, a następnie praca w małej grupie (pięcioro- sześćoro uczniów w grupie)

Zasoby

Duży arkusz papieru, markery w Części 2

Instrukcja

Są dwie części tego ćwiczenia. Można je prowadzić jedna po drugiej lub można je rozdzielić (Część 1 należy wykonać przed Częścią 2).

Część 1: związek pomiędzy wartościami i zachowaniem Zaczniemy od sprawdzenia, czy klasa dobrze rozumie znaczenie słowa „wartości” (uwagi można znaleźć w Ćwiczeniu 1 - możesz wykonać szybką wersję tego ćwiczenia lub skorzystać z dalszych przykładów).

Gdy uznasz, że dzieci rozumieją pojęcie wartości poproś, aby każde dziecko pomyślało o trzech wartościach, które są dla niego osobiście ważne: o trzech cechach lub zasadach, których starają się przestrzegać każdego dnia. Po zastanowieniu się, poproś o podzielenie się tymi wartościami z inną osobą. Po krótkiej dyskusji poproś klasę o kilka przykładów i wyjaśnij, dlaczego ludzie uznali je za ważne.

Możesz przejść do następnej części ćwiczenia, która koncentruje się na czterech pytaniach do dyskusji w całej klasie lub do rozmowy, think-pair-share, czyli przemyśl sam, omów w parze z kolegą/ koleżanką- wypowiedz się na forum całej klasy / dyskusja ze sprzężeniem zwrotnym lub za pomocą kombinacji tych strategii.

Następnie, zadaj pierwsze pytanie:

1. Gdybyś musiał/a powiedzieć, w jakim miejscu swojego ciała czujesz te wartości, gdzie by to było?

Chodzi o to, że wartości są czymś, co odczuwamy dosyć głęboko.

Przez większość czasu nawet ich nie zauważamy, są tylko częścią nas.

Na papierze/tablicy narysuj drzewo: pień, gałęzie z liśćmi, korzenie.

Użyj przykładu wartości, która okazała się jednakowo ważna dla osób w klasie. Zapisz tę wartość w korzeniach Twojego drzewa.

Zadaj następne pytanie:

2. Jeśli [nazwa przykładowej wartości] jest dla Ciebie ważną wartością, co w wyniku tego inni ludzie by widzieli w Twoim działaniu?

Co by słyszeli, kiedy to mówisz?

Po krótkiej dyskusji / informacji zwrotnej użyj swojej obrazu drzewa na tablicy/papierze, aby zapytać klasę:

3 Jeśli wartość znajduje się pod ziemią na naszym obrazku, gdzie narysowałbyś lub napisałbyś, co mówisz i co robisz?

Wizualizacja pomoże klasie zobaczyć, że ich zachowania są jak pień, gałęzie i liście drzewa.

Następnie zadaj końcowe pytanie,

4. Jaki jest zatem związek między naszymi wartościami a tym, co robimy i mówimy - naszym zachowaniem?

Chodzi tutaj o to, aby nasze wartości były kluczową częścią nas samych. Są bardzo ważne, ponieważ mają duży wpływ na nasze zachowanie.

W części 2 klasa pokaże, w jaki sposób wartości odnoszą się do zachowań.

Część 2: Wartości i zachowania osoby włączającej

Połącz klasę na grupy pięcio- lub sześciuosobowe. Istnieją dwa sposoby rozpoczęcia części 2, w zależności od grupy, zasobów i czasu. Obie opcje dobrze się sprawdzą w tym ćwiczeniu; pierwsza opcja wymaga nieco więcej wysiłku i będzie nieco bardziej chaotyczna, ale dla dzieci jest ona bardziej zabawna.

Pierwsza opcja: każda grupa otrzymuje kawałek papieru o długości dziecka. Dobrze sprawdza się tapeta, możesz też skleić kawałki brystolu lub papieru do flipcharta. Jedno dziecko leży na papierze, a pozostałe obrysowują jego ciała, aby stworzyć kontur osoby.

Druga opcja: każda grupa otrzymuje kawałek papieru o długości dziecka. Dobrze sprawdza się tapeta, możesz też skleić kawałki brystolu lub papieru do flipcharta. Dzieci rysują kontur osoby.

Gdy każda grupa ma swój kontur, przypomnij jej o Twojej wizji drzewa oraz o wartościach znajdujących się pod powierzchnią i zachowaniu powyżej. Zadaj im następujące pytania:

- Jak myślisz, gdzie są w nas wartości - wewnątrz czy na zewnątrz ciała? Odpowiedź: Wewnątrz.

- Co naszymi zachowaniami - rzeczami, które ludzie słyszą, kiedy je mówimy i widzą, kiedy działamy.

- Czy byłyby one wewnątrz czy na zewnątrz ciała?

Odpowiedź: Na zewnątrz.

Teraz, gdy ustaliłeś/aś, że wartości są wewnątrz ciała a zachowania na zewnątrz ciała, klasa jest gotowa na kolejną część zadania.

Poproś uczniów, aby przypomnieli sobie, czego się dowiedzieli o włączeniu / wykluczeniu w Zestawie 2: rozumienie włączenia. Gdy dzieci podadzą kilka pomysłów, powiedz, że dzisiaj pomyślą o osobie, która naprawdę chce sprawić, by inni ludzie czuli się włączeni.

Nazwalibyśmy tę osobę osobą włączającą.

Ich zadanie jest następujące:

1. Wewnątrz sylwetki osoby napisz tyle wartości, ile uważasz, że byłoby to ważne dla tej osoby.

2. Pomyśl o jakiejś wartości z wewnątrz, a na zewnątrz obrysu Twojej osoby, napisz jedną rzecz, którą ta osoba powie lub zrobi w jej wyniku.

Poproś dzieci o przykłady, zanim rozpoczną zadanie. Gdy „ludzie” będą gotowi, podziel się nimi używając jednego z następujących sposobów - użyj innej metody niż ta, którą wybrałeś

dla aktywności Flagi w Zestawie 1:

- Spacer po galerii: przyklej plakaty na ścianie, poproś uczniów, aby chodzili dokoła, aby je obejrzeć (gadająca ściana). - Spacer wokół stołów: grupy zostawiają plakaty na stole i poruszają się tak, aby zobaczyć plakaty innych.

- Wysłannik: jeden członek grupy odwiedza drugą grupę ze swoim plakatem („osobą”) i przedstawia go; rób to, dopóki wszystkie grupy nie zobaczą wszystkich „ludzi” - za

każdym razem zmieniaj wysłannika.- Przekazywanie: przekaz każdy plakat („osobę”) od grupy do grupy w celu obejrzenia go i skomentowania.
- Prezentacje: każda grupa przedstawia swoją „osobę” całej klasie.

Pytania dla Części 2

- Co takiego zauważyłaś/aś, co dotyczy osób włączających?
- Czy były/istnieją jakieś wartości i zachowania, które pojawiały się wiele razy? Jeśli tak, to które?
- Jakie są według Ciebie najważniejsze wartości, które powinna mieć osoba włączająca?

Ćwiczenie 3: Pierwszy dzień Marty - Ujęcie 1

Czas

60 minut

Przegląd

Grupowy wykres radarowy, który prowadzi do ćwiczenia ze scenkami.

Cel/e

Dla uczniów, aby:

- - zastosowali wartości włączające w rzeczywistej sytuacji i zademonstrowali swój sposób myślenia poprzez scenki.

Organizacja grupy

Grupy po pięć-sześć dzieci

Zasoby

Większe kartki, markery

Miejsce na próbę scenek.

Instrukcje

Połącz uczniów w grupy pięć- lub sześćosobowe, abyś miał(a) sześć grup w klasie. Przypomnij im o scenariuszu, z jakim zapoznali się w Zestawie 1, kiedy rozmawiali o różnorodności:

Marta właśnie przeniosła się do innego kraju. To jej pierwszy dzień w jej nowej szkole. Potrafi jedynie powiedzieć kilka słów w języku swojego nowego kraju.

Wyjaśnij, że każda grupa stworzy mapę myśli/asocjogram, który pokaże tyle pomysłów, ile mogą wymyślić w odpowiedzi na następującą instrukcję: „Jesteś w klasie Marty”. Co możesz zrobić lub powiedzieć, aby Marta poczuła się włączona do klasy?”

Gdy uczniowie zakończą pracę nad diagramami, poproś o zaprezentowanie swoich pomysłów na zachowania włączające.

Następna część ćwiczenia polega na stworzeniu krótkiej scenki przedstawiającej co najmniej jeden z pomysłów z ich diagramu.

Mogą wybrać więcej niż jeden ze swoich pomysłów, ale powinni pamiętać, że mają tylko 15 minut na złożenie go w całość (nie ograniczaj się, jeśli masz więcej czasu, i myślisz, że klasa może utrzymać uwagę na scenie przez dłuższy czas). Ktoś musi być Martą; pozostałe dzieci muszą odgrywać inne postacie pokazujące jedno lub więcej typów zachowań ze swojego diagramu.

Kiedy scenka będzie już gotowa, każda grupa zaprezentuje swoje pozostałym w klasie.

Opcjonalnie:

1. Podczas prezentacji możesz powiedzieć „Stop”, a klasa (lub Ty) może zadać postaciom pytania o to, co ich postać myśli lub czuje w danym momencie, lub o wpływie na nich.
2. Na koniec prezentacji możesz wybrać szczególnie silne postacie do „gorących krzeseł”, tj. klasa (lub Ty) odpowiada im na pytania dotyczące ich postaci, na przykład pytają ludzi o to, co czuły ich postaci, włączając Martę i jak czuła się Marta, kiedy została włączona.
3. Sfilmuj scenkę, abyś mógł/mogła ją wykorzystać do dalszego nauczania na temat włączania i/lub do łatwiejszych dyskusji w formie stopklatek.

Pytania

- *Jakie wartości wykorzystałeś/aś podczas tej scenki?*
- *Czy natrafiłszy już na niektóre z tych wartości w innych ćwiczeniach? Które ciągle się powtarzają?*

Ćwiczenie 4: Pierwszy dzień Marty - Ujęcie 2

Czas

30 minut

Przegląd

Aktywność grupowa z wykorzystaniem scenariuszy związanych z rzeczywistą sytuacją w szkole

Cel/e

Dla uczniów, aby:

- omówili i wyjaśnili, co nas powstrzymuje, w tym innych ludzi
- pokazali wpływ, kiedy nie włączamy innych
- przeanalizowali scenki i zidentyfikowali alternatywne sposoby działania

Organizacja grupy

Grupy po pięcioro-sześcioro dzieci - sześć grup w klasie

Zasoby

Sześć scenariuszy (patrz następny arkusz)

Papier i długopisy

Arkusze z dymkami myślowymi (patrz scenariusz poniżej)

Instrukcje

Wyjaśnij, że chociaż wiemy z tego wszystkiego, czego się nauczyliśmy do tej pory, że dobrze jest mieć wartości sprzyjające włączeniu i włączać wszystkich, czasem tego nie robimy. W tym ćwiczeniu będziemy badać, co powstrzymuje nas przed włączeniem ludzi. Będziemy nadal korzystać z pierwszego dnia Marty w szkole.

Zorganizuj klasę w sześć grup. Wyjaśnij, że każda grupa będzie miała scenariusz do przeczytania i omówienia. Podczas tej dyskusji będą mieli cztery zadania:

1. Zdecyduj i zanotuj, co według nich lub kto powstrzymuje osobę w ich scenariuszu przed włączeniem Marty.
2. Wypełnij arkusz z dymkami myślowymi dla tej osoby, aby wyjaśnić, co myśli i czuje. Rysunki są tak samo dobre w tym miejscu jak słowa.
3. Wypełnij arkusz bąbelków myślowych dla Marty, aby wyjaśnić, co będzie myśleć i czuć w tym scenariuszu. Rysunki są tak samo dobre w tym miejscu jak słowa.

4. Przedyskutuj i zanotuj, co zrobiliby zamiast osoby w swoim scenariuszu, aby upewnić się, że Marta została uwzględniona. Rysunki są tak samo dobre w tym miejscu jak słowa. Po ćwiczeniu każda grupa czyta swoje scenariusze klasie i przedstawia swoje zadania.

Fakultatywnie:

1. Posadź niektóre postacie na „gorącym krześle”, abyś Ty i klasa mogli zadać im pytania dotyczące ich scenariusza, ich myśli i uczuć.
2. Jeśli masz czas, zrób ze Scenariusza 4 ćwiczenie ze scenkami, aby pokazać inny wynik dla wszystkich zaangażowanych.

Pytania

Czy zgadzasz się z myślami i sugestiami grupy?

Czy masz jakieś pytania lub coś do dodania?

Co? Jak myślisz, jakie wartości pokazują osoby w scenariuszach?

Czego się nauczyłeś z tego ćwiczenia?

Ćwiczenie 4: Pierwszy dzień Marty: Ujęcie 2 - Scenariusze

Scenariusz 1

Mam na imię Anna. Dzisiaj w czasie przerwy naprawdę chciałem się przywitać z Martą, ponieważ wyglądała na trochę samotną i zagubioną. Podeszłam do niej i zobaczyła mnie, ale moi przyjaciele powiedzieli, że jesteśmy zbyt zajęci, ponieważ Ciągłe powtarzali mi, że bym się spieszyła. . Powiedzieli, że nie mamy czasu rozmawiać z nowymi osobami. Więc poszłam z nimi nie rozmawiając z Martą.

Scenariusz 2

Jestem Samuel. Mój nauczyciel posadził dzisiaj Martę obok mnie na matematyce i poprosił, żebym pokazał jej, jak wykonać zadanie.

Nie chciałem - ona nie zna naszego języka, więc musi być głupia. Nie chciałem marnować na nią czasu i być do tyłu z matematyką.

Scenariusz 3

Jestem Carolina Mój nauczyciel przyprowadził do mnie Martę i poprosił, abym usiadła z nią podczas obiadu i przedstawiła ją moim koleżankom i kolegom. Zgodziłam się, ale nie zrobiłam tego - ona nie jest taka jak ja, a ja nie rozmawiam z ludźmi, którzy nie są tacy jak ja. O czym byśmy miały rozmawiać, tak czy inaczej?

Scenariusz 4

Mam na imię Alex. Uśmiechnąłem się dzisiaj do Marty i myślę, że mnie widziała, ale nie rozmawiałem z nią, ponieważ wiem, że nie zna mojego języka. Więc nie rozmawiałem z nią, bo nie wiedziałem, co bym powiedział, gdyby mnie nie zrozumiała, a wszystko byłoby naprawdę krępujące.

Scenariusz 5

Jestem Toni. Marta podeszła do mnie w czasie przerwy i powiedziała do mnie „Toaleta?”. Chyba chciała, żebym pokazał jej, gdzie są toalety. Nie zrobiłem tego, bo mama już zdążyła mi powiedzieć, że bym nie rozmawiał z nią ani z jej rodziną, ponieważ oni nie są stąd.

Scenariusz 6

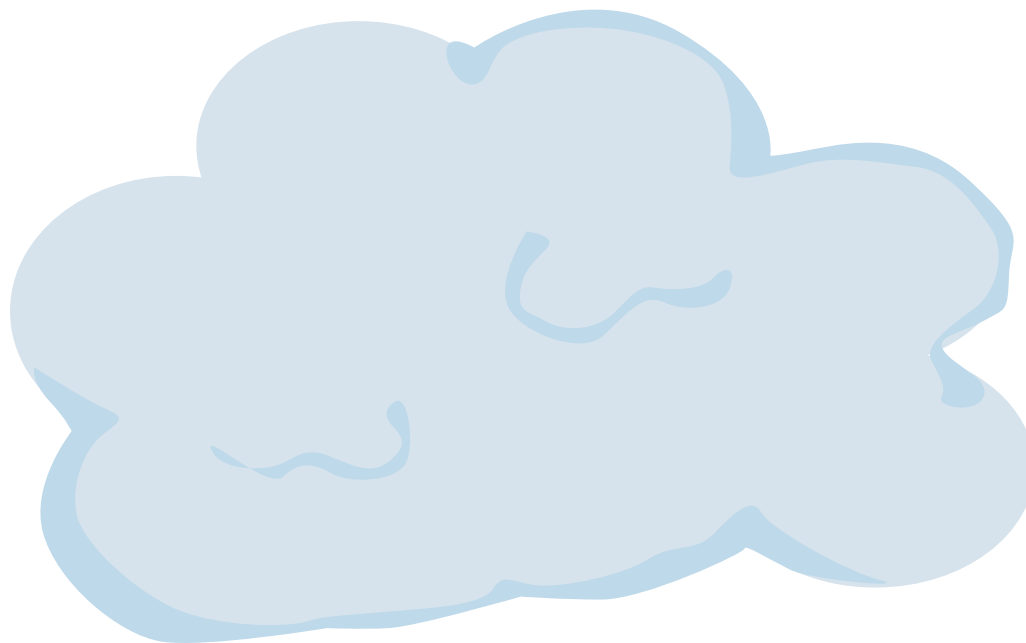
Mam na imię Yianni. Dlaczego miałbym rozmawiać z nową dziewczyną?

Jestem zbyt jestem zajęty. Po prostu nie mam czasu, aby porozmawiać z kimkolwiek, kto nie pomoże mi w mojej pracy klasowej ani w talent show. Więc kiedy nauczycielka ustawiła mnie dzisiaj w parze z nią na języku angielskim, odszedłem i pracowałem z Samuelem - jest świetny z angielskiego.with Samuel instead - he's great at English.

Activity 4: Marta's first day: Take 2 - Marta's thoughts and feelings

In this thought bubble, write down or draw what you think Marta might be thinking and feeling when your scenario happens.

Ćwiczenie 5: Wartości naszej klasy

Czas

20 minut

Przegląd

Ćwiczenie rankingowania i zliczania za pomocą Rombu 9/Rankingu diamentowego

Cel/e

Dla uczniów, aby:

- określili dziewięć swoich najlepszych wartości włączających dla klasy
- uszeregowali te wartości w kształcie Rombu 9
- wyjaśnili i uzasadnili górne i dolne/skrajne wybory
- stworzyli wykres, który pokaże najbardziej popularne wybory wartości dla danej klasy oraz zidentyfikuje sześć najlepszych do wykorzystania w Ćwiczeniu 6

Organizacja grupy

1. Małe grupy po pięcioro-sześcioro dzieci
2. Dyskusja całej klasy z jedną małą grupą pracującą jednocześnie nad tabelą podsumowującą.

Zasoby

Karty wartości (patrz arkusz z instrukcjami) - wydrukowane i pocięte, po jednym zestawie dla każdej grupy Klej

Kartki w formacie A4 - 2 kartki na grupę

Arkusz ilościowy (patrz arkusz po kartach wartości)

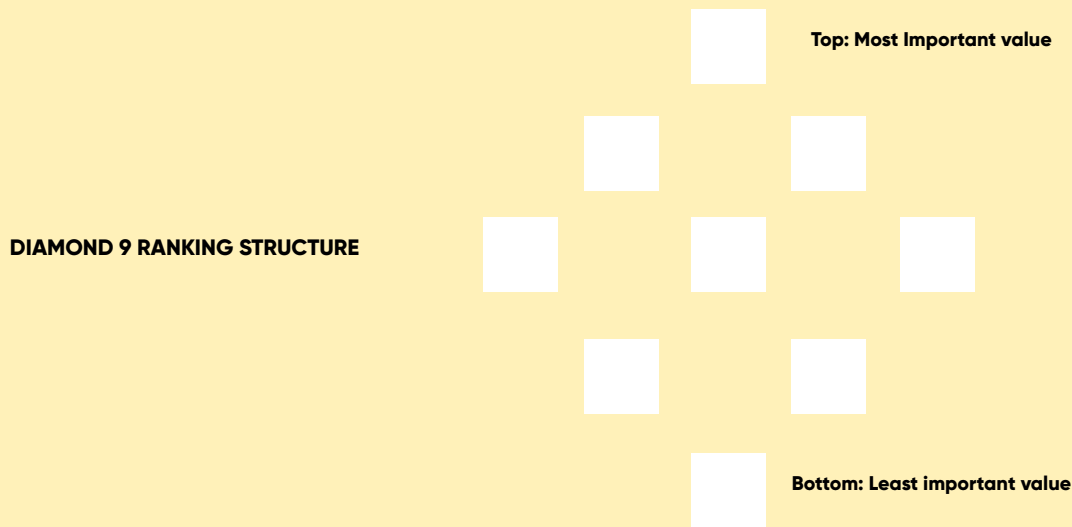
Instrukcje

Przygotowanie: Każda grupa będzie potrzebować zestawu kart wartości. Te znajdujące się w arkuszu zasobów są sugestiami i mogą być zmieniane / dodawane w razie potrzeb. Dajemy dwadzieścia możliwości wyboru, wam dwadzieścia; to będzie za dużo, aby dzieci mogły mieć je w pakiecie. Celem tego ćwiczenia jest wybranie dziewięciu kart wartości, które według nich są najważniejsze dla klasy, a następnie ich uszeregowanie pod względem ważności. Musisz zatem zdecydować, ile i jakie wartości uwzględnić w pakietach, które rozdajesz. Pamiętaj, aby uwzględnić wartości, które często pojawiały się w poprzednich działaniach.

Połącz uczniów w grupy pięcio- lub sześciuosobowe i daj każdej grupie zestaw kart, na które się zdecydowałeś(łaś).

Po pierwsze, poproś dzieci, aby wybrały dziewięć wartości, które ich zdaniem są najważniejsze w ich klasie. Pozostałe karty odłóż na bok. Muszą trzymać się dziewięciu, ponieważ następne zadanie koncentruje się na tej liczbie.

Gdy grupy zdecydują się na dziewięć wartości, ich kolejnym zadaniem jest omówienie każdej wartości w celu uszeregowania ich w kształt Rombu 9 (patrz ilustracja na następnej stronie). Ranking musi być decyzją grupy, więc muszą mieć pewność, co do wyrażania swoich opinii, upewnić się, że wszyscy są wysłuchani i być może trzeba będzie pójść na kompromis. Poświęć kilka minut na rozmowę o tym procesie, zanim grupy przystąpią do zadania.

Gdy grupy uszeregują karty wartości, rozdaj klej i dwa arkusze papieru. Poproś każdą grupę, aby:

1. Przykleiła ukończony ranking Rombu 9 na jednej kartce papieru A4.
2. Zanotuj ich górne i dolne wybory na drugiej kartce papieru. Następnie poproś o (lub wybierz) grupę ochotników, którzy mogą sporządzić tabelę do zliczania - niezależnie od ciebie i po cichu - postępując zgodnie z następującymi instrukcjami:

Tabela wskaźników wartości: instrukcje

1. Ułóż wszystkie arkusze Rombu 9 na kupce.
2. Weź górny arkusz Rombu 9. Napisz listę wszystkich wartości z tego arkusza w kolumnie Wartości w „arkuszu podsumowań wartości”. Narysuj kreskę obok każdej wartości w kolumnie Podsumowania. Odłóż ten arkusz Romb 9 na bok.
3. Weź drugi arkusz Rombu 9 z kupki. Przyjrzyj się każdej wartości. Jeśli wartość jest już zapisana w kolumnie Wartości, zaznacz kreskę w kolumnie Podsumowania.
Jeśli nie jest już napisane na Twojej liście, dodaj to. Narysuj kreskę obok niego. Odłóż ten arkusz Romb 9 na bok.
4. Powtarzaj Krok 3 z trzecim, czwartym, piątym i szóstym arkuszem Rombu 9, dopóki nie ukończysz wszystkich arkuszy.
5. Napisz łączny znak sumy dla każdej wartości jako liczbę w kolumnie Suma końcowa. Teraz masz gotową tabelę sumowania dla wszystkich wartości w klasie - dobra robota!
6. Twoim ostatnim zadaniem jest narysowanie koła wokół sześciu wartości, które uzyskały największą liczbę znaczników. Gdy to zrobisz, powiadom swojego nauczyciela, że jesteś gotowy.

Podczas pracy grupy zajmującej się tabelami podsumowań, uzyskaj informacje zwrotne od reszty klasy na temat ćwiczenia Rombu 9, zadając pytania dotyczące ich najwyższych i najniższych wartości, na przykład:

Jaką wartość umieściłeś(aś) u góry / u dołu swojego Rombu 9?

Dlaczego?

Czy ktoś jeszcze miał to na górze / na dole swojego Rombu 9?

Dlaczego to tam umieściłeś - czy było o z tych samych czy różnych powodów?

Czy ktoś nie zgadza się z tym wyborem? Dlaczego?

Kto miał inny wybór? Jakie były powody, dla których wybrałeś(aś) tę wartość?

Po zakończeniu pracy przez grupy wykresów, poproś je, aby podali klasie sześć wartości, które uzyskały najwięcej punktów.. Napisz je na tablicy, aby wszyscy widzieli.

Zakończć ćwiczenie, podsumowując, że wartości te są sześcioma wartościami, które są klasą

wybrały jako najważniejsze w swojej klasie. Będą oni korzystać z następujących elementów w następnej czynności. Zakończć ćwiczenie, podsumowując, że tych sześć wartości, jest najważniejszych w ich klasie. Wykorzystają je w następnym ćwiczeniu.

Opcjonalne ćwiczenie dodatkowe Zrób plakat pod tytułem „Nasze wartości klasowe to ...”

Ćwiczenie 5: Wartości naszej klasy - karty wartości

Przyjaźń	Nadzieja
Ciekawość	Dobroć
Zabawa/radość	Dzielenie się
Odwaga	Pokój
Zaufanie	Równość
Szacunek	Miłość
Cierpliwość	Wyobraźnia
Uczciwość	Uczestnictwo
Determinacja	Wspaniałość
Współpraca	Zrozumienie

[illegible]

Ćwiczenie 6: W naszej klasie...

Czas

40 minut

Przegląd

Ćwiczenie w grupie mające na celu wprowadzenie w życie w klasie kluczowych dla wartości, a następnie przeprowadzenie dyskusji prowadzącej do konsensusu

Cel/e

Dla uczniów, aby:

- zdefiniowali kilka kluczowych dla klasy stwierdzeń dla każdej z sześciu najważniejszych wartości wybranych w Ćwiczeniu 5
- stworzyli umowę klasową na podstawie tych ćwiczeń

Organizacja grupy

1. Małe grupy po pięcioro-sześcioro dzieci
2. Dyskusja w całej klasie i umowa

Zasoby

Flipchart lub brystol

Markery

Plastyczna masa klejąca, taśma lub pinezki

Instrukcje

Napisz na tablicy: „W naszej klasie będziemy...”

Zorganizuj uczniów w grupy pięcio - lub sześciuosobowe; daj każdej grupie papier do flipcharta lub brystol i marker.

Wyjaśnij klasie, że celem tego zadania jest uzgodnienie sposobów zachowania, które sprawiają, że klasa jest miejscem włączającym, w którym każdy może się dobrze uczyć razem. Te sposoby zachowania będą wynikać z sześciu wartości, które klasa uznała za najważniejsze dla nich w klasie (Ćwiczenie 5). W tym momencie poproś klasę, aby przypomniała Ci o związku między wartościami a zachowaniami. Każda grupa skupi się na jednej wartości. Ich zadaniem jest przedstawienie krótkich wypowiedzi na temat tej wartości, które zaczynają się od słów: „W naszej klasie będziemy ...” Stwierdzenia mają pokazać ludziom, jak wszyscy są potrzebni do działania, aby klasa była włączająca.

Zamodeluj przykłady na tablicy lub poproś dzieci, aby zamodelowały niektóre przykłady. Niektóre pytania na początek mogą obejmować:

Wartość	W naszej klasie...
Dobroć	Traktuj ludzi uprzejmie lub zostaw ich w spokoju.
Szacunek	Traktuj ludzi i środowisko z szacunkiem.

Zauważ, że język jest pozytywny. Wyjaśnij klasie, że ludziom łatwiej jest podążać za tym, co ludzie chcą, żeby zrobili, niż za tym czego nie chcą, żeby robili. Na przykład, jeśli mówisz o udostępnianiu, „w naszej klasie zapytamy grzecznie, gdy potrzebujemy z czegoś skorzystać”, jest jaśniejsze - i znacznie bardziej przyjazne - niż „w naszej klasie nie będziemy brać rzeczy bez pytania”.

Podaj klasie kilka przykładów innych stwierdzeń ze słowem „nie” i poproś, aby uczniowie powiedzieli ci, w jaki sposób zamieniliby je w pozytywne stwierdzenia, które mogą następować po „W naszej klasie będziemy”. Na przykład:

Nie będziemy niecierpliwi, gdy ktoś potrzebuje pomocy.

Nie będziemy poniżać ludzi.

Teraz daj grupom trochę czasu na przemyślenie ich wartości i zapisz kilka zdań, używając „W naszej klasie ...”, aby rozpocząć zdanie. Mogą to zrobić jako listę, używając modelu, który umieścisz na tablicy lub jako wykres radarowy. Ważne jest, aby ich wartość była zapisana gdzieś na papierze, aby ludzie mogli ją zobaczyć, gdy jest wyświetlana.

Po otrzymaniu kilku zdań poproś grupy, aby zdecydowały o najbardziej skutecznym stwierdzeniu i zaznacz je. Poproś członka każdej grupy, aby przykleił arkusz grupy na ścianie.

Połącz arkusze, aby wszyscy mogli je zobaczyć

Poproś każdą grupę o przeczytanie wybranego stwierdzenia. Jeśli jest w nim słowo „nie”, poproś resztę klasy o taką zmianę, aby stwierdzenie było pozytywne. Szukaj zgody klasy na to stwierdzenie.

Oto kilka pytań, które mogą pomóc z tym procesem.

Czy wszyscy mogą zgodzić się na przestrzeganie tego stwierdzenia?

Jeśli nie, to co należy poprawić?

Jak można by było to poprawić? Czy na arkuszu znajdują się inne stwierdzenia, które mogą pomóc w jego ulepszeniu?

Zrób notatki o wszelkich zmianach podczas dyskusji. Zrób to samo dla każdego z sześciu stwierdzeń.

Pod koniec procesu przeczytaj klasie końcowy zestaw sześciu stwierdzeń. Te zachowania są tym, czego uczniowie potrzebują od siebie nawzajem, aby wszyscy mogli dobrze współpracować w klasie włączającej.

Zapytaj klasę, jak chcieliby przedstawić listę w klasie. Można ją napisać na komputerze lub zrobić z niej dzieło sztuki - tak i tak jest w porządku, ale ważne jest, aby lista była widoczna; może być również podpisana przez wszystkich.

Niezależnie od tego, jak jest pokazywany, dokument musi być używany zarówno przez nauczycieli, jak i dzieci, jako częste przypomnienie o tym, jak członkowie klasy zgodzili się być razem.

Zestaw 4: Nasza szkoła i włączanie - Teraz i w tym roku Przedział wiekowy: 9-11

Ćwiczenie 1: Nasza klasa

Czas

Część 1: 20 minut

Część 2: 25 minut

Przegląd

Połączenie całej klasy i zajęć w małych grupach, aby umożliwić uczniom zastanowienie się, w jakim stopniu szkoła jest obecnie włączająca oraz ustalenie priorytetów dalszych działań

Cel/e

Dla uczniów, aby:

- zastanowili się, jak są dobrzy jako klasa w sprawianiu, by ludzie czuli się włączeni - określili, co idzie dobrze, a co musi być robione lepiej

Organizacja grupy

Cała klasa, a następnie trzyosobowe grupy

Zasoby

Przestrzeń „Bułka burgerowa” („kanapka”) z informacjami zwrotnymi (patrz strona po instrukcjach)

Taśma lub plastyczna masa klejąca / pinezki

Instrukcje: Część 1:

Rozpocznij od szybkiej dyskusji w klasie, aby przypomnieć, co to znaczy być włączonym i jak ludzie się czują dzięki temu. Jeśli to pomoże, przypomnij klasie to, czego się dowiedzieli o sytuacji

Marty w Zestawie 3, użyj tego jako inspiracji.

Następnie wyjaśnij klasie, że będą podejmować indywidualną decyzję o tym, jak dobrze, ich zdaniem, klasa - jako cała grupa - sprawia, że ludzie czują się włączeni. Zadasz im pytanie, a na to pytanie można odpowiedzieć na cztery możliwe sposoby. Każda ściana będzie odpowiadać. (Jeśli jesteś na zewnątrz, użyj północy, południa, wschodu i zachodu.) Ich zadaniem jest wybranie - szczerze - z którą odpowiedzią najbardziej się zgadzają i udanie się do ściany/w to miejsce, gdzie ta odpowiedź się znajduje.

Na czterech kartkach zapisz odpowiedzi (każda na osobnej kartce) i zawieś je na czterech ścianach. Odpowiedzi:

Do niczego/wcale

Dobrzy czasami

Dobrzy przez większość czasu

Dobrzy przez cały czas

Gdy uczniowie zrozumieją odpowiedzi, możesz zadać im pytanie:

Jako klasa, jak dobrzy jesteśmy w sprawianiu, że ludzie czują się włączeni?

Uczniowie podchodzą do ściany z odpowiedzią, z którą zgadzają się najbardziej. Kiedy wszyscy staną, policz, ile dzieci stoi przy każdej odpowiedzi - zachowaj te obliczenia, ponieważ jest to punkt odniesienia dla Twojej klasy, a wrócisz do niego później w ciągu roku.

Po zajęciach poproś uczniów, aby porozmawiali z osobą obok o tym, dlaczego wybrali tę odpowiedź. Daj im kilka minut na roz-.

mowę - pomoże im to zebrać myśli do następnego etapu ćwiczenia.

Możesz teraz zamoderować dyskusję w klasie, aby dowiedzieć się, dlaczego poszczególne osoby wybrały konkretne odpowiedzi.

Zanim zaczniesz, poinformuj klasę, że muszą mówić ogólnie, a nie o poszczególnych osobach; to nie jest ćwiczenie podawania nazwisk / obwiniania / zawstydzania. Zamiast imion i nazwisk, jeśli chcą porozmawiać o zachowaniach, które ich zdaniem nie są właściwe, mogą powiedzieć „kilka osób”, „niektórzy ludzie” lub „większość ludzi”.

Niektóre pytania na początek mogą obejmować:

Dlaczego wybrałeś tę odpowiedź?

Czy ktoś stojący w pobliżu chce coś dodać?

Czy inni się zgadzają? Nie zgadzasz się? Powiedz nam, dlaczego.

Czy ktoś chce dodać coś do tego, co powiedział(a) [imię dziecka]?

Na końcu dyskusji. Czy ktoś chce teraz zmienić swoje miejsce, skoro mieliście więcej czasu na przemyślenie i wysłuchanie tego, co mówią inni?

Jeśli ludzie zmieniają miejsce w tym momencie, popraw liczbę, którą wcześniej podałeś(aś).

Instrukcje: Część 2:

Zorganizuj uczniów w grupy po trzy osoby.

Daj każdej grupie obrazek burgera (patrz następna strona). Wyjaśnij, że jest to informacyjna „bułka z burgerem” (mięsna lub wegetariańska - wybór należy do ciebie!). Jest to przydatny sposób przekazywania informacji zwrotnych, ponieważ tworzy on obszar do poprawy pomiędzy dwoma pozytywnymi.

Ich zadaniem grupowym jest:

1. Omów to, co wg nich klasa robi całkiem nieźle, aby pomóc ludziom czuć się włączonym.
2. Zdecyduj o dwóch rzeczach, w których ich zdaniem klasa jest najlepsza: napisz jedną w górnej części bułki, a drugą w dolnej części bułki.
3. Omów, w jaki sposób ich zdaniem klasa mogłaby się lepiej upewnić, że ludzie czują się włączeni..

4. Wybierz najważniejszy / najbardziej pomocny / najbardziej użyteczny z tych sposobów i napisz to w „burgerze”.

5. Wokół „burgera” zapisz jedną lub dwie rzeczy, które klasa mogłaby zrobić, aby być w tym lepszą.

Podaj instrukcje jedna po drugiej i daj trochę czasu na ich wykonanie, zanim przejdziesz dalej. Dyskusja klasowa z Części 1 powinna dać im kilka przykładów i rozpocząć ich myślenie, ale modeluj pewne odpowiedzi przed każdą instrukcją, jeśli uważasz, że Twoja klasa tego potrzebuje.

Przyklej wypełnione „bułki burgerowe” do ściany i podsumuj ich treść dla klasy.

Podsumuj w stylu „bułki burgerowej”, a więc:

Niektóre rzeczy, w których jesteśmy dobrzy, to ...

Rzeczy, w których chcemy być lepsi, to ...

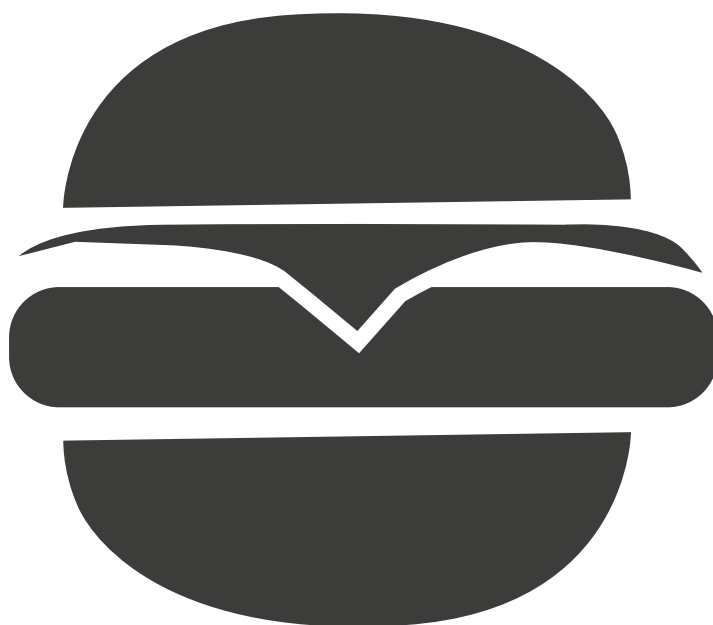
Oto niektóre ze sposobów, w jakie możemy to zrobić...

Niektóre inne rzeczy, w których jesteśmy dobrzy, to ...

Pokaż „bułki burgerowe” i wykorzystaj je jako przypomnienie w ciągu następnych kilku miesięcy o tym, w czym klasa jest dobra, oraz o tym, w czym chce się poprawić i jak może to zrobić. Możesz także uwzględnić w swoich planach możliwości ćwiczenia tych obszarów w celu poprawy.

Wróć do tych „bułek burgerowych” w Zestawie 5: „Nasza szkoła i włączanie - dokąd dotarliśmy?”

Ćwiczenie 1: Nasza klasa – hamburger z informacją zwrotną!

Ćwiczenie 2: Nasza szkoła

Czas

Część 1: 15 minut

Część 2: 20 minut

Opis

Połączenie całej klasy i zajęcia w małych grupach, aby umożliwić dzieciom zastanowienie się, w jakim stopniu ich szkoła jest obecnie włączająca, co się zmieniło, oraz ustalenie priorytetów dalszych działań

Cel/e

Dla dzieci, aby:

- zastanowić się nad tym jak dobra jest szkoła w sprawianiu, że ludzie czują się włączeni

- Określić co szkoła robi dobrze i jakie są priorytety na przyszłość

Organizacja grupy

Cała klasa, a następnie grupy po 5-6 osób

Źródła

Przestrzeń

Przedmiot dla każdego dziecka (na przykład: ołówek lub długopis)

Przygotowany na kartce papieru napis: Nasza szkoła jest dobra w sprawianiu, by ludzie czuli się włączeni (patrz karta zasobów po instrukcjach)

Arkusz roboczy "Trzy rzeczy..." - jeden na grupę (patrz arkusz zasobów po instrukcjach)

Instrukcje: Część 1:

To ćwiczenie zostało zaadaptowane z Artworks Creative Communications:

Kreatywny zestaw narzędzi do ewaluacji

[http://www.artworkscreative.org.uk/wp-content/uploads/2015/11/](http://www.artworkscreative.org.uk/wp-content/uploads/2015/11/Creative-Evaluation-Toolkit.pdf)

Creative-Evaluation-Toolkit.pdf

Warto zacząć od szybkiej dyskusji w klasie, aby przypomnieć, co to znaczy być włączonym i jak ludzie dzięki temu się czują. Następnie warto przypomnieć klasie o tym, czego się dowiedzieli o sytuacji Marty w Zestawie 3 - posłuży to jako bodziec do dalszej pracy.

Wyjaśnij klasie, że wiele osób w szkole w tym roku pracuje razem, aby zastanowić się, w jaki sposób w naszej szkole możemy doskonalić proces włączania wszystkich w społeczność szkolną.

Podkreśl, że poglądy klasy są ważne, a to ćwiczenie polega na zbieraniu ich opinii.

Usadź klasę w kręgu. Upewnij się, że każda z osób ma długopis, ołówek lub inny mały przedmiot. Przeczytaj przygotowane na kartce stwierdzenie i następnie połóż je na środku w kręgu.

Uczniowie i uczennice muszą sobie wyobrazić, że istnieje granica między nimi a stwierdzeniem. Poproś, o położenie trzymanych przez uczniów/uczennice przedmiotów w odległości od napisu na kartce - im bliżej położą swój przedmiot do komunikatu, tym bardziej się z nim zgadzają. Im dalej położą swój przedmiot od komunikatu, tym bardziej pokazują, że się z nim nie zgadzają.

Gdy wszystkie przedmioty dzieci będą na miejscu, sfotografuj wynik. Kontynuuj ćwiczenie w formie krótkiej dyskusji w klasie, używając pytań takich jak:

[Imię dziecka], czy możesz nam powiedzieć, dlaczego umieściłeś tam swój przedmiot?

Czy inni się zgadzają? Nie zgadzasz się? Powiedz nam, dlaczego.

Jakie pomocne / przydatne / rzeczy robi szkoła, aby pomóc ludziom czuć się włączonym?

Jak myślisz, co musi robić lepiej?

Zrób krótkie notatki z tej dyskusji, aby przekazać informacje zwrotne grupie wiodącej.

Instrukcje: Część 2:

Połącz dzieci w grupy po pięcioro lub sześcioro. Daj każdej grupie kopię arkusza roboczego „Trzy rzeczy ...” Wyjaśnij, że w swoich grupach będą dyskutować i decydować o tym jakie są:

1. Trzy rzeczy, które według nich szkoła robi dobrze, aby ludzie czuli się włączeni.
2. Trzy rzeczy, w których według nich szkoła mogłaby być lepsza, aby ludzie czuli się włączeni.

Wyniki zostaną przekazane grupie odpowiedzialnej za zastanowienie się, w jaki sposób uczynić szkołę lepszą w zakresie włączenia ludzi. Dlatego ważne jest, aby podczas tego ćwiczenia rzetelnie uzgodnić to, co faktycznie uważamy za ważne.

Daj grupom trochę czasu na wypełnienie arkusza. Po ich ukończeniu każda grupa może przedstawić klasie swoje przemyślenia.

Na koniec zapytaj uczniów o wszystko, co zauważyli na temat.

swoich myśli; prawdopodobne jest, że pojawią się wypowiedzi, do których warto się odnieść i warto o nich porozmawiać w całej grupie.

Podziękuj wszystkim za wkład pracy i zapewnij, że zebrane opinie będą dalej analizowane przez grupę wiodącą w szkole.

Po zakończeniu tej czynności przekaz zdjęcie i notatki z Części 1 oraz arkusze robocze z Części 2 grupie wiodącej szkoły, która będzie zbierać informacje w całej szkole.

Ćwiczenie 2: Nasza szkoła - Stwierdzenie

Ćwiczenie 2: Nasza szkoła - Trzy rzeczy... arkusz roboczy

Trzy rzeczy, które nasza szkoła robi dobrze, aby pomóc ludziom czuć się włączonym:

1.

2.

3.

Trzy rzeczy, w których nasza szkoła mogłaby być jeszcze lepsza, aby upewnić się, że ludzie czują się włączeni.

1.

2.

3.

Ćwiczenie 3: Ja!

Czas: 20 minut

Opis: Jest to ćwiczenie służące refleksji. Polega na indywidualnym napisaniu pocztówki do samego siebie.

Cel/e: Dla dzieci, aby:

- zastanowiły się nad tym jak w swojej opinii są dobre w byciu włączającym (samoocena)
- zidentyfikowały dwie rzeczy, które sprawiają, że inni czują się włączeni i jedną rzecz, w której chcą się poprawić
- zapisały sobie na pocztówce do samych siebie w czym chciałyby być lepsze.

Organizacja grupy: Ćwiczenie indywidualne z dyskusją w parach Źródła: Pocztówki (zapoznaj się z arkuszem dotyczącym zasobów po instrukcjach)

Instrukcje

Warto rozpocząć od szybkiej dyskusji w klasie, aby przypomnieć, co to znaczy być włączonym i jak ludzie się czują dzięki temu.

Warto też przypomnieć klasie o tym, czego się dowiedzieli o sytuacji Marty w Zestawie 3, co będzie inspiracją do dalszej części ćwiczenia.

Wyjaśnij klasie, że w tym ćwiczeniu będą udzielać sobie informacji zwrotnych na temat tego, jak dobrzy są indywidualnie we włączaniu ludzi oraz, że będą podejmować decyzję o tym jaką rzecz mogliby robić lepiej, aby włączać innych.

Poproś aby zastanowili się nad tym:

Co już robię dobrze, co pomaga kolegom i koleżankom czuć się włączonym do mojej klasy i szkoły?

Po chwili refleksji poproś ich, aby podzielili się przemyśleniami w parach.

Następnie poproś, aby znowu indywidualnie odpowiedzieli sobie na pytanie:

Co jeszcze mogę zrobić, co pomoże kolegom i koleżankom czuć się włączonym do mojej klasy i szkoły?

I znów, po pewnym czasie na refleksje poproś ich, aby podzielili się przemyśleniami w parach.

Activity 3: Me! – Postcard

www.inclusiveschools.net

Napisz swoje imię w tym miejscu:

Zestaw 5: Nasza szkoła i włączanie 2

Przegląd i spojrzenie w przyszłość Przedział wiekowy: 9-11

Ćwiczenie 1: Nasza klasa

Czas

Część 1: 20 minut

Część 2: 25 minut

Opis

Praca w całej klasie na forum oraz w małych grupach, aby umożliwić dzieciom zastanowienie się na tym, co zmieniło się w ich klasie oraz ustalenie priorytetów dalszych działań

Cel/e

Dla dzieci, aby:

- rozpoznały i wyjaśniły, co zrobiły dobrze w ciągu ostatnich miesięcy jako klasa, aby upewnić się, że ludzie czują się włączeni, i co zmieniło się w rezultacie
- zidentyfikowały priorytet do pracy na przyszłość

Organizacja grupy

Cała klasa, a następnie trzyosobowe grupy

Źródła

Przestrzeń

Hamburgery z informacjami zwrotnymi z Zestawu 4, Ćwiczenie 1

Arkusze robocze „Dwie gwiazdki i życzenie” (patrz arkusz zasobów po instrukcjach)

Taśma lub plastyczna masa klejąca / pinezki

Instrukcje: Część 1:

Pomiędzy zestawami 4 i 5 ćwiczeń klasowych będzie przerwa, więc być może trzeba zacząć od dyskusji w klasie, aby odświeżyć wspomnienia dzieci na temat uczenia się o różnorodności i włączaniu, mającym miejsce wcześniej w ciągu roku. Dobrym pomysłem byłoby przypomnienie im o ćwiczeniach, które wykonali, koncentrując się na tym, jak dobra była klasa, szkoła jako całość i oni jako jednostki, upewniając się, że ludzie czują się włączeni. Gdy będziesz pewny (a), że klasa jest gotowa, powtórz Zestaw 4, Ćwiczenie 1: Część 1 (z nieco innym brzmieniem, jak poniżej):

Następnie wyjaśnij klasie, że będą podejmować indywidualną decyzję o tym, jak dobra jest, ich zdaniem, klasa - jako cała grupa - w sprawianiu, że ludzie czują się włączeni. Wyjaśnij dzieciom, że mogą odpowiedzieć na cztery możliwe sposoby, które zapisane są ścianach (każdą odpowiedź umieść na innej ścianie pomieszczenia. (Jeśli jesteś na zewnątrz, użyj północy, południa, wschodu i zachodu.)

Zadaniem dzieci jest wybranie - szczerze - z którą odpowiedzią najbardziej się zgadzają i udanie się do ściany, gdzie ta odpowiedź się znajduje.

Odpowiedzi, których mogą udzielić dzieci zapisane na ścianach:

1. Zwykle nie włączamy innych
2. Czasami włączamy innych
3. Prawie zawsze włączamy innych
4. Zawsze włączamy innych

Gdy uczniowie zrozumieją odpowiedzi, możesz zadać im pytanie:

Jako klasa, jak dobrzy jesteśmy w sprawianiu, że ludzie czują się włączeni?

Kiedy dzieci będą na miejscu, porównaj ich odpowiedzi z wynikami tego ćwiczenia wykonanego z tą klasą pierwszy raz. Zapisz różnice i przedyskutuj je z klasą, używając pytań takich jak:

Co się zmieniło?

Co zrobiliśmy dobrze?

Co pomogło nam się zmienić jako klasa?

Czy jest coś, co przeszkodziło w drodze do naszej zmiany?

Jak myślicie, czego powinna szkoła spróbować następnym razem, aby być jeszcze lepszym w włączaniu ludzi?

Instrukcje: Część 2:

Zorganizuj uczniów w grupy po trzy osoby.

Rozdaj arkusze robocze „Hamburger z informacjami zwrotnymi”, które klasa ukończyła w Zestawie 4, Ćwiczenie 1. Nie ma znaczenia, czy trzyosobowe grupy różnią się od grup, które wypełniły te arkusze; chodzi o to, że grupy omawiają „burgerową” część opinii.

Poproś każdą grupę, aby przyjrzała się na „burgerowej” części arkusza:

Przypomnij im, że było to coś, co grupa, która wypełniła arkusz, chciała, aby klasa zrobiła, aby ludzie czuli się bardziej włączeni.

Ich zadaniem jest omówienie, czy to się stało. Oto kilka pytań, które mogą pomóc w ich rozmowie:

Jak to było na zajęciach w ciągu ostatnich kilku miesięcy - czy myślisz, że ludzie upewniają się, że wszyscy są włączeni?

Czy wydarzyło się to, co jest zapisane na burgerze?

Jeśli tak, w jakim stopniu się to wydarzyło?

Jeśli nie, dlaczego według Ciebie to się nie wydarzyło?

Zbierz trochę krótkich informacji zwrotnych od kilku grup o wynikach ich dyskusji.

Następnie, daj każdej grupie arkusz roboczy - „Dwie gwiazdki i życzenie”.

Podaj grupom instrukcję do dalszej części ćwiczenia:

1. Napiszcie lub narysujcie w każdej gwiazdce jedną rzecz, którą klasa zrobiła dobrze, aby upewnić się, że ludzie czują się włączeni od czasu ostatniego wykonania tego ćwiczenia.

2 Napiszcie lub narysujcie jedno życzenie, które pokazuje coś, co chcieliby zrobić następnego w klasie, aby upewnić się, że ludzie poczuć się jeszcze bardziej włączeni. Jeśli tak się nie stało, a grupa chciałaby, aby tak się stało, może to być powtórzenie tego, co było w burgerze. Alternatywnie grupa może napisać lub narysować coś nowego.

Przyklej arkusze robocze do ściany i podsumuj je na forum klasy.

Zastosuj język arkusza roboczego:

Daliśmy sobie gwiazdki za ...

Chcielibyśmy, aby...

Zachowaj arkusze robocze „Dwie gwiazdki i życzenie” i wykorzystaj je jako przypomnienie w ciągu najbliższych kilku miesięcy o tym, w czym klasa jest dobra, oraz o tym, co chcą robić dalej. Możesz także uwzględnić w swoich planach pracy z dziećmi ćwiczenie niektórych obszarów z pól życzeń w celu poprawy.

Ćwiczenie 1: Nasza klasa - Dwie gwiazdki i życzenie

Dwie rzeczy, które zrobiliśmy dobrze od czasu ćwiczenia z bułką burgerową z informacjami zwrot

Następnie chcielibyśmy, aby klasa ...

aby upewnić się, że ludzie czuli się, że są włączeni.

Ćwiczenie 2: Nasza szkoła

Czas

Część 1: 15 minut

Część 2: 20 minut

Część 3: 45 minut

Opis

Zajęcia na forum klasy oraz w małych grupach, aby umożliwić dzieciom zastanowienie się, w jakim stopniu szkoła jest obecnie włączająca oraz ustalenie priorytetów dalszych działań i opracowania ich wizji szkoły jako szkoły włączającej

Cel/e

Dla dzieci, aby:

- zastanowiły się, co się zmieniło w szkole, aby upewnić się, że ludzie czują się włączeni
- określiły w czym szkoła jest dobra, a w czym powinna być lepsza
- stworzyły wizję szkoły w jak największym stopniu włączającej

Organizacja grupy

Cała klasa, a następnie grupy po 5-6 dzieci

Źródła

Przestrzeń

Przedmiot dla każdego dziecka (na przykład: ołówek lub długopis) Stwierdzenie na kartce papieru: Nasza szkoła jest dobra w sprawianiu, by ludzie czuli się włączeni (patrz karta zasobów po instrukcjach w Zestawie 4: Ćwiczenie 2)

Zdjęcie z poprzedniego razu, kiedy wykonałeś(aś) to ćwiczenie w ramach Zestawu 4 Arkusz roboczy "Trzy rzeczy..." - jeden na grupę (patrz arkusz zasobów po instrukcjach) Bystrol lub papier do flipcharta Markery / farby

Instrukcje: Część 1:

Jeśli nie prowadziłeś jeszcze dyskusji w klasie, aby przypomnieć dzieciom, czego się nauczyły o włączaniu od początku roku, to teraz jest dobry moment na taką rozmowę. Możesz porozmawiać o ćwiczeniach, w których uczestniczyli, aby zastanowić się, jak dobra jest klasa, szkoła jako całość i oni indywidualnie - jako jednostki działających na rzecz włączania wszystkich.

Przypomnij klasie, że wiele osób w szkole w tym roku pracuje razem, aby zastanowić się, w jaki sposób szkoła może stać się lepsza we włączaniu ludzi. Poglądy klasy są ważne, a to ćwiczenie polega na zbieraniu ich opinii.

Usadź klasę w kręgu. Upewnij się, że każdy z nich ma długopis, ołówek lub inny mały przedmiot. Powiedz, że przeczytasz im stwierdzenie, a następnie umieść kartkę z tym zapisanym stwierdzeniem w środku kręgu. Dzieci muszą sobie wyobrazić, że istnieje granica między nimi a stwierdzeniem. Po przeczytaniu stwierdzenia poproś dzieci, aby umieściły swój przedmiot w pewnej odległości od kartki z napisem - im bliżej stwierdzenia kładą swój przedmiot, tym bardziej pokazują, że się z nim zgadzają. Im dalej od stwierdzenia kładą swój przedmiot, tym bardziej pokazują, że nie zgadzają się z zapisanym stwierdzeniem.

Przeczytaj stwierdzenie: Nasza szkoła jest dobra w upewnianiu się, by ludzie czuli się włączeni.

Gdy wszystkie przedmioty dzieci będą na miejscu, sfotografuj wynik.

Porównaj go ze zdjęciem z ostatniego razu i podsumuj, co zmieniło się u dzieci.

Kontynuuj przy pomocy krótkiej dyskusji w klasie, używając pytań takich jak:

Co się zmieniło? Jak to było w szkole w ciągu ostatnich kilku miesięcy

- czy ludzie poprawili się, upewniając się, że wszyscy są uwzględnieni?

Co zrobiła szkoła, żeby coś zmienić?

Czy jest coś, co się nie zmieniło, a co chciałś zmienić?

Jak myślisz, co powinna szkoła spróbować następnym razem, aby być jeszcze lepszym w włączaniu ludzi?

Zrób krótkie notatki z tej dyskusji, aby przekazać informacje zwrotne grupie wiodącej.

Instrukcje: Część 2:

Połącz dzieci w grupy po pięcioro lub sześcioro. Daj każdej grupie kopię arkusza roboczego „Trzy rzeczy ...” Wyjaśnij, że w swoich grupach będą dyskutować i decydować – ich zadaniem jest zapisać:

1. Trzy rzeczy, które według nich szkoła robiła dotąd dobrze, aby upewnić się, że ludzie czują się włączeni.

2. Trzy rzeczy, w których według nich szkoła mogłaby być jeszcze lepsza, aby upewnić się, że ludzie czują się włączeni.

Poglądy te zostaną przekazane grupie odpowiedzialnej za zastanowienie się, w jaki sposób uczynić szkołę lepszą w zakresie włączenia ludzi. Dlatego ważne jest, aby rzetelnie pracowali.

Daj grupom trochę czasu na wypełnienie arkusza. Po ich ukończeniu każda grupa może przedstawić klasie swoje przemyślenia. Na koniec zapytaj uczniów o to jak się czuli, co myśleli podczas tego ćwiczenia..

Podziękuj im za ich wkład i powiedz im, że przekażesz te przemyślenia.

Zbierz arkusze.

Instrukcje: Część 3:

Ta część ćwiczenia koncentruje się na uczniach pracujących w grupach, aby stworzyć produkt, który pokazuje, jak według nich szkoła wyglądałaby w sytuacji bycia najbardziej włączającą. Zdjęcia będą stanowić część pracy szkoły wokół tworzenia wizji na przyszłość.

Połącz dzieci w 5-cio lub 6-cio osobne grupy. Wyjaśnij im, że szkoła chce dalej pracować nad tym, aby ludzie czuli się włączeni. Aby to zrobić, chcemy się dowiedzieć jak według Was wyglądałaby idealna szkoła włączająca w przyszłości. To ćwiczenie ma na celu określenie wizji przyszłości przez uczniów i uczennice.

Zadaniem dzieci jest stworzenie obrazu/rysunku szkoły jak najbardziej włączającej. Na obrazie oprócz rysunków można zamieszczać kluczowe słowa wyjaśniające obraz.

Poniżej znajduje się kilka pytań, które możesz wykorzystać, aby pomóc dzieciom w stworzeniu ich obrazu. W zależności od Twojej klasy, możesz zrobić ćwiczenie jako jedno lub kilkietapowe. Możesz na przykład:

1. Podzielić ćwiczenie na trzy etapy, po jednym dla każdego pytania i rozpoczynać każdy etap od dyskusji klasowej na temat pytań.

2. Wydrukować te pytania i przekazać je grupom, aby mogły pracować niezależnie.

3. Pracować według własnego pomysłu.

Pytania pomocnicze do rysowania obrazu:

1. Jak wyglądałaby szkoła?

- *Kto byłby w szkole?*

- *Gdyby działała kamera, jakie działania dzieci rejestrowałaby - w klasach i na placu zabaw?*

- *Co robiłby personel?*

- *Jak wyglądałyby relacje pomiędzy personelem i dziećmi?*

- *Co byś zobaczył, gdyby rodzice lub goście przyjechali do szkoły?*

- *Czegoś byś nie widział(a)?*

2 Jak brzmiałaby szkoła?

- *Co słyszałbyś/słyszałabyś w klasach?*
- *Co słyszałbyś/słyszałabyś na placu zabaw?*
- *Co słyszałbyś/słyszałabyś w pokoju nauczycielskim?*
- *Co słyszałbyś/słyszałabyś na korytarzach?*
- *Czego nie słyszałbyś?*

3. Jaka byłaby szkoła?

- *Jak byś się czuł(a) jako uczeń?*
- *Jak czułbyś /czułabyś się jako członek personelu?*
- *Jak byś się czuł(a) jako rodzic?*
- *Jak byś się czuł(a) jako gość?*
- *Jak byś się nie czuł(a)?*

Rozdaj papier, długopisy/farby i pozwól grupom stworzyć swoje obrazy.

Przechodząc dookoła klasy, znajdź miejsce, w którym obrazy mogą wymagać więcej wyjaśnień i poproś dzieci, aby napisały słowo lub frazę obok obrazu, które pomogłyby wyjaśnić to komuś, kto zobaczyłby to po raz pierwszy.

Kiedy skończą, każda grupa może przedstawić swój obraz klasie.

Pod koniec Ćwiczenia 2, przekaz grupie wiodącej szkoły:

- zdjęcie i notatki z Części 1
- arkusze robocze z Części 2
- obrazki z Części 3

Ćwiczenie 2: Nasza szkoła - Trzy rzeczy... arkusz roboczy

Trzy rzeczy, które nasza szkoła robi dobrze, aby mieć pewność, że ludzie czują się włączeni:

1.

2.

3.

Trzy rzeczy, w których nasza szkoła mogłaby być jeszcze lepsza, aby upewnić się, że ludzie czują się włączeni.

1.

2.

3.

Ćwiczenie 3: Ja!

Czas

20 minut

Opis

Indywidualne, refleksyjne działanie, którego efektem jest stworzenie "klasowej ściany z refleksjami"

Cel/e

Dla dzieci, aby:

- dokonały samooceny czy stały się lepsze w upewnianiu się, że ludzie (np. koledzy i koleżanki z klasy/szkoły) czują się włączeni
- określiły jedną rzecz, którą będą doskonalić, żeby być lepszym w włączaniu innych
- zapisały, w czym chciałyby być lepsze na klasowym plakacie

Organizacja grupy

Ćwiczenie indywidualne z dyskusją w parach

Źródła

Pocztówki z Zestawu 4: Ćwiczenie 3

Duża kartka - brystol, papier do flipcharta lub tapeta

Kawałki papieru „Będę...” (zapoznaj się z arkuszem dotyczącym zasobów po instrukcjach)

Klej

Instrukcje

Warto w dyskusji na forum klasy odnieść się do tego co już wiemy, umiemy na temat włączania, czego nauczyliśmy się dzięki wcześniej wykonywanym w szkole ćwiczeniom/ działaniom.

Przypomnij dzieciom, że jakiś czas temu napisały do siebie pocztówki o czymś, co chciałyby zrobić, aby upewnić się, że ludzie czują się bardziej zaangażowani. Nadszedł czas, aby spojrzeć na te pocztówki i zobaczyć, jak sobie poradzili.

Daj każdą pocztówkę dziecku, które ją napisało. Poproś ich, aby po cichu zastanowili się nad następującymi pytaniami (możesz je zapisać na tablicy lub przekazać bezpośrednio dzieciom):

Czy zrobiłem(am) to co powiedziałem(am), że zrobię?

Czy trudno było się tego trzymać? Jeśli tak, to dlaczego? Jeśli tak, to dlaczego?

Czy ktokolwiek inny mi pomógł? Jeśli tak, to kto?

Czy możesz podać przykład sytuacji, w której to zrobiłeś (aś)? Co się wydarzyło? Jak się czuleś(aś)? Jak według Ciebie czuła się druga osoba lub osoby?

Po pewnym czasie na zastanowienie poproś ich o podzielenie się ich przemyśleniami w parach.

Następnie uzyskaj informacje zwrotne od osób, które chcą podzielić się swoimi doświadczeniami. Przypomnij dzieciom, że muszą rozmawiać bez wymawiania imion innych osób w klasie (chyba że masz pewność, że będzie to w porządku, a klasa wyrazi zgodę na używanie imion).

Następnym etapem zajęć jest wymyślenie przez dzieci czegoś innego, co mogą zrobić, aby upewnić się, że ludzie czują się włączeni.

Ponownie daj trochę czasu na indywidualne myślenie i trochę czasu na omówienie pomysłów z partnerem.

Gdy dzieci będą gotowe podjąć decyzję o tym, co chcą zrobić, rozdaj kawałki papieru „Ja zrobię ...” (patrz arkusz zasobów poniżej) i poproś, aby napisały, co zrobią na kawałku papieru. Zostaną one wywieszone na ścianie.

Umieścić duży kawałek papieru (szary papier lub arkusz z flipchartu) w miejscu dostępnym w klasie. Położyć obok niej kilka klejów w sztyfcie.

Gdy każde dziecko wypełni swoje kawałki papieru, następnie poproś dziecko, aby przykleiło swoją kartkę do dużego kawałka papieru. Będzie to duży plakat do umieszczenia na ścianie w klasie jako przypomnienie. Powieś plakat, jak będzie gotowy.

Ćwiczenie 3: Kawałki papieru "Ja - Zrobię..."

Aby upewnić się, że inni (koledzy i koleżanki) czują się włączeni, zamierzam ...

Aby upewnić się, że inni (koledzy i koleżanki) czują się włączeni, zamierzam ...

Aby upewnić się, że inni (koledzy i koleżanki) czują się włączeni, zamierzam ...

Aby upewnić się, że inni (koledzy i koleżanki) czują się włączeni, zamierzam ...

Aby upewnić się, że inni (koledzy i koleżanki) czują się włączeni, zamierzam ...

Aby upewnić się, że inni (koledzy i koleżanki) czują się włączeni, zamierzam ...

Zestaw 1: Różnorodność

Zakres wiekowy: 12-15

Ćwiczenie 1: Quiz z błyskawicznymi poglądami

Czas

5 minut

Opis

Szybki quiz, który należy ukończyć indywidualnie, z krótkimi informacjami zwrotnymi między rundami

Cel/e

Dla uczniów, aby:

- Dostrzegli, że różnice są powszechne i wzbudzają zainteresowanie

Organizacja grupy

Cała klasa razem, zadanie indywidualne

Źródła

Papier do notatek, długopisy

Instrukcje

Poinformuj osoby klasy, że wezmą udział w quizie. Poproś, aby każdy zaznaczył te odpowiedzi, które odnoszą się do niego.

Przeczytaj na głos poniższe pytania. W międzyczasie zbierz niewielką ilość informacji zwrotnych od poszczególnych osób – tyle, ile wystarczy, aby na końcu podkreślić, że istnieje różnorodność poglądów w całej klasie.

Pytania (które możesz zmienić w celu dostosowania do swoich uczniów) to:

1. Jaka jest Twoja ulubiona potrawa?
2. Jaki jest Twój ulubiony kolor?
3. Kto jest Twoją ulubioną gwiazdą telewizyjną lub filmową?

Pytania

Co zauważyłeś(aś)? Czy Twoje odpowiedzi były takie same czy różne?

Jak by to było, gdybyśmy wszyscy odpowiedzieli tak samo?

Na koniec podsumuj, że posiadanie różnych poglądów czyni życie bardziej interesującym.

Ćwiczenie 2: Znajdź kogoś, kto...

Czas

20 minut

Opis

Praktyczne ćwiczenie, które wymaga od uczniów poruszania się po pokoju i rozmowy z różnymi osobami w klasie

Cel/e

Dla uczniów, aby:

- Dowiedzieli się czegoś o innych uczniach, których wcześniej nie znali
- Zauważyli, że wśród osób w klasie istnieją zarówno różnice, jak i podobieństwa
- Wyjaśnili wachlarz różnic w klasie

Organizacja grupy

Cała klasa

Źródła

Przestrzeń

Arkusz „Znajdź kogoś, kto ...” (patrz arkusz zasobów po instrukcji)

Instrukcje

Daj każdemu uczniowi arkusz „Znajdź kogoś, kto ...”, zawierający różne stwierdzenia zapisane w 25 polach. Zadaniem uczniów jest sprawdzenie, czy mogą znaleźć innego ucznia pasującego do każdego pola i wpisanie w pole imię tego ucznia. Może zmienić dowolnie liczbę pól oraz/lub teksty w polach, żeby dostosować je do swoich potrzeb.

Żeby uczniom łatwiej było zrozumieć polecenie zademonstruj co mają zrobić. Wybierz kwadrat i zapytaj jakiegoś ucznia o tekst w kwadracie (na przykład czy „ma ten sam ulubiony kolor, co Ty”. Pytaj kolejnych uczniów, aż znajdziesz kogoś, kto będzie pasował do twojej odpowiedzi i zapisz jego imię w kwadracie. Wyjaśnij, że postępujemy tak dotąd dokąd nie uzupełnimy imionami wszystkich kwadratów.

Uwaga!

Ważne jest, że nie można powtórzyć tego samego imienia w swoim arkuszu! Trzeba znaleźć inną osobę do każdego kwadratu.

Wyjaśnij uczniom, że koniec zabawy jest wtedy, kiedy jedna osoba uzupełni swój cały arkusz i na głos krzyknie BINGO!

Poproś uczniów, aby się przygotowali, upewnili się, że mają swoje długopisy i arkusze ćwiczeń i rozpoczęli ćwiczenie.

Gdy pierwszy uczeń krzyknie BINGO!, zatrzymaj uczniów. Sprawdź arkusz ucznia, aby upewnić się, że ma on zapisane inne imiona w każdym kwadracie. Jeśli tak nie jest, możesz kontynuować zabawę Alternatywa dla wypełniania wszystkich kwadratów

Daj uczniom limit czasu i zobacz, ilu uczniom udało się skończyć w wyznaczonym terminie.

Pytania

Jakie były powody zrobienia tego ćwiczenia? (Poznanie się lepiej nawzajem, poznanie siebie nawzajem, zrozumienie, że wszyscy mają podobieństwa i różnice, umiejętności komunikacyjne, /...)

Czego dowiedziałeś się o podobieństwach między kolegami i koleżankami z klasy?

Jak myślisz, jakie są podstawowe podobieństwa między ludźmi?

Czego nauczyłeś się o różnicach występujących w klasie - czym się różniły?

Czy łatwiej było znaleźć osoby, które lubiły Twoje ulubione rzeczy, czy wypełnić pola różnymi stwierdzeniami?

Czy ludzie z wieloma podobieństwami nadal czymś się różnią?

Czy ludzie różniący się od siebie nadal mają jakieś podobieństwa?

Ćwiczenie 1: Arkusz ćwiczenia „Znajdź kogoś, kto...”

Znajdź kogoś, kto...

Jest pasjonatem środowiska	Ma ten sam ulubiony program telewizyjny co Ty	Ma tyle samo rodzeństwa co Ty	Jest naprawdę dobry w opiekowaniu się innymi ludźmi
Jest doskonały z techniki.	Potrafi grać na instrumencie muzycznym	Odwiedził inny kraj w Europie	Lubi tę samą muzykę, co Ty
Lubi czytać	Ma ten sam ulubiony sport co Ty	Praktykuje jakąś religię	Mówi płynnie w więcej niż jednym języku
Lubi podróżować	Odwiedził kraj poza Europą	Ma ten sam ulubiony kolor co Ty	Gra w gry komputerowe jako hobby
Ma przedmiot w szkole, który sprawia mu trudność	Lubi gotować	Ma rodziców lub dziadków, którzy urodzili się w innym kraju	Ma swoje zwierzątko domowe

Ćwiczenie 3: Nasz świat

Czas

20 minut (Opcje 1 i 3); do maks. 60 minut (Opcja 2)

Opis

To ćwiczenie oferuje wybór trzech sposobów, dzięki którym uczniowie mogą odkrywać różnice na świecie. Ćwiczenie zapoznaje również uczniów ze słowem „różnorodność”.

Cel/e

Dla uczniów, aby:

- Uświadomili sobie, że zakres różnic, które rozpoznają w swojej klasie jest większy niż rozpoznany w poprzednim ćwiczeniu (patrzac szerzej na różnice na świecie)

Organizacja grupy

Grupy po pięciu czy sześciu uczniów

Źródła

Brystol lub papier do flipcharta (Opcje 1 i 2)

Markery (Opcja 1)

Magazyny i gazety, nożyczki i klej (Opcja 2)

Komputer i projektor z audio i dostępem do Wi-Fi (Opcja 3)

Istnieją trzy sposoby na przeprowadzenie tego ćwiczenia:

- Opcja 1. Bez techniki (dyskusja i ćwiczenie z wykresem radarowym)
- Opcja 2. Niski poziom techniki (stwórz kolaż o różnorodności)
- Opcja 3. Z techniką (pokaż film, aby stymulować dyskusję)

Instrukcje: Opcja 1 – Bez techniki

Podsumuj różnice, które uczniowie odkryli w ramach ćwiczenia „Znajdź kogoś, kto ...”
Dzisiejszym zadaniem uczniów jest poszerzenie wiedzy o różnicach poprzez myślenie o świecie jako o całości, a nie tylko o ich klasie. Uświadomić to sobie, tworząc wykres radarowy, który pokazuje tyle różnic między ludźmi na świecie, ile tylko mogą sobie wyobrazić.

Połącz uczniów w 5- cio lub 6-cioosobowe grupy. Daj każdej grupie kawałek brystolu lub papieru do flipcharta i kilka markerów oraz trochę czasu na zrobienie wykresu radarowego.

Gdy wykresy radarowe będą gotowe, udostępni je w jeden z następujących sposobów::

- Spacer po galerii: mapy myśli są przyklejone do ścian w klasie a uczniowie oglądają je chodząc dookoła sali.
- Spacer wokół stołów: grupy zostawiają swoje mapy myśli na stole i poruszają się po klasie, aby zobaczyć mapy innych.
- Wysłannik: jeden członek grupy odwiedza inną grupę z ich mapą myśli i przedstawia ją; dzieje się tak dopóki wszystkie grupy nie zobaczą wszystkich map myśli – wysłannik za każdym razem jest zmieniany
- Przekazywanie: przekaz każdy wykres radarowy od grupy do grupy w celu zapoznania się z nim i porównania wyników na wszystkich wykresach
- Prezentacje: każda grupa przedstawia swój wykres radarowy całej klasie.

Instrukcje: Opcja 2 – Niska technika

Podsumuj różnice, które uczniowie odkryli w ramach ćwiczenia „Znajdź kogoś, kto ...”
Celem pracy uczniów jest poszerzenie ich wiedzy o różnicach poprzez myślenie o świecie jako o całości, a nie tylko o ich klasie. Uczniowie osiągną cel wykonując kolaż, który pokaże tyle różnic między ludźmi na świecie, ile mogą znaleźć w gazetach i czasopiśmie.

Połącz uczniów w grupy 5-cio lub 6-cioosobowe. . Daj każdej grupie stos magazynów i gazet, nożyczki i klej oraz kawałek brystolu lub papieru do flipcharta. Daj im trochę czasu na poszukiwanie obrazów i słów przedstawiających różnice między ludźmi na całym świecie.

Gdy kolaże będą gotowe, udostępni je w jeden z następujących sposobów:

- Spacer po galerii: przyklej kolaże do ściany tak, żeby uczniowie chodząc wokół klasy mogli je oglądać
- Spacer wokół stołów: grupy zostawiają swoje kolaże na stole i poruszają się po klasie, aby zobaczyć prace innych.
- Wysłannik: jeden członek grupy odwiedza inną grupę z ich kolażem i przedstawia stworzony kolaż; działanie jest powtarzane dopóki wszystkie grupy nie zobaczą wszystkich kolaży – za każdym razem zmieniamy wysłannika
- Przekazywanie: przekaz każdy kolaż od grupy do grupy w celu obejrzenia go.
- Prezentacje: każda grupa przedstawia swój kolaż całej klasie.

Instrukcje: Opcja 3 – Tech.

To ćwiczenie koncentruje się na pierwszych dwóch minutach zwiastuna filmu One Day on Earth [Jeden dzień na ziemi]. Jest to projekt, w którym poproszono ludzi z całego świata, aby sfilmowali swoje życie tego samego dnia (w październiku 2010 r.), a następnie nakręcono film fabularny na podstawie wyników. Zwiastun można znaleźć pod adresem:

<https://www.youtube.com/watch?v=ihJb6PkwZIs>

<https://vimeo.com/26378195>

Wyjaśnij uczniom tło filmu i powiedz im, że pokażesz im pierwsze dwie minuty. Ich zadaniem jest zauważenie jak największej liczby różnic między ludźmi w filmie. Następnie zapytaj uczniów, co zauważyli i zrób wspólną listę na tablicy / flipcharcie. Prawdopodobnie będą wymieniać różnice dotyczące::

- Rasy
- Płci
- Ubrania/wyglądu
- Okazywania emocji
- Dostępu do technologii
- sposobów zabawy
- różnorodności języków
- Kultury / tradycji
- Przekonań
- Środowiska
- Sposobów podróżowania (w tym na wózku inwalidzkim – wskaż to nawet jeśli się to nie pojawi w dyskusji)
- Stylów życia
- Sposobów na zarabianie na życie
- Muzyki

-Tańcain the film as they can. Afterwards, ask students what they noticed and make a shared list on a board / flipchart. They are likely to say things like:

Pytania

Czego dowiedzieliśmy się o różnicach na całym świecie z tego ćwiczenia?

Upewnij się, że w dyskusji pojawia się cały szereg różnic, w tym:

rasa, płeć, przekonania, postawy, kultury, seksualność, zdolności i niepełnosprawność, warunki społeczno-ekonomiczne, ubóstwo i bogactwo, pokój i przemoc. Może to prowadzić do komentarzy na temat nierówności – do tego wrócimy w Zestawie 2.

Czy nauczyło nas to czegoś o podobieństwach między ludźmi, a także o różnicach?

W podsumowaniu ćwiczenia możesz wyciągnąć wniosek, że jako ludzie mamy ze sobą wiele wspólnego, ale też wiele z tych podobieństw wprowadzamy w życie na różne sposoby. Więc przykładowo ślub w jednej części świata będzie inny niż w innej części, muzyka i taniec są różne na całym świecie, pojęcie zabawy dla jednej osoby nie jest takie samo, jak drugiej itd. Możesz skorzystać z przykładów z tego, co wiesz o klasie (np. niektórzy ludzie są dobrzy z plastyki, inni z matematyki, ale wszyscy dobrzy w czymś), a także z własnego życia, aby ściśle powiązać uczenie się z doświadczeniem uczniów.

Wyjaśnij uczniom, że te różnice oznaczają, że świat jest bardzo różnorodnym miejscem. My w ćwiczeniu skupiliśmy się na myśleniu o ludziach, nie zapominajmy, że istnieje także wiele różnorodności roślin, zwierząt, krajobrazów itp.

A więc, co oznacza zróżnicowany? (Coś, co jest zróżnicowane, ma wiele odmian lub różnic.)

A różnorodność? (Stan różnorodności – można więc powiedzieć „te kraje są bardzo zróżnicowane” lub „te kraje są pełne różnorodności”).

Ćwiczenie 4: Co jest dobrego w zróżnicowaniu?

Czas

Część 1: 15 minut

Część 2: 25 minut

Opis

Pewna indywidualna refleksja i ćwiczenie typu think-per-share, której rezultatem jest wiersz klasowy - wszystko skupia się na pozytywnych aspektach różnorodności

Cel/e

Dla uczniów, aby:

- zastanowili się i określili wpływ różnorodności na swoje życie
- eksplorowali pozytywne aspekty różnorodności
- stworzyli „nonsensowny wiersz” całej klasy o pozytywnych aspektach różnorodności

Organizacja grupy

Indywidualna refleksja, pary i czwórki

Źródła

Papier i długopisy

Paski papieru wystarczająco duże, aby zmieścić zdanie: Część 2:

Taśma klejąca lub pinezka: Część 2:

Jeśli nie wykonaliście Ćwiczenia 3, będziesz musiał(a) porozmawiać z uczniami przed tym ćwiczeniem, aby upewnić się, że rozumieją słowa „różnorodny” i „różnorodność”.

Instrukcje: Część 1:

Etapy projektu bardziej szczegółowo. Poproś każdego ucznia/ uczennicę o sporządzenie listy - może być to lista w formie rysunków lub zapisu słownego- rzeczy, które są dla niego ważne w jego/ jej życiu (rodzina, przyjaciele, muzyka, filmy, gry komputerowe, książki itp.).

Następnie poproś ich, aby spojrzeli na ich listę i zastanowili się, na które elementy na niej mają wpływ ludzie różniący się od nich - z różnych krajów, posiadający różne umiejętności, płci, seksualności, kultury, przekonania, pochodzenie itp. Poproś, aby napisali kilka słów obok każdego elementu na liście, gdy widzą wyraźny wpływ.

Zbierz trochę informacji zwrotnych od uczniów.

Pytania

Jakie wpływy zauważyłeś(aś)?

Na które elementy z Twojej listy wpłynęły osoby, które różnią się od Ciebie?

Czy były jakiegolwiek elementy, na które nie miały wpływu osoby, które różnią się od Ciebie?

Co to ćwiczenie sprawia, że myślisz o różnorodności?

W tym miejscu warto podkreślić, że różnorodność jest faktem życiowym

- nie zniknie i przynosi wiele pozytywów do naszego życia.

Instrukcje: Część 2:

To ćwiczenie zostało zaadaptowane z Artworks Creative Communications:

Kreatywny zestaw narzędzi do ewaluacji

<http://www.artworkscreative.org.uk/wp-content/uploads/2015/11/Creative-Evaluation-Toolkit.pdf>

Część 2 jest zorganizowana jako ćwiczenie z rodzaju „think-pairshare”, które prowadzi do ćwiczenia grupowego.

Poproś uczniów, aby zastanowili się przez chwilę nad głównymi pozytywami, jakie różnorodność wnosi do ich życia (mogą to być ludzie, których kochają, dostęp do kultury lub towarów z całego świata, ogólnie więcej emocji lub zainteresowania, zamiłowanie do zagranicznych potraw itp.).

Następnie połącz ich w pary i poproś, aby podzielili się swoimi przemyśleniami. Po kilku minutach poproś pary o dołączenie do innej pary i podzielenie się refleksjami ponownie w czwórkach. Daj każdej grupie kartkę, ponieważ tym razem muszą także sporządzić listę lub wykres radarowy słów, które podsumowują ich rozmowę.

Zbierz informacje zwrotne od tych czteroosobowych grup, aby uzyskać przykłady słów, które mają zapisane na papierze.

Następnie poproś uczniów, aby przez trzydzieści sekund intensywnie przestudiowali swoją kartkę papieru. Kiedy to zrobią, muszą odwrócić kartkę i zanotować tyle słów, zapamiętali z listy – bez oszukiwania! – zatrzymując się, gdy osiągną maksymalnie siedem słów.

Kiedy już znajdą listę tych słów, daj każdej grupie kartkę papieru, wystarczająco dużą, aby mogli napisać na niej zdanie. Ich kolejnym zadaniem jest ułożenie zdania ze słów na liście. oprócz słów z listy mogą używać łączników, takich jak „i”, „ale”, „więc”, „to”, „za”, aby połączyć zdanie ze swoimi słowami.

Kiedy zdanie jest gotowe, poproś jednego członka każdej grupy, aby przyszedł i przykleił swoje zdanie do czystego kawałka papieru, tak aby zdania „płynęły” jedno po drugim i tworzyły zapis informacji.

Ta grupa zdań staje się teraz wierszem klasowym: „Co jest dobrego w zróżnicowaniu?”

Poproś jakiegoś ucznia o przeczytanie wiersza klasie. To może nie mieć pełnego sensu! Ale podsumuje niektóre kluczowe pozytywy dotyczące różnorodności, mające znaczenie dla klasy.

Na koniec zapytaj klasę o ich ulubione fragmenty wiersza. Wywieś to w widocznym miejscu w klasie.

Ćwiczenie 5: Wyzwania różnorodności

Czas

60 minut

Opis

Ćwiczenie grupowe z wykorzystaniem technik aktorskich i dyskusja całej klasy w celu zbadania niektórych wyzwań związanych z różnorodnością Cel/e

Dla uczniów, aby:

- zidentyfikowali i wyjaśnili, poprzez fotografię człowieka, niektóre z wyzwań, jakie może przynieść różnorodność
- uświadomili sobie że mają wybór sposobu działania w zróżnicowanym środowisku i że ich wybory wpływają na innych

Organizacja grupy

Grupy 5-cio lub 6-cioosobowe

Źródła

Wyzwania związane ze scenariuszami dotyczącymi różnorodności (patrz arkusze zasobów po instrukcjach; do wyboru jest sześć scenariuszy)

Instrukcje

Ustal z uczniami, że chociaż, jak wykazano w Ćwiczeniu 4, istnieje wiele pozytywnych aspektów różnorodności, może ona również stanowić wyzwania. To działanie daje uczniom szansę na zbadanie niektórych z tych wyzwań.

Zorganizuj uczniów w grupy po pięcioro lub sześcioro. Wyjaśnij, że będą pracować w grupach tworzyć fotografię (lub obraz) człowieka, aby pokazać, jako klasa, niektóre wyzwania, jakie może przynieść różnorodność. Każda grupa będzie miała scenariusz na temat danej postaci jako ich punkt wyjścia.

Daj każdej grupie scenariusz; jeden lub dwóch członków grupy powinno przeczytać to na głos innym. Po przeczytaniu scenariusza poproś grupy o omówienie:

- wyzwań stojących przed tą postacią
- powodu, dlaczego ta postać stoi przed tymi wyzwaniami.

Po pewnym czasie dyskusji wyjaśnij uczniom, że ich kolejnym zadaniem jest stworzenie fotografii lub obrazu człowieka, który pokaże:

- co dzieje się w ich scenariuszu
- co najmniej jedno wyzwanie, przed którym stoi ich postać.

Oto kilka pytań, które pomogą grupom przemyśleć ich fotografię człowieka; możesz je napisać w widocznym dla uczniów miejscu i rozdać zestaw pytań na grupę.

Kto ma być na fotografii człowieka?

Gdzie oni muszą być?

Co oni mają robić?

Jakie mają pokazywać emocje?

Powiedz im również, że gdy ich fotografia człowieka będzie gotowa, pokażą ją innym grupom, które będą próbowały ustalić, co się dzieje - dlatego ważne jest, aby ich zdjęcie było jak najbardziej jasne.

Daj grupom trochę czasu na pracę nad ich fotografią człowieka. Kiedy grupy są gotowe, każda grupa pokazuje klasie swoje zdjęcie.

Zrób zdjęcie każdego z nich; można ich użyć w Zestawie 3. Zadaż im pytania dotyczące każdego zdjęcia, na przykład:

Co tu się dzieje?

Jakie widzisz emocje?

Jak myślisz, przed jakim wyzwaniem stoi postać /postaci?

Słowa „włączony(a)” i „wykluczony(a)” mogą pojawić się w twoich dyskusjach - jeśli tak, poinformuj uczniów, że wrócisz do tych tematów w nadchodzących tygodniach.

Poproś każdą grupę, aby podsumowała swój scenariusz reszcie klasy.

Opcjonalne działania dodatkowe:

1. Uczniowie mogą tworzyć pytania dla różnych postaci widniejących na dowolnej fotografii człowieka. Postacie te można następnie umieścić na „gorącym krześle”, aby odpowiedzieć na pytania.

2 Wybierz jedną fotografię człowieka do zbadania bardziej szczegółowo.

Uczniowie tworzą pytania dla różnych postaci na tej fotografii.

Poproś uczniów zaangażowanych w fotografię, aby ustawili ją ponownie, a następnie inni uczniowie mogą zadawać swoje pytania postaci odgrywającej rolę.

Pytania

Kiedy widzisz, że takie sytuacje się zdarzają, jakie wyzwania to stwarza dla Ciebie?

Czy te wyzwania oznaczają, że powinniśmy porzucić różnorodność?

Wyjaśnij swój tok rozumowania.

Jakie są najbardziej pomocne lub przydatne dla nas sposoby podejścia do różnorodności?

Zakończ sesję podsumowując, że różnorodność z pewnością niesie ze sobą wyzwania, ale większość ludzi zgadza się, że pozytywne aspekty, które wnosi do naszego życia, przeważają nad nimi. Różnorodność jest zatem czymś, co sprawia, że nasze życie jest bogatsze i jest warte świętowania.

Ćwiczenie 5: Wyzwania różnorodności - scenariusze

Scenariusz 5 jest fragmentem z *Out of Place* [Nie na swoim miejscu] autorstwa Archie Pyke'a, St Saviour's Primary School [Szkoła podstawowa im. Św. Zbawcy]: Konkurs kreatywnego pisanie Tower Hamlets, 2016 r.

https://www.kidscape.org.uk/media/1011/being_me_-_chapters_1-5.pdf

Scenario 5 is an extract from *Out of Place* by Archie Pyke, St Saviour's Primary School: Tower Hamlets Creative Writing Competition 2016

<http://www.towerhamlets-sls.org.uk/outofplace/>

Scenariusz jest wiadomością BBC, Daily torment of racism in the classroom [Codzienna udręka z rasizmem w klasie] autorstwa Divyi Talwar, BBC Asian Network, 23.05.12

<https://www.bbc.co.uk/news/education-18150650>

Scenariusz I Historia Evana

8.00 rano

Patrzę na siebie w lustrze i próbuję zobaczyć, co widzą inni. Jestem najmniejszy w swojej klasie i jestem niezdarne, jeśli chodzi o piłkę nożną, ale nie widzę nic innego co różniłoby mnie od innych. Zastanawiam się: Czy moje buty głupio wyglądają? Czy mam dziewczęcą twarz? Czy to moja skóra?

8.15 rano

„Masz swoje rzeczy do pływania?“, krzyczy mama z dołu. „Tak“ – krzyczę, a mój żołądek skręca się w węzeł. Lubię pływać. Chciałbym tylko nie musieć pływać w szkole. Niektórzy z mojej klasy uważają, że to dziwne, że dobrze nurkuję i tańczę i dlatego mnie przezywają. Wolę być beznadziejny we wszystkim i nigdy więcej nie tańczyć i być w jednym z gangów w mojej klasie, niż być w czymś dobrym i być wyśmiewanym. Zastanawiam się, czy wpędzę się w tarapaty, jeśli znowu „zapomnę“ moich rzeczy do pływania, żebym mógł usiąść z boku

9.00 rano

W szkole siedzę obok Elli. Zaczynamy rozmawiać o tym, co robiliśmy w weekend, a ona pyta mnie, czy widziałem ten program taneczny w telewizji w sobotę. „Wszystko w porządku, dziewczyny?“ dobiega zza nas jakiś głos. Znowu Rich. „Daj nam spokój, Rich. Nie masz nic lepszego do roboty? mówi Ella. „Ona Cię ochrania, Evie?“

- mówi Rich, a chłopcy się śmieją. Na wypadek, gdybyście się zastanawiali, ten konkretny dowcip o „Evie“ zaczął się, gdy nie słuchałem pani Geller na lekcji plastyki w szkole podstawowej, a ona poprosiła wszystkie dziewczyny, żeby wstały i wzięły swoje torby. Wstałem i wtedy zrozumiałem mój błąd. W tym ułamku sekundy moje imię zostało zmienione z Evan na Evie. To mogłoby być zabawne, gdyby trwało jedno zajęcia, a nawet jeden dzień. Ale to było rok temu - w innej szkole - a chłopcy ze szkoły podstawowej powiedzieli o wszystkim w tej klasie i oni nadal nie odpuszczają.

Scenariusz 2: Historia Farii

Codziennie zabieram brata do sklepu po mleko lub cokolwiek, czego potrzebuje Mama. Moja mama jest na wózku inwalidzkim, więc trudno jest jej wejść na wzgórze, a Rahul, mój brat, ma autyzm, więc nie lubi wychodzić samemu z domu. Jest o dwa lata starszy ode mnie (14 lat, a ja mam 12 lat) ale naprawdę boi się spacerować po parku, jeśli jest tam dużo ludzi, więc musimy chodzić wokół niego. Lubi chodzić po białych liniach wokół boiska. Następnie przecinamy spokojną ścieżkę do sklepu i czekamy, aż wszyscy wyjdą, aby mógł wejść i się rozejrzeć. Nie lubi ruchliwych miejsc i zbyt dużego hałasu. W dobry dzień ludzie tylko będą się z nas śmiać. Nic nie powiedzą i nie sędzą, by Rahul ich widział. Chociaż każdego dnia zadaję sobie to samo pytanie: z czego oni się śmieją? Ale czasami dzieci w parku idą za nami i mówią takie rzeczy, jak „Dziwak na ścieżce wojennej”, „Czy rozpocznie się pokaz dziwaka?” albo „Czy idziesz do sklepu z życiem, aby dostać życie?” Potem muszę naprawdę ciężko się starać, aby powstrzymać Rahula przed ucieczką do domu lub zdenerwowaniem się. Czasami uderza mnie w ramię, ponieważ jest tak wściekły na nich i wszyscy się śmieją i kręcą głowami. Rahul wie, że mu nie oddam. Muszę tylko pogłaskać go po dłoni i poczekać, aż znów się uspokoi, mówi Mama.

Scenariusz 3: Historia Leah

7.15 rano

Zakładam moje joggery, żeby wyjść z Mitchem, naszym psem. Lubię biegać z nim po osiedlu przed śniadaniem, nawet gdy pada deszcz. Po śniadaniu przebieram się. Nie mogę znaleźć moich spodni, tych bufiastych, które nie przylegają do moich nóg. Mama musiała je uprać po wczorajszym zabłoceniu - więc wracam do łóżka. Mam złe przeczucia co do dzisiejszego dnia.

8.45 rano

Mama podrzuca mnie samochodem, ponieważ spóźniłam się na autobus z powodu tego, co nazywa „spodniową katastrofą”. Jest trochę rozzłoszczona, bo spóźniła się do pracy, ale mówi mi, że zdecydowanie nie gniewa się na mnie i głaska mnie po włosach. Patrzę w lustro i ponownie przyklepuję włosy, a następnie sprawdzam w torbie, aby upewnić się, że mój piórnik jest zapięty, a następnie ponownie zapinam torbę. Czasami, gdy przechodzę przez recepcję, starsze dzieci biorą moją torbę, a jeśli wypadną z niej długopisy, to wtedy się psują.

9.30 rano

Na zajęciach pracujemy nad naszymi esejami historycznymi. Jest naprawdę głośno i pan Babinski mówi wszystkim, aby się uspokoił.

Pstrykają papierem po całej klasie, a Nikos i Leroy przede mną próbują wyciągnąć jakieś rzeczy ze swoich toreb, a pan Babinski ustawia projektor i mówi wszystkim, żeby milczeli, a ja nie mogę znieść hałasu. „Cicho!” Krzyczę, „Cicho!” Chłopcy patrzą na mnie, a potem kontynuują, jakby gdyby nigdy nic.

Scenariusz 4 Historia Akina

9.00 rano

Spóźniłem się - znowu. Ale nie przeszkadza mi to, że w niektóre dni spóźniam się do szkoły. Wczoraj były urodziny Antony'ego i nie mogłem iść, więc będę o tym rozmawiać w szatni, a jeśli się spóźnię, nie załapię się na to. Antony zaprosił mnie, ale mama miała zły dzień i spytała, czy przyprowadzę Folę (moją siedmioletnią siostrę) do domu po szkole przed imprezą. Szczerze mówiąc, kiedy wróciłem do domu i posadziłem ją z przekąską, zrobiłem mamie filizankę herbaty i zmieniłem dzinsy (mama powiedziała, że te, które założyłam, były brudne i znalezienie czystych zajęło mi wieki) pomyślałem, że prawdopodobnie za dużo straciłem - może nawet zdążyli do tej pory pójść do parku, aby grać w piłkę nożną.

Pani Koupass pyta mnie, dlaczego się spóźniłem. Ona tak często zadaje mi to samo pytanie, że nawet nie czeka na odpowiedź i swoim mocnym głosem każe mi usiąść i kontynuować czytanie. Widzę Eleni i Anwara chichoczących do siebie, gdy siadam na swoim krześle i szukam mojej książki na biurku.

9.05 rano

Patrzę na zegar i stwierdzam, że nie śpię od trzech godzin. Tata musi wyjść do pracy naprawdę wcześniej, więc obudził mnie, żebym pomógł Foli o 6. Chciał się upewnić, że będziemy gotowi do szkoły, zanim wyjdzie z domu o 7. Potem, kiedy odszedł, Fola rozlała swoje śniadanie na koszulę, a ja musiałam znaleźć jej inną bluzkę i ją wyprasować jej, a ona zrobiła straszne zamieszanie z powodu przebierania się. Kazałem jej oglądać telewizję przez chwilę, a ja zaniósłem Mamie jej śniadanie i usiadłem z nią, żeby się upewnić, że zjadła.

Potem była już 8.20 i Fola skarżyła się przez całą drogę do szkoły, idąc jak wielki, brzydki, wolny ślimak do szkolnej bramy. I dlatego się spóźniłem. 9.05am I

Scenariusz 5: Historia Yasima

Mam na imię Yasim i mam trzynaście lat. Nienawidzę swojego życia, ale przynajmniej mam życie. Przyjechałem z Syrii i nie wiem, co się stało z moją rodziną ...

Minęły dwa tygodnie, odkąd jestem w tym kraju, nazywa się Anglią, a sprawy się poprawiły, choć wciąż nie wiem, co ktoś mówi. Zostałem przydzielony do rodziny o nazwie „rodzice zastępczy”. Zaczynam rozumieć niektóre słowa i komunikujemy się również za pomocą wymyślnego języka migowego.

Zacząłem szkołę i mój nauczyciel potrafi mówić tym samym językiem co ja, ale nadal czuję się tak samotny, że nikt inny nie może zrozumieć tego, co mówię. Nie mam przyjaciół i codziennie na placu zabaw siedzę na ławce i obserwuję, jak wszyscy się dobrze bawią.

Czuję się zawstydzony i przestraszony.

Scenariusz 6: Historia Khadeji

Szkoła kończy się w dzień, ale jak w większość wieczorów, 14-lletnia Khadeja Fahat nadrabia zaległości w szkolnych zadaniach.

Odkąd Khadeja codziennie zmaga się z rasistowską islamofobiczną przemocą w swojej szkole, jej edukacja ucierpiała wraz ze zdrowiem psychicznym.

„Prawie każdego dnia dręczono mnie; bałam się chodzić do szkoły” - powiedziała Khadeja..

„Chodziłam do szkoły, myśląc: z czym dzisiaj mam się zmierzyć? Czy ktoś zamierza mnie skrzywdzić fizycznie, wykrzyczeć coś we mnie lub rzucić czymś we mnie?” Kontynuowała:

„Inne dzieci znęcały się słownie nade mną, krzycząc; byłam nazywana terrorystką i Talibką i pytano mnie, dlaczego stoję za 11 września. Ktoś kiedyś zawołał: patrzcie na tę dziewczynę, ona ma bombę w swojej torbie. To sprawiło, że poczułam się bardzo źle i cała moja pewność siebie wyparowała.

„Zmieniłam się z tej szczęśliwej dziewczyny, która zawsze się uśmiechała i uwielbiała chodzić do szkoły i uczyć się, w kogoś, kogo nic nie obchodziło i po prostu chciał, aby każdy dzień już się skończył.

„Nie rozumiałam, dlaczego mnie traktowano w taki sposób”. Byłam taka sama jak pozostali uczniowie, tyle że nosiłam chustę na głowie.”

Od tej pory Khadeja zmienia szkoły.

Ćwiczenie 6: Świątowanie różnorodności

Czas

45 minut

Przegląd

Ćwiczenie grupowe, tworzące pomysły na Tydzień Włączenia, który zostanie zorganizowany w dalszej części roku

Cel/e

Dla uczniów do wspólnej pracy nad stworzeniem planu świątowania różnorodności w szkole

Organizacja grupy

Grupy po pięciu / sześciu uczniów

Zasoby

Papier i długopisy

Szablon planu działania (zapoznaj się z arkuszem dotyczącym zasobów po instrukcjach)

Instrukcje

Wyjaśnij klasie, że pod koniec roku szkoła będzie prowadzić tydzień zajęć, kiedy będzie świątować inkluzję i różnorodność. Będzie to nazwane Tygodniem Włączenia. Dziś ich zadaniem jest wymyślenie pomysłów na działanie, które celebrować różnorodność, i przekształcenie ich w plan działania, który można wykorzystać podczas Tygodnia Włączenia.

Zanim umieścisz dzieci w grupach, zacznij od zebrania pomysłów dzieci na temat różnych sposobów świątowania: imprezy, jedzenie, taniec, muzyka itp. Zapytaj klasę, jak mogą połączyć te sposoby świątowania z tym, czego nauczyli się do tej pory o różnorodności.

Na przykład, czego dowiedzieli się o różnorodnych potrawach / muzyce / kulturze / wierzeniach / tańcach itp.; jak może to się stać świętem w szkole? To da im kilka pomysłów na rozpoczęcie dyskusji w grupach.

Aktywność grupy może dotyczyć uczniów w ich wieku, młodszych uczniów (jeśli w szkole są młodszy uczniowie niż oni) lub dowolnej kombinacji uczniów, pracowników i rodziców.

Podziel uczniów na grupy po pięć lub sześć uczestników ćwiczenia. Podziel zadanie na etapy (wyświetl je lub rozdaj grupom w celach informacyjnych):

1. Wymyśl jak najwięcej pomysłów na sposoby świątowania różnorodności w szkole. Jedna osoba musi to zanotować.
2. Wybierz swój ulubiony pomysł - jeśli nie możecie się zdecydować, może być konieczne głosowanie w tej sprawie
3. Korzystając z nagłówków planu działania, bardziej szczegółowo omów swoje działanie i je zaplanuj.
4. Po zapoznaniu się z planem działań wypełnij arkusz Plan działań.

Po zakończeniu poproś każdą grupę, aby podzieliła się swoimi pomysłami z klasą. Poproś ich, aby skomentowali każdy plan i pomyśleli o wszelkich sposobach ich ulepszenia.

Ćwiczenie 6: Świątowanie różnorodności

Nazwa ćwiczenia:

Długość ćwiczenia:

Ćwiczenie zostało opracowane dla:

Nasze ćwiczenie odbędzie się w:

Co stanie się w trakcie naszego ćwiczenia:

Zasoby wymagane dla ćwiczenia:

Zestaw 2: Rozumienie włączenia

Zakres wiekowy: 12-15

Ćwiczenie 1: Wewnątrz, czy na zewnątrz?

Czas: 10 minut

Przegląd

Ćwiczenie początkowe mające na celu wprowadzenie pojęć i słownictwa dotyczącego wykluczenia i włączenia (inkluzji)

Cel

Zrozumienie pojęć włączenie i wykluczenie

Organizacja grupy

Cała grupa

Zasoby

Pięć zestawów małych karteczek - każdy zestaw w innym kolorze (możesz również użyć naklejek, jeśli je masz)

Jeden karteczka jest w białą (lub białą nalepka)

Instrukcje

To ćwiczenie zostało zaadaptowane z Wszyscy różni, Wszyscy równi (Rada Europy):

<https://rm.coe.int/1680700aac>

Zanim rozdasz małe kawałki papieru, musisz zdecydować, komu podasz białą kartkę .

Osoba wybrana musi być kimś, kto otwarcie potrafi mówić o swoich uczuciach.

Powiedz klasie, że rozdasz każdemu z nich małą karteczkę. Nie mogą jej pokazywać ani ujawniać jej koloru . Następnie rozdaj kartki.

Każdy uczeń, z wyjątkiem wybranego przez siebie (kolor białą), będzie miał inny kolorowy papieru (jeden z pięciu) rozdaj karteczki łącznie z białą.

Powiedz klasie, że ich zadaniem jest znalezienie - tak szybko i cicho, jak to możliwe - reszty dzieci z tym samym kolorem papieru, co oni. Kiedy odnajdą swoją grupę, powinni ustawić się w kolejności wg wzrostu i stanąć w kręgu. (To ostatnie zdanie ma po prostu dać im szybkie zadanie - możesz je zmienić, jeśli chcesz).

Uczeń z pojedynczą białą kartką będzie bez grupy.

Pytania

- **Rozejrzyjcie się po sali. Co zauważacie?**

- **Zapytajmy [dziecko z białą kartką papieru] o to, co się stało. Jakie to było uczucie nie móc znaleźć grupy? Co myślałeś(aś)? / czułeś(aś)?**

- **A co z resztą z Was - jakie to było uczucie znaleźć swoją grupę?**

Wprowadź - lub wywołaj - słowo „włączony” jako bycie lub czucie się częścią większej grupy, a słowo „wykluczony” jako bycie poza wspólnotą.

Ćwiczenie 2: Utwórz krąg

Czas

20-25 minut

Przegląd

Ćwiczenie w całej grupie w celu zilustrowania i zbadania włączenia i wykluczenia w pełniejszy sposób niż Ćwiczenie 1.

Cel/e

Dla uczniów w celu zbadania i wyjaśnienia doświadczeń oraz przyczyn włączenia i wykluczenia

Organizacja grupy

Cała grupa

Zasoby:

Przestrzeń – na zewnątrz sprawdza się dobrze

Instrukcje

To ćwiczenie zostało zaadaptowane z *Wszyscy różni, Wszyscy równi* (Rada Europy):

<https://rm.coe.int/1680700aac>

Poproś ucznia/uczennicę, aby stanął/stanęła w kręgu. Wyjaśnij, że wszyscy, oprócz jednego, połączą się ramionami i staną mocno razem jak „okrągła ściana”. Jeden uczeń będzie poza kręgiem i będzie usiłował dostać się do środka. Ważne jest, aby podkreślić, że w tym ćwiczeniu nie chodzi o użycie siły, chodzi o użycie mózgu i przemyślenie swojej taktyki. Jednak, aby zapewnić wszystkim bezpieczeństwo, będziemy potrzebować pewnych zasad, np.:

1. Jeśli, w trakcie, gdy jesteś częścią ściany czujesz, że osobie z zewnątrz udaje się wejść do środka, wypuść ją. Nie możesz narażać nikogo na niebezpieczeństwo zranienia.
2. Jeśli jesteś osobą próbującą wejść, twoje próby nie mogą narażać nikogo na niebezpieczeństwo zranienia. Pamiętaj, że chodzi o korzystanie z mózgu!

Poproś pierwszą osobę aby stanęła poza kręgiem i starała się wejść do środka. Jeśli po około dwóch minutach nie uda mu się wejść, przerwij ćwiczenie, wprowadź go do środka „ściany” i zaproś innego wolontariusza. Powtórz ćwiczenie cztery lub pięć razy (lub więcej, jeśli odbiór ćwiczenia jest pozytywny), aby co najmniej kilka osób próbowało dostać się do kręgu.

Pytania

- *Jakich strategii używali ludzie, próbując przedostać się przez ścianę?*
- *Jakich strategii używali ludzie w ścianie, próbując powstrzymać innych przed przedostaniem się przez nią?*
- *Jak się czułeś, kiedy próbowałeś się przedostać?*
- *Jak się czułeś, kiedy byłeś w ścianie, a ludzie próbowali się przedostać?*
- *Jak przeszedłeś przez ścianę, jak się wtedy czułeś?*
- *Jak ta gra łączy się z prawdziwym życiem?*
- *Jak to jest, gdy widzisz grupę lub działanie, w którym chcesz uczestniczyć i z których jesteś wykluczony?*
- *Czy kiedykolwiek byłeś(aś) członkiem grupy, która kogoś wyklucza? Jakże było to uczucie?*
- *Dlaczego wykluczamy ludzi? Wróćmy do tego w Zestawie 3, więc możesz poświęcić tylko trochę czasu na to pytanie. - Gdzie jeszcze w życiu widzisz przykłady wykluczenia - w twojej szkole / społeczności (np. znęcanie się nad słabszymi) / kraju / na świecie (np. konflikty, wysiedlenie)?*

Ćwiczenie 3: Bycie włączonym (lub nie)

Czas

Część 1: 15 minut

Część 2: 15 minut

Część 3: 10 minut

Przebieg

Różnorodne mini-zajęcia badające ideę włączenia Cel/e

Aby uczestnicy:

- zastanowili się i podzielili się swoimi doświadczeniami związanymi z włączeniem
- zastanowili się i wyrazili swoje opinie na temat włączenia w edukację
- zidentyfikowali osoby zaangażowane w zapewnienie powszechnego włączenia dzieci w edukację

Organizacja grupy

Część 1: dyskusja w parach

Część 2: ćwiczenie w wyrażaniu opinii i dyskusja na ich temat

Część 3: dyskusja z całą klasą

Zasoby:

Przestrzeń na część 2

Obraz na tablicy dla części 3 (patrz instrukcje) Podstawowa wiedza na temat przepisów obowiązujących w twoim kraju, które wspierają włączenie poprzez równość szans i są niedyskryminacyjne (Części 3)

Instrukcje: Część 1:

Część 1 wymaga od uczniów refleksji i podzielenia się własnymi doświadczeniami z partnerem w rozmowie. Przypomnij im, że powinni udostępniać interlokutorowi tylko to czym chcą się dzielić w rozmowie

Instrukcje dla Części 1 są następujące:

Po pierwsze, pomyśl o sytuacji, w której czułeś się wykluczony - w szkole lub poza szkołą, z kolegami i koleżankami z klasy, przyjaciółmi lub rodziną. Pomyśl o tych sytuacjach, mogą cię wesprzeć te pytania:

- Co robiłeś(aś), gdzie byłeś(aś), kto tam był, kiedy to było?
- Jak się czułeś(aś)? Jak się zachowałeś(aś)?
- Kto i / lub co sprawiło, że poczułeś(aś) się wykluczony(a)?

Po upływie pewnego czasu poproś uczniów, aby podzielili się przemyśleniami z partnerem. Zachęć do przekazania klasie wniosków płynących z rozmów, a następnie przejdź do odwrócenia ról (słuchacz staje się osobą mówiącą) w Części 1 w następujący sposób.

Po pierwsze, pomyśl o sytuacji, w której czułeś się naprawdę wykluczony z czegoś - w szkole lub poza szkołą, z kolegami i koleżankami z klasy, przyjaciółmi lub rodziną. Pomyśl o tym czasie, zadając następujące pytania:

- Co robiłeś(aś), gdzie byłeś(aś), kto tam był, kiedy to było?
- Jak się czułeś(aś)? Jak się zachowałeś(aś)?
- Kto i / lub co sprawiło, że poczułeś(aś) się włączony(a)?

Ponownie, po czasie na zastanowienie poproś uczniów o podzielenie się ich przemyśleniami z partnerem.

Zbierz informacje zwrotne od klasy. Główną kwestią do ustalenia tutaj jest to, że poczucie bycia włączonym sprawia, że czujesz się i zachowujesz bardziej pozytywnie. Część refleksji to potwierdzenie ich odczuć, że to ćwiczenie – szczególnie pierwsza część – mogła sprawić uczniom pewne problemy emocjonalne. Możesz udostępnić uczniom "pudełko zmartwień", aby mogli osobiście wyrazić swoje obawy i dajesz im do zrozumienia, że wrócisz do wypisanych kartek ponownie pod koniec ćwiczenia lub w prywatnej rozmowie.

W następnej części ćwiczeń uczniowie skupią się na idei włączenia do edukacji.

Instrukcje: Część 2:

Część 2 jest ćwiczeniem wyrażania zgody/niezgody. Wyjaśnij uczniom, że przeczytasz im stwierdzenie. Wyznacz jeden róg pomieszczenia jako "zgadzam się", a drugi jako „nie zgadzam się”.

Uczestnicy powinni sobie wyobrazić linię między tymi dwoma miejscami sali. Kiedy usłyszą stwierdzenie, muszą stanąć w miejscu, które najlepiej opisuje ich stosunek wobec przeczytanego stwierdzenia.

Przeprowadź próbę, aby upewnić się, że klasa rozumie, na przykład:

Koty są lepsze niż psy. Zima jest fajniejsza niż lato.

Kalafior smakuje lepiej niż brokuł. Matematyka jest ciekawsza od historii.

Uzyskaj informację zwrotną z przebiegu próby – będzie to dobra okazja, aby przypomnieć klasie, że każdy jest inny i że jego opinie są cenne.

Następnie przejdź do stwierdzenia na temat włączenia i edukacji:

Ważne jest, aby wszystkie dzieci na całym świecie były włączone w edukację.

Kiedy uczniowie ustawią się przy linii w odniesieniu do tej kwestii, poproś ich, aby porozmawiali z kimś w pobliżu o swoich przemyśleniach.

Pomoże im to sformułować i zwerbalizować swoje opinie.

Poproś uczniów, aby podzielili się swoimi opiniami z klasą i zainicjowali dyskusję w klasie, używając w sondzie pytań takich jak:

Czy inni się zgadzają z tym co [imię uczennicy/ucznia] właśnie powiedział(a)? Lub nie zgadzacie się?

Czy możecie powiedzieć coś więcej na temat...

Czy ktoś może dodać do...

Jakie masz powody, żeby tak mówić?

Jest prawdopodobne, że większość klasy – przynajmniej do pewnego stopnia – zgodzi się z tym stwierdzeniem. Mogą mówić o uczciwości i równości szans oraz o potrzebie uczenia się. Możesz sondować uczniów ich przemyślenia na temat uczciwości i równości szans;

na przykład, co myślą o dzieciach i młodzieży popełniających

przestępstwa – czy powinni mieć równy i sprawiedliwy dostęp do edukacji? Co z młodymi nastolatkami, którzy stają się rodzicami?

Dzieci i młodzi ludzie, którzy pracują? Poznaj także opinie uczniów, dlaczego jest ważne, aby dzieci na całym świecie uczyły się – po co się uczą? Chodzi tutaj przede wszystkim o to, że na całym świecie dzieci w przyszłości będą musiały:

- Pracować nad rozwiązaniem problemów na świecie, np. zmiany klimatu (można tu wymienić Gretę Thunberg); ubóstwo; główne wyzwania zdrowotne (np. malaria, cukrzyca); nierówności w edukacji (można tutaj wymienić pasję Malali Yousafzai związaną z edukacją dziewcząt), pracy i zdrowia itp.

- Opiekować się bezbronnymi ludźmi w ich społeczeństwach.

- Znaleźć sposób na zarobienie wystarczającej ilości pieniędzy, aby opiekować się sobą i ich rodzinami.

Po dyskusji zapytaj, czy któryś z uczniów – słysząc opinie innych – chce przenieść się w inne miejsce wzdłuż linii. Uzyskaj informacje zwrotne od kilku uczniów, którzy się przeniosą.

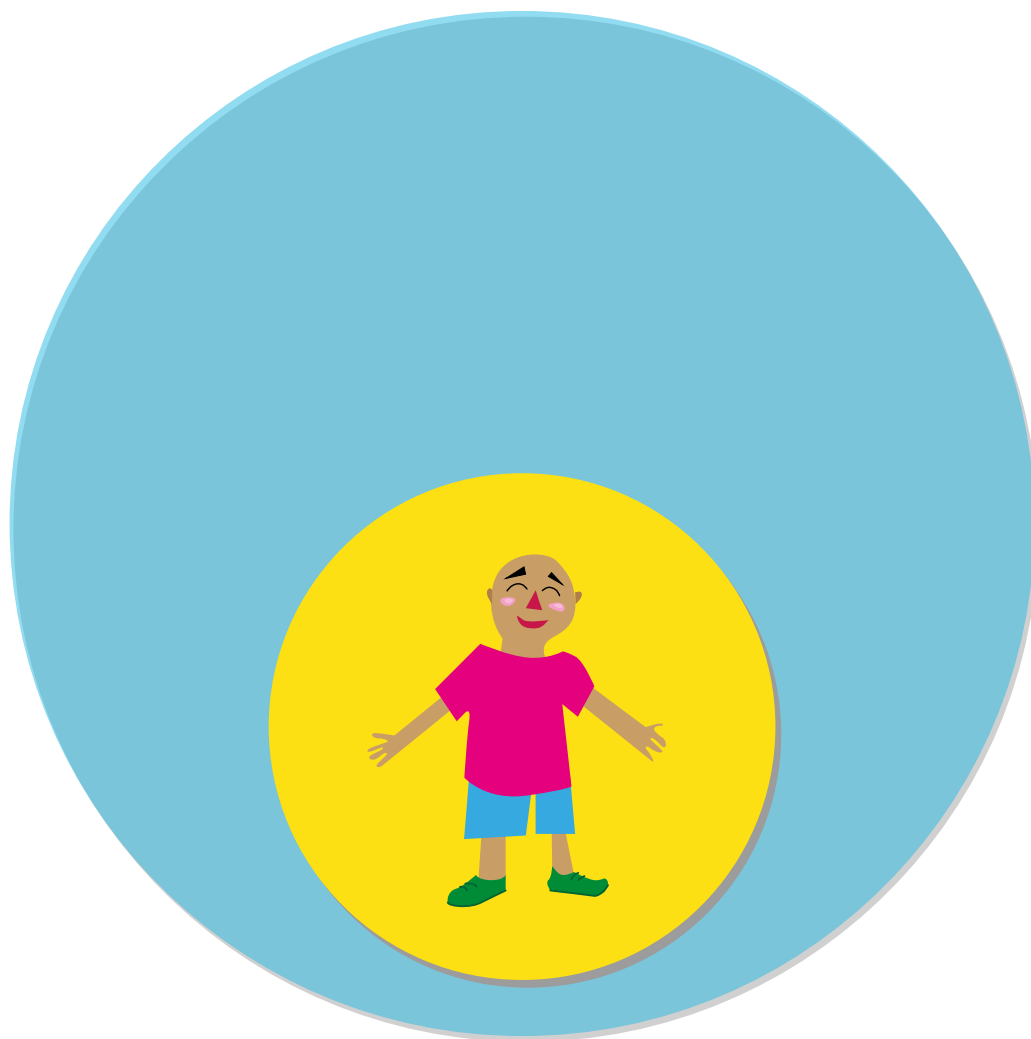
Podsumuj, stwierdzając, że choć nadal istnieje wiele wyzwań związanych z włączeniem wszystkich dzieci do edukacji (około 263 milionów dzieci jest poza edukacją szkolną), większość ludzi uważa, że ważne jest, aby wszystkie dzieci były włączone w edukację.

Instrukcje - Część 3

Część 3 to krótkie ćwiczenie dla całej klasy, które odpowiada na pytanie:

Czyją pracą jest upewnianie się, że dzieci są włączone w edukację?

Narysuj na tablicy coś podobnego do tego obrazu.

Pośrodku jest dziecko, które zostało włączone w swoją klasę w szkole.

Zacznij od obszaru w kręgu, w którym znajduje się dziecko.

Czym obowiązkiem - bezpośrednio wokół dziecka - jest upewnienie się, że to dziecko jest włączone w edukację? Nauczyciel, przyjaciele i inni uczniowie w klasie - zapisz je obok dziecka na tablicy (lub poproś o to ucznia).

Następnie powtórz pytanie, wychodząc na zewnątrz od dziecka, biorąc do środka:

- szkołę
- rodzinę
- samorząd
- rząd krajowy i europejski - politykę i przepisy: tutaj prosimy o omówienie najważniejszych przepisach prawnych wprowadzonych przez twój kraj dotyczących równych praw i dyskryminacji.
- organy światowe, na przykład Organizacja Narodów Zjednoczonych.

W razie potrzeby zadawaj pytania, które pomogą uczniom pomyśleć.

Zakończ tę część, podsumowując, że jest wiele osób odpowiedzialnych za dopilnowanie, by dzieci były objęte edukacją. W ciągu najbliższych kilku tygodni bardziej szczegółowo zbadają swoją rolę i zastanowią się, jak dobrze szkoła włącza uczniów. Następnie skupią się na największym obrazku i przyjrzą się roli ONZ.

- organy światowe, na przykład Organizacja Narodów Zjednoczonych.

W razie potrzeby zadawaj pytania, które pomogą uczniom pomyśleć.

Zakończ tę część, podsumowując, że jest wiele osób odpowiedzialnych za dopilnowanie, by dzieci były objęte edukacją. W ciągu najbliższych kilku tygodni bardziej szczegółowo zbadają swoją rolę

i zastanowią się, jak dobrze szkoła włącza uczniów. Następnie skupią się na największym obrazku i przyjrzą się roli ONZ..

Ćwiczenie 4: Prawa człowieka i włączanie

Czas

60 minut

Przegląd

Cel/e

Dla uczniów, aby:

- rozpoznawali czym są prawa człowieka
- omówiali dziesięć artykułów Konwencji ONZ dotyczących Praw Dziecka.
- przeanalizowali pozycję młodego człowieka w odniesieniu do tych artykułów
- ocenili każdą młodą osobę w sytuacji scenariusza w odniesieniu do tych artykułów

Organizacja grupy

Dyskusja w całej grupie, a następnie w grupach po 5 lub 6 uczniów Wyświetlacz, prezentacje lub gorące krzesła na koniec dyskusji w grupie

Zasoby:

Arkusze UNCRC (arkusze zasobów po instrukcjach) - można je porozcinać i zrobić z nich karty przed rozpoczęciem ćwiczenia lub użyć w takiej postaci, w jakiej są

Scenariusze (odnoszą się one do scenariuszy w Zestawie ćwiczeń i można je znaleźć po arkuszu UNCRC)

To ćwiczenie „zanurza się” w prawa człowieka. Nie jest ono zamierzone jako pełne wprowadzenie do praw człowieka. Jeśli uważasz, że Twój uczeń skorzystałby z dodatkowego czasu na naukę o prawach człowieka, prosimy to uwzględnić. Istnieje wiele zasobów internetowych, które umożliwią Ci łatwe planowanie sesji praktycznych, w tym::

Rada Europy: Compasito – Podręcznik dotyczący edukacji o prawach człowieka dla dzieci

<http://www.eycb.coe.int/compasito/>

Rada Europy: Compass – Podręcznik do edukacji o prawach człowieka dla młodzieży

<https://www.coe.int/en/web/compass/home>

Brytyjska Komisja ds. Równości i Praw Człowieka: Źródła dotyczące nauczania w zakresie szkoły średniej

<https://www.equalityhumanrights.com/en/secondary-education-resources/lesson-plan-ideas/lesson-8-what-are-human-rights>

UNICEF: Nauczanie o prawach dzieci: Prawa, wymagania i potrzeby

https://www.e-activist.com/ea-campaign/action.retrievefile.do?ea_fileid=14113

Instrukcje

Wyjaśnij uczniom, że dzisiaj przyjrzą się roli szeroko zakrojonej globalnej organizacji - Funduszu Narodów Zjednoczonych na rzecz Dzieci (UNICEF) - w promowaniu praw wszystkich dzieci i młodzieży na całym świecie. Konkretnie, będą koncentrować się na prawach, które odgrywają ważną rolę w procesie włączenia

Zanim przejdiesz dalej, zapytaj klasę, co według nich jest słuszne i poproś o krótką dyskusję na ten temat. Uzyskaj od nich kilka przykładów rzeczy, które ich zdaniem są prawami. Zakończ dyskusję mówiąc, że według UNICEFu, „prawa są tym, co każde dziecko powinno mieć lub robić, aby przetrwać i rozwijać się, aby osiągnąć swój pełny potencjał.”²³

UNICEF promuje prawa dzieci poprzez dokument zwany Konwencją

ONZ o prawach dziecka (UNCRC). Oto kilka podstawowych informacji,

którymi możesz podzielić się ze swoimi uczniami na temat

UNCRC:

Czym jest Konwencja ONZ o prawach dziecka (UNCRC)?

(zaadaptowane z: <https://www.unicef.org.uk/what-we-do/un-convention-child-rights/>)

UNCRC został opracowany przez UNICEF (Fundusz Narodów Zjednoczonych na rzecz Dzieci) w 1989 roku.

UNCRC jest najbardziej kompletnym oświadczeniem o prawach dziecka, jakie kiedykolwiek powstało i jest najczęściej ratyfikowanym międzynarodowym traktatem o prawach człowieka w historii.

Każde dziecko ma prawa, bez względu na pochodzenie etniczne, płeć, religię, język, zdolności lub inny status.

Konwencja zawiera 54 artykuły, które obejmują wszystkie aspekty życia dziecka i określają prawa, do których mają prawo wszystkie dzieci na całym świecie. Wyjaśnia także, w jaki sposób dorośli i rządy muszą ze sobą współpracować, aby zapewnić wszystkim dzieciom możliwość korzystania ze wszystkich przysługujących im praw.

Wszystkie prawa są powiązane i żadne prawo nie jest ważniejsze niż inne.

UNCRC jest najbardziej powszechnie ratyfikowanym traktatem o prawach człowieka na świecie. Wszystkie państwa członkowskie ONZ, z wyjątkiem Stanów Zjednoczonych, ratyfikowały tę Konwencję.

Wyjaśnij potrzebne słownictwo (lub poproś uczniów, którzy mają taką wiedzę) i odpowiedz na wszelkie pytania dotyczące UNCRC.

Teraz jesteś gotowy(a) do zorganizowania zadania grupowego. Podziel klasę na grupy pięcio- lub sześć- osobowe

Daj każdej grupie karty UNCRC (jeśli pociąłeś/pociąłaś arkusz) lub arkusz. Ukazuje dziesięć artykułów z 54 praw

Przydziel po dwa artykuły do każdej grupy (lub mniej, jeśli masz więcej niż pięć grup w sali - udostępniij). Poproś grupę o przeczytanie tych artykułów i omówienie ich

23.-Unicef: Nauczanie o prawach dzieci: Prawa, wymagania i potrzeby https://www.e-activist.com/ea-campaign/action.retrievefile.do?ea_fileid=14113

znaczenia dla wszystkich w grupie. Następnie ich zadaniem będzie wyjaśnienie pozostałym członkom dwóch artykułów.

Kiedy będą gotowi, poproś każdą grupę o przedstawienie swoich dwóch artykułów reszcie klasy. Wyjaśnij, że ważne jest, aby każdy rozumiał wszystkie dziesięć artykułów, ponieważ mają one kluczowe znaczenie dla następnej części ćwiczenia.

Daj uczniom czas na zadawanie pytań.

Gdy wszyscy zrozumieją artykuły, wyjaśnij kolejną część ćwiczenia. Będą mieli scenariusz, w którym postać opowiada o swoim życiu i doświadczeniu związanym ze szkołą.

Uczniowie:

1. Przeczytaj scenariusz postaci

2. Przyjrzyj się dziesięciu artykułom UNCRC i odpowiedz na kilka pytań.

Najpierw, daj każdej grupie opowieść postaci i poproś jednego ucznia o przeczytanie historii ich bohatera reszcie grupy.

Następnie poproś ich, aby spojrzeli razem na scenariusz i dziesięć artykułów UNCRC i odpowiedzieli na następujące pytania (pokaż te pytania na tablicy lub wytnij je i przekaz grupom na papierze):

Który z dziesięciu artykułów jest szczególnie ważny dla Waszej postaci?

Jak myślisz, w jakim stopniu te prawa są przestrzegane?

Czy którekolwiek są naruszone?

Czego może potrzebować Wasza postać, aby upewnić się, że jest ona bardziej włączona w życie społeczności szkolnej?

Wszyscy w grupie mają za zadanie przedstawić innym swoją postać i podsumować dyskusję grupy związaną z pytaniami. Mogą robić notatki, jeśli im to pomoże.

Pod koniec dyskusji:

1. Zorganizuj system „w którym każda grupa ma swojego wysłannika- osoba z grupy odwiedzająca inną grupę, przedstawia postać omawianą w swojej grupie i przekazuje informacje zwrotne dotyczące dyskusji. Powtórz to - za każdym razem z innym wysłannikiem - aż wszystkie grupy zostaną odwiedzone.

2. Poproś każdą grupę o przedstawienie swojej postaci i podsumowanie dyskusji dla całej klasy, dając uczniom czas na zadawanie sobie nawzajem pytań.

3. Poproś jednego członka każdej grupy, aby znalazł się na „gorącym krześle” i odpowiedział na pytania:

Który z dziesięciu artykułów jest szczególnie ważny dla Waszej postaci?

Jak myślisz, w jakim stopniu Twoje prawa w tym obszarze są przestrzegane?

Powiedz nam, dlaczego tak myślisz.

Czy którekolwiek z Twoich praw są naruszane?

Czego potrzebujesz, aby pomóc Ci lepiej włączyć się do szkoły i życia?

Pytania

Czego nauczyłeś się o prawach człowieka z tego ćwiczenia?

Czego dowiedziałeś się o związku między prawami człowieka a włączeniem do edukacji i do szerszego życia?

Ćwiczenie 4: Prawa człowieka i włączanie - dziesięć artykułów UNCRC

U Artykuł 12 UNCRC (szacunek dla poglądów dziecka) Każde dziecko ma prawo wyrażać swoje poglądy, uczucia i życzenia we wszystkich sprawach, które jego dotyczą, a także do tego, aby były one rozpatrywane i brane na poważnie..	Artykuł 28 UNCRC (prawo do edukacji): Każde dziecko ma prawo do edukacji. Edukacja podstawowa musi być bezpłatna, a każde dziecko musi mieć dostęp do różnych form edukacji średniej. Dyscyplina w szkołach musi szanować godność dzieci i ich prawa. Bogatsze kraje muszą pomóc biedniejszym krajom w osiągnięciu tego.
Artykuł 13 UNCRC (wolność wypowiedzania się) Każde dziecko musi mieć swobodę wyrażania swoich myśli i opinii oraz dostępu do wszelkiego rodzaju informacji, o ile jest to zgodne z prawem..	Artykuł 29 UNCRC (cele edukacji): Edukacja musi w pełni rozwinąć osobowość, talenty i zdolności każdego dziecka. Musi zachęcać dziecko do poszanowania praw człowieka, a także do szacunku dla rodziców, dla siebie samych oraz innych kultur i środowiska.
Artykuł 14 UNCRC (wolność myśli, poglądy i religia) Każde dziecko ma prawo myśleć i wierzyć w to, co wybierze, a także praktykować swoją religię, o ile nie przeszkadza innym w korzystaniu z przysługujących im praw. Rządy muszą szanować prawa i obowiązki rodziców, aby mogli prowadzić swoje dzieci, w miarę jak dorastają..	Artykuł 30 UNCRC (dzieci z mniejszości lub grup tubylczych): Każde dziecko ma prawo do nauki i używania języka, zwyczajów i religii swojej rodziny, bez względu na to, czy są one wspólne dla większości ludzi w kraju, w którym mieszkają.
Artykuł 22 UNCRC (dzieci uchodźców): Jeśli dziecko szuka schronienia lub ma status uchodźcy, rządy muszą zapewnić mu odpowiednią ochronę i pomoc, aby mógł korzystać ze wszystkich praw wynikających z Konwencji.	Artykuł 31 UNCRC (czas wolny, zabawa i kultura) Każde dziecko ma prawo do relaksu, zabawy i udziału w szerokiej gamie aktywności kulturalnych i artystycznych
Artykuł 23 UNCRC (dzieci niepełnosprawne): Dziecko niepełnosprawne ma prawo do pełnego i przyzwoitego życia z godnością i w miarę możliwości, niezależnością oraz do odgrywania aktywnej roli w życiu społeczności..	Artykuł 39 UNCRC (powrót do zdrowia po traumie i reintegracja) Dzieci, które doświadczyły zaniedbania, znęcania się, wykorzystywania, tortur lub są ofiarami wojny, muszą otrzymać specjalne wsparcie, aby pomóc im odzyskać zdrowie, godność, szacunek do samego siebie i życie towarzyskie.

Ćwiczenie 4: Prawa człowieka i włączanie - scenariusze bohaterów

Evan

Cześć, jestem Evan. Mam dwanaście lat. Moją ulubioną rzeczą na świecie jest taniec – mnóstwo czasu spędzam tańcząc poza szkołą.

Lubię też nurkowanie, telewizję (szczególnie pokazy taneczne) i gry komputerowe. Jestem beznadziejny w piłce nożnej. Chciałbym być w tym dobry, bo przynajmniej wtedy chłopcy w szkole nie byłoby dla mnie niemili z powodu tańca i nie zmieniali by mojego imię na imię dziewczynki – uważają, że to naprawdę zabawne. W szkole staram się nie mówić, że jestem dobrym tancerzem, bo po prostu jeszcze bardziej się nade mną znęcają. Ale szczerze mówiąc, w szkole niewiele się dzieje, jeśli chodzi o taniec – a właściwie w dziedzinach takich jak plastyka, muzyka, czy aktorstwo – wszystko kręci się wokół matematyki, przyrody i techniki. Nuda...

Faria i Rahul

Mam na imię Faria i mam dwanaście lat. Uwielbiam bawić się w parku z przyjaciółmi lub pójść popływać. Nie mam dużo czasu na robienie tych rzeczy, ponieważ moja mama i mój brat Rahul potrzebują mojej pomocy. Rahul niewiele mówi – mówi takie słowa jak „samochód” (naprawdę uwielbia samochody), „łóżko” i „czekolada”.

Jest przeważnie naprawdę zabawny, ale przytłaczają go hałaśliwe lub ruchliwe miejsca. Czasami musisz być bardzo szybki, aby upewnić się, że nie uciekniesz. Moja mama nie może tego zrobić, ponieważ używa wózka inwalidzkiego i jest nas tylko troje w domu, więc nie ma nikogo, kto mógłby pomóc Nie chodzę zbyt często do szkoły, ponieważ mama mówi, że mnie potrzebuje, że dotarcie tam kosztuje (nie mamy dużo pieniędzy) i ona tak naprawdę nie widzi w tym sensu, ponieważ będę musiała zostać w domu i opiekować się nią i Rahulem, kiedy będę starsza.

Leah

Jestem Leah. Mam trzynaście lat i uwielbiam dowiadywać się o różnych rzeczach - myślę, że kosmos jest obecnie moim ulubionym tematem, ale kiedy byłam młodsza, były to pociągi. Bardzo lubię też gry i grać z wieloma różnymi osobami na moim komputerze.

Nienawidzę szkoły. Jest głośno i tłoczno i nie mogę się skoncentrować.

Ponadto nie mam tam żadnych przyjaciół. Mimo że próbuję, wydaje się, że zawsze nudzę ich, mówiąc za dużo. Albo próbuję dołączyć do ich gier, ale nie rozumiem ich zasad, więc śmieją się ze mnie. Powiedziano mi, że jestem „w spektrum autystycznym”, a ja po prostu czuję się sobą.

Akin

Mam na imię Akin i mam piętnaście lat. Jestem całkiem dobrym piłkarzem i uwielbiam też filmy. Mieszkam z mamą i tatą oraz moją siostrą Folą, która ma 7 lat. Moja mama nie czuje się dobrze - nie czuje się dobrze od kilku lat - a mój tata pracuje z dala od domu, więc muszę bardzo dużo pomagać w domu. Nie mam nic przeciwko pomaganiu (mimo że 7-latkę są naprawdę denerwujące), ale trudno jest żonglować tym wszystkim. Zwłaszcza teraz, gdy szkolne wymagania są coraz większe i zbliżają się moje egzaminy. Często spóźniam się do szkoły, ponieważ najpierw muszę zabrać Folę do jej szkoły, co wpędza mnie w kłopoty, a czasem nie mam czasu na odrabianie lekcji, co sprawia, że mam jeszcze więcej kłopotów. Moi przyjaciele zaczynają się ode mnie oddalać, ponieważ nie mam dużo czasu na robienie czegokolwiek poza domem.

Yasim

Mam na imię Yasim i mam trzynaście lat. Jestem z Syrii. Tam lubiłem grać w piłkę nożną z przyjaciółmi i zaczynałem uczyć się karate.

Przyjechałem tu dwa miesiące temu. Mój dom został tam ostrzelany w zeszłym roku i od tego czasu nie widziałem moich rodziców i mojej siostry. Mój wujek załatwił, żebym został przemycony z kraju i po naprawdę długiej i ciężkiej podróży (to inna historia) przybyłem tutaj.

Mieszkam z dobrą rodziną i znalazłem meczet, ale wszystko tutaj jest takie dziwne. Zaczęłem szkołę, ale jest ciężko, bo jeszcze nie mówię w języku kraju, który mnie przyjął. W szkole jest tylko jedna osoba, która mówi po arabsku i to jest nauczyciel. Czasami nie mogę myśleć o niczym innym oprócz tego, co stało się z moim domem i moją rodziną. Jestem samotny i smutny przez większość czasu.

Khadeja

Mam na imię Khadeja. Mam piętnaście lat. Moim ulubionym przedmiotem jest plastyka i mam szczęście - mam w szkole naprawdę dobrą nauczycielkę, który pozwala mi spędzać dużo czasu w jej klasie z moją najlepszą przyjaciółką Martą. To sprawia, że moje życie w szkole jest znośne. Wydaje się, że wiele dzieci ma problem z tym, że noszę chustę na głowie (jestem muzułmanką).

Przezywają mnie wieloma naprawdę okropnymi rasistowskimi wyzwiskami i oskarżają mnie o bycie terrorystką. W szkole mówią, że byłoby lepiej, gdybym nie nosiła chusty, bo może wtedy zostawią mnie w spokoju, ale to nie wydaje mi się właściwe. To ważna część tego, kim jestem i nie rozumiem, dlaczego powinnam ją zdjąć tylko dlatego, że inne dzieci jej nie noszą. Nikogo nie krzywdzę! Teraz szkoła zaczyna karać mnie za noszenie chusty i mówi, że mogę nie być dopuszczona do egzaminów. Nie mogę się doczekać wyjazdu.

Ćwiczenie 5: Edukacja i włączanie - torba różnic

Czas

30 minut

Przegląd

Aktywność w małej grupie, po której następuje dyskusja całej klasy, która dotyczy włączenia i wyłączenia w odniesieniu do różnorodności

Cel/e

Aby uczeń mógł doświadczyć wyzwań, jakie różnorodność może przynieść w klasie i zacząć odnosić je do włączenia i wykluczenia

Organizacja grupy

Sześć grup po pięcioro lub sześcioro uczniów.

Zasoby

Torba dla każdej grup, która zawiera:

- jeden inny zestaw instrukcji dla każdej grupy (patrz Arkusz instrukcji)
- nożyczki
- niebieskiej kartki papieru (lub innego koloru)
- żółtej kartki papieru (lub innego koloru)
- klej w sztyfcie
- pisak

Instrukcje

To ćwiczenie zostało zaadaptowane z Stephanie Shaw, Student Activities to Promote Diversity, Inclusion and Empathy [Ćwiczenia z uczniami w celu promowania różnorodności, włączenia i empatii];

<https://www.gettingsmart.com/2016/10/student-activities-to-promote-diversity-inclusion-and-empathy/>

Podziel klasę na sześć grup. Wyjaśnij, że każda grupa wykona zadanie.

Każdy będzie miał te same materiały i wskazówki, które otrzyma w torbie. Celem jest sprawdzenie, kto może szybko ukończyć krótkie zadanie, więc rywalizacja polega na tym, aby zakończyć zadanie jako pierwsza grupa. Sprawdź, czy wszyscy uważają, że to brzmi sprawiedliwie. Powiedz klasie, że kluczem do sukcesu jest dokładne przeczytanie instrukcji zawartych w ich torbie i przestrzeganie ich, ponieważ nie będziesz w stanie im pomóc. Upewnij się, czy wszyscy godzą się to zrobić.

Daj każdej grupie torbę i powiedz, że nie wolno sprawdzać jej zawartości dopóki nie rozpoczniemy ćwiczenia. Kiedy każda grupa będzie miała torbę, rozpocznij ćwiczenie. Prawdopodobnie usłyszysz wiele komentarzy „To niesprawiedliwe!” w klasie - możesz im przypomnieć, że na początku zgodzili się, że to było sprawiedliwe.

Baw się tym - przykro Ci, że nie mówią po angielsku/polsku/grecku/hiszpańsku/francusku, ale nie Twoja wina!

Po kilku minutach Grupa 1 zakończy zadanie. Zrób wielki show nakłaniania wszystkich do zatrzymania się i oklaskuj ich. Porozmawiaj o tym, jak są genialni w wygrywaniu zawodów i tak szybkim finiszowaniu.

Pochwal każdego z nich. W końcu ktoś z innej grupy zabierze głos i powie, że z powodu instrukcji nie wszyscy mieli taką samą szansę na tak szybkie ukończenie.

Pytania

- Co się wydarzyło podczas ćwiczenia? (Podsumuj klasie, że każda grupa otrzymała takie same instrukcje, ale musieli ukończyć ćwiczenie w inny sposób).

- Jak to było w twojej grupie podczas zadania? O czym myślałeś(aś)? Jak się czułeś(aś)?

Kto czuł się w pełni włączony do zadania? Dlaczego?

- Kto nie czuł się tak, jakby był w pełni włączony? Dlaczego nie?

Podsumuj tę część, mówiąc, że czasami nasze różnice sprawiają, że czujemy się wykluczeni – nie tylko od naszych przyjaciół, ale także od nauki. Możesz to odnieść do niektórych wyzwań, które podniosła

klasa w związku z różnorodnością w Zestawie 1. Ważne jest, aby przypomnieć uczniom, że chociaż właśnie wykonane przez nich ćwiczenie wiązało się z dość oczywistymi różnicami, mają one jedynie zilustrować, że istnieją różnice. W prawdziwym życiu różnice między ludźmi są często mniej fizycznie widoczne.

- A więc, czy było to sprawiedliwe zadanie? Dlaczego tak lub dlaczego nie?

Porozmawiaj tutaj o zadaniu jak powinno wyglądać uczciwie – wszyscy mieli te same materiały i instrukcje, co wydaje się sprawiedliwe. Kiedy ludzie mówili o równych szansach, mieli na myśli dać wszystkim to samo i oczekiwać, że osiągną to samo.

- Ale czy to naprawdę było uczciwe? Gdybyś poprosił rybę i małpę, żeby wspięły się na drzewo, aby pokazać, jakie są szybkie, czy byłoby to sprawiedliwe?

Co byłoby uczciwym zadaniem dla ryby, aby pokazała, jaka jest szybka?

- Pomyśl o zadaniu, które właśnie wykonałeś(aś). Celem było wykonanie krótkiego zadania szybko. Czy zadanie mogło być bardziej sprawiedliwe dla Twojej grupy? Jak? A może potrzebowałeś zupełnie innego zadania? Co by się sprawdziło dla Twojej grupy?

Chodzi o to, że jesteśmy zróżnicowani, często potrzebujemy różnych sposobów uczestniczenia i uczenia się*. Te opcje zapewniają, że możemy zostać uwzględnieni i mieć sprawiedliwą szansę na nauczanie się tego, czego uczą się wszyscy inni. Opcje te sprawiają, że edukacja staje się włączająca i naprawdę sprawiedliwa. (Pomysł ten omówiono interaktywnie w Ćwiczeniu 6.)

* Uwaga: nie mówimy tu o stylach uczenia się, których badania nie mają podstaw naukowych.

Ćwiczenie 6: Torba różnic - arkusze z instrukcjami

Te instrukcje muszą być pocięte . Umieść każdy zestaw instrukcji w osobnej torbie dla grupy. Uwaga: dla Grupy 2 istnieje pięć różnych wersji językowych (hiszpańska, polska, francuska, grecka, angielska): wybierz język, którym twoi uczniowie nie posługują dobrze!

Grupa 1:

Wszyscy członkowie Twojego zespołu muszą w pełni uczestniczyć w ćwiczeniu i postępować zgodnie z podanymi instrukcjami Instrukcje:

1. Weź niebieską kartkę i zegnij ją w połowie.
- 2 Weź żółtą kartkę i wytnij z niej kółko.
- 3 Przyklej to kółko na niebieskiej kartce
4. Użyj długopisu do napisania "Kochamy szkołę" w kółku.
- 5 Każdy z Was niech napisze swoje imię na odwrocie niebieskiej kartki.

Grupa 2:

Wszyscy członkowie Twojego zespołu muszą w pełni uczestniczyć w ćwiczeniu i postępować zgodnie z podanymi instrukcjami Instrukcje:

1. Toma la pieza azul de papel y dobla por la mitad.
- 2 Toma el papelapis y cortauncírculofuera de él
- 3 Pegueestecírculo en el papelazul.
4. Utiliza el apis para escribir en marrón "Yoamo la escuela." Dentro del círculo.
- 5 Ponesunombres en la parte posterior de la tarjeta.

Grupa 2:

Wszyscy członkowie Twojego zespołu muszą w pełni uczestniczyć w ćwiczeniu i postępować zgodnie z podanymi instrukcjami Instrukcje:

1. Weź niebieską kartkę i złóż ją na pół
- 2 Weź żółtą kartkę i wytnij z niej kółko
- 3 Przyklej kółko do niebieskiej kartki
4. Weź pióro i napisz "Kochamy szkołę" na tym kółku
- 5 Napisz swoje imię z drugiej strony niebieskiej kartki

Grupa 2:

Wszyscy członkowie Twojego zespołu muszą w pełni uczestniczyć w ćwiczeniu i postępować zgodnie z podanymi instrukcjami Instrukcje:

1. Prenez le papier bleu et pliez-le en deux.
- 2 Prenez le papier jaune et découpez-y un cercle.
- 3 Collez ce cercle sur le papier bleu.
4. Ecrivezavecun stylo "Nousaimonsl'école" sur le cercle.
- 5 Chacunécritson nom au dosdu papier bleu.

Grupa 2:

Wszyscy członkowie Twojego zespołu muszą w pełni uczestniczyć w ćwiczeniu i postępować zgodnie z podanymi instrukcjami

Instrukcje:

1. Πάρτετο μπλε χαρτί και διπλώστε το στη μέση.
2. Πάρτετο κίτρινο χαρτί και κόψτε έναν κύκλο.
3. Κολλήστε τον κύκλο πάνω στο μπλε χαρτί.
4. Χρησιμοποιήστε τον μαρκαδόρο για να γράψετε τη φράση «Αγαπάμε το σχολείο» πάνω στον κύκλο.
5. Γράψτε ο καθένας το όνομά σας στο πίσω μέρος του μπλε χαρτιού.

Grupa 2:

Wszyscy członkowie Twojego zespołu muszą w pełni uczestniczyć w ćwiczeniu i postępować zgodnie z podanymi instrukcjami

- Instrukcje:
1. Weź niebieską kartkę i zegnij ją w połowie.
 2. Weź żółtą kartkę i wytnij z niej koło.
 3. Przyklej to koło na niebieskiej kartce
 4. Użyj długopisu do napisania "Kochamy szkołę" w kołku.
 5. Każdy z Was niech napisze swoje imię na odwrocie niebieskiej kartki.

Grupa 3:

Przeczytaj instrukcje Następnie Twoja drużyna musi postępować zgodnie ze wskazówkami z zamkniętymi oczami - bez oszukiwania! Instrukcje:

1. Weź niebieską kartkę i zegnij ją w połowie.
2. Weź żółtą kartkę i wytnij z niej koło.
3. Przyklej to koło na niebieskiej kartce
4. Użyj długopisu do napisania "Kochamy szkołę" w kołku.
5. Każdy z Was niech napisze swoje imię na odwrocie niebieskiej kartki.

Grupa 4:

Wszyscy członkowie Twojego zespołu muszą postępować zgodnie z instrukcjami, a każdy członek ma jedną dłoń za plecami

- Instrukcje:
1. Weź niebieski kawałek kartki i zegnij go w połowie.
 2. Weź żółtą kartkę i wytnij z niej koło.
 3. Przyklej to koło na niebieskiej kartce
 4. Użyj długopisu do napisania "Kochamy szkołę" w kołku.
 5. Każdy z Was niech napisze swoje imię na odwrocie niebieskiej kartki.

Grupa 5:

Tylko dwie osoby w zespole mogą udzielać instrukcji jednej osobie, a ta osoba musi mieć zamknięte oczy przez cały czas.

- Instrukcje:
1. Weź niebieski kawałek kartki i zegnij go w połowie.
 2. Weź żółtą kartkę i wytnij z niej koło.
 3. Przyklej to koło na niebieskiej kartce
 4. Użyj długopisu do napisania "Kochamy szkołę" w kołku.
 5. Każdy z Was niech napisze swoje imię na odwrocie niebieskiej kartki.

Grupa 6:

Nikt nie może rozmawiać - wykonaj wskazówki w całkowitej ciszy.

Instrukcje:

1. Weź niebieską kartkę i zegnij ją w połowie.
2. Weź żółtą kartkę i wytnij z niej kółko.
3. Przyklej to koło na niebieskiej kartce
4. Użyj długopisu do napisania "Kochamy szkołę" w kółku.
5. Każdy z Was niech napisze swoje imię na odwrocie niebieskiej kartki.

Ćwiczenie 6: Sprawiedliwy nie oznacza równy

Czas

10 minut

Przegląd

Interaktywny sposób pokazujący, że fair nie oznacza równy.

Cel/e

Aby uczeń zrozumiał, że wszyscy potrzebują różnych rzeczy, aby mieć równą szansę uczenia się

Organizacja grupy

Cała klasa

Źródła

Usprawiedliwienia z powodu choroby - pocięte tak, że masz jedno na każde ucznia (zobacz arkusz z usprawiedliwieniami z tytułu choroby)

Sześć plastrów

Instrukcje

To wiczenie zostało zaadaptowane z Mrs Lefave Band-Aid Lesson: Sprawiedliwy nie oznacza Równy:

<https://www.teacherspayteachers.com/Product/FREE-Band-Aid-Lesson-Fair-Is-Not-Equal-814855>

Daj każdemu uczniowi „usprawiedliwienie z powodu choroby”. Powiedz im, że będą mieli jedną minutę na odegranie, co im dolega.

Gdy minie minuta, zatrzymaj je i poproś jedną osobę z każdym rodzajem „choroby” - skaleczone ramię, ból gardła, infekcja ucha, skręcona kostka, ból brzucha, swędząca wysypka, aby wyszła na przód.

Przytrzymaj w górze plastry i powiedz klasie, że wyleczysz każdą „chorobę” przy pomocy plastra. Każdemu uczniowi pokaż, w jaki sposób przykleiłbyś/przykleiłabyś plaster do jego problemu - oczywiście będzie to działało dla przeciętego ramienia, ale klasa uzna to za zabawne lub dziwne, gdy spróbujesz wyleczyć inne problemy przy pomocy plastra. Nie musisz przyklejać plastra w rzeczywistości - na wypadek, gdyby ktoś miał alergię na plastry - wystarczy pantomima i przedstawienie.

Pytania

- Dla kogo działa plaster? Dlaczego?
- Dla kogo on nie działa? Dlaczego? Czego potrzebują inni ludzie, aby się poprawi?
- W jaki sposób to wiczenie jest związane z uczeniem się?
- Czy wszyscy uczycie się tego samego?
- Czy wszyscy z Was potrzebują tego samego wkładu podczas nauki?
- Czy wszyscy musicie pokazać swoją naukę w ten sam sposób?
- Więc kiedy mówimy o włączeniu wszystkich do klasy, co mamy na myśli?

Na koniec powiedz, że włączenie do klasy oznacza, że każdy dostaje to, czego potrzebuje, aby móc wziąć udział i uczyć się dokładnie tak samo jak wszyscy inni. need so that they can take part and learn the same as everyone else.

Ćwiczenie 7: Wysyłanie wiadomości na temat inkluzji

Czas

90 minut lub więcej, jeśli to konieczne - ta aktywność może być czymś, do czego wracasz przez dłuższy czas

Przegląd

Dwa połączone ćwiczenia mające na celu utrwalenie wiedzy uczniów na temat włączenia i wykluczenia

Cel/e

Aby uczniowie mogli zastanowić się nad tym, czego nauczyli się na temat włączenia i stworzyć pracę, która wyraża najważniejszy dla nich element uczenia się

Organizacja grupy

Cała klasa, praca w parach lub małych grupach

Zasoby

Flipchart lub brystol

Markery

Do wyboru ucznia: różne - zależy od aktywności i dostępnych zasobów

Instrukcje

Zacznij od poproszenia uczniów, aby przypomnieli sobie ćwiczenia, które wykonali w tym zestawie i czego się z nich nauczyli.

Następnie poproś ich, aby zastanowili się indywidualnie nad następującym pytaniem:

Czym jest włączenie?

Po kilku minutach na zastanowienie, poproś uczniów, aby podzielili się swoimi przemyśleniami w parach. Po kilku minutach udostępniania poproś każdą parę, aby przyłączyła się do innej pary i podzieliła się swoimi przemyśleniami. Następnie poproś ich, jako grupę czterech osób, aby podsumowali swoje przemyślenia na brystolu lub papierze do flipcharta z nagłówkiem Włączenie to...

Przyklej wszystkie te duże kawałki papieru gdzieś w klasie, gdzie każdy może je zobaczyć. Spójrz na nie i zadaj wymagane pytania wyjaśniające.

Włączenie to ... myśli staną się komunikatami dla innych osób w szkole. Następna część ćwiczenia polega na dokonaniu wyboru formy przekazu. Wyjaśnij, że będą nad nimi pracować. Włączenie to... przekazywanych innym osobom w szkole. Mogą wybrać jeden z następujących sposobów, aby to zrobić (zmień tę listę w zależności od własnego kontekstu / wiedzy specjalistycznej):

Plakat

Scenka (historia ze słowami, wywiad, pantomima)

Wiersz

Słowa piosenki lub cała piosenka

Prezentacja (z lub bez komputera, w zależności od zasobów)

Artykuł do szkolnego biuletynu lub gazety

Komiks

Kolaż

Podkast

Film z gadającymi głowami

Kryteria sukcesu dla produktu są następujące:

1. Muszą współpracować z co najmniej jedną inną osobą oraz w grupach nie większych niż ____ (zdecyduj, z której liczby jesteś zadowolony).
2. Przesłanie płynące z uczenia się musi zostać przekazane w jasny sposób.
3. Produkt musi być wysokiej jakości, ponieważ zostanie pokazany innym osobom w szkole.

Przydziel obszar w klasie dla każdej przygotowywanej prezentacji i poproś ucznia, aby przeniósł się do tego miejsca, w którym ma zostać wytworzony produkt.

Od tego miejsca poproś ich, aby utworzyli pary lub grupy lub, jeśli to konieczne, umieść ich w tych grupach.

Gdy są już w grupach, uczniowie decydują - używając list „Uwzględnienie to... - jaki komunikat(y) chcą pokazać w swoim produkcie.

Mogą wtedy zacząć pracować nad swoimi prezentacją. W zależności od tego, ile czasu musisz na to poświęcić, możesz ograniczyć zakres ich pracy lub ją rozszerzyć.

Gdy produkty będą gotowe, znajdź sposób, aby je udostępnić.

Może to być w klasie, z inną klasą, z grupą etapową lub rocznikową, w zgromadzeniu, na imprezie dla rodziców. Każda grupa będzie musiała przygotować krótkie wprowadzenie do swojej prezentacji zanim go przedstawi.

Zestaw 3: Wartości i działania w zakresie włączenia

Przedział wiekowy: 12-15

Ćwiczenie 1: Pantomima na temat wartości

Czas: 15 minut

Przegląd: Rozgrzewka wprowadzająca pojęcie wartości poprzez pantomimę

Cel/e

Dla uczniów, aby rozpoznali i wyjaśnili czym jest wartość

Organizacja grupy: Cała klasa

Zasoby: To ćwiczenie można wykonać siedząc / stojąc, przy biurkach / w okręgu, wewnątrz / na zewnątrz.

Instrukcje

Dzielimy się w pary. Powiedz , że dasz im jakieś słowo. Razem w parze opracują krótką pantomimę, która pokazuje to słowo. Będą mieli tylko minutę.

Wybierz słowo z listy poniżej, aby pary je pokazały w formie pantomimy.

Powtórz ćwiczenie wybierając inne słowo. Podczas wykonywania zadania poproś kilka par o pokazanie pantomim klasie.

Zauważysz, że słowa na liście to przeciwieństwa. Dobrze byłoby podać im słowa z lewej i prawej listy: Ćwiczenie 2 dotyczy myślenia o wartościach dotyczących włączenia. W tym momencie pomocne będzie ukazanie uczniom pewne wartości, które nie są włączające.

Miłość	Nienawiść
Odwaga	Strach
Szacunek	Brak szacunku
Równość	Władza
Pokój	Przemoc
Dobroć	Okrucieństwo
Radość	Smutek
Dzielenie się	Egoizm
Ciekawość	Ignorancja
Wyrozumiały	Nieżyczliwy

Pytania/punkty do nauczania się

Czego przykładami są te słowa? Szybkie pytanie: jeśli opisujesz [wstaw imię] jako zawsze miłego, troskliwego i hojnego, czego przykładem są te słowa?

Tutaj próbujesz poprowadzić klasę do rozpoznania słów jako cech lub zasad, które ludzie uważają za ważne i według których decydują się przeżyć swoje życie; nazywamy je wartościami. Mogłbyś/mogłabyś także zapytać o znanych ludzi lub osoby, o których się dowiedzieli, aby wyciągnąć więcej przykładów wartości różnych ludzi.

Ćwiczenie 2: Wartości włączające w szkole

Czas

Część 1: 15 minut

Część 2: 60-120 minut podzielone na różne sesje w zależności od twojego zakresu zaplanowanych działań

Przebieg

Ćwiczenie rankingowania i liczenia za pomocą Rombu 9, a następnie ćwiczenie praktyczne do dogłębnego zbadania jednej wartości

Cel/e-

Dla uczniów, aby:

- określili ich najwyższe dziewięć wartości włączających dla szkoły
- uszeregowali te wartości w kształcie Rombu 9
- wyjaśnili uzasadnienie ich wyborów
- stworzyli pracę, która ilustruje ich najwyższą wartość i znaczenie

Organizacja grupy

Małe grupy po pięciu-sześciu uczniów.

Zasoby

Część 1:

Karty wartości (patrz arkusz z instrukcjami) - wydrukowane i pocięte, po jednym zestawie dla każdej grupy

Klej

Kartki w formacie A4 - 1 kartka na grupę

Część 2:

Miejsce, jeśli uczniowie pracują nad opcjami opartymi na aktorstwie

Różne, w zależności od wyborów i potrzeb uczniów

Instrukcje: Część 1:

Przygotowanie: Każda grupa będzie potrzebować zestawu kart wartości (patrz arkusz zasobów po instrukcjach). Te znajdujące się w arkuszu zasobów są sugestiami i mogą być zmieniane / dodawane w razie potrzeb. Daliśmy wam dwadzieścia wyborów; będzie to zbyt wiele, aby uczniowie mogli mieć je w pakiecie. Celem tego ćwiczenia jest wybranie dziewięciu, które według nich są najważniejsze dla klasy, a następnie ich uszeregowanie pod względem ważności.

Musisz zatem zdecydować, ile i jakie wartości uwzględnić w pakietach, które rozdajesz. Pamiętaj, aby uwzględnić wartości, które często pojawiały się w poprzednich działaniach.

Podziel klasę na grupy pięcio- lub sześciu-osobowe i daj każdej grupie zestaw kart z wartościami, na które się zdecydowałeś(łaś).

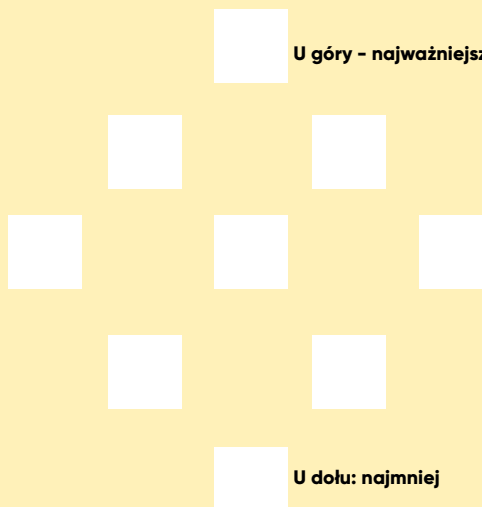
Po pierwsze, poproś uczniów, aby wybrali dziewięć wartości, które ich zdaniem są najważniejsze w życiu, aby upewnić się, że ludzie czuli się, że są włączeni w szkole. Pozostałe karty odłóż na bok.

Muszą trzymać się dziewięciu wartości, ponieważ następne zadanie koncentruje się na tej liczbie.

Gdy grupy zdecydują się na dziewięć wartości, ich kolejnym zadaniem jest omówienie każdej wartości w celu uszeregowania ich w kształt Rombu 9 (patrz ilustracja na następnej stronie). Ranking musi być decyzją grupy, więc muszą mieć pewność co do wyrażania swoich opinii, upewnić się, że wszyscy są wysłuchani i być

może trzeba będzie pójść na kompromis. Poświęć kilka minut na rozmowę o tym procesie, zanim grupy przystąpią do zadania.

Struktura rankingu Rombu 9

Gdy grupy uszeregują karty wartości, poproś je o przyklejenie ich do kartki w formacie A4. Na końcu części 2, zbierz je i przechowuj bezpiecznie, ponieważ zostaną wykorzystane w Ćwiczeniu 3. Następnie zadaj klasie parę pytań.

Pytania

Jaką wartość umieściłeś(aś) u góry / u dołu swojego Rombu 9?

Dlaczego?

Czy ktoś jeszcze miał to na górze / na dole swojego Rombu 9?

Dlaczego to tam umieściłeś - czy było o z tych samych czy różnych powodów?

Czy ktoś nie zgadza się z tym wyborem? Dlaczego?

Kto miał inny wybór? Jakie były powody, dla których wybrałeś(aś) tę wartość?

Instrukcje; Część 2

Wyjaśnij uczniom, że w Części 2 zamierzają stworzyć prace, które ilustrują ich najwyższą wartość w ich konstrukcji Rombu 9. Będą mieli wybór, co do tego, jak to zrobić.

Wszyscy członkowie Twojego zespołu muszą w pełni uczestniczyć w ćwiczeniu i postępować zgodnie z podanymi instrukcjami Instrukcje:

1. Weź niebieską kartkę i zegnij ją w połowie.
2. Weź żółtą kartkę i wytnij z niej kółko.
3. Przyklej to koło na niebieskiej kartce
4. Użyj długopisu do napisania "Kochamy szkołę" w kółku.
5. Każdy z Was niech napisze swoje imię na odwrocie niebieskiej kartki.

Grupa 3:

Przeczytaj instrukcje Następnie Twoja drużyna musi postępować zgodnie ze wskazówkami wszyscy z zamkniętymi oczami - bez oszukiwania!

Instrukcje:

1. Weź niebieską kartkę i zegnij ją w połowie.
2. Weź żółtą kartkę i wytnij z niej kółko.
3. Przyklej to koło na niebieskiej kartce
4. Użyj długopisu do napisania "Kochamy szkołę" w kółku.
5. Każdy z Was niech napisze swoje imię na odwrocie niebieskiej kartki.

Grupa 4:

Wszyscy członkowie Twojego zespołu muszą postępować zgodnie z instrukcjami, a każdy członek ma jedną dłoń za plecami. Instrukcje:

1. Weź niebieski kawałek kartki i zegnij go w połowie.
2. Weź żółtą kartkę i wytnij z niej kółko.
3. Przyklej to koło na niebieskiej kartce.
4. Użyj długopisu do napisania "Kochamy szkołę" w kółku.
5. Każdy z Was niech napisze swoje imię na odwrocie niebieskiej kartki.

Grupa 5:

Tylko dwie osoby w zespole mogą udzielać instrukcji jednej osobie, a ta osoba musi mieć zamknięte oczy przez cały czas. Instrukcje:

1. Weź niebieski kawałek kartki i zegnij go w połowie.
2. Weź żółtą kartkę i wytnij z niej kółko.
3. Przyklej to koło na niebieskiej kartce.
4. Użyj długopisu do napisania "Kochamy szkołę" w kółku.
5. Każdy z Was niech napisze swoje imię na odwrocie niebieskiej kartki.

Grupa 6:

Nikt nie może rozmawiać - wykonaj wskazówki w całkowitej ciszy.

Instrukcje:

1. Weź niebieską kartkę i zegnij ją w połowie.
2. Weź żółtą kartkę i wytnij z niej kółko.
3. Przyklej to koło na niebieskiej kartce.
4. Użyj długopisu do napisania "Kochamy szkołę" w kółku.
5. Każdy z Was niech napisze swoje imię na odwrocie niebieskiej kartki.

Ćwiczenie 2: Wartości włączające w szkole

Czas

Część 1: 15 minut

Część 2: 60-120 minut podzielone na różne sesje w zależności od Twojego kontekstu

Opis ćwiczenia

Ćwiczenie rankingowania i liczenia za pomocą Rombu 9, a następnie ćwiczenie praktyczne do dogłębnego zbadania jednej wartości

Cel/e

Dla uczniów, aby:

- określili ich najwyższe dziewięć wartości włączających dla szkoły
- uszeregowali te wartości w kształcie Rombu 9
- wyjaśnili uzasadnienie ich górnych i dolnych wyborów
- stworzyli produkt, który ilustruje ich najwyższą wartość i znaczenie

Organizacja grupy

Małe grupy po pięciu-sześciu uczniów.

Materiały

Część 1:

Karty wartości (patrz arkusz z instrukcjami) - wydrukowane i pocięte, po jednym egzemplarzu dla każdej grupy

Klej

Kartki w formacie A4 - 1 kartka na grupę

Część 2:

Miejsce, jeśli uczniowie pracują nad opcjami opartymi na aktorstwie Różne, w zależności od wyborów i potrzeb uczniów Instrukcje:

Część 1:

Przygotowanie: Każda grupa będzie potrzebować zestawu kart wartości (patrz arkusz zasobów po instrukcjach). Te znajdujące się w arkuszu zasobów są sugestiami i mogą być zmieniane / dodawane w razie potrzeb Daliśmy wam dwadzieścia wyborów; będzie to zbyt wiele, aby uczniowie mogli mieć je w pakiecie. Celem tego ćwiczenia jest wybranie dziewięciu, które według nich są najważniejsze dla klasy, a następnie ich uszeregowanie pod względem ważności.

Musisz zatem zdecydować, ile i jakie wartości uwzględnić w pakietach, które rozdajesz. Pamiętaj, aby uwzględnić wartości, które często pojawiały się w poprzednich działaniach.

Podziel klasę na grupy pięcio- lub sześciorga dzieci i daj każdej grupie zestaw kart z wartościami, na które się zdecydowałeś(łaś).

Po pierwsze, poproś uczniów, aby wybrali dziewięć wartości, które ich zdaniem są najważniejsze w życiu, aby upewnić się, że ludzie czuli się, że są włączeni w szkole. Pozostałe karty odłóż na bok.

Muszą trzymać się dziewiętej, ponieważ następne zadanie koncentruje się na tej liczbie.

Gdy grupy zdecydują się na dziewięć wartości, ich kolejnym zadaniem jest omówienie każdej wartości w celu uszeregowania ich w kształt Rombu 9 (patrz ilustracja na następnej stronie). Ranking musi być decyzją grupy, więc muszą mieć pewność co do wyrażania swoich opinii, upewnić się, że wszyscy są wysłuchani i być może trzeba będzie pójść na kompromis. Poświęć kilka minut na rozmowę o tym procesie, zanim grupy przystąpią do zadania.

Struktura rankingu Rombu 9

Gdy grupy uszeregują karty wartości, poproś je o przyklejenie ich do kartki w formacie A4. Na końcu części 2, zbierz je i przechowuj bezpiecznie, ponieważ zostaną wykorzystane w Ćwiczeniu 3. Następnie zadaj klasie parę pytań.

Pytania

Jaką wartość umieściłeś(aś) u góry / u dołu swojego Rombu 9?

Dlaczego?

Czy ktoś jeszcze miał to na górze / na dole swojego Rombu 9?

Dlaczego to tam umieściłeś - czy było o z tych samych czy różnych powodów?

Czy ktoś nie zgadza się z tym wyborem? Dlaczego?

Kto miał inny wybór? Jakie były powody, dla których wybrałeś(aś) tę wartość?

Instrukcje; Część 2

Wyjaśnij uczniom, że w Części 2 zamierzają stworzyć produkt, który ilustruje ich najwyższą wartość w ich konstrukcji Rombu 9. Będą mieli wybór, co do tego, jak to zrobić.

Poniżej znajdują się dwie „listy opcji”: jedna oparta na aktorstwie, a druga oparta na dokumentacji. Jeśli masz miejsce, preferowana byłaby lista opcji A, ponieważ daje ona równowagę ćwiczeń nad zestawami ćwiczeń. Popraw listy, aby dopasować je do Twoich

uczniów i kontekstu.

Opcja A: oparta na aktorstwie

Wywiad w TV (debata panelowa)

Wideoblog w mediach społecznościowych

Reklama telewizyjna lub radiowa

Scenariusz w szkole

Opcja B Oparty na dokumentacji

Blog lub strona internetowa dla młodych ludzi

Artykuł prasowy

Reklama plakatowa

Komiks

Uczniowie będą wiedzieć, że ich produkt odniósł sukces, jeśli reszta klasy:

- ma jasność jaką wartość wybrali
- rozumie, dlaczego ta grupa uważa, że ta wartość jest ważna, aby upewnić się, że wszyscy uczniowie czują się włączeni w życie w szkole
- rozumie, w jaki sposób wszyscy mogą korzystać z tej wartości w codziennym życiu w szkole -
- był zaangażowany - przyciągnięty do - ich produktu.

Pierwszym etapem dla uczniów jest ukończenie procesu planowania w ich grupach.

Poniższa lista zawiera przydatne pytania dla studentów dotyczące tego procesu.

W razie potrzeby dodaj / zmień tę listę. Możesz wyciąć listę i dać ją uczniom, gdy dodasz do niej / zmienisz ją.

1. Pomyśl, w jaki sposób zamierzasz wyraźnie przekazać następujące komunikaty:

Jaka jest Twoja wartość?

W jaki sposób wartość pomaga upewnić się, że ludzie czują się włączeni do szkoły:

jak ludzie będą się zachowywać wobec siebie nawzajem, jeśli będą przestrzegać tej wartości?

Dlaczego warto przestrzegać tej wartości?

Dlaczego, Twoim zdaniem, jest to najważniejsza wartość, aby upewnić się, że ludzie czują się włączeni do szkoły?

Jeśli potrzebujesz jednego produktu, jaki jest slogan dla wartości, który sprawi, że ludzie go zapamiętają? Na przykład: „Uprzejmość:

dlaczego byś tego nie zrobił?” „Determinacja: tak, możesz”.

2 Pomyśl o tym, jak zamierzasz zaprojektować i zorganizować swój produkt:

Co stanie się wewnątrz Twojego produktu? Czy wymaga to początku, środka i końca? Plan wizualny - czyli szkic tego, co umieścisz i gdzie?

Kto będzie robił co, kiedy?

Jakich zasobów potrzebujesz?

Gdy uczniowie zakończą proces planowania, daj im czas na przygotowanie produktu. To, jak dużo czasu im dasz, zależy od Twojego kontekstu. Czas na przygotowanie może być zorganizowany w „kawałkach”, a nie razem, jeśli tak będzie lepiej dla Twoich uczniów.

Pod koniec czasu na przygotowania, każda grupa przedstawia swój produkt pozostałym w klasie. Jeśli pracujesz nad listą Opcji B, może być konieczne wykonanie kopii produktów, aby inni uczniowie mogli je przeczytać.

Po każdym udostępnieniu produktu zadawaj pytania (niektóre zostały zasugerowane na poniższej liście). Tutaj koncentrujesz się bardziej na treści produktu, chociaż oczywiście ważne będzie, aby uznać ciężką pracę uczniów - stąd ostatnie pytanie.

Pytania

Jaka była ta wartość?

Jakie przesłanie wyniosłeś na temat tego, jak ta wartość pomoże upewnić się, że ludzie czują się włączeni do szkoły?

Czy odniosłeś(aś) wrażenie, że grupa uważa, że ta wartość była ważna? Jeśli tak, to co to sprawiło?

Jakie były najlepsze rzeczy związane z tym produktem?

Ćwiczenie 2 / 3: Wartości włączające w szkole – karty wartości

Przyjaźń	Nadzieja
Ciekawość	Dobroć
Zabawa/radość	Dzielenie się
Odwaga	Pokój
Zaufanie	Równość
Szacunek	Miłość
Cierpliwość	Wyobraźnia
Uczciwość	Uczestnictwo
Determinacja	Wspaniałość
Współpraca	Empatia

Ćwiczenie 3: Działania i wartości sprzyjające włączeniu

Czas

Część 1: 20 minut

Część 2: 20 minut

Opis ćwiczenia

Zadanie grupowe koncentrujące się na scenariuszu (związane ze scenariuszami stosowanymi w Zestawach 1 i 2)

Cel/e

Dla uczniów:

- omówienie scenariusza i wymyślenie szeregu działań, które osoba ze scenariusza może podjąć, aby pomóc przyjacielowi poczuć się włączonym

- ocenienie odpowiedzi jako klasa

- powiązanie tych działań z wartościami za pomocą diagramu

Organizacja grupy

Małe grupy po pięciu-sześciu uczniów (lub mniejsze, jeśli chcesz).

materiały

Brystol lub papier do flipcharta

Markery

Scenariusze (patrz arkusz zasobów po instrukcjach)

Lista wartości (patrz arkusz zasobów powyżej)

Nożyczki i klej

Instrukcje - Część 1

Wyjaśnij uczniom, że w tym ćwiczeniu przyjmą rolę zespołu pracującego dla strony internetowej dla nastolatków. Ich rolą jest przeczytanie wiadomości od młodej osoby, która martwi się o jednego ze swoich przyjaciół. Ta młoda osoba potrzebuje porady, jak sprawić, by jej przyjaciel czuł się bardziej włączony do szkoły.

Wyjaśnij, że scenariusze są rozszerzeniem tych scenariuszy, z którymi klasa pracowała w Zestawach 1 i 2, aby rozpoznali imiona osób i już trochę wiedzieli o postaciach.

Podziel klasę w grupy po pięcioro lub sześcioro. Daj każdej grupie kawałek brystolu lub papier do flipcharta i poproś, aby narysowali kontur drzewa, które wypełni ten kawałek papieru:

Daj każdej grupie scenariusz (grupy i scenariusze mogą różnić się od grup, w których pracowali podczas ostatniego spotkania z tymi postaciami).

Ich zadaniem jest:

1. Przeczytanie scenariusza na głos swojej małej grupie. Upewnienie się, że wszyscy zrozumieli - w razie potrzeby poświęcenie trochę czasu na pytania wyjaśniające.
2. Wcielenie się w rolę zespołu na stronie dla nastolatków. Omówienie działania, które według nich osoba, która napisała wiadomość, może podjąć, aby ich przyjaciel poczuł się bardziej włączony do szkoły. Określenia muszą być bardziej szczegółowe niż „być uprzejmym”, „być pomocnym” itp. - jakie konkretne działania mogą podjąć?

3 Zapisanie tych czynności w górnej części drzewa - na tym etapie pozostawienie pnia pustego.

Kiedy grupy wykonają te kroki, zbierz je razem z powrotem jako całą klasę. Udostępni scenariusze i poproś o kilka przykładów działań.

Następnie zadaj klasie kilka pytań na temat tego, jak te działania są powiązane z wartościami:

Jak myślisz, jakie są niektóre wartości pokazane przez te działania?

Jakie wartości są według Ciebie ważne dla młodych ludzi piszących o swoich przyjaciółach?

Gdybyś miał podać miejsce w ciele, w którym czujesz wartość, to gdzie by to było? Czy możesz wyjaśnić swoje przemyślenia?

A zatem, patrząc na twoje drzewo, gdzie według Ciebie pójda wartości, które odczuwa osoba w twoim scenariuszu?

Chodzi tutaj o pomoc uczniom w zrozumieniu, że wartości są czymś, co głęboko odczuwamy - tak głęboko, że często nie zauważamy, że one istnieją. W rzeczywistości wychodzą na powierzchnię dopiero wtedy, gdy jesteśmy w jakiś sposób narażeni na wyzwanie i musimy się w to „zagłębić”. Tak więc na ich drzewie wartości byłyby na dole pnia i / lub w korzeniach.

Instrukcje - Część 2

Daj każdej grupie kopię kart wartości, nożyczki i trochę kleju. Instrukcja dla uczniów:

1. Spójrzcie na działania i listę wartości razem.
 2. Zdecydujcie, które wartości są ukazywane poprzez działania. Możecie również dodawać własne wartości do listy.
 3. Wytnijcie te wartości i przyklejcie je do obszaru pnia / korzenia drzewa (w przypadku starszych uczniów możesz pominąć zadanie wycinania i wklejania i poproś o zapisanie na ich drzewie).
- Gdy drzewa będą gotowe, można udostępnić je w jeden z następujących sposobów:
- Spacer po galerii: przyklej drzewa do ściany; chodźcie dookoła, aby je zobaczyć.
 - Spacer wokół stołów: grupy zostawiają swoje drzewa na stole i poruszają się po klasie, aby zobaczyć drzewa innych.
 - Wysłannik: jeden członek grupy odwiedza inną grupę z ich mapą myśli i przedstawia ją; rób to, dopóki wszystkie grupy nie zobaczą wszystkich map myśli - za każdym razem zmieniaj wysłannika
 - Przekazywanie: przekaz każde drzewo od grupy do grupy w celu przeglądania i porównania / kontrastu.
 - Prezentacje: każda grupa przedstawia swój wykres drzewa całej klasie.
- Zakończ ćwiczenie, prosząc klasę o podsumowanie ich nauki z Części 1 i Części 2.

Ćwiczenie 3: Działania i wartości sprzyjające włączeniu - scenariusze

Scenariusz 1: Ella i Evan

Jesteś członkiem grupy prowadzącej stronę internetową dla nastolatków.

Twoim zadaniem - jako „Pomocna dłoń” - jest przeglądanie skrzynki odbiorczej wiadomości z prośbą o pomoc i porady oraz odpowiadanie na nie. Wiadomość, na którą poproszono Cię o odpowiedź, to:

Droga Pomocna Dłoni, Mam na imię Ella. Mam 12 lat. Potrzebuję porady na temat mojego przyjaciela Evana.

Evan jest naprawdę dobrym tancerzem. Uwielbia tańczyć bardziej niż cokolwiek innego, ale chłopcy z naszej klasy sprawiają, że jego życie jest nieszczęśliwe z tego powodu. Zmieniają jego imię na „Ewie”, więc brzmi to jak dziewczyna i cały czas się z niego naśmiewają.

Nie jest genialny w stawaniu w swojej obronie i za każdym razem, gdy próbuję stawać w jego obronie, chłopcy po prostu zamieniają to w żart i śmieją się z niego od nowa.

Mogę powiedzieć, że Evan nie jest szczęśliwy i jest dość samotny w szkole, ponieważ czuje, że nie może być sobą, gdy ci chłopcy są w pobliżu (co jest bardzo istotne, ponieważ są w naszej klasie).

Co mogę zrobić, aby poczuł się mniej samotny i bardziej włączony?

Jak sprawić, by ci chłopcy zrozumieli, że to, co robią, sprawia, że Evan jest nieszczęśliwy?

Mam nadzieję, że możesz mi pomóc,

Ella

Scenariusz 2: Tolu i Faria

Jesteś członkiem grupy prowadzącej stronę internetową dla nastolatków.

Twoim zadaniem - jako „Pomocna dłoń” - jest przeglądanie skrzynki odbiorczej wiadomości z prośbą o pomoc i porady oraz odpowiadanie na nie. Wiadomość, na którą poproszono Cię o odpowiedź, to:

Droga Pomocna Dłoni,

Mam na imię Tolu i mam 12 lat. Mam przyjaciółkę o imieniu Faria i potrzebuję porady.

Faria jest świetna - jest zabawna i uwielbiamy spędzać razem czas w parku. Ale Faria nie chodzi do szkoły tak często, jak kiedyś, co jest smutne, ponieważ naprawdę lubi szkołę. Przegapiła sporo tego, czego się nauczyliśmy w ciągu ostatnich kilku miesięcy, więc milczy na lekcjach. A niektórzy ludzie w naszej klasie przestali się z nią przyjaźnić, ponieważ Faria nie jest zbyt często w szkole.

Wiem, że Faria ma wiele do zrobienia w domu dla swojej mamy i brata, i nie mogę tego zmienić, ale czy możesz mi poradzić, co mogę zrobić, aby czuła się bardziej włączona, kiedy przychodzi?

Mam nadzieję, że możesz mi pomóc,

Tolu

Scenariusz 3: Nikos i Leah

Jesteś członkiem grupy prowadzącej stronę internetową dla nastolatków.

Twoim zadaniem - jako „Pomocna dłoń” - jest przeglądanie skrzynki odbiorczej wiadomości z prośbą o pomoc i porady oraz odpowiadanie na nie. Wiadomość, na którą poproszono Cię o odpowiedź, to:

Droga Pomocna Dłoni,

Mam na imię Nikos i mam 13 lat. Piszę do ciebie o radę na temat dziewczyny w mojej klasie o imieniu Leah. Nie jest świetna w rozmowach z ludźmi - często rozmawia w niewłaściwych momentach, a nie o tym, o czym mówimy lub mówi o czymś, co ją interesuje - zwykle o kosmosie - przez długi czas. Ona naprawdę zna się na rzeczy i świetnie jest jej słuchać, ale później ludzie się nudzą i denerwują.

Zauważyłem również, że ona nie lubi hałasu, co w naszej klasie musi być koszmarem, ponieważ jest dość głośno!

Myszę, że Leah jest dość samotna i chcę sprawić, by poczuła się bardziej włączona. Co mogę zrobić?

Mam nadzieję, że możesz mi pomóc,

Nikos

Scenariusz 4: Antony i Akin

Jesteś członkiem grupy prowadzącej stronę internetową dla nastolatków.

Twoim zadaniem - jako „Pomocna dłoń” - jest przeglądanie skrzynki odbiorczej wiadomości z prośbą o pomoc i porady oraz odpowiadanie na nie. Wiadomość, na którą poproszono Cię o odpowiedź, to:

Droga Pomocna Dłoni,

Cześć. Jestem Antony i mam 15 lat. Piszę do ciebie o moim przyjacielu o imieniu Akin. Jego mama jest chora, a tata pracuje w odle- głości wielu kilometrów, więc Akin robi dużo w domu. Ma 7 letnią siostrę, którą w zasadzie opiekuje się przez cały czas.

Tak naprawdę są dwa problemy. Po pierwsze, Akin często spóźnia się do szkoły, ponieważ najpierw musi zaprowadzić swoją siostrę do szkoły. Więc często ma z tego powodu kłopoty. Po szkole zostaje w niej za karę za spóźnienie i to go denerwuje, ponieważ musi odebrać swoją siostrę. Potem wpada w kłopoty z powodu bycia nieuprzejmym.

Drugi problem polega na tym, że zaczął się odcinać. Nie będzie już z nami grał w piłkę nożną w porze obiadowej, (a jest naprawdę dobry), ani grać w drużynie szkolnej, bo mówi, że nie ma czasu. Niektórzy z naszych przyjaciół mówią mi, że bym nie zwracał sobie nim głowy. Przestali prosić go, aby zagrał w piłkę nożną lub wychodził na dwór w weekendy. Ale naprawdę lubię Akina i nie chcę z niego zrezygnować.

Co mogę zrobić, aby pomóc Akinowi pozostać włączonym?

Mam nadzieję, że możesz mi pomóc,

Antony

Scenariusz 5: Martin i Yasim

Jesteś członkiem grupy prowadzącej stronę internetową dla nastolatków.

Twoim zadaniem - jako „Pomocna dłoń” - jest przeglądanie skrzynki odbiorczej wiadomości z prośbą o pomoc i porady oraz odpowiadanie na nie. Wiadomość, na którą poproszono Cię o odpowiedź, to:

Droga Pomocna Dłoni,

Mam na imię Martin i mam trzynaście lat. Piszę do Was o chłopcu o imieniu Yasim, który właśnie przyszedł do naszej szkoły. On pochodzi z Syrii i zna jedynie kilka słów w naszym języku. Wygląda na naprawdę samotnego i nieszczęśliwego i siedzi sam.

Co mogę zrobić, aby poczuł bardziej włączony do naszej klasy?

Mam nadzieję, że możesz mi pomóc,

Martin

Scenariusz 6: Marta i Khadeja

Jesteś członkiem grupy prowadzącej stronę internetową dla nastolatków.

Twoim zadaniem - jako „Pomocna dłoń” - jest przeglądanie skrzynki odbiorczej wiadomości z prośbą o pomoc i porady oraz odpowiadanie na nie. Wiadomość, na którą poproszono Cię o odpowiedź, to:

Droga Pomocna Dłoni, Mam na imię Marta. Mam piętnaście lat. Martwię się o moją przyjaciółkę

Khadeję. Sporo dzieci w mojej klasie robi do niej rasistowskie komentarze, tylko dlatego, że nosi chustę na głowie. Doszło do tego, że jedynym miejscem, w którym czuje się bezpieczna od komentarzy, jest sala do plastyki, która jest jej ulubionym przedmiotem nauczaniem przez jej ulubionego nauczyciela. Spędzamy więc tam dużo czasu razem – na szczęście nauczyciel jest miły i pozwala nam tam zostawać. Ale to oznacza, że Khadeja traci mnóstwo rzeczy, w których jest dobra i zaczyna się wycofywać.

Kiedys była bardzo szczęśliwa, a teraz jest taka cicha.

Wiem, że w mojej klasie są inni ludzie, którym nie podoba się to, co się dzieje, ale rozmawialiśmy o tym i nikt z nas tak naprawdę nie wie, co robić. Czy mógłbyś/mogłabyś nam pomóc? Chcielibyśmy naprawdę uzyskać kilka pomysłów, jak sprawić, by Khadeja poczuła się bardziej włączona do klasy – wtedy może moglibyśmy się razem przeciwstawić innym.

Mam nadzieję, że możesz mi pomóc,

Marta.

Ćwiczenie 4: Pierwszy dzień Khadeji - Ujęcie 1

Czas

Część 1: 25-40 minut w zależności od tego, czy dołączasz gry opcjonalne

Część 2: 60 minut

Opis ćwiczenia

Proces grupowego myślenia, po którym następuje ćwiczenie ze scenkami

Cel/e

Dla uczniów:

- zidentyfikować czynniki, które uniemożliwiają im włączenie innych, a zatem sprzyjają wykluczeniu
- stworzyć i przedstawić scenki przedstawiającą te czynniki
- przeanalizować scenki i zidentyfikować alternatywne sposoby działania

Organizacja grupy

Małe grupy po pięciu-sześciu uczniów.

Źródła

Bristol lub papier do flipcharta

Markery

Przestrzeń

Instrukcje: Część 1:

Zacznij od zadania pytania:

Czy zawsze zachowujemy się w sposób włączający wobec innych ludzi, nawet jeśli wiemy, że jest to słuszne?

Chodzi o to, że nawet jeśli uważamy, że wartości, takie jak życzliwość, przyjaźń i uczestnictwo są ważne, czasami zachowujemy się w sposób, który nie jest życzliwy, przyjazny ani gościnny w stosunku do innych ludzi.

Wyjaśnij uczniom, że pierwsza część tego ćwiczenia ma na celu pomóc im zidentyfikować rzeczy, które czasami powstrzymują ich przed włączeniem innych ludzi. Poproś klasę, aby pomyślała o kilku przykładach (np. presja rówieśników, nieśmiałość).

Opcjonalne ćwiczenia w zakresie tego punktu ćwiczenia.

1. Zorganizuj klasę w pary z osobami, których tak dobrze nie znają.

Poproś, aby odgadli swój/swoje ulubiony(e):

- kolor
- jedzenie
- hobby lub zainteresowania.

Zapytaj ich, na jakich dowodach oparli swoje wybory. Chodzi o to, że często przyjmujemy założenia oparte na ludziach, nie posiadając żadnych lub wielu dowodów. Często nasze założenia są błędne.

Jednym z czynników, który może powstrzymać nas przed zachowaniem włączającym w stosunku do innych, są nasze stereotypy na ich temat.

2 Zorganizuj klasę w pary i poproś każdą parę o to, aby stanęli naprzeciwko siebie. Daj im pięć-dziesięć sekund na wzajemne przyjrzenie się sobie nawzajem – odzieży, butom, biżuterii itp. Następnie poproś, aby odwrócili się do siebie plecami (około 30 cm od siebie – nie dotykając się).

Powiedz każdej osobie, aby dokonała trzech drobnych zmian w swoim wyglądzie (podwinięcie rękawów, zdjęcie buta itp.). Następnie poproś pary, aby stanęły naprzeciw siebie i zobaczyły, czy potrafią dostrzec trzy zmiany, które wprowadziła druga osoba.

Powtórz cały ten proces jeszcze raz. Następnie powiedz klasie, aby zrobili to trzeci raz. Możesz przerwać ćwiczenie jak zaczną narzekać.

Zobacz, jak szybko wszyscy poprawiają swój wygląd z powrotem do tego jaki był przed zabawą, kiedy siadają na miejscu. Narzekanie i przywracanie rzeczy do poprzedniego stanu to dwa punkty, na które należy zwrócić uwagę: nie lubimy zmian, trudno jest zmienić nasze nawyki, a nawet gdy próbujemy się zmienić, mamy tendencję do powrotu do tych nawyków.

Niepodobna zmiana może być jednym z czynników, które mogą powstrzymać nas przed włączającym zachowaniem.

3 Przeczytaj na głos stereotypowe stwierdzenie, na przykład:

Wszystkie nastolatki są nieuprzejme. Chłopcy nie płaczą. Wszystkie dziewczęta lubią gotować. Chłopcy są lepsi w naukach przyrodniczych od dziewczynek. Wszyscy starzy ludzie są nudni.

Zapytaj uczniów, czy się z nimi zgadzają lub nie: dlaczego lub dlaczego nie?

Kluczowe słowa do zastosowania w dyskusji to:

- Stereotyp: uogólniona / uproszczona koncepcja grupy, która zwykle jest negatywna.
- Uprzedzenie: postrzeganie niektórych osób jako gorszych lub lepszych, bez poznania ich.
- Dyskryminacja: działanie na podstawie uprzedzeń.

Stereotypowanie, uprzedzenia i dyskryminacja to czynniki, które mogą powstrzymać nas przed zachowaniem się w sposób włączający.

Jeśli masz możliwość spędzenia więcej czasu w tej tematyce, zdecydowanie warto przyrzeć się im bardziej szczegółowo. Poszukaj zasobów z istniejącego programu nauczania lub zajrzyj do Internetu: oto dobre miejsce, od którego można zacząć:

<https://www.equalityhumanrights.com/en/secondary-education-resources/lesson-plan-ideas/lesson-5-prejudice-and-stereotypes>

Zorganizuj uczniów w grupy po pięć lub sześć i daj każdej grupie kawałek brystolu lub papier do flipcharta i marker. Ich zadaniem jest zidentyfikowanie jak największej liczby rzeczy lub osób, które mogłyby przeszkodzić im w zachowaniu się w sposób włączający.

Mogą zapisywać swoje myśli w dowolny sposób, który ma dla nich sens, np. pisanie, rysowanie, lista, wykres radarowy, mapa myśli.

Po zakończeniu tego zadania poproś grupy o podzielenie się swoimi pomysłami z klasą. Upewnij się, że obszary z powyższych opcjonalnych ćwiczeń pojawią się w ramach tej dyskusji. Zapytaj uczniów, które ich zdaniem przeszkadzają najbardziej i / lub najczęściej.

Instrukcje: Część 2:

Daj grupom ich kolejne zadanie, jakim jest wykonanie krótkiej scenki, która pokazuje jeden lub więcej z tych czynników. Przypomnij im o Khadeji, piętnastolatce, która była ofiarą rasistowskiego znęcania się za to, że nosi chustę. W rezultacie Khadeja zmieniła szkoły, a to będzie ich podstawa do scenki, czyli:

Khadeja dołącza do Twojej klasy w połowie roku szkolnego. W głębi duszy chcesz - i wiesz, że powinieneś /powinnaś- powitać ją i sprawić, by poczuła się włączona. Ale nie robisz tego. Co Cię powstrzymuje?

Grupy wykorzystują wyniki z pierwszej części ćwiczenia do poinformowania o swojej scenie. Mogą wybrać jeden lub więcej czynników do uwzględnienia i muszą sprawić, by ich scenki były jak najbardziej realistyczne

Kiedy scenka będzie gotowa, każda grupa przedstawia ją swojej klasie. Zadawaj pytania dotyczące scenek, aby przeanalizować, co się dzieje i wpływ tych wydarzeń. Poniżej przedstawiono przykładowe pytania.

Grupy wykorzystają scenki ponownie w Ćwiczeniu 5.

Pytania

Co się wydarzyło w tej scenie?

Kto i co przeszkadzało we włączeniu Khadeji?

Jak realistyczne to było?

Jakich wartości użyłeś(aś) w działaniu?

Jak myślisz, co [postać] myślała / czuła, kiedy ...?

Jak myślisz, jaki wpływ może to mieć na [postać] ...?

Co [postać] mogła zrobić inaczej (ogólnie lub w danym momencie), co doprowadziłoby do bardziej włączającego rezultatu?

Opcjonalne warianty dla procesu dotyczącego prezentacji - Część 2 1. Podczas prezentacji możesz powiedzieć „Stop”, a klasa (lub Ty) może zadać postaciom pytania o to, co ich postać myśli lub czuje w danym momencie, lub o wpływie na nich.

2 Na koniec prezentacji możesz wybrać szczególnie silne postacie do wzięcia udziału w zabawie „gorących krzeseł”, tj. Klasa (lub Ty) zadaje im pytania dotyczące ich postaci, na przykład pyta ludzi o to, jak czuły się ich postacie, włączając Martę i jak czuła się Marta, kiedy została włączona.

3 Sfilmuj scenki, abyś mógł/mogła z nich korzystać w celu dalszego nauczania o włączeniu (można je wykorzystać w Ćwiczeniu 5) lub w celu ułatwienia dyskusji na temat stopklatek.

Ćwiczenie 5: Pierwszy dzień Khadeji - Ujęcie 2

Czas

Część 1: 20 minut

Część 2: 60 minut

Przegląd

Proces grupowego myślenia, po którym następuje ćwiczenie ze scenkami

Cel/e

Dla uczniów, aby:

- zidentyfikowali czynniki, które pomagają im włączać inne osoby, a zatem promować włączenie
- stworzyli i przedstawili scenkę przedstawiającą jeden lub więcej tych czynników
- analizowali scenki

Organizacja grupy

Małe grupy po pięciu-sześciu uczniów.

Źródła

Brystol lub papier do flipcharta

Markery

Przestrzeń

Instrukcje - Część 1

Po zidentyfikowaniu i zbadaniu czynników, które uniemożliwiają im bycie włączającym w Ćwiczeniu 4, ćwiczenie prosi uczniów o zidentyfikowanie czynników, które wspierają ich zachowanie w szkole w sposób włączający.

Zacznij od zadania pytania klasie:

Czy kiedykolwiek byłeś (aś) w sytuacji, w której wiedziałeś, co należy zrobić i chociaż było to trudne, zrobiłeś (aś) to?

Kontynuuj pytając:

Co lub kto Ci pomógł?

Po uzyskaniu dwóch lub trzech przykładów wyjaśnij klasie, że to co będą robić w tym ćwiczeniu, to będzie zbadanie tych pytań. Podziel klasę na grupy pięcio- lub sześciorga dzieci. Jeśli ukończyli Część 2 Ćwiczenie 4, muszą pozostać w tych samych grupach.

Daj każdej grupie kawałek brystolu lub papier do flipcharta i marker.

Ich zadaniem jest zidentyfikowanie jak największej liczby rzeczy lub osób, o których są w stanie pomyśleć, pomagając im zachowywać się w sposób włączający. Mogą zapisywać swoje myśli w dowolny sposób, który ma dla nich sens, np. pisanie, rysowanie, lista, wykres radarowy, mapa myśli.

Po wykonaniu tego zadania poproś grupy o podzielenie się kilkoma pomysłami z klasą. Dowiedz się z tego, które czynniki są najbardziej powszechne i / lub pomocne.

Istnieją dwie alternatywy dla Części 2.

Jeśli Twoja klasa ukończyła Ćwiczenie 4, prosimy o zapoznanie się ze ścieżką 2A. Jeśli nie, prosimy o zapoznanie się ze ścieżką 2B.

Ścieżka 2A

Część 2 zadania została zaprojektowana w taki sposób, aby uczniowie mogli budować i modyfikować scenkę, którą ukończyli w Ćwiczeniu 4, w zależności od następującej sytuacji:

Khadeja dołącza do Twojej klasy w połowie roku szkolnego. Upewnij się, że czuje się mile widziana i włączona w Twojej klasie. W jaki sposób to robisz; kto i co pomaga Ci to zrobić?

Mogą stosować ten sam podstawowy scenariusz, ale zamiast wykorzystywać czynniki, które powstrzymują ludzi przed włączeniem, ponownie wyobrażają sobie swój scenariusz przy użyciu czynników, które wspierają zachowania sprzyjające włączeniu.

Na przykład, jeśli w ostatniej odgrywanej scenie jeden uczeń chciał zaprzyjaźnić się z Khadeją, ale jej przyjaciele powiedzieli jej, żeby tego nie robiła, podczas tej scenki przyjaciele pomogliby tej uczennicy i wsparli ją w zaprzyjaźnieniu się z Khadeją.

Ścieżka 2B

Przypomnij im o Khadeji, piętnastolatce, która była ofiarą rasistowskiego znęcania się za to, że nosi chustę. W rezultacie Khadeja zmieniała szkoły, a to będzie ich podstawą do odgrywania ról, czyli:

Khadeja dołącza do Twojej klasy w połowie roku szkolnego. Upewnij się, że czuje się mile widziana i włączona w Twojej klasie. W jaki sposób to robisz; kto i co pomaga Ci to zrobić?

Obydwie ścieżki

Grupy wykorzystują wyniki z pierwszej części ćwiczenia do poinformowania o swojej scenie. Mogą wybrać jeden lub więcej czynników do uwzględnienia i muszą sprawić, by ich scenki były jak najbardziej realistyczne

Kiedy scenka będzie gotowa, każda grupa przedstawia ją swojej klasie. Zadawaj pytania dotyczące scenek, aby przeanalizować, co się dzieje i wpływ tych wydarzeń. Poniżej przedstawiono przykładowe pytania.

Pytania

Co się wydarzyło w tej scenie?

Kto i co wspierało Khadeję, aby była włączona?

Jak realistyczne to było?

Jak myślisz, co [postać] myślała / czuła, kiedy ...?

Jak myślisz, jaki wpływ może to mieć na [postać] ...?

Jak wypadają wyniki w porównaniu z sytuacją, gdy skupiłeś(aś) się na rzeczach i ludziach, którzy powstrzymali Khadeję przed włączeniem?

Jakich wartości użyłeś(aś) w działaniu?

Opcjonalne warianty dla procesu dotyczącego prezentacji - Część 2 1. Podczas prezentacji możesz powiedzieć „Stop”, a klasa (lub Ty) może zadać postaciom pytania o to, co ich postać myśli lub czuje w danym momencie, lub o wpływie na nich.

2 Na koniec prezentacji możesz wybrać szczególnie silne postacie do wzięcia udziału w zabawie „gorących krzeseł”, tj. Klasa (lub Ty) zadaje im pytania dotyczące ich postaci, na przykład pyta ludzi o to, jak czuły się ich postacie, włączając Martę i jak czuła się Marta, kiedy została włączona.

3 Sfilmuj scenkę, abyś mógł/mogła ją wykorzystać do dalszego nauczania na temat włączenia i lub do łatwiejszych dyskusji w formie stopklatek.

4. Pokaż filmy z Ćwiczenia 4, aby porównać i skonstruować czynniki i wyniki.

Ćwiczenie 6: Nasza klasa - wartości i działania

Czas

Część 1 minuty

Przegląd

Cel/e

Dla uczniów, aby:

- zidentyfikowali wartości, które uważają za najważniejsze dla ich klasy
- utwórz listę wartości i odpowiadających im działań, które wszyscy w całej klasie mogą zgodzić się przestrzegać

Organizacja grupy

Część 1: Indywidualnej refleksji

Część 2: Grupy podstawowe i grupy w formie układanki złożone z pięciu do sześciu uczniów

Źródła

Arkusze aktywności Rombu 9 z Ćwiczenia 2

Małe, czyste naklejki - wystarczą trzy na jednego ucznia (można również użyć papieru i taśmy klejącej)

Brystol lub papier do flipcharta

Markery

Papier i długopisy

Instrukcje - wprowadzenie

Przygotowanie: Przygotowanie: Skorzystaj z arkuszy ćwiczeń Romb 9 klasy, aby przygotować listę od dziesięciu do piętnastu wartości.

Celem pierwszej części tego ćwiczenia jest, aby każdy uczeń zidentyfikował trzy wartości z listy, które ich zdaniem są najważniejsze dla włączenia do ich klasy. Dokładnie, ile z nich umieścisz na krótkiej liście, będzie zależać od tego, ile klasa zawarła w ich połączonych arkuszach ćwiczeń Romb 9 i z jaką liczbą do wyboru według Ciebie mogą sobie poradzić.

Jeśli twoja klasa nie wykonała ćwiczenia Romb 9, spójrz na arkusz wartości na końcu Ćwiczenia 2 i wybierz z tego listę. Wybierz krótką listę w oparciu o wartości, które pojawiły się w rozmowach z klasą w ramach tego zestawu ćwiczeń oraz w oparciu o liczbę do wyboru, z którą mogą sobie według Ciebie poradzić.

Po przygotowaniu krótkiej listy zapisz ją na tablicy lub na papierze do flipcharta - przyklej papier na dostępnej ścianie w klasie.

Zacznij od zadania klasie pytania, czego się nauczyli do tej pory, poprzez ćwiczenia dotyczące wartości i zachowań sprzyjających włączeniu (np. wartości, które ich zdaniem są ważne dla włączenia; jak są one powiązane z działaniami; co przeszkadza i wspiera wprowadzenie tych wartości w życie).

Wyjaśnij, że dzisiaj będą myśleć i zawrą umowę klasową w sprawie wartości i działań, które ich zdaniem są najważniejsze dla włączenia ludzi do ich klasy. Ćwiczenie będzie w dwóch częściach.

Instrukcje - Część 1

Wyjaśnij uczniom, że pierwsza część ćwiczenia polega na zidentyfikowaniu - indywidualnie - trzech wartości z przygotowanej listy.

Pokaż im listę.

Daj każdemu uczniowi trzy nalepki. Ich zadaniem jest zastanowienie się nad tym indywidualnie, które trzy wartości z listy są najważniejsze, aby ludzie czuli się włączeni do klasy. Gdy tylko

zdążyć się zastanowić, umieszczają jedną naklejkę na każdej z trzech wybranych przez siebie wartości.

Daj klasie trochę czasu na przemyślenie i umieść naklejki według wartości, które według nich są najważniejsze.

Po zakończeniu tego procesu określ sześć wartości, na które głosowano najczęściej i zakresz je na tablicy lub papierze do flipcharta. Jeśli istnieje remis między wartościami, możesz przeprowadzić głosowanie w drugiej turze, licząc podniesione do góry ręce (lub zachowaj siedem, w takim przypadku przeczytaj „siedem” dla „sześciu” w instrukcjach dla Części 2).

Wyjaśnij, że sześć wartości, które zostały zidentyfikowane przez klasę jako najważniejsze, zostaną przekształcone w umowę klasową w trakcie Części 2 ćwiczenia.

Instrukcje - Część 2

Zorganizuj klasę w grupy po sześciu uczniów. Wyjaśnij im, że jest to ich grupa podstawowa i żeby to zapamiętali (jeżeli istnieje grupa z mniejszą liczbą uczniów, to jest to w porządku). Poproś każdego ucznia w grupie, aby wybrał jedną z wartości z listy, aby wszystkie wartości zostały uwzględnione w grupie. Jeśli istnieje grupa z mniejszą liczbą uczniów, poproś ich o wybranie po jednej wartości.

Następnie zbierz nowe grupy „eksperckie”, które składają się ze wszystkich, którzy wybrali tę samą wartość (na przykład wszystkie osoby, które wybrały przyjaźń, wszystkie osoby, które wybrały zaufanie itp.).

Daj każdej z tych grup kawałek papieru do flipcharta lub brystolu i markery.

Do zadań tej grupy należy:

1. Omówienie i zapisanie niektórych zachowań związanych z ich wartością, które według nich pomogą uczynić klasę (jeszcze bardziej) włączającą dla wszystkich jej uczniów. Jeśli będzie to pomocne w wykonaniu tego ćwiczenia etapowo, mogą je wykonać, wypełniając zdanie „W naszej klasie będziemy ...”.

2. Gdy będą mieli jakieś pomysły, grupa musi je podsumować w jednym lub dwóch zdaniach na brystolu lub papierze do flipcharta.

Mogą to zrobić poprzez:

- szukanie na swojej kartce pomysłów, które są podobne i mogą stać się jednym (na przykład „upewnij się, że wszyscy się dołączą” i „włącz wszystkich w grupach”).
- szukanie pomysłów, które można łatwo połączyć (np. „wysłuchaj pomysłów wszystkich” i „nie przerywaj” może stać się „wysłuchaj pomysłów wszystkich bez przerywania im”).

3. Kiedy będą mieć swoje zdania, zredaguj je, aby upewnić się, że są sformułowane raczej pozytywnie niż negatywnie. Wyjaśnij klasie, że ludziom łatwiej jest podążać za tym, co ludzie chcą, żeby zrobili, niż za tym czego nie chcą, żeby robili. „Traktuj ludzi uprzejmie” jest bardziej skuteczna niż „nie bądź nieprzyjemny”; „Upewnij się, że wszyscy są częścią aktywności” jest bardziej skuteczne niż „nie pomijaj ludzi”. Napisz ostateczną wersję zdania / zdań na odwrocie kartki wraz z wartością.

4. Wszyscy w grupie muszą mieć pisemną kopię pozytywnych zdań grupy, aby ją zabrać do swojej podstawowej grupy. Daj nauczycielowi kopię kartki z flipcharta lub brystolu.

Kiedy wszyscy będą mieli pisemną kopię podsumowania, poproś klasę, aby wróciła do swojej podstawowej grupy z jej arkuszem podsumowania.

Po powrocie do podstawowej grupy każdy członek przedstawia z kolei zdania z grupy wartości „eksperta”. Grupa musi następnie omówić, czy jest zadowolona ze zdania / zdań, czy też chce zasugerować jakiegokolwiek zmiany. Podczas, gdy oni prowadzą dyskusję przyklej wersje na flipcharcie / brystolu na ścianie.

Po pewnym czasie dyskusji zbierz klasę i przejrzyj kolejno wartości / zdania. Sprawdź, czy klasa może z nimi żyć i dokonaj - po ich dyskusji i zgodzie - wszelkich zmian. Poszukaj takich, które są podobne lub które można łączyć, i poszukaj pozytywnego języka.

Celem jest, aby na koniec tego procesu mieć zestaw komunikatów, które tworzą wspólną umowę o tym, jak uczniowie będą żyć i uczyć się razem w sposób, który upewnia się, że każdy jest włączony w klasie.

Pod koniec tego procesu odczytaj klasie na głos końcowy zestaw stwierdzeń.

Zapytaj klasę, jak chcieliby wyświetlić listę w klasie i jak powinna się ona nazywać. Umowa może zostać napisana lub przekształcona w dzieło sztuki - obie możliwości są w porządku, ale ważne jest, aby lista była widoczna. Może być również podpisana przez wszystkich (w tym nauczycieli, którzy uczą klasę), co jest dobrym sposobem dla wszystkich, aby pokazać wspólne zaangażowanie w umowę.

Niezależnie od tego, jak się wyświetla, dokument musi być wykorzystywany zarówno przez nauczycieli, jak i uczniów, jako częste przypomnienie o tym, jak członkowie klasy zgodzili się żyć i uczyć się razem..

Zestaw 4: Nasza szkoła i włączanie 1 - Teraz i w tym roku Wiek: 12-15

Ćwiczenie 1: Nasza klasa

Czas

20 minut

Przegląd

Ćwiczenie indywidualne, które pozwala uczniom zastanowić się, w jakim stopniu ich klasa jest obecnie włączająca, i zaproponować jeden ze sposobów na poprawienie tego stanu.

Cel/e

Dla uczniów, aby:

- zastanowili się nad tym w jakim stopniu klasa jest obecnie włączająca
- oszacowali postępy, jakie według nich może poczynić klasa w ciągu najbliższych kilku miesięcy
- zasugerowali jeden ze sposobów bycia ze sobą, który może przyczynić się do tych postępów

Organizacja grupy

Ćwiczenie indywidualne

Źródła

Przestrzeń

Karteczki samoprzylepne - trzy na ucznia

Instrukcje

W tym ćwiczeniu znajdują się pytania, na które odpowiedzą uczniowie: dwa w oparciu o skalę, a jedno na zasadzie wolnej myśli.

Podsumowując dotychczasową wiedzę uczniów, zacznij od zadania pytania: Czym jest klasa włączająca? Uzyskaj trochę pomysłów od członków klasy. Mogą wypowiadać się np. tak:

Klasa włączająca...

- to takie miejsce, gdzie ludzie postępują zgodnie z umową klasową
- sprawia, że wszyscy czują się mile widziani
- pomaga każdemu w nauce
- rozumie, że każdy się różni i nie jest to nic wielkiego
- jest fajna
- nie ignoruje ludzi
- jest życzliwa
- /...

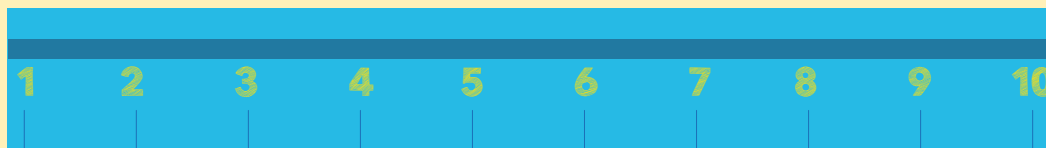
Wyjaśnij, że następnie, uczniowie będą odpowiadać na dwa pytania na temat ich klasy w odniesieniu do tego w jakim stopniu jest ona włączająca. Daj każdemu uczniowi trzy karteczki samoprzylepne.

Pierwsze dwa pytania są następujące:

1. Narysuj skalę poniżej na tablicy. How inclusive is this class?

W jakim stopniu klasa jest włączająca?

0 W ogóle nie jest włączająca Dosyć włączająca Naprawdę włączająca: 10

Poproś każdego ucznia o zanotowanie liczby od 0 do 10, która najlepiej opisuje jego bieżącą opinię na karteczce samoprzylepnej.

Zbierz te karteczki samoprzylepne na jedną kupkę. Poproś wolontariusza, aby obliczył średnią tych liczb po wykonaniu ćwiczenia.

2 Używając tej samej skali, co powyżej, zapytaj klasę:

Jeśli mielibyśmy skorzystać z naszej umowy klasowej i pracować nad tym, aby klasa była bardziej włączająca w ciągu najbliższych kilku miesięcy, do jakiej liczby według Ciebie moglibyśmy dotrzeć do końca maja?

Poproś każdego ucznia o zapisanie liczby od 0 do 10, która najlepiej opisuje jego opinię na drugiej karteczce samoprzylepnej. Poproś uczniów, aby napisali swoje imię na tej karteczce samoprzylepnej - wszyscy zobaczą je, ale dopiero za kilka miesięcy. Zbierz te karteczki samoprzylepne na inną kupkę.

Następnie wyjaśnij uczniom, że masz ostatnie pytanie, które wynika z pytań dotyczących gradacji.

3 Zapytaj klasę:

Oprócz korzystania z umowy klasowej, co mogliby zrobić ludzie w klasie, aby pomóc nam dotrzeć do liczby jaką zapisałeś(aś) dla pytania 2? Pamiętaj, aby zachować odpowiedzi ogólnymi - pomiń imiona.

Poproś, aby zapisali swoją odpowiedź na końcowej karteczce samoprzylepnej - bez imienia. Po ich wypełnieniu poproś, aby przynieśli swoje notatki i przykleili je do tablicy. Kategoryzuj je tak, w miarę jak są przyklepane, aby wszystkie identyczne były umieszczane razem.

Podsumuj wyniki tego ostatniego pytania dla uczniów i daj poinformuj ich, że za kilka miesięcy dokonają przeglądu tych wyników, aby sprawdzić, czy nastąpił jakiś postęp. Teraz ich kolej!

Po ćwiczeniu:

- Upewnij się, że wolontariusz poda Ci średni wynik dla pytania 1 i zachowaj ten wynik w bezpiecznym miejscu.
- Zachowaj podpisane karteczki samoprzylepne dla pytania 2 w bezpiecznym miejscu.
- Zachowaj wszystkie różne odpowiedzi na pytanie 3 w bezpiecznym miejscu. Możesz odrzucić wszelkie powtórzenia tej samej odpowiedzi.

Ćwiczenie 2: Nasza szkoła

Czas

Część 1: 15 minut

Część 2: 20 minut

Przegląd

Połączenie całej klasy i zajęć w małych grupach, aby umożliwić uczniom zastanowienie się, w jakim stopniu szkoła jest obecnie włączająca, co się zmieniło, oraz ustalenie priorytetów dalszych działań

Cel/e

Dla uczniów, aby:

- zastanowić się nad tym jak dobra jest szkoła w sprawianiu, że ludzie czują się włączeni
- Określić, co szkoła robi dobrze i jakie są priorytety na przyszłość

Organizacja grupy

Cała klasa, a następnie grupy po 5-6 uczniów

Źródła

Przestrzeń

Przedmiot dla każdego ucznia (ołówki lub długopis będzie w porządku)

Stwierdzenie na kartce papieru. Nasza szkoła jest dobra w sprawianiu, by ludzie czuli się włączeni (patrz karta zasobów po instrukcjach)

Arkusze robocze Trzy rzeczy... - jeden na grupę (patrz arkusze zasobów po instrukcjach)

Instrukcje: Część 1:

To ćwiczenie zostało zaadaptowane z Artworks Creative Communications:

Kreatywny zestaw narzędzi do ewaluacji

<http://www.artworkscreative.org.uk/wp-content/uploads/2015/11/Creative-Evaluation-Toolkit.pdf>

Jeśli tego potrzebujesz, zacznij od szybkiej dyskusji w klasie, aby przypomnieć, co to znaczy być włączonym i jak ludzie się czują dzięki temu.

Wyjaśnij klasie, że szkoła współpracuje w tym roku, aby zastanowić się nad tym, w jaki sposób szkoła może lepiej włączać ludzi.

Poglądy klasy są ważne, a to ćwiczenie polega na zbieraniu ich opinii.

Usadź klasę w kręgu. Upewnij się, że każdy z nich ma długopis, ołówek lub inny mały przedmiot. Powiedz, że przeczytasz im stwierdzenie, a następnie umieść je w środku koła. Muszą sobie wyobrazić, że istnieje granica między nimi a stwierdzeniem. Po przeczytaniu stwierdzenia chcesz, aby umieścili swój przedmiot gdzieś na tej linii. Im bliżej stwierdzenia kładą swój przedmiot, tym bardziej pokazują, że się z nim zgadzają. Im dalej od stwierdzenia kładą swój przedmiot, tym bardziej pokazują, że się z nim nie zgadzają.

Przeczytaj stwierdzenie: Nasza szkoła jest dobra w upewnianiu się, by ludzie czuli się włączeni.

Gdy wszystkie przedmioty uczniów będą na miejscu, sfotografuj wynik. Kontynuuj przy pomocy krótkiej dyskusji w klasie, używając pytań takich jak:

[Imię dziecka], czy możesz nam powiedzieć, dlaczego umieściłeś tam swój przedmiot?

Czy inni się zgadzają? Nie zgadzasz się? Powiedz nam, dlaczego. Jakie pomocne / przydatne / rzeczy robi szkoła, aby pomóc ludziom czuć się włączonym?

Jak myślisz, co musi robić lepiej?

Zrób krótkie notatki z tej dyskusji, aby przekazać informacje zwrotne grupie wiodącej.

Instrukcje: Część 2:

Zorganizuj uczniów w grupy po pięcioro lub sześcioro. Daj każdej grupie kopię arkusza roboczego „Trzy rzeczy ...” Wyjaśnij, że w swoich grupach będą dyskutować i decydować o:

1. Trzy rzeczy, które według nich szkoła robi dobrze, aby ludzie czuli się włączeni.
2. Trzy rzeczy, w których według nich szkoła mogłaby być lepsza, aby ludzie czuli się włączeni.

Poglądy te zostaną przekazane grupie odpowiedzialnej za zastanowienie się, w jaki sposób uczynić szkołę lepszą w zakresie włączenia ludzi. Dlatego ważne jest, aby ich grupy były tak troskliwe, jak to tylko możliwe.

Daj grupom trochę czasu na wypełnienie arkusza. Po ich ukończeniu każda grupa może przedstawić klasie swoje przemyślenia. Na koniec zapytaj uczniów o wszystko, co zauważyli na temat swoich myśli; prawdopodobne jest, że pojawią się pewne tematy, które warto wybrać.

Podziękuj im za ich wkład i powiedz im, że przekażesz te przemyślenia. Zbierz arkusze.

Po zakończeniu tej czynności przekaz zdjęcie i notatki z Części 1 oraz arkusze robocze z Części 2 grupie wiodącej szkoły, która będzie zbierać informacje w całej szkole.

Ćwiczenie 2: Nasza szkoła - Stwierdzenie

activity set

Ćwiczenie 2: Nasza szkoła - Trzy rzeczy... arkusz roboczy

Trzy rzeczy, które nasza szkoła robi dobrze, aby mieć pewność, że ludzie czują się włączeni:

1.

2.

3.

Trzy rzeczy, w których nasza szkoła mogłaby być jeszcze lepsza, aby upewnić się, że ludzie czują się włączeni.

1.

2.

3.

Ćwiczenie 3: Ja

Czas

20 minut

Przegląd

Indywidualne, refleksyjne ćwiczenie, którego rezultatem jest pocztówka, którą dzieci piszą do siebie

Cel/e

Dla uczniów, aby:

- zastanowiły się nad tym jak w ich opinii są dobre w upewnianiu się, że inni czują się włączeni
- zidentyfikuj dwie rzeczy, które robią dobrze, które sprawiają, że inni czują się włączeni i jedną rzecz, w której chcą się poprawić
- zapisać sobie w czym chcieliby być lepsi na pocztówce do samych siebie

Organizacja grupy

Ćwiczenie indywidualne z dyskusją w parach

Źródła

Pocztówki (zapoznaj się z arkuszem dotyczącym zasobów po instrukcjach)

Instrukcje

Jeśli tego potrzebujesz, zacznij od szybkiej dyskusji w klasie, aby przypomnieć, co to znaczy być włączonym i jak ludzie się czują dzięki temu. Jeśli to pomoże przypomnieć klasie o tym, czego się dowiedzieli o sytuacji Marty w Zestawie 3, użyj tego jako bodźca.

Wyjaśnij klasie, że w tym ćwiczeniu będą udzielać sobie informacji zwrotnych na temat tego, jak dobrzy są indywidualnie we włączaniu ludzi, i pomyśl o jednej rzeczy, którą chcieliby zrobić lepiej.

Najpierw, zapytaj ich, co myślą o tym pytaniu

Co już robię dobrze, co upewnia się, że ludzie czują się włączeni do mojej klasy i szkoły?

Po pewnym czasie na refleksje poproś ich, aby podzielili się przemyśleniami w parach.

Następnie zapytaj ich

Co jeszcze mogę zrobić, co upewni się, że ludzie czują się włączeni do mojej klasy i szkoły?

I znów, po pewnym czasie na refleksje poproś ich, aby podzielili się przemyśleniami w parach.

Następnie daj pocztówkę każdemu uczniowi. Poinformuj ich, że pocztówka będzie przez kilka miesięcy przechowywana przez Ciebie w bezpiecznym miejscu. Nikt inny tego nie zobaczy. Pod koniec roku szkolnego rozdasz je ponownie, aby uczniowie mogli zobaczyć, czy udało im się osiągnąć rzeczy odnoszące się do „co jeszcze mogę zrobić” na ich pocztówce. Chodzi o to, aby każde dziecko podjęło osobiste zobowiązanie do zmiany swojego zachowania, aby pomóc innym poczuć się bardziej włączonym. To nie musi być duża zmiana - małe zmiany mogą mieć duże znaczenie dla innych ludzi!

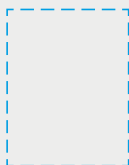
Rozdaj pocztówki Poproś każdego ucznia, aby napisał lub narysował swoje przemyślenia w odpowiedzi na pytanie zapisane na pocztówce i zapisał na nim swoje imię.

Zbierz pocztówki i odłóż je w bezpieczne miejsce. Będziesz ich potrzebować ponownie pod koniec roku szkolnego.

Ćwiczenie 3: Ja! - Poczтівка

www.inclusiveschools.net

Napisz swoje imię w tym miejscu:

Zestaw 5: Włączenie i nasza szkoła: gdzie jesteśmy teraz? Zakres wiekowy: 12-15

Ćwiczenie 1: Nasza klasa

Czas

30 minut

Przegląd

Indywidualna refleksja, dyskusja w parach i dyskusja w całej klasie - z wykorzystaniem materiału wytworzonego w Zestawie 4,

Ćwiczenie 1 - w celu rozważenia co zmieniło się w klasie i ustalenia priorytetów dalszych działań.

Cel/e

Dla uczniów, aby:

- ocenili, co się zmieniło w szkole w ostatnich miesiącach, aby upewnić się, że ludzie czują się włączeni
- zidentyfikowali kolejne priorytety dla przyszłej zmiany

Organizacja grupy

Cała klasa - pytania 1 i 3

Jednostki i pary - pytanie 2

Źródła

Informacje z Zestawu 4, Ćwiczenie 1 (patrz przygotowanie poniżej)

Przygotowanie: Do tego ćwiczenia musisz przygotować następujące elementy:

1. Średni wynik z Zestawu 4, Ćwiczenia 1, Pytania 1.
2. Podpisane karteczki samoprzylepne z Zestawu 4, Ćwiczenia 1, Pytania 2.
3. Stwierdzenia na karteczkach samoprzylepnych z Zestawu 4, Ćwiczenia 1, Pytania 2. Włóż te stwierdzenia do czapki albo do torby w gotowości na to ćwiczenie.
4. Skala poniżej - narysowana na tablicy
5. Kartki samoprzylepne - trzy na ucznia.

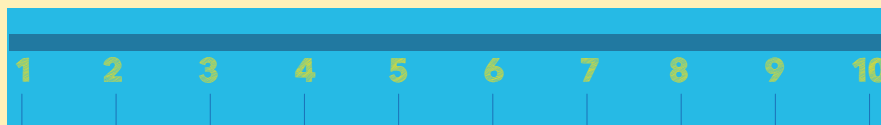
Instrukcje

Pomiędzy Zestawami 4 i 5 zajęć w klasie będzie luka, więc może być konieczne rozpoczęcie dyskusji w klasie, aby odświeżyć wspomnienia uczniów dotyczące uczenia się o różnorodności i włączeniu, które wykonali wcześniej w ciągu roku. Dobrym pomysłem byłoby przypomnienie im o ćwiczeniach, które wykonali, koncentrując się na tym, jak dobra była klasa, szkoła jako całość i oni jako jednostki, upewniając się, że ludzie czują się włączeni.

Następnie wyjaśnij klasie, że w tym ćwiczeniu spojrzą wstecz na swoje myślenie sprzed kilku miesięcy. Wykorzystają to, aby ocenić, jak duży postęp osiągnęli jako klasa, upewniając się, że inni ludzie czują się włączeni w klasie. Były trzy pytania, które ukończyli; spojrzeć na nie ponownie i omówić je po kolei.

1. Pierwszym pytaniem było: W jakim stopniu klasa jest włączająca?

0 W ogóle nie jest włączająca Dosyć włączająca. Naprawdę włączająca: 10

Na kontinuum skali narysowanej na Twojej tablicy umieść znak w miejscu, który pokazuje średni wynik z tego pytania po tym, jak uczniowie ukończyli Zestaw 4.

Ich zadaniem jest teraz zapisanie liczby od 0 do 10, która najlepiej opisuje ich bieżącą opinię na karteczce samoprzylepnej. Zbierz te karteczki samoprzylepne w jeden stos. Poproś kilku wolontariuszy, aby obliczyli średnią z tych liczb, podczas gdy Ty będziesz przygotowywać następny etap ćwiczenia. Po obliczeniu nowej średniej umieść znak w miejscu, które pokazuje ją na kontinuum. Zwróć uwagę na to, co stało się ze średnią - mamy nadzieję, że wzrośnie, ale będzie wiele do omówienia, jeśli tak się nie stało! Użyj poniższych pytań jako punktu wyjścia do dyskusji w klasie na temat wyniku.

Co się zmieniło?

Czy ta zmiana jest tym czego byś się spodziewał(a)? Wyjaśnij dlaczego lub dlaczego nie.

Co pomogło w tej zmianie?

Co przeszkodziło w drodze do zmiany?

2 Przejdź do drugiego pytania, które brzmiało:

Jeśli mielibyśmy skorzystać z naszej umowy klasowej i pracować nad tym, aby klasa była bardziej włączająca w ciągu najbliższych kilku miesięcy, do jakiej liczby według Ciebie moglibyśmy dotrzeć do końca maja?

Rozdaj uczniom podpisane karteczki, które pokazują, w jaki sposób odpowiedzieli na to pytanie kilka miesięcy temu (możesz to zrobić, czekając na obliczenie średniej dla pytania 1, a następnie wrócić do pytania 1, gdy ta średnia się pojawi),

Poproś ich - indywidualnie - o spojrzenie na zapisaną liczbę i zastanowienie się, czy klasa ją osiągnęła. Jeśli tak, jak i dlaczego?

A jeśli nie, to co przeszkodziło w osiągnięciu postępu? Po pewnym czasie na zastanowienie poproś ich o podzielenie się ich przemyśleniami z partnerem. Zbierz trochę informacji zwrotnych od klasy.

3 Przejdź do końcowego pytania, które brzmiało:

Oprócz korzystania z umowy klasowej, co mogliby zrobić ludzie w klasie, aby pomóc nam dotrzeć do liczby jaką zapisałeś(aś) dla pytania 2?

Wyjaśnij, że niektóre z tych stwierdzeń znajdują się w czapce / torbie (jeśli jest to możliwe, w tym miejscu usadź klasę w kręgu).

Poproś uczniów, aby po kolei wyciągali z torby dane stwierdzenie i przeczytali je klasie. Zapytaj klasę:

Czy robiliście to jako klasa?

Jeśli tak, czy możesz podać przykład? Co się wydarzyło? Jaki był wpływ? (Pamiętaj, aby mówić ogólnie i nie podawać imion)

Co pomogło Ci to zrobić? Co Ci przeszkodziło?

Jeśli tego nie zrobiłeś, co stało ci na przeszkodzie?

Czy nadal jest coś, nad czym musicie popracować jako klasa?

Zatrzymaj te stwierdzenia, aby móc do nich powrócić w przyszłości z klasą.

Na koniec poproś klasę, aby zastanowiła się ogólnie nad postępami w zakresie upewnienia się, że ludzie czują się włączeni, a następnie pomysłów na temat tego, co według nich mogą zrobić, aby uczynić klasę jeszcze bardziej sprzyjającą włączeniu.

Sporządź notatkę na temat tych działań. Następnie połącz je z działaniami, które nadal są nadal niezrealizowane z czapki / torby i zapewnij i zachowaj je w bezpiecznym miejscu. Można je wykorzystać w przyszłych ewaluacjach wraz z klasą.

Ćwiczenie 2: Nasza szkoła

Czas

Część 1: 15 minut

Część 2: 20 minut

Część 3: 45-90 minut w zależności od tego, ile czasu jest dostępne

Przebieg

Połączenie całej klasy i zajęć w małych grupach, aby umożliwić uczniom zastanowienie się, w jakim stopniu szkoła jest obecnie włączająca oraz ustalenie priorytetów dalszych działań i opracowania ich wizji szkoły jako szkoły włączającej

Cel/e

Dla uczniów, aby:

- zastanowiły się, co się zmieniło w szkole, aby upewnić się, że ludzie czują się włączeni
- Określiły w czym szkoła jest dobra, a w czym powinna być lepsza
- stworzyły wizję szkoły w jak największym stopniu włączającej

Organizacja grupy

Cała klasa, a następnie grupy po 5-6 uczniów

Źródła

Przestrzeń

Przedmiot dla każdego ucznia (ołówek lub długopis będzie w porządku)

Stwierdzenie na kartce papieru. Nasza szkoła jest dobra w sprawianiu, by ludzie czuli się włączeni (patrz karta zasobów po instrukcjach w Zestawie 4: Ćwiczenie 2)

Zdjęcie z poprzedniego razu, kiedy wykonałeś(aś) to ćwiczenie w ramach Zestawu 4 Arkusz roboczy Trzy rzeczy... - jeden na grupę (patrz arkusz zasobów po instrukcjach)

Brystol lub papier do flipcharta

Markery / farby

Instrukcje: Część 1:

Jeśli nie prowadziłeś jeszcze dyskusji w klasie, aby odświeżyć wspomnienia dzieci o nauce, którą wykonali na początku roku, zrób to tutaj. A konkretnie, możesz porozmawiać o ćwiczeniach, w których uczestniczyli, aby zastanowić się, jak dobra była klasa,

szkoła jako całość, a oni jako jednostki w upewnianiu się, aby ludzie czuli się włączeni.

Przypomnij klasie, że wiele osób w szkole w tym roku pracuje razem, aby zastanowić się, w jaki sposób szkoła może stać się lepsza we włączaniu ludzi. Poglądy klasy są ważne, a to ćwiczenie polega na zbieraniu ich opinii.

Usadź klasę w kręgu. Upewnij się, że każdy z nich ma długopis, ołówek lub inny mały przedmiot. Powiedz, że przeczytasz im stwierdzenie, a następnie umieść je w środku koła. Muszą sobie wyobrazić, że istnieje granica między nimi a stwierdzeniem. Po przeczytaniu stwierdzenia chcesz, aby umieścili swój przedmiot gdzieś na tej linii. Im bliżej stwierdzenia kładą swój przedmiot, tym bardziej pokazują, że się z nim zgadzają. Im dalej od stwierdzenia kładą swój przedmiot, tym bardziej pokazują, że się z nim nie zgadzają.

Przeczytaj stwierdzenie: Nasza szkoła jest dobra w upewnianiu się, by ludzie czuli się włączeni.

Gdy wszystkie przedmioty uczniów będą na miejscu, sfotografuj wynik. Porównaj go ze zdjęciem z ostatniego razu i podsumuj, co zmieniło się dla uczniów.

Kontynuuj przy pomocy krótkiej dyskusji w klasie, używając pytań takich jak:

Co się zmieniło? Jak to było w szkole w ciągu ostatnich kilku miesięcy - czy ludzie

poprawili się, upewniając się, że wszyscy są uwzględnieni?
Co zrobiła szkoła, żeby coś zmienić?
Czy jest coś, co się nie zmieniło, a co chciałeś zmienić?
Jak myślisz, co powinna szkoła spróbować następnym razem, aby być jeszcze lepszym w włączaniu ludzi?
Zrób krótkie notatki z tej dyskusji, aby przekazać informacje zwrotne grupie wiodącej.

Instrukcje: Część 2:

Zorganizuj uczniów w grupy po pięcioro lub sześcioro. Daj każdej grupie kopię arkusza roboczego „Trzy rzeczy ...” Wyjaśnij, że w swoich grupach będą dyskutować i decydować o:

1. Trzy rzeczy, które według nich szkoła robiła dotąd dobrze, aby upewnić się, że ludzie czują się włączeni.

2. Trzy rzeczy, w których według nich szkoła mogłaby być jeszcze lepsza, aby upewnić się, że ludzie czują się włączeni.

Poglądy te zostaną przekazane grupie odpowiedzialnej za zastanowienie się, w jaki sposób uczynić szkołę lepszą w zakresie włączenia ludzi. Dlatego ważne jest, aby ich grupy były tak troskliwe, jak to tylko możliwe.

Daj grupom trochę czasu na wypełnienie arkusza. Po ich ukończeniu każda grupa może przedstawić klasie swoje przemyślenia. Na koniec zapytaj uczniów o wszystko, co zauważyli na temat swoich myśli; prawdopodobne jest, że pojawią się pewne tematy, które warto wybrać.

Podziękuj im za ich wkład i powiedz im, że przekażesz te przemyślenia. Zbierz arkusze.

Instrukcje: Część 3:

Ta część ćwiczenia koncentruje się na uczniach pracujących w grupach, aby stworzyć produkt, który pokazuje, jak według nich szkoła wyglądałaby w sytuacji bycia najbardziej włączającą.

Produkt będzie stanowić część pracy szkoły wokół tworzenia wizji na przyszłość.

Wyjaśnij klasie, że szkoła chce dalej pracować, aby upewnić się, że ludzie czują się włączeni. Aby to zrobić, chcą uzyskać obraz tego, jak ludzie w szkole myślą, że wyglądałoby, brzmiałoby i było odczuwane, gdyby szkoła była tak bardzo włączająca, jak to tylko możliwe. To ćwiczenie jest okazją dla uczniów, aby poinformować szkołę, co myślą na ten temat.

Ich zadaniem jest stworzenie produktu, który pokazuje, jak wyobrażają sobie szkołę, gdyby była w największym stopniu włączająca.

W zależności od klasy i kontekstu możesz ograniczyć wybór produktów przez klasę lub dać im całkowicie wolny wybór. Niektóre produkty, które mogą wytwarzać to:

Plakat

Film lub nagrania audio wywiadów z uczniami

Wiersz

Słowa piosenki lub cała piosenka

Opowiadanie o fikcyjnej młodej osobie w szkole.

Sfilmowana prezentacja

Prezentacja w PowerPoint

Artykuł do szkolnego biuletynu lub gazety

Blog lub wideoblog dla szkolnej strony internetowej

Komiks

Kolaż

Zorganizuj klasę w grupy w zależności od tego, stworzeniem, którego produktu są zainteresowani. Sugerujemy ograniczenie liczebności grup do maksymalnie sześciu uczniów na każdą grupę.

Poniżej znajduje się kilka pytań, które możesz wykorzystać, aby pomóc uczniom w stworzeniu ich produktu. W zależności od Twojej klasy, możesz zdecydować:

1. Podzielić ćwiczenie na trzy etapy, po jednym dla każdego pytania i rozpocznij każdy etap od dyskusji klasowej na temat pytań.
2. Wydrukuj te pytania i przekaz je grupom, aby mogły pracować niezależnie.
3. Wykonaj mieszankę 1 i 2.

1. Jak wyglądałaby szkoła?

- Kto byłby w szkole?
- Gdyby działała kamera, co byś widział, co robią dzieci - w klasach i na placu zabaw?
- Co robiłby personel?
- Jak wyglądałyby relacje pomiędzy personelem i uczniami?
- Co byś zobaczył, gdyby rodzice lub goście przyjechali do szkoły?
- Czegoś byś nie widział(a)?

2. Jak brzmiałaby szkoła?

- Co słyszałbyś/słyszałabyś w klasach?
- Co słyszałbyś/słyszałabyś na placu zabaw?
- Co słyszałbyś/słyszałabyś w pokoju nauczycielskim?
- Co słyszałbyś/słyszałabyś na korytarzach?
- Czego nie słyszałbyś?

3. Jaka byłaby szkoła?

- Jak byś się czuł(a) jako uczeń?
- Jak czułbyś /czułabyś się jako członek personelu?
- Jak byś się czuł(a) jako rodzic?
- Jak byś się czuł(a) jako gość?
- Jak byś się nie czuł(a)?independently.

3. Do a mixture of 1. and 2.

Daj uczniom czas i zasoby, aby stworzyli swoje produkty.

Kiedy skończą, każda grupa może przedstawić swój obraz klasie.

Pod koniec Ćwiczenia 2, daj:

- zdjęcie i notatki z Części 1
- arkusze ćwiczeń z Części 2
- obrazki z Części 3 do grupy wiodącej szkoły, która będzie zbierać informacje z całej szkoły.

Ćwiczenie 2: Nasza szkoła - Trzy rzeczy... arkusz roboczy

Trzy rzeczy, które nasza szkoła robi dobrze, aby mieć pewność, że ludzie czują się włączeni:

1.

2.

3.

Trzy rzeczy, w których nasza szkoła mogłaby być jeszcze lepsza, aby upewnić się, że ludzie czują się włączeni.

1.

2.

3.

Ćwiczenie 3: Ja

Czas

20 minut

Przegląd

Indywidualne, refleksyjne działanie, którego efektem jest przywieszenie wyniku grupy na ścianie w klasie

Cel/e

Dla uczniów, aby:

- zastanowili się, czy stali się lepsi w upewnianiu się, że ludzie czują się włączeni
- zidentyfikowali jedną rzecz, w czym chcą być lepsi następnym razem

Organizacja grupy

Ćwiczenie indywidualne z dyskusją w parach

Źródła

Pocztówki z Zestawu 4, Ćwiczenie 3

Przygotowanie: Dla tego ćwiczenia musisz znaleźć pocztówki, które uczniowie napisali do siebie w Zestawie 4, Ćwiczeniu 3.

Będziesz także musiał zaplanować, gdzie zostanie zapisany cel, który wyznaczili sobie uczniowie pod koniec ćwiczenia. Idealnie byłoby, gdyby stał się częścią istniejącego systemu ustalania celów w szkole, aby stał się częścią kultury szkolnej.

Instrukcje

Przypomnij uczniom, że jakiś czas temu napisały do siebie pocztówki o czymś, co chcieliby zrobić, aby upewnić się, że ludzie czują się bardziej zaangażowani. Teraz spojrzą na te pocztówki i ocenią, czy zrobili to, co powiedzieli, że zrobią.

Daj pocztówkę uczniowi, który ją napisał. Poproś ich, aby po cichu zastanowili się nad następującymi pytaniami (możesz je zapisać na tablicy lub przekazać bezpośrednio uczniom):

Czy zrobiłem(a) to co powiedziałem(am), że zrobię?

Czy trudno było się tego trzymać? Jeśli tak, to dlaczego? Jeśli tak, to dlaczego?

Czy ktokolwiek inny mi pomógł? Jeśli tak, to kto?

Czy możesz podać przykład sytuacji, w której to zrobiłeś (aś)? Co się wydarzyło? Jak się czułeś(aś)? Jak według Ciebie czuła się druga osoba lub osoby?

Po pewnym czasie na zastanowienie poproś ich o podzielenie się ich przemyśleniami z partnerem.

Następnie uzyskaj informacje zwrotne od osób, które chcą podzielić się swoimi doświadczeniami. Przypomnij uczniom, że muszą rozmawiać bez wymawiania imion innych osób w klasie (chyba że masz pewność, że będzie to w porządku, a klasa wyrazi zgodę na używanie imion).

Kolejnym etapem ćwiczenia jest ustalenie przez uczniów celu, który opisuje, co będą robić dalej, aby upewnić się, że ludzie czują się włączeni. Ponownie daj trochę czasu na indywidualne myślenie i trochę czasu na omówienie pomysłów z partnerem.

Gdzie zostanie zapisany ten cel będzie zależało od kontekstu

szkoły. Najlepiej byłoby, gdyby został zapisany jako część szerszych ustaleń docelowych, które wykonujesz z uczniem, aby cel został osadzony w istniejących strukturach.

Możesz także zdecydować się na stworzenie plakatu klasowego, na którym ludzie napiszą swój cel.

SZKOLY

WŁĄCZAJĄCE

PAKIET EDUKACYJNY